

מדינת ישראל

משרדי הממשלה

משרד
החוז

אורה'2-תהליך השלום

4.86-2.87

9739/8/30

מס' תיק מקורי

9739/8/30

שם תיק: ארה"ב - תהליך השלום במזרח התיכון

מזהה פנימי חצ-9739/8

מזהה פריס R0001dd

כתובת 2-120-2-14-10

תאריך הדפסה 12/02/2020

מחלקה
מחצית

משרד החוץ-מחלקת הקשר

9971

**

יציא

שמו

**

**

**

102.1.1

אל: אתונה, בון, בריסל, האג, לונדון, פריס, רומא
מילנו, מדריד, קופנהגן, ליסבון, נר: חוים 807,
מ: המשרד
דח: מ, סג: ש, תא: 250287, זח: 0800

[Handwritten signature]

שמו/מיידי

הודעת המנכ"ל המדיני בעקבות הצהרת ה-12 על המזהית

המנכ"ל המדיני של משרד החוץ, ד"ר יוסי ביילין, הביע הערב
תקווה כי הצהרת 12 שרי הקהילה האירופית היום בבריסל תוכל
לסייע
לקידום תהליך השלום באזורנו.

ביילין ציין את תמיכתה של אירופה בווטורה בין לאומית כבסיס
למז'מ'

ישיר בין הצדדים, ואת אי איזכורו של אש"ף, והעריך כי בעקבות
ההודעה תוכל אירופה למלא תפקיד חיובי ביותר מבעבר בעידוד
מדינות
האזור להרחיב את מעגל השלום.

לשכת מנכ"ל

11-20

DE: 000000 001 000000 000 000000 000 000000
 000000 001 000000 000000 000000 000000
 000000
 000000 000000 000000 000000 000000

000000

000000 000000 000000 000000 000000 000000

000000 000000 000000 000000 000000 000000
 000000 000000 000000 000000 000000 000000
 000000
 000000 000000 000000 000000

000000 000000 000000 000000 000000 000000
 000000

000000 000000 000000 000000 000000 000000
 000000 000000 000000 000000 000000 000000
 000000
 000000 000000 000000 000000

000000

גע

תפ: שהח, מנכל, ממנכל, ענוג, אירא, אירב, מינרבי, כלכליתבי,
מצפא, ממד, הסברה

משרד החוץ-מחלקת הקשר

375

**

יוצא

שומר

**

**

**

102.1.1

גיליון מס' 102.1.1

אל: בון , בריסל , האג , לונדון , פריס , רומא , מדריד ,
אתונה , אנקרה , קהיר , קופנהגן , שטוקהולם , אוסלו ,
בוקרשט , הלסינקי , ליסבון , קנברה , אוטבה , לוסאנגלס ,
פרטוריה , מבסיקו , קרקס , ברויליה , לימה , נר: חורס 844 ,

מ: המשרד

דח: ב, סג: ש, תא: 250287, רח: 1900

שומר/בהול

פרטוריה העבירו נא לקייפטאון.

להלן תדרוך ממ' דהמ' ושר החוץ שמעון פרס לראשי אגפים
ומחלקות (24.2.87) לשימוש בטיחות ולא להפצה:

- י' מדיניות החוץ של ישראל נעה על 3 מסלולים שונים:
- א. המתח הקיים באיזור - סכנה של התפרצות בלתי צפויה.
- ב. במקביל ובניגוד לזה - תהליך השלום.
- ג. שיפור מעמדה הבינ"ל של ישראל.
- ד. כניסת הכוחות הסורים לבנון.

הבעיה המיידית היא הכניסה של הצבא הסורי לבנון. הבעיה
היא כיצד ישראל תגיב. יש לה אפשרות להגיב בשני פרמטרים.
פרמטרים צבאיים

פרמטרים מדיניים

הפרמטרים הצבאיים הם שניים:

1. האם הסורים יכניסו טילי קרקע אויר לאדמת לבנון - דבר
שעלול לפגוע בחופש הטייס שלנו מעל לבנון.

2. האם הצבא הסורי ירד דרומית לביירות ועד היכן.
מטתי הבעיות האלה - באחת יש לנו עמדה ברורה מאוד והיא
שכניסת טילי קרקע אויר ללבנון מהווה איום מדי על בטחון
ישראל. לגבי הדבר השני יש אולי מצבים לא ברורים מפני
שהצבא הסורי הגיע כבר פעם עד צידון. לעת עתה הצבא הסורי לא
הכניס טילים כאלה והבעיה איננה עומדת. אם הוא יכניס, זה
עלול להגביר את המתיחות באיזור שלנו. הדבר השני, כאשר אנחנו
מגנים את הכניסה של הצבא הסורי ללבנון אנחנו צריכים להזהר
שלא ליצור רושם שנפחנו יוצאת לחזור ללבנון. לא כן הוא
המצב. אנחנו לא רוצים לחזור ללבנון. יחד עם זה מבחינה
מדינית אנחנו מגנים הכיבוש הסורי של לבנון. הדבר השלישי -
כדי ששני הדברים הראשונים יהיה להם ערך הרתעתי, אנחנו
מפרסמים הודעה האומרת שישראל תעקוב מקרוב אחרי ההתפתחות
בטח ובהטיח את צרכי הבטחון שלה מבלי שנפרט מהם צרכי
הבטחון שלה, מתוך הנחה שהסורים יבינו את הרמז.
בכל אופן הדבר יוצר מתיחות מסוימת באיזור שאותה צריך
להביא בחשבון ואנחנו צריכים גם להיות ערים לסכנות הצפונות
באסלמה זו.

2. תהליך השלום - הממשלה כולה מאוחדת ברצון להשיג את היעד
הבא שהוא מומי ישיר בינינו לבין מדינות ערב ועם כל מדינה
ערבית נוספת, לא מדובר במשלחת ערבית כוללת אותה אנו
שוללים - את זה גם ירדן ומצרים שוללות, ולפי דברי חוסיין גם
אסאד איננו עומד על כך. אנחנו רוצים להגיע למומי ישיר עם
משלחת ירדנית-פלסטינית, אם הסורים יהיו מוכנים עם משלחת
סורית-ישראלית ואם ירצו בכך הלבנונים עם משלחת
לבנונית-ישראלית.

כמו שאי אפשר לעשות שלום בלי ישראל, אי אפשר בלי ישראל אי
אפשר לעשות שלום בלי הערבים. אנחנו רוצים להכניס את ירדן
למומי ישיר והירדנים עומדים על פתיחה בינ"ל. הניסוח
האמריקאי, שכנראה גם מקובל על ירדן לגבי הוועידה הבינ"ל
היא ניסוח של ועידה פרופורמה. בכל אופן לא יעלה על דעתי
שאנחנו ננהל את המומי של שלום עם ירדן והפלסטינאים
בהשתתפות רוסים או צרפתים או אנגלים או אמריקאים.
המומי חייב להיות ישיר מדובר על פתיחה בינ"ל. הירדנים
מעוניינים כי אפשר יהיה לחזור ל"פתיחה" במקרה של מבו
סתום. אנחנו מתנגדים לכך. אם נסכים ל"מסריה" או
ל"וועידה פרופורמה" עדיין נותרו מכשולים בדרך שהגדולים
שבהם התנאים שבהם חובל בריהמי להיות מוזמנת ומי ייצג את
הפלסטינאים. המסקנה היא שגם אם נסכים לוועידה בינ-לאומית
כפתיחה, עדיין אין פירוש הדבר קיום ועידה בינ"ל. מאידך, אם

משרד החוץ-מחלקת הקשר

אנחנו אומרים שאנחנו לא מסכימים לוועידה בינ"ל, בזה נפסק תהליך השלום וזו תהיה שגיאה. הדיון על אופיה, על הרכבה ומשך קיומה של ועידה בינ"ל מזין את תהליך השלום. סירוב לנושא הזה קוטל אותו. אז בודאי מצרים תקום ותאמר שישראל שינתה את דעתה. יודן תאשים את ישראל שהיא בעצם לא רוצה להתחשב בצרכים שלה בפתיחה למומי והפסדיה של ישראל יהיו גדולים באופן מיידי ובטווח ארוך. אזי אינני יודע מתי אפשר יהיה לחדש את תהליך השלום. על כן, בדעתי להמשיך בתהליך

השלום, כפי שנעשה בשנתיים ורבע האחרונות, בגלוי. זה הובא ארבע פעמים לכנסת והדברים שאמרתי הובאו קודם גם לחלק השני של הממשלה. דברתי על זה בעצרת האומי, ועם הנשיא מובארק באלכסנדריה, ובדעתי להמשיך ללא כל היסוס בתהליך הזה. לאלה שטוענים שאין החלטת ממשלה בענין הוועידה הבינ"ל. אני חייב להזכיר שאין גם החלטה להחנגד לוועידה בינ"ל. 3. מעמדה הבינ"ל של ישראל - אין ספק שעי' היוזמה והתושיה הבלתי

פוסקים שנקטנו בהם חל שיפור ניכר במעמדה הבינ"ל של ישראל. הפירות של השיפור הזה מתבטאים בכך שירדה קרנו של אש"ף בעיקר באירופה, שישראל איננה מואשמת בטרור הבינ"ל כסיבה הנותנת מוטיבציה לטרור הזה. היא אפילו מתבטאת בכך שהטרור עצמו בשטחים, למרות מה שקרה בשבועיים האחרונים ירד באופן דרמטי ל-50 אחוז. ההודעה שפורסמה ב-23.2 ע"י הקהילה האירופית איננה בדיוק הודעה ישראלית, אבל מי שמשווה אותה עם הצהרת ונציה יכול לראות מיד את ההבדל והשיפור שחל. לדעתי, וכינון לתמיכה ניכרת בדעת הקהל האמריקאית. הממשל האמריקאי משתדל להאיר לנו פנים, היו לנו הרבה בעיות שטרם נפתרו בארה"ב כגון בעית אירן, בעית פולארד, ובאופק גם בעית דראיף. אם כי ארה"ב לא תמכה בהחלט סנקציות על דראיף במסגרת האו"ם. על כן בעצם, כעת דראיף יותר ממה שהיא אלה בינינו לבין הממשל האמריקאי, היא שאלה בינינו לבין דעת הקהל האמריקאית...

בענין דראיף - עמדתנו היא שישראל איננה כוח מוביל בעיצוב מדיניות כלפי דראיף. אנו מגנים את האפרטהייד ללא פשרה. אנחנו רוצים להוריד את הפרופיל במערכת יחסינו עם דראיף - לא ביקורים, לא הצהרות ולא דברים אחרים בפועל. ולבסוף במסגרת המדיניות הבינ"ל:

עלינו לשפר את יחסינו עם בדיהמי. בבדיהמי יש לנו יהודים.

THE FIRST PART OF THE REPORT
WAS CONCERNED WITH THE
GENERAL SITUATION OF THE
COUNTRY AND THE
ECONOMIC DEVELOPMENT
DURING THE YEAR.

THE SECOND PART OF THE REPORT
WAS CONCERNED WITH THE
SOCIAL SITUATION OF THE
COUNTRY AND THE
CULTURAL DEVELOPMENT
DURING THE YEAR.

THE THIRD PART OF THE REPORT
WAS CONCERNED WITH THE
POLITICAL SITUATION OF THE
COUNTRY AND THE
GOVERNMENT'S POLICY
DURING THE YEAR.

THE FOURTH PART OF THE REPORT
WAS CONCERNED WITH THE
FOREIGN RELATIONS OF THE
COUNTRY AND THE
INTERNATIONAL SITUATION
DURING THE YEAR.

THE FIFTH PART OF THE REPORT
WAS CONCERNED WITH THE
CONSTITUTIONAL SITUATION OF THE
COUNTRY AND THE
LEGAL DEVELOPMENT
DURING THE YEAR.

THE SIXTH PART OF THE REPORT
WAS CONCERNED WITH THE
FUTURE DEVELOPMENT OF THE
COUNTRY AND THE
GOVERNMENT'S POLICY
FOR THE FUTURE.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

אני מאמין שגורבצ'וב הולך לשינוי... אולי לא ידוע קצב השינויים... לנו השינוי הזה חיוני... הייתי אומר שתקופת המעבר היא התקופה המסובכת ביותר מחד והמטניינת ביותר מאידך.

בתשובה לשאלות אמר שהייח:

יי אנחנו מתנגדים לצירופו של אשפי לוועידה הבינלי. זו טענתנו הרשמית והמעשית. יש לנו כאן שתי בעיות שאין להתעלם מהן. ישנו קרע בין ירדן לבין אשפי, אנחנו מעדיפים את ירדן ולא נעשה דבר שיתפס עיני ירדן כהקיעת סכין בגבה. האם יש פתרון? יכול להיות. יכול להיות שיתמנו פלשתינאים שאינם חברי אשפי ושאשפי לא מתנגד להם. אבל אנחנו נתנגד לאנשי אשפי...

חוסין הגיע למסקנה שאשפי רוצה להפטר ממנו, ולזה הוא כמובן מתנגד. כידוע אשפי הציב ברגע האחרון לחוסין 5 תנאים: דגל משלו, מטבע משלו, נציגים משלו, צבא משלו, ורומציה - אחרי חוסין יילך. אני לא מאמין שבתנאים כאלה חוסין יסכים להשלים עם אשפי.

מבחינה ישראלית יותר נכון להבליט את הניגודים בין ירדן לבין אשפי מאשר בין ישראל לבין אשפי. עד המומ' צריך לבנות את המומ' הזה על 3 רגלים: א. המצב בשטחים

ב. הרגל הפוליטית - הפתיחה הבינל.
ג. הפתוח הכלכלי בשטחים.

לכשנפגש אנחנו נציג פתרון פונקציונאלי - ממשל עצמי לתקופת מעבר, אנחנו לא נחיל בשטחים נאריטוריה) כי לא מעשי בשלב זה לדבר על מפות... לא נדבר על מפות אלא על הסדרים. אני גם מעריך שהמומ' יימשך שנים.

קיום מומ' יוצר גם הוא מצב מדיני שהוא עדיף ממצב של העדר מומ'...

מומ' או הדרדרות - זאת הברירה.

באשר למצרים אני מסכים שנעבוד יחד על ועידה בינלי. המצרים

THE UNITED STATES OF AMERICA
DEPARTMENT OF THE ARMY
OFFICE OF THE ADJUTANT GENERAL
WASHINGTON, D. C.

1. The Adjutant General's Office

is the principal office in the Department of the Army for the management of the personnel records of the Army. It is responsible for the collection, maintenance, and dissemination of personnel data for all active and reserve components of the Army. The office also provides personnel services to the Army, including the processing of personnel actions, the preparation of personnel reports, and the management of personnel files.

The Adjutant General's Office is organized into several major branches, including the Personnel Branch, the Records Branch, and the Administrative Branch. The Personnel Branch is responsible for the processing of personnel actions, while the Records Branch is responsible for the maintenance of personnel files. The Administrative Branch is responsible for the management of the office's day-to-day operations.

The Adjutant General's Office is a key component of the Army's personnel management system. It provides the Army with the personnel data it needs to make informed decisions about the allocation of resources, the assignment of personnel, and the management of the Army's personnel. The office also provides personnel services to the Army, including the processing of personnel actions, the preparation of personnel reports, and the management of personnel files.

The Adjutant General's Office is a key component of the Army's personnel management system. It provides the Army with the personnel data it needs to make informed decisions about the allocation of resources, the assignment of personnel, and the management of the Army's personnel.

The Adjutant General's Office is a key component of the Army's personnel management system. It provides the Army with the personnel data it needs to make informed decisions about the allocation of resources, the assignment of personnel, and the management of the Army's personnel. The office also provides personnel services to the Army, including the processing of personnel actions, the preparation of personnel reports, and the management of personnel files.

The Adjutant General's Office is a key component of the Army's personnel management system. It provides the Army with the personnel data it needs to make informed decisions about the allocation of resources, the assignment of personnel, and the management of the Army's personnel.

The Adjutant General's Office is a key component of the Army's personnel management system. It provides the Army with the personnel data it needs to make informed decisions about the allocation of resources, the assignment of personnel, and the management of the Army's personnel.

The Adjutant General's Office is a key component of the Army's personnel management system. It provides the Army with the personnel data it needs to make informed decisions about the allocation of resources, the assignment of personnel, and the management of the Army's personnel. The office also provides personnel services to the Army, including the processing of personnel actions, the preparation of personnel reports, and the management of personnel files.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

קבלו על עצמם יקבלנות משנה'י לשלום בין אשפי לבין ירדן...

11 אני סומך על המלך, כי אם המלך יסכים עוד פעם לאשפי הוא מפסיד את הגדה...

לגבי אשפי - יש בקרב אשפי אנשים שמסכימים שבמשלחת ירדנית-פלשתינאית יהיו אנשים שאשפי לא מתנגד להם אשפי' שהם לא חברי אשפי. אני לא שולל אופציה כזו. באיזה שהוא מקום צריך לעבור מטקדונות לשמות. אנחנו למשל הסכמנו לשני שמות שגם מקובלים על ירדן ואולי גם על אשפי - רחמא וסינורא... קפאון אי אפשר לחתוך בסכין. אם אתה חותך את החושים הקיימים בסכין יש קפאון ואני לא מתנגד לבדוק אלטרנטיבות אחרות, אבל בשום פנים ואופן לא לפצוע את עצמנו, זו תהיה שגיאה....

לגבי התנאים שאנחנו מציבים לסובייטים - אני מודה ששני התנאים שהצגנו והתמורה - השתתפות סובייטית בוועידה בינ'ל אינם נראים כשווי ערך. אבל האמת היא שהתמורה שהסובייטים מחפשים איננה רק השתתפות בוועידה הבינ'ל אלא ליבות בדעת הקהל העולמית, כולל דעת הקהל האמריקאית ובאופן יסודי לא המרה'ית ישפיע על הערכות הגלובאלית בין בריהמ' וארהב' אלא להיפך, ויותר ממה שהרוסים מחפשים אהדה בישראל, הם מחפשים אהדה בארהב' וממילא אהדה בקרב יהודי ארהב'... עד כאן.

הסברה/תכנים

ל/ח

תפ: שהח, מנכל, ממנכל, סמנכל, אוקיאניה, מצרים, מצפא, אירא, אירב, מצאר, אסיה, מאפ, אמלט, מות'יס, ארבל2, מעת, הסברה, ממר

מדינת ישראל

5/6/85

תאריך

אל: ד"ר משה גורן

מאת: לשכת ראש-הממשלה.

משה גורן:

ד"ר משה גורן

מאין לקבלה - הדיון ביוזמה

בשעה 12:00.

למשה

משה גורן

משה

DRAFT

June 4, 1985.

CONFIDENTIAL

Dear George,

102.1.1
Hk J.S.J

I am grateful for the prompt and candid review of your thoughts and impressions in the wake of King Hussein's visit.

As you undoubtedly know, there are no differences between us on the strategic objectives. We both seek the earliest possible commencement of direct negotiations between a Jordanian-Palestinian delegation and ourselves, with no pre-conditions and no Soviet pressure.

The tactical implementation of this strategy requires the closest coordination and utmost care. It is in this context that I would like to share with you my assessment of the situation.

I understand that you have concluded that the King's and the Palestinians' positions have undergone considerable change. I have no reason to question your conclusion, yet I wonder what brought about this change. I tend to attribute it primarily to the firm stand by both the U.S. and Israel and the close coordination between us. This stand was not designed to produce a 'rejection front'. Quite the contrary; it was aimed at creating a joint lever for the attainment of objectives we both value.

Consequently, the question arises whether the motion produced thus far is sufficient to warrant a change in our position, or whether a premature change on our part will only serve to halt progress, leaving us like a fish out of water.

Thus, we ought to focus our analysis on the degree of progress in the Jordanian and Palestinian respective positions before we can determine the desired reciprocity on our part.

This leads me to the following questions:

- The international context for negotiations: You also point out that this question remains unresolved. The obvious shortcomings of an international conference is in the fact that it is to serve as a substitute for direct negotiations, as it introduces a heavy Russian bear into a Mid-East China shop, whose display is magnificent but all-too-fragile. In all candor, I can see no way to alter our opposition to an international conference.

The idea of approaching various countries with a request that they express support for whatever progress has been made is a constructive one, provided their expressed support is in the need for direct negotiations between the Jordanian-Palestinians and us. Otherwise, expressions of support for Hussein's and Arafat's present positions may encourage them to uphold these positions thus freezing the situation irreparably.

Consequently, I would like to revive my proposal for the setting up of a four-member preparatory committee (a Jordanian, an acceptable Palestinian and two Israelis). If the U.N. Secretary-General's blessing can be secured, then we may produce what you have termed "international colorization".

- On the method of negotiations:

Dick Murphy has just been to the region and met with authentic representatives of the Palestinians. We have not protested. Yet a formal act of American-Jordanian/Palestinian negotiations, publicly involving individuals who belong to an organization -- even though of a legislative character -- that upholds the Palestinian Covenant, can be counter-productive in two ways: First, the Palestinians, and certainly the PLO, may reach the conclusion that they have done their share -- if not in changing positions at least in fuzzing them -- in order to qualify for negotiations. This will resemble a marriage to an "unfinished lady". It will certainly produce no positive results.

Second, it will introduce grave doubts among the Israeli public concerning the sincerity and seriousness of the American position concerning the three prerequisites for considering Palestinian representation as anything but a representation of terror rather than negotiations; a representation of belligerency rather than peace; a representation of imposition rather than of compromise as suggested by 242 and 338.

Thus, I urge you to give every consideration to our views so that we do not trigger opposition that may endanger prospects for further progress.

Another problem concerns the issue of non-belligerency. Belligerency is a subjective statement of intentions - not an objective description of the weather. Thus, the talk of 'non-belligerent environment' represents an attempt to seek a definition that may fuzz the issue rather than represent a meaningful commitment. I refrain from bringing up the issue -- either in public or in private -- but the Jordanian monarch, whom I respect and like, was once carried away by an exciting environment -- when Nasser attacked us in 1967 -- and forgot the importance of non-belligerency, ^{as he} entered a useless war against us.

In the absence of an unambiguous commitment for direct negotiations and with the search for an alternative in the form of an international umbrella, with a Jordanian retreat from an explicit demand of the PLO to accept 242 and 338 and the inclination to turn non-belligerency into a non-political issue -- leaves us with no option but to continue opposing arms supplies to Jordan.

I am quite aware of the threats to all of us -- Jordan and ourselves -- originating in the north. As I have suggested to you, we are prepared for coordination in whatever form in order to dull the edge of this threat.

I would like to believe that a serious change has indeed taken place in the King's policy, and that consequently it should be encouraged to continue. Any indication that no further progress is required prior to a substantial American involvement and reward may prove counter-productive.

I want to reiterate the domestic significance of first resolving our differences with Egypt. This is essential in order to demonstrate that peace is possible, that it creates a new reality, and that this reality, in turn, can provide the right setting for addressing future difficulties. We are working tirelessly in this direction, and are cognizant of and grateful for your own contribution to it.

We shall continue to express our desire and hope for a dialogue with the Jordanians and the Palestinians. We shall not search their minds, yet their identity cards must be free of advocacy for annihilation and terrorist activity, as it contains a true commitment to a compromise for peace.

1.1.501

1/1/501

1.1.501

1.1.501

1.1.501

1.1.501

1.1.501

1.1.501

1.1.501

1.1.501

1.1.501

1.1.501

1.1.501

1.1.501

1.1.501

1.1.501

1.1.501

1.1.501

1.1.501

1.1.501

1.1.501

1.1.501

1.1.501

1.1.501

1.1.501

1.1.501

1.1.501

1.1.501

1.1.501

0107... 1108... 2... 97

... 11082 1110

... 11082

... 11082

... 11082

2
24
575
518

178

I'd say the majority now are discussing when and how to negotiate, not whether to negotiate. That in itself is a change. When the June war ended in '67, Abdul Nasser got the Arab states to a summit conference in the Sudan, and they said there would be no negotiations, no recognition, no reconciliation with Israel. That's no longer said. They're no longer looking on either side, Arab or Israeli, for a guaranteed outcome, for they're nervous about negotiations. Twenty years of occupation has both deepened frustrations on both sides and added a certain amount of comfort. An occupation, however resented, becomes almost a normal way of life. Every now and then you demonstrate against it; you throw rocks; you might shoot; you get shot. But you don't get to the serious business of dealing with one another as equal partners at the table.

We do spend a great deal of time and effort on issues relating to how to move the process forward. With Prime Minister Shamir last week, that was a major topic of discussion between him and the President and in his meetings with the Secretary. There was a public dispute, somewhat fanned by the heat which is a constant in Israeli politics, about an international conference. Our position is that we have reservations. We've always had reservations about an international conference. But we think it's both necessary and right to examine every possible way to get to the direct negotiations between Arabs and Israelis, which are going to be essential to broadening the circuit of peace treaties.

I was out in the area most recently last month, and I found certainly that the parties are eager to pick up where we stopped our discussions basically a year ago, when Hussein and Yasar Arafat reached an impasse and Arafat was told to move out of Jordan. They're prepared to pick up where they left off with us last year in our discussions about how to organize a possible conference, how to structure it. If it could get to direct negotiations, we would look at it seriously, we said then in '85 as we're saying today in '87. That's not a new position.

But the time is not a friend of a solution out there. Attitudes are changing. A new generation has grown up since the last major conflict in '67. The process is moving. And I think we'd all agree that it's a region that has earned some peace, and earned a greater measure of stability. And that, in a word, is what Washington is trying to do. Why don't I hold it at that and take any questions that I could possibly answer. Yes sir?

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

0127...4...1108...3...97

.....11082 1110

.....01087

.....0111 1108

.....0111 1108

3 525
4 518

Q Mr. Secretary, one (inaudible) I hadn't heard mentioned at all in your comments was (inaudible) angle. But you did(?) mention Arafat. It's important, important to understand most Palestinians were -- had their tents folded or were asked to move. Many of them went to Jordan. Quite a few went to Lebanon where they really displaced the economy, the balance, and so forth, there. It seems to me that one of the basic, if not problems, certainly a catalytic problem for that whole area is going to be a resolution on that. And since that was more or less caused by the group of allies, it seems to me that answer has got to come from that group to be able to resolve that, or else from now until into the 2000's, I think we're going to be hearing and also seeing the reactions in the continual turbulence caused by that group. Is there going to be a facing of that issue?

SEC. MURPHY: If you're saying that solution of the Palestinian problem is central to a resolution of the overall Arab-Israeli conflict, I absolutely agree. If you're saying that it is our responsibility as a superpower and as one involved since the late '40's in the various United Nations actions, debates, and peace keeping operations which we have funded, those that we didn't participate in directly, agreed. Is it our sole responsibility? That's where we might split in terms -- sole responsibility being the powers outside of the region.

We do have, as I said, reservations about sitting down in the sort of conference that the Arabs have called for, which is the parties in the region, plus the five permanent members of the Security council -- Britain, France, China, Soviets, and ourselves. We have said, as far as the Soviets go, it also applies to the Chinese, that there should be a price of admission, price showing a willingness to behave constructively. Now that's taken specific forms. We've said one evidence of that would be restoring diplomatic relations with Israel. Another would be allowing a significant emigration of Soviet Jewry. Soviets have not moved on either to date.

Now the attitude out in the region is different. Not on the Israelis' part. They're very dug in themselves on no admission, no unconditional admission for the Soviets.

On the Arab side, they say you can't put conditions on a superpower. And the Soviets have every right to be there, it's their backyard. They are there, whether we say we want them in or not, that's unrealistic. They are there. Well, true enough. They're there as major arms sellers to Baghdad and Damascus. But as

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
 0101... 1100... 1101... 1102... 1103... 1104... 1105... 1106... 1107... 1108... 1109... 1110...

1111... 1112... 1113... 1114... 1115... 1116... 1117... 1118... 1119... 1120... 1121... 1122...

1123... 1124... 1125... 1126... 1127... 1128... 1129... 1130... 1131... 1132... 1133... 1134...

1135... 1136... 1137... 1138... 1139... 1140... 1141... 1142... 1143... 1144... 1145... 1146...

1147... 1148... 1149... 1150... 1151... 1152... 1153... 1154... 1155... 1156... 1157... 1158...

4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

we look at the various problems over the last few years, you don't have to go back for forty years, we haven't seen any real evidence of the Soviets willingness to play a constructive role in the political process of bringing peace.

So yes, we are sticking it to them, and saying that we want to see some evidence of your good behavior. That's a hang-up which may not persist. If they move, then that could change the whole equation. In fact, the Soviet Union has in its hands the ability to transform things rather quickly if Gorbachev should be ready to do so, no evidence that he is. They have talked sweet reason, they have said that an international conference is the way to solve everybody's problems. And trust us, we'll be flexible, we'll be cooperative. Maybe they will, but we have to look at the track record.

What the Secretary said, very often, is that we can't want peace more than the parties to the conflict. Fair enough. It's another way of saying we can't impose peace if the people and the leaders out there are not ready. Some are, some aren't. Not that they don't want peace, it's what terms they want it on. And there the splits come up very quickly. Syria would like an international conference in which the world came and sat in judgement, much as people originally expected the Security Council to do and which it cannot do when you're dealing with problems that excite the passions and stir the national interests as deeply the status of Israeli borders, the future of Jerusalem, and a few other questions central to the Arab-Israeli conflict.

So we don't think that the five powers can sit there and pass judgement. That is, as I say, one extreme view of a conference. But we do, when we are ready to seriously consider a conference, if the procedures are agreed to, that they get from the speechmaking, and into every life a little speechmaking must fall, a day, two days, two and a half, but they get to the table. And that the plenary(?), the powers, whoever, don't try to dictate to the negotiating parties. They're the ones that have to work out the solutions. They're the ones that have to live with the solutions. That the world does not arrogate to itself the right to come in and dictate the solution or have the right to overturn a solution that the parties might agree to. That's the area we're working in at the moment. We're not hiding or trying to shirk in any way our responsibility. But we're trying to set up something that would work and not just be one more in the heartbreaking series of collapsed efforts.

נכנס **

טורי

**

**

102.1.1

גילוי
גילוי

הודעה: 2,10051

אל: המשרד

מ: דומא, נר: 183, תא: 210287, זח: 2015, דח: מ, טג: מ

נד: מ

טורי/מיד

אל אירופה א'

דע לשכת מנכל מדיני

מאת דומא/השגריר

בגישת המנכל המדיני ביילין עם שהח' אנדריאס

הבגישת התקיימה ביום 18/2/87 בבקר במשכה כ-50 דקות
בנוכחות המנכל המדיני ביאנקי קיאכורי והשגריר.

לאחר דברי ברנה מתח ביילין דאמר כי אינו רוצה לחזור
על תולדות הסכסוך וברטיו הידועים היטב אשר. הוא ביום
אופטימי לגבי אפשרות מציאת פתרון לסכסוך והוא מאמין
שההפחתה היא בעידה בנלא'. בישראל יש דעות שונות אך
הרגשותו היא שכן זה יסאך כל עוד העידה תהיה מושג מופשט
ברגע שהעידה תהיה קונקרטית ויעובדו פרטי הפרוצדורה
של עבודת העידה האשר מהשלט ישראל קיומה של ועידה
כזו. ישראל לא הגתה רעיון העידה. תמיד השבנו על
מומ'. ישיר ואף בעט לא העלינו רעיון כזה אולם היום
ברור לנו שבדי להנשין בתהליך המומ' לשלום ולשתף במומ'
את ירדן והפלסטינאים אין ברירה אחרת אלא ועידה בנלא'.
יש כמובן עדיין בעיות רבות לפתור אולם יש כבר הרבה
נקודות הסכמה עם ירדן כגון שיתוף 5 המעצמות הברות
מועביט', שיהיה מומ' ישיר, ועדות ביטורליות וכו'.
טרם פתרנו בעית ההתנויה שישתתבו דק מעצמות שיש להן
יחסים דיפלומטיים איתנו, האם צד אחד מוטמן לדורש כיום
המליאה של העידה או כפי שדרשנו שוק בהסכמת שני הצדדים

1.1.501

17/5 18/5

משרד החוץ-מחלקת הקשר

וכן הלאה. לעתנו אין דרך בזמן רב כדי לכתור הבעיות שנתרלו. צריך לשים דגש על מה שבוור העכטנו ורק אח"כ לגשת לבעיות שטרם נפתרו. בגון בעיות היצוג הפלסטינאי ונאב בוועידה גנבה לא נמצאה את פתרונה אם יש דצון טוב ונאב למצוא פתרונות ולא להפריה טטטאות אפשר להגיע להסכם. אירופה יכולה לשחק תפקיד אן לא תפקיד הצהרתי. אירופה צריכה לעודד את הכוחות המתונים להצטרף למומי לסייע להם בתחום הנלכלי.

אנדריואטי ענה: אני שמח על האופטימיות שלך ואתה כזה
אולי משום שאתה צעיר ויש לך זמן. לנו הזקנים הזמן
דחוק. הבעיה בועידה הבנלא' אינה רק מי ישתתף בישיבות
ומי יוצג את המלשתינאים. יש בעיה יותר קשה ויותר
חשובה בהקשר לועידה: מה המטרה של הועידה. ואמילו הצנועה
ביותר שאליו הוא צריכה להתגרר ובמסגרת זה המרכזי
העמדות שונות לחלוטין. הצהרת רבציה דיברה על הגדרה
עצמית. קמפ דייויד דיבר על אוטונומיה פנימית ותקופת
מעבר של 5 שנים שבסיומה יבוק המטרון השומי על מה הולכת
ועידה זו? האם בישראל יש הסכם על מתרון חוסכם כלשהוא?
האם הסכימו לנשל, ואני סתם אומר למדינה מלשתינאית?
למדינה קונפדרטיבית. ישראל לא תסכים ובכזאת גם
ידון לא. כאשר טאדאה הגיע לירושלים הוא ידע שיקבל
את סיני. למה חוסטין יכול לצפות? לקבל את הגדה המערבית?
בשאלתי את שמיר אם זה אפשרי ענה לי בשום אופן
לא. גם המלשתינאים לא יסכימו למטרון כזה. במובן שיש
בעיות פרוצדורליות אך הן משניות. השאלה היא על איזה
מתרון ידברו בועידה ומהו המתרון שאליו חותרים. רק
אם תגבשו תשובה לשאלה זו תהיה חשיבות לבנוס הועידה.

ביולין השיב: יש חשיבות גם להטבט בדור המרוצדורה כי
אם נתחיל בועידה ונתמזר כאשר נתלוק בבר בהתחלה על
בעיות מרוצדורות יהיה הנשלון המור. נכון שטאדאח
רצה את סיני. אך כאשר בא ליורשלים נאומנו בכנסת
דיבר גם על מזינה מלשתינאית ולא קיבל זאת. כלומר הטכנים
למשרה בשינוי לעמדת הפניחה וצימיותיו. אם נביא לכל
מומי את חלומותינו לא נגיע לשום תוצאות. בכנסת קמפ
דויד נוצרה אדירה שלא אפשרה התפזרות ללא פתרון.
לכל ועידה נזו יש דנמיקה משלה ואנו רוצים ליצור אדירה
שתביא לפתרון. בישראל יש עמדות שונות לליכוד ולעמרון
ויהבן שאף פתרון של כל צד אינו מעשי עכשו. לכן צריך
להגיע לפתרון משותף יורכי ישראלים, משהו העין קהיליה
כלכלית עם ארטובומיה למלשתינאית. פתרון כזה יהיה זמני

UNITED STATES DEPARTMENT OF AGRICULTURE

Report of the
Commissioner of the General Land Office
to the President of the United States
for the year ending June 30, 1901

Presented to the Senate and House of Representatives
at their joint session, on January 15, 1902
by the President of the United States

WASHINGTON:
GOVERNMENT PRINTING OFFICE:
1902

Published by the Government Printing Office
under authority of the President of the United States
and the Secretary of the Interior

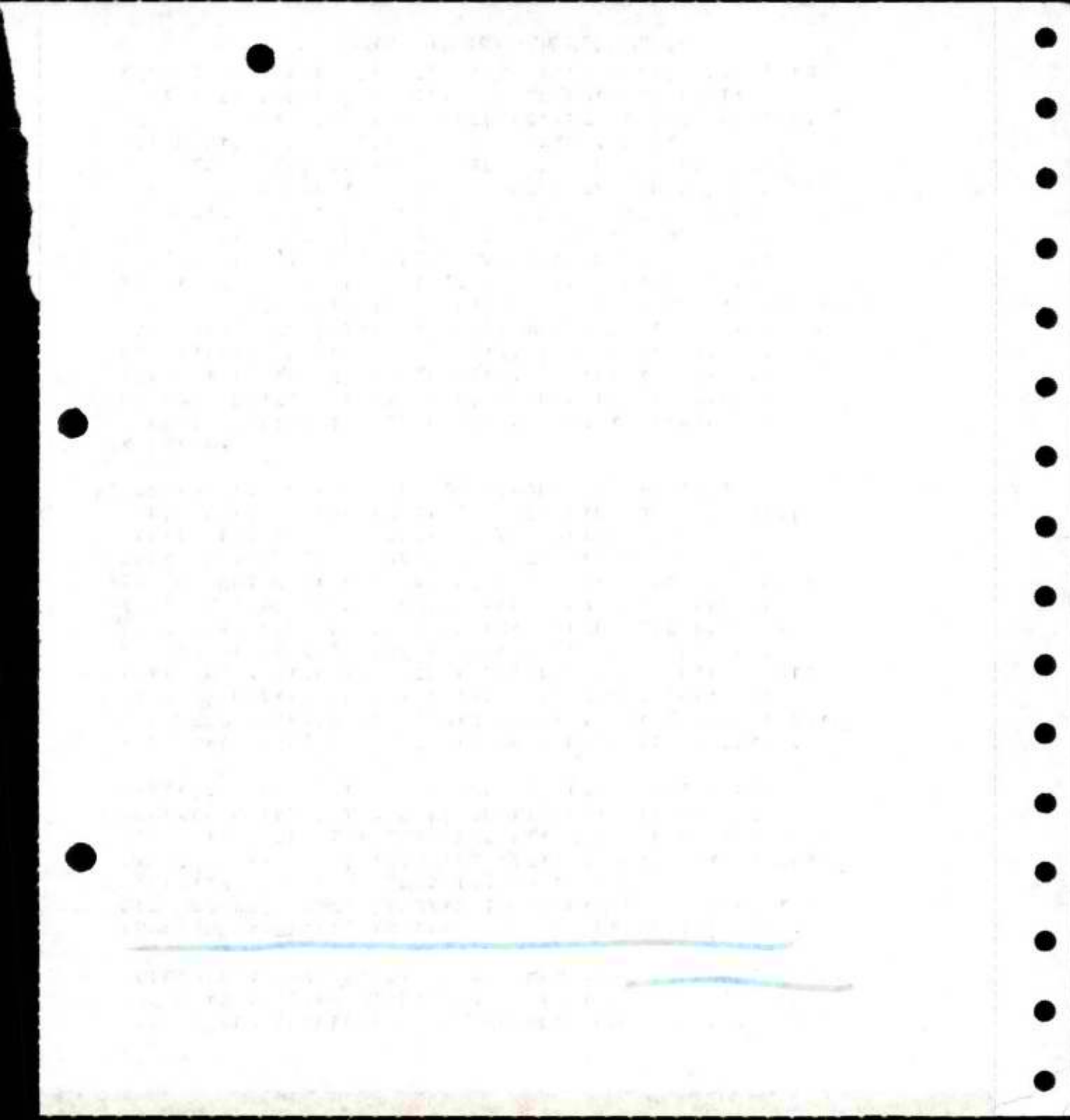
משרד החוץ-מחלקת הקשר

לתקופת מה. לאחר נמל שנים יצאה אולי בתורן קבע שיהיה
ברעל יוצא מהתורן הזמני. אשר לפלשתינאים המהווים
את מרכז הבעיה בנושא זה יתכן שכל הצדדים אשר טעויות.
אבי מאמין שהצד הערבי עשה את מרביתם. מספיק לערכים
לסרב לכל בתורן וצריך גם לדעת לנצל הזדמנויות כמו
הנוכחיות. אם הערבים ינשיתו להתעקש על השתתפות פורמלית
של אשפ"י מבלי להכנס לזכרון אם הם צודקים מבחינתם
או לא ברור שועידה לא תהיה כי ישראל לא תשתתף בשום
דבר. עם אשפ"י. זוהי עובדה. על הערבים לדעת זאת ולא
להחמיץ עתה הזדמנות למד"י. אך כדור שצריכה להיות
השתתפות פלשתינאית ולכן צריך לגבש משלחת יודנית פלשתינאים
כמו שהוגדר בקמ"ן דיווריו אנוילו אם לא נזכיר את השט
קמ"ן דיווריו המפורד ניד הסתייגויות. כל פלשתינאי בגדה
ובעזה יכול להשתתף במשלחת כזו. לישראל יש מעין וטו
רק לגבי נציגים שיבואו מחוץ לשטחים וכאלה שהשתתפו
בפעולות טיורו. זאת הזדמנות לפלשתינאים ואסור להם
להחמיצה.

אנדריאטי: כשהייתי בארה"ב שוחחתי עם האמריקאים על
הדרך להכין את ההכנות לוועידה אני מוחס חשיבות לתכנן
הועידה ואם יש הבנה בענין בדרך התוצאות האפשרויות
נוכל מצידנו להגביר הלחץ על אשפ"י שיסכימו לוועידה
ללא השתתפות הישראלית וגם אם ישראל אינה צודקת בעמדתה
לגבי אשפ"י הם חייבים לקבל משה נזאת אסור שהועידה
אם תכנס, תבשל כי אז המצב יהיה יותר גרוע אבל צריך
להבטיח שיהיה בטיט נוקדם לפתרון כלשהוא לפני כנס
ועידה כזו. בינתיים הטכנולוג לסייע לכמה מתכניות המתוח
של המלך חוסיין הן נדי לסייע להעלאת רמת החיים והן
נדי לגבש מנהיגות פלשתינאית בשטחים. כדי למנוע שהכספים
יפלו לידי אשפ"י ניתן הכספים ישירות לביצוע התכניות.

ביילין: אנו אמיינים בחשיבות הטיור גם כדי לעודד
מנהיגות מתונה בגדה. נכון שהשוב שתהיה ועידת הכנה
אך הקשיים לכנס ועידה הנכנה גדולים כמו הכנת הועידה
עצמה. חוסיין זוכן לבוא ישר לוועידה. הסובייטים מדברים
על ועידת הכנה של 5 המצמדת. זה לא ילן אך אם אתה
מדבר על הכנה כלתי נורמלית זה אפשרי ולכן התכוונתי
כאשר אמרתי שארה"ב ואירופה ישתתפו בחיפוש דרך משה.

אנדריאטי: אתם צריכים לחפש דרכי משה ולא האמריקאים.
אתם חיים באיזור, מניחים את בעיותיו ורק אתם יכולים
לגבש הצעות ונתונים. אני מעוניינים מאד במתרון. הסיבות

2.11.10 תאריך א"ה

משרד החוץ
המרכז למחקר
מדיני

ירושלים, כ' בשבט תשמ"ז
19 בפברואר 87
127

ס ו ד י

אל: ראש המרכז

מאת: מנהל בינ"ל 1, ממ"ד

הנדון: ארה"ב - הועידה הבינלאומית
סימוכין - שיחה עם מריון פוירוורגר משגארה"ב 18.2

1. לדבריו, ארה"ב תמיד האמינה ועדיין סבורה כי כינוס ועידה בינלאומית הינו A BAD IDEA. עם זאת, ארה"ב מודעת היטב לכך שתהליך מדיני מציאותי אינו מתנהל על פי רצונו והעדפותיו של צד אחד בלבד. ארה"ב אינה סבורה כי ניתן להביא את אסד בעתיד הקרוב לשולחן המו"מ ולכן ירדן מהווה הפרטנר העיקרי. ירדן תובעת מו"מ ישיר בחסות ועידה בינלאומית ועם השתתפות בריה"מ. ארה"ב אינה נלהבת מכך, אולם עליה להתחשב באנטרסים ורצונו של הפרטנר הערבי העיקרי לכל מו"מ. מכאן הנכונות לשקול מחדש אפשרות כינוס ועידה בינלאומית שתשמש פרוזדור למו"מ ישיר בין הצדדים.

2. פוירוורגר הדגיש כי אגרתו של מזכיר המדינה לרה"מ נועדה להמחיש לישראל את האלוץ הנ"ל כך שלא יהיה יסוד לטעון כי הממשל הפתיע את ישראל בנדון.

ב ב ר כ ה,
הרי קני-טל

העתק:

מנכ"ל מדיני

מצפ"א ✓

שגרירות, וושינגטון

ענף 3/אמ"ן

מוסד/מחקר

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840.

סניף

ד... 2... ממור... דפים

סוג בסחוני

דחיות

תאריך וזיח

מס' פבר

2/2

389

שאל האם נקבע כבר תאריך לבואו של מובארק ונענה על ידי מרפי בשלילה וכי מובארק לוחץ בעניין ^התשלום החוב. גם חוסיין לא סגר סופית את תאריך ביקורו (על ה- 18.3) והוא מבקש לבדוק כיצד מתקדם נושא הועידה הבינלאומית והסיוע הכספי. מרפי הוסיף שקים גם נושא אספקת הנשק, כולל ניוד טילי ה"הוק" אף כי חוסיין לא ביקש זאת. מרפי הביע צער על כך שבזמנו חוסיין לא הצהיר על אי לוחמה כי זה היה מסייע בנידו. יחד עם זאת הצהרת אי לוחמה מצד חוסיין עלולה לפגוע בסיכויו לקבל את הסיוע מסעודית ע"פ החלטות ועידת בגדד. מרפי אמר שהסעודים טוענים שבשנה הבאה תערך בדיקה מחודשת של סיוע זה ואם יופסק אין ספק שחוסיין יבקש סיוע אמריקאי. מרפי שאל האם יש חידוש בעניין הסובייטי ונענה על ידי כוביק בשלילה. מרפי הוסיף שפגש את דובינין במסיבה חברתית והאחרון אמר לו שהם מחכים בסבלנות לתשובת ארה"ב בנושא הועידה הבינלאומית. כמו כן הביעו דאגה מהזות הצי הטישי.

1331
ער

הגירה, צ"י, א"י, א"י, א"י

102.1.1 תאריך יציאה

מחלקת הקשר
ניו-יורק	סוג מסמך:	סדר:
טופס מברק	תז"ח:	מס':
המסרד: וושינגטון	כר:	מאת:
נאויים	0204	
	48-011	

[Handwritten signature]

אל: ארבל 2
דע: מצפ"א: השגרירות
מאח: יששכרופ

ועידה בינ"ל - ארה"ב

- קמרון הוס (ארה"ב) מסר כי ארה"ב פנתה בבירותיהן של חברות מועבי"ט (במיוחד המערביות) בנושא הועידה הבינ"ל לזכות ההתייעצויות שעומד המזכ"ל לקיים בקרוב.
- הפניה באה לתבהיר שארה"ב סבורה כי הפורמלה המוצעת של ועידה בינ"ל אינה פרודוקטיבית וכי אין התפתחויות או ראיה בשטח לאחרונה שמשנה השקפה זו. לא היו בידיו של דום תגובות מאותן בירות.
- כן מסר הוס כי יש שמועות שהקבוצה הערבית עומדת לבקש ממועבי"ט להוציא הודעה בעניין מצב מחנות הפליטים בלבנון, אולם טרם זומנה פגישה של המועצה.

[Handwritten signature]

תאריך: 10. 2.87	שם השולח: ג. יששכרופ	אישור:

3 2 1 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

המשורר

171

ועידה בינלאומית.

ממקורות באיפא"ק.

$\frac{1}{x^2} = x^{-2}$

id	dic	pr	And	cond	103A	fed	Cond	Cond	pr
1	4	3+1+1	4	1	2	1	4	3	2

102.101
 גילוי
 יא/ב

אל: מנכ"ל מדינה, ממנכ"ל, מצפ"א, מע"ת
 דע: יועץ רה"מ לתקשורת, יועץ שהב"ט לתקשורת
 ר/אמן, ע/ראש אמן למחקר

להלן שאלות ותשובות של מזכיר המדינה בנושאי הועידה הבינלאומית,
 נשק לירדן ויחסי ישראל-אפריקה.

השאלות נשאלו במסגרת מסיבת עיתונאים של WORLDNET.

10/1
 עתונות

שאלה 1: מהי חשיבות המדינה ביחס לירדן?
 תשובה 1: חשיבות רבה, הירדן היא חלק מהמזרח התיכון, והיא אחת המדינות החשובות ביותר באזור.
 שאלה 2: מהי חשיבות המדינה ביחס לאפריקה?
 תשובה 2: חשיבות רבה, אפריקה היא אחת המדינות החשובות ביותר באזור, והיא אחת המדינות החשובות ביותר בעולם.
 שאלה 3: מהי חשיבות המדינה ביחס לירדן ולמדינות אחרות באזור?
 תשובה 3: חשיבות רבה, הירדן היא אחת המדינות החשובות ביותר באזור, והיא אחת המדינות החשובות ביותר בעולם.

2/4

02

N1

612

655

MODERATOR: Thank you, Bonn. Tel Aviv is next with their opening question. Go ahead, please, Tel Aviv.

Q Good morning, Mr. Secretary. My name is Yachova Meir (?), and I am from the Israeli Television. I would like to ask you, what is the American position vis-a-vis the idea of convening an international conference to discuss and maybe to resolve the conflicts in the Middle East?

SECRETARY SHULTZ: We believe that the way to resolve those conflicts is through direct negotiations between the parties. A big part of it was resolved through direct negotiations between Israel and Egypt, and that basic peace treaty has remained. And through all of the ups and downs of the situation, it is there; it's a rock (?). And I think that relationship was reinforced last year as we were able to bring a settlement or agreement to a procedure for settling the Taba issue. Now we need to continue with that, and of course a key country involved is Jordan, and everybody agrees, and in fact, it's written in the Camp David Accords for that matter that a direct negotiation with Jordan needs to include appropriate Palestinians. There has to be Palestinian representation if you're going to negotiate about something that affects Palestinians so much. So what we believe is that the way to proceed is through direct negotiations. Now the question is whether or not an international conference can be so constructed as to be helpful or some kind of international umbrella helpful in bringing those direct negotiations about. And we worked on that a lot last year and it's a question. It's not necessarily so, but if it can be helpful towards that outcome then we think there is something to be said for it.

But the idea of people coming to a conference and sitting around and having a general discussion and negotiation about those sensitive matters, we don't think that would be productive at all.

Q Mr. Secretary, would you welcome Soviet participation in such an international forum?

SECRETARY SHULTZ: It is proposed by many that, among those who would attend, would be the permanent members of the Security Council or some such composition as that. We have thought about that a great deal. Of course, everyone points out as we do that, to truly be eligible to take part, countries involved should have diplomatic relations with both countries, with both Jordan and Israel, or, to the extent that some direct negotiations with Syria might at some point occur -- both Syria and Israel. The Soviet Union

3/4

62
612

N1
655

doesn't have such relationships. Furthermore, I know people in Israel feel strongly and so do people in the United States, and I personally do, that the Soviet record in the treatment of people pursuing their religion inside the Soviet Union is bad and we see now a record on immigration, Jewish immigration, from the Soviet Union. It is a extremely low level and we think that attention should be given to those matters as evidence of good intent on the part of the Soviet Union before they take part in something.

MODERATOR: Let's go now to Tel Aviv for its questions. Go ahead, please, Tel Aviv.

Q My question is, does the US administration plan to (inaudible) with Congress an arms sale with Jordan, which will include Hawk missiles? And does the US expect Israel to soften its opposition to the sale?

SECRETARY SHULTZ: There will be some arms sales proposals, and I'm not here ready to say precisely what. There isn't any immediate plan for an arms sale proposal having to do with Jordan. However, I think that as you look at the situation now in the Middle East, and particularly in the Gulf, at least I take comfort from the fact that we have been able to help our friends, such as Saudi Arabia, provide themselves with better equipment and learning how to use that equipment in their self-defense. And it's been a salutary contribution to doing something about the problems to shipping, for example, that we see in the Gulf. So these are requests that we have made to the Congress and justified on such a basis, and I think that current events are showing the rightness of those moves.

MODERATOR: And now we'll have a final question from Tel Aviv. Go ahead, please.

Q Bearing in mind your recent African tour and the improving relations between Israel and many black African states, do you foresee the possibility of joint American-Israeli projects in the Third World, and in which areas?

SECRETARY SHULTZ: Well, you mentioned Africa, and we've had lots of discussions, official discussions, with Israel about its diplomatic relationships with various countries, including those in

4/4

67

N1

612

655

Africa. We support expanding ties between Israel and other countries, and support Israel's objectives in that regard. Insofar as projects are concerned, I think we do see joint interests in many of these countries, and whether they are in Africa or Central America or wherever they may be -- Asia. And I think particularly in Africa the countries have considerable to learn from Israeli expertise. And I think it's welcome and it's a good thing.

MODERATOR: Thanks to all our participants in today's discussion, and particular thanks to Secretary of State George Shultz for being with us today. I'm Nelson Benton for Worldnet.

*

דמי פוסט
תאריך קבלה
מס' עמ'
מס' עמ'
מס' עמ'

Her

דע: יועץ רה"מ לתקשורת, יועץ שהב"ט לתקשורת
ר/אמן, ע/ראש אמן למחקר

להלן שאלות ותשובות של מזכיר המדינה בנושאי הועידה הבינלאומית,
נשק לירדן ויחסי ישראל-אפריקה.

השאלות נשאלו במסגרת מסיבת עיתונאים של WORLDNET.

י"ס י"ג
ע"ת

$\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$

2/4

612

NI

655

MODERATOR: Thank you, Bonn. Tel Aviv is next with their opening question. Go ahead, please, Tel Aviv.

Q Good morning, Mr. Secretary. My name is Yachova Meir (?), and I am from the Israeli Television. I would like to ask you, what is the American position vis-a-vis the idea of convening an international conference to discuss and maybe to resolve the conflicts in the Middle East?

SECRETARY SHULTZ: We believe that the way to resolve those conflicts is through direct negotiations between the parties. A big part of it was resolved through direct negotiations between Israel and Egypt, and that basic peace treaty has remained. And through all of the ups and downs of the situation, it is there; it's a rock (?). And I think that relationship was reinforced last year as we were able to bring a settlement or agreement to a procedure for settling the Taba issue. Now we need to continue with that, and of course a key country involved is Jordan, and everybody agrees, and in fact, it's written in the Camp David Accords for that matter that a direct negotiation with Jordan needs to include appropriate Palestinians. There has to be Palestinian representation if you're going to negotiate about something that affects Palestinians so much. So what we believe is that the way to proceed is through direct negotiations. Now the question is whether or not an international conference can be so constructed as to be helpful or some kind of international umbrella helpful in bringing those direct negotiations about. And we worked on that a lot last year and it's a question. It's not necessarily so, but if it can be helpful towards that outcome then we think there is something to be said for it.

But the idea of people coming to a conference and sitting around and having a general discussion and negotiation about those sensitive matters, we don't think that would be productive at all.

Q Mr. Secretary, would you welcome Soviet participation in such an international forum?

SECRETARY SHULTZ: It is proposed by many that, among those who would attend, would be the permanent members of the Security Council or some such composition as that. We have thought about that a great deal. Of course, everyone points out as we do that, to truly be eligible to take part, countries involved should have diplomatic relations with both countries, with both Jordan and Israel, or, to the extent that some direct negotiations with Syria might at some point occur -- both Syria and Israel. The Soviet Union

3/4

G2
612N1
655

doesn't have such relationships. Furthermore, I know people in Israel feel strongly and so do people in the United States, and I personally do, that the Soviet record in the treatment of people pursuing their religion inside the Soviet Union is bad and we see now a record on immigration, Jewish immigration, from the Soviet Union. It is a extremely low level and we think that attention should be given to those matters as evidence of good intent on the part of the Soviet Union before they take part in something.

MODERATOR: Let's go now to Tel Aviv for its questions. Go ahead, please, Tel Aviv.

Q My question is, does the US administration plan to (inaudible) with Congress an arms sale with Jordan, which will include Hawk missiles? And does the US expect Israel to soften its opposition to the sale?

SECRETARY SHULTZ: There will be some arms sales proposals, and I'm not here ready to say precisely what. There isn't any immediate plan for an arms sale proposal having to do with Jordan. However, I think that as you look at the situation now in the Middle East, and particularly in the Gulf, at least I take comfort from the fact that we have been able to help our friends, such as Saudi Arabia, provide themselves with better equipment and learning how to use that equipment in their self-defense. And it's been a salutary contribution to doing something about the problems to shipping, for example, that we see in the Gulf. So these are requests that we have made to the Congress and justified on such a basis, and I think that current events are showing the rightness of those moves.

MODERATOR: And now we'll have a final question from Tel Aviv. Go ahead, please.

Q Bearing in mind your recent African tour and the improving relations between Israel and many black African states, do you foresee the possibility of joint American-Israeli projects in the Third World, and in which areas?

SECRETARY SHULTZ: Well, you mentioned Africa, and we've had lots of discussions, official discussions, with Israel about its diplomatic relationships with various countries, including those in

סוג כספוני

דחיות

תאריך וז"ח

מס' מברק

4/4

62

N1

612

655

Africa. We support expanding ties between Israel and other countries, and support Israel's objectives in that regard. Insofar as projects are concerned, I think we do see joint interests in many of these countries, and whether they are in Africa or Central America or wherever they may be -- Asia. And I think particularly in Africa the countries have considerable to learn from Israeli expertise. And I think it's welcome and it's a good thing.

MODERATOR: Thanks to all our participants in today's discussion, and particular thanks to Secretary of State George Shultz for being with us today. I'm Nelson Benton for Worldnet.

*

97...מחור...דפים

סווג בסחונני שמור

דחיות...מ??ד?

תאריך וז"ח. 29.09.87

מחיר...מכר

102.11
מחיר

המשרד + ניו יורק

116

649

אל:

Handwritten signature in red ink.

אל :- ארבייל 2
נאווים

ועידה בינלאומית

לשל נאווים 630 ו-681

מגישושים זהירים מסתבר שאין כאן ערבות מיוחדת לנושא. מסתבר שעדין לא הגיעה
לכאן מניו יורק החרגשה או תצורך לפעול אצל מערביות אחרות כדי למנוע בידוד ארה"ב
מחד כאשר ברור מאידך שאין כל שינוי בעמדת ארה"ב לגבי הועידה כזו.

3
מחיר

Handwritten notes and numbers:

2	1	4	1	4	2
3	1	1	1	1	1
1	1	1	1	1	1

END

102.1.1 גא'ן אלב

1977-01-28

08:17

1480126

01

סוג בסיס... אלב

מיידי

חיסות...

877 1730 27 בינואר

מאריך וזית

מאריך וזית

מאריך וזית

5

1/4

568

602

אל: מנכ"ל מדינה, ממנכ"ל, מצפ"א, מע"ח

דע: מנכ"ל משרד רה"מ
יועץ רה"מ לתקשורת
יועץ שה"ט לתקשורת

הופעת מזכיר המדינה לפני ועדת החוץ של הסינאט (27.1)

דו"ח מורחב בנפרד. בינתיים, להלן כמה מהתיאסויות של
מזכיר המדינה לתהליך השלום.

הטקסט המלא של הופעתו בדיפ.

עתונות-קונגרס

1. חיסות... 2. חיסות... 3. חיסות... 4. חיסות... 5. חיסות... 6. חיסות... 7. חיסות... 8. חיסות... 9. חיסות... 10. חיסות...

0107... 110121011... 2... 97

..... 110121011

..... 110121011

..... 110121011

..... 110121011

2
4

602
568

SECRETARY SHULTZ: Looking back on the last year or so, I think quite a lot has happened. Perhaps a lot of it happened because it wasn't noticed that much. And at the same time, we made quite considerable efforts in what is thought of as the peace process, that is, the work with Israel and Jordan and Egypt and other countries, to see if progress can be made in bringing about peace treaties between Israel and other countries. But we were not able to succeed in our objective, and I think the objective of the parties there, at bringing about a direct negotiation between Israel and Jordan with appropriate Palestinians in the Jordanian delegation. That's what you have to get into being. And then what that kind of group might agree on is the kind of answer that would work, because they are the people who have to make it work.

We made a fair amount of headway on that, and the two things that remain issues and were issues that were not possible to resolve are, number one, in what manner is an international umbrella, conference, arrangement, or whatever you want to call it, potentially useful in getting to that objective? And second, who are -- how do you find the Palestinians that are appropriate members of the delegation with Jordan? And you know that they have to be people who have real standing with the Palestinians, because they have to feel "those are my guys," and at the same time, there are clearly Palestinians at this stage of the game that neither Israel nor we, since we would undoubtedly be there, would want to sit down with. So these are the two things. And of course then, once you do sit down, then there are very difficult substantive issues. Now what we have done is have Ambassador Murphy go to the area, he went for a couple of weeks and talked to people, trying to, so to speak, recapitulate the agenda that had been developed last year, see where people stand in their views on various elements of it, and then we have to make an appraisal of what might conceivably be done.

SENATOR BIDEN: And that appraisal, in light of the last month and a half events relating to the Iran-Contra questions, has that been more difficult to arrive at? Or has it been delayed in the making? I mean, what I'm trying to get at is if this investigation moves forward over the next six months, does that essentially mean, in your view, that major initiatives in the region are put on hold while this is still a front and center topic here in Washington, and consequently, in other parts of the world? Or is it not particularly relevant, the speed with which it is resolved and put behind us here in terms of how it impacts upon your other efforts in the Middle East? That's what I'm trying to get a handle on.

110221011 - 74701 101, 120

1 1 1 0 0 0 1 1 0
 0107...4...707...3...97

.....1100 010701

.....010701

.....010701

.....010701

3
4

602
568

174

SECRETARY SHULTZ: I agree wholeheartedly with the President, and I think the implication of your question, that we should have a thoroughgoing

investigation of all this, and do it as rapidly as possible, so that it doesn't hang around as something that has some lingering impact on our ability to conduct our business. However, the President has said -- and he said to me, "Cooperate with all the committees. Tell them everything that you know about it, and do your homework," and so on. And I've been doing that, and intend to keep doing that. But he has said now, "George, you've got a lot of work to do. So stay busy." I don't have any trouble staying busy. And I am working hard -- the President is -- on the substance of our foreign policy. And we are a worldwide power, and we have things going on all over the place that we're trying to be a constructive influence on, and we're hard at it.

Now as far as the peace process is concerned, I think that the basic elements are there -- that it is important to the countries of the region that there be a peace, if such a thing can be found. And it is that, not U.S. manipulations of some kind or another, that is the basic (vote?) of power, and we have a role to play, and we want to play it. Now with respect to King Hussein, we know that King Hussein, perhaps understandably, feels hurt because we have denied him arms, even though I think even those voting against selling arms to King Hussein will say, "Well, he's a friend and we admire him and so on," and yet we sold some arms to Iran who is in a totally different category, and that pains him. But that doesn't mean we can't work with him, and we are received by him, and he is a sensible and experienced person. And so we will do our best.

SENATOR SIMON: That's pretty hard to argue with. If I may finally follow through on a question that Senator Biden asked you. I think one of the finest diplomats this nation has is Dick Murphy, Ambassador Murphy. But his shuttling between Israel, Jordan, Egypt does not indicate the same Presidential concern as would the same shuttling by the Secretary of State. Has there been any discussion -- or is there any consideration being given -- to the possibility that you might play a greater role there? I have the feeling that at a few points we were teetering very close to having some kind of an agreement, or an agreement to sit down between Jordan and Israel. I have great confidence in your ability personally, but I think simply your presence there would be an indication to King Hussein, as well as to the other parties in the Middle East, that this really is a major concern of the United States. Any reflections?

11111 11111
0101...4...4...97

.....11102 1110

.....0101

.....0101 0101

.....0101 0101

4
4

602
568

178

SECRETARY SHULTZ: Well, I think, without referring to me personally, I think travel by the Secretary of State of the United States of America to some region or country is an important event because of the importance of our country. And that holds true in the Middle East. It's important to go, I believe, if there is any prospect of accomplishing something. I don't think it has to be an odds-on favorite. I think you should be willing to take risks or try -- or work off of relatively small probabilities, if there is something important that can get achieved. At the same time, I think that, if you travel fruitlessly, that that can be a negative.

Now all through last year, as we had, as you noted, some at times rather promising negotiations -- and of course I met with the parties here a great deal, and the President did. Practically everybody was in Washington at one time or another, or in New York. So we had lots of direct face-to-face meetings. But during the course of that and during the course of our intensive efforts to help Israel and Egypt find a way out of the impasse on Taba, I think everybody knew in the region that I was prepared to come practically at a moment's notice, if it could do some good. And they are as concerned not to have a wasted effort as we are. So I am prepared to go, if there is something to be accomplished. And it may very well be that even outside the context of some particular negotiation -- just to go and visit, as members of the Congress do, and the Senate -- at some point might be a good thing for me to do, just because it's one thing to talk to somebody here, and it's another thing to go into their environment and sort of have the tell you how the world looks to them, in that sense.

~~DX~~

102.1.1 גילויק אלא

מחלקת הקשר
ניו יורק	מס' תעוד: 1
סופס מברק	מס' תעוד: 2
מס' תעוד: 27 1530	מס' תעוד: 8
מס' תעוד: 0681	מס' תעוד: 124-011
מס' תעוד: 124-011	מס' תעוד: 124-011

אל: ארבל 2
דע: וושינגטון
מאת: יששכרוף - נאוו"ם

ועידה בינ"ל שלכם 724

1. בשולי שיחת גולדינג - ביין ביום וי (23/1) מסר גולדינג (לשאלחנו) כי אכן מוטל על המזכ"ל מנדט לקיים התיעצויות כדי לקדם את רעיון הועידה הבינ"ל (בהתאם לסעיף אופרטיבי 6 בהחלטת עצרת 41/43). אישר שהמזכ"ל מתכוון להיות פעיל יותר השנה ולקיים התיעצויות בעל פה ולא כפי שהיה בעבר באמצעות איגרות בלבד.

2. כזכור, לקראת העצרת ה-39, בתאום עם נשיא מועבי"ט, פנה המזכ"ל לחברי מועבי"ט, המדינות הנוגעות בדבר וכן אש"ף. בשנים לאחר מכן, הסתפק המזכ"ל בפניה בכתב לנשיא מועבי"ט, וזה קיים את ההתיעצויות עם חברי המועצה. לפרטי התיעצויות אלה מאז החלטת העצרת 38/58, שעליה מבוסס הרעיון של ועידה בינ"ל בחסות האו"ם, ראו נא מסמכים הבאים:
A/39/130
A/39/130/Add.1
A/40/168
A/41/215

3. ב-25/1 נפגשתי לשיחה ראשונית עם קמרון הום (ארה"ב) והחלפנו דעות בסוגיה. חזרתי על עמדתנו השלילית נגד ההצעה הסובייטית, ושאלתי לעמדת ארה"ב. הום השיב שאמנם טרם קיבל הנחיות ממחמ"ד לקראת התיעצויות המזכ"ל, אך אין לו ספק שהתנגדותה של ארה"ב לוועידה בינ"ל בנוסח 38/58 עומדת בעינה, ועל אחת כמה וכמה לגבי ההצעה הסובייטית להקים ועדה של חברי מועבי"ט קבועים שתעסוק בהכנתה. לדעתו, לא ניתן לממש את הרעיון במישור מועבי"ט בלא הסכמתה של ארה"ב, הן אם מדובר בשאלה של מהות והן בשאלה בוחלית. לגבי השתתפותה של ברה"מ בתהליך השלום בכלל, חזר על דברי שולץ לשה"ח פרס - קרי: על ברה"מ לחדש את היחסים עם ישראל, להגביר את ההגירה היהודית ולספר את יחס השלטונות ליהודים בתחום ברה"מ.

4. הום הסכים שיש אפשרות סבירה שהסובייטים יפעלו בקרב חברי מועבי"ט כדי לקדם את הצעתם, לפני קיום התיעצויות המזכ"ל. כן, אין להוציא מכלל אפשרות שגם מצרים, בתאום עם ברה"מ, תנהל מגעים במגמה דומה. (ידוע לי שיועץ מצרים ביקש לשוחח עם היועץ הרפגיי בנושא). הום סבור שבהתחשב בהרכב החדש של מועבי"ט, נראה שבריטניה, צרפת, רפ"ג, איטליה ואף יפן

אישור:

שם השולח:

האריך:

מס' תעוד: 102.1.1
מס' תעוד: 27 1530
מס' תעוד: 0681
מס' תעוד: 124-011

דח"פ
מילדי	מחלקת הקשר ניו-יורק	2
דח"פ
סוג כספון
סודי	סופס מברק	2
מסמך
תז"ח:		א ל : המשרד
כר :
0681
124 - 11		ד ע : רושניגרו
		מאת : יששכרוף - באום

לא ירצו לתמוך בהצעה המזוהה כסוביטית נגד עמדה שלילית של ארה"ב. על רקע האמור, נראה כי ראוי לשקול קיום שיחות עם עמיתנו במועבייט (כמובן כל אחד בנפרד) על מנת להמחיש את הצורך בסיוע ישיר על פני ועידה בינ"ל, ולאזן את הטענות שכנגד, ובדרך זו להבטיח שארה"ב לא תהיה מבודדת בעמדתה בקרב המערביות במועצה. סיכמנו שנבקש הנחיות בעניין זה ושנקיים פגישה נוספת לאחר קבלתן (יודגש כי היום טרם קיבל הנחיות ממחמ"ד לקראת ההתייעצויות וגם לא תדרוך על מסעו האחרון של מורפי).

5. מצפים לתדרוך המובטח בשלכם 724 בטרם נעשה כל פעולה נוספת.

אישור:

שם השולח: ג'רמי יששכרוף

27.1.87

תאריך:

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שמור

** יוצא

**

**

**

102.1.1

נא לשלוח

חוזם: 1,10663

אל: דרוש/650, בני/724

מ-: המשרד, תא: 260187, זח: 1341, זח: מ, טג: ש

נד: 8

שמור מיד

נאום

דע: דוש

ועידה בינ"ל שלכם 561

א. אנו מתנגדים לרעיון הסובייטי של ועידה מכינה בהשתתפות 5 החברות הקבועות של מועב"ט בלבד שמצא ביטוי בהחלטת העצרת.

ב. כל טובה לא יכולה לצמוח מפעילות הסובייטים ע"י הפעלת המזכ"ל לכינוס ועידה מכינה כנ"ל.

ג. עקבו והמשיכו לדווח על ההתפתחויות בנדרון במיוחד תגובת ארה"ב.

ד. לבקשתכם שבטעין 3 נעבירכם תדווח מפורט בימים הקרובים.

ה. הנ"ל על דעת המנכ"ל המדיני.

ארבל 2

תפ: שהח, רהט, שהוט, מנכל, ממנכל, ממד, רט, אמך, ארבל, 2, צמא, מזאר

© C. F. F.

● 上列の通り、 \mathbb{R}^n の基底を $\{e_1, \dots, e_n\}$ とし、 \mathbb{R}^n の任意のベクトル v を $v = v_1 e_1 + \dots + v_n e_n$ と表す。このとき、 v の成分 v_1, \dots, v_n は、 v の基底 $\{e_1, \dots, e_n\}$ に対する成分表示である。

● ● ●

```

nrtw:8000x.f
nt:frw\020x.f\w5
r:-nrtw\frw\nt:98f00Sxtn:fA2f\frw\nt:0x4:w
5f:0

```

WFF WFF

1. 4. 2.

14: 170

[illegible]

1. Ի՞նչ տեղեկություն կցանկանա քո ընտանիքի անդամները քո մասին:

[illegible]

A. WQZT FNBWCF YTRFN WX PNBWBHFRFH ZLTFJ ZBFRNF
NBFEN HPBFC.

T. 44700000 0000000 2 0000000 000000 000000 000000

П. ДЕ'С УЗ ТУД ПОДЛ'С ПОСТ'Л'.

NP45 S

PR: WPP RPO WPPU WPC CF WPC CF WPC CF WPT RF WPF HRF CS ZKH
ETIF

משרד החוץ-מחלקת הקשר

10300

תאריך: 24.01.87

נכנס **

סודי

**
**
**
**

האג
ל
ה
ח
ו
ץ
מ
ח
ל
ק
ת
ה
ק
ש
ר

102.1.1

חוזם: 1,10300

אל: המשרד

מ-: בון, נר: 164, תא: 230187, זח: 2000, דח: ד, סג: ס

נד: 8

סודי/דחוף

אל : מנהל מצפא, אירופה 1

דע : סמנכל ענוג, לשכת המנכל

מאת: השגריר בון

לשלנו 9 מ-2.1.87

פורום בינלאומי, שיחות עם שר המדינה מלמן וראש האגף
זוהרופ. הגרמנים ניסו להבהיר הגישות השונות והמנוגדות
שנשמעו ביחס לעמדת ארהב כלפי פורום בינלאומי.

הגישה הרשמית של ארהב ושל שולץ בעיקר, ללא שינוי :
אין הם רואים עניין ויתרון בשיתוף ברהם בבעיות המזהות.
אך מרפי, אישית (ופקידים אחרים העוסקים בתהליך השלום)
מאמין שלא תהיה כל אפשרות לשנות בשלב זה את עמדות
מצריים וירדן ואם יש רצון לקדם את התהליך ולפעול למען
השלום יהיה צורך בקבלת הרעיון של פורום בינלאומי.
מרפי צופה כי בעתיד הקרוב יקבלו נוסחה זו גם אלו המתנגדים
עדיין כיום.

בן-ארי.

===אג.

תפ: שהח, מנכל, ממנכל, מצפא, ענוג, אירא, אירב, ר/מרכז, ממד

1.1.501

12
18
19

סודי

** יוצא

**

**

**

חוזם: 1,8799

אל: ווש/549

מ-: המשרד, תא: 210187, זח: 1409, דח: ר, טג: ט

נד: 8

סודי/רגיל

שגריר, ציר, מתני

להלן מלונדון:

רובין רפאל משגארהב* סמרה שמרמי עבר בלונדון
וקיים הבוקר שיחה בפוראופ* על מסעו במזת*.

מרמי אמר כי יצא לישראל ירדן ומצרים כדי לבחון אם חל
שינוי כלשהו בעמדות הצדדים מאז הקיץ.

מצא שאין שינויים אך גם אין תזוזה בכל הקשור לכינוס
ועידה בינלאומית. במצב זה אינו בטוח אם סיורים נוספים
שלן ללא התקדמות יועילו.

בנושא אירן עירק אמרה רפאל כי בימים האחרונים ארהב*
וגם בריטניה שוקלות מחדש את ההערכה הקודמת שעירק
תוכל להחזיק מעמד.

מצמא

ח/ל

תב: מצמא

0000

0000
0000
0000
0000

0000:00000000
0000:00000000
0000:00000000
0000:00000000

00000000

00000000 00000000

0000 00000000

0000 0000 00000000 0000 0000 0000 00000000
0000 0000 0000 00000000 0000 0000 00000000

0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000
0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000

0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000
0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000

0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000
0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000 0000

0000

0000

0000 0000

סודי

** נכנס

**

**

**

חוזם: 1,9254

אל: המשרד

מ-: בריסל, נר: 151, תא: 210187, זח: 1330, דח: מ, סג: ס

נד: 0

סודי ביותר/מיד

בון נר 76 מיד

אל מנהל אירופה 1, מנהל מצפא

דע השגריר- ואשינגטון השגריר בון

מאת השגריר בריסל

הנדון: דיווח מורפי לנציגי נאטו.

להלן משגריר רפג ליד נאטו, שחזר וביקש להימנע מכל
התייחסות אליו, על דיווח שמסר (16) מורפי לנציגי
המדינות החברות:

א. הישיבה נמשכה כשעתיים ומורפי עשה רושם טוב מאד
ושל מי שמדבר בפתירות ובכנות. לכל הדעות היה הדיווח
שמסר והדיון שהתנהל לאחריו דוגמה טובה של התייעצות
בין בעלות הברית גם אם הנושא שנדון אינו בתחום עיסוקיה.

ג. הסיבה לסיוורו האחרון היתה לנסות לקבוע אם על רקע
ההאשמות כנגד ארהב בעניין אספקת הנשק לאיראן או
חוסר האיכפתיות שלה (INDIFFERENCE) כביכול,
ישנה אפשרות לקדם תהליך שלום או רעיון
הועידה הבינלאומית בעניין הסכסוך הערבי-ישראלי. ההתפתחויות
ב-85 וב-86 צמצמו חילוקי הדעות בין הנוגעים
בדבר באזור בעניין הועידה ושיפרו סיכויי כינוסה
בצורה שתבוא לקראת התנאים היסודיים של הנוגעים
בדבר. (BASIC CONDITIONS COULD BE MET)

23. 2000

משרד החוץ-מחלקת הקשר

מרפי הדגיש שמדובר בקוים מנחים כלליים (GENERAL GUIDELINES)

בלבד ולא בהסכם . דיבר על פרוצדורה בלבד ולא על תוכן .
ישנם יסודות מסוימים שיכלו לתת מקום לתקוות כלשהן .
מכל מקום הרושם שקבל בירושלים ובעמאן הוא שישנה
אפשרות לקדם התהליך . ברור שארהב תתמוך בכך .

בתשובה לשאלת הנציג הדני על העמדות השונות בישראל,
השיב מורפי שאין זה סוד כי קיימים הבדלים בין
הם לבין מס רהם ושהח . האחרון פתוח יותר ואילו
הם סקפטי ורואה בכל העניין FLIGHT OUT OF REALITY
והוא רוצה בשיחות בילטרליות עם ירדן ועם סוריה .

מורפי הצביע לאחר מכן על הבעיה הגדולה של אשף .
בהקשר זה ציין כמעודדת העובדה שחוסין לא עמד על
שתוף אשף או נציגים פלסטינים בשלב זה. לעומת זאת
מובראך לא היה באותה דיעה . גישתו של נשיא מצרים
מחלישה עמדת חוסין. בהמשך חזר מורפי על חשיבותה
של גישת המלך הירדני , המוכן לדחות סוגיית שתוף
הפלסטינאים .

באשר לברהם , מצרים וירדן רוצות בשיתופה ואילו ישראל
נארהב בדיעה שעליה לשלם המחיר לכך, בכ"א עי חידוש
היחסים הדיפלומטים עם ישראל והתרת יציאת היהודים.

לשאלת נציג רפג, אם זהו תנאי מוקדם לשתוף ברהם ,
השיב מורפי כי להערכתו חוזר כי להערכתו שאלת יציאת
היהודים חשובה יותר לישראל מאשר חידוש היחסים .
מרפי סיפר כי שגריר ברהם בואשינגטון אמר לריג'ווי
תת מזכיר המדינה לענייני אירופה ויחסי מזרח-מערב
שממשלתו מעוניינת בכנוס ועידה בינלאומית. הלשון
בה משתמשים הסובייטים היא ללא ספק מתונה יותר .
אך אין למהר ולהסיק מסקנות לגבי העמדה הבסיסית שלהם .

באשר להמשך , אמר מורפי כי יש להמתין לפיסגה האיטלקית
ולביקוריהם של רהם ושל נשיא מצרים בואשינגטון .
אין ספק שבאזור מקווים למעורבות אמריקנית ממשית
וחזקה יותר (STRONGER) .

השטחים . לאחר מכן התייחס מורפי בקצרה להתפתחויות
בשטחים ולמעורבות ירדן . סיפר על פתיחת הבנק הירדני

THE UNITED STATES OF AMERICA
DEPARTMENT OF THE ARMY

OFFICE OF THE CHIEF OF STAFF
WASHINGTON, D. C.
20315-5000

MEMORANDUM FOR THE RECORD
SUBJECT: [Illegible]
1. [Illegible]
2. [Illegible]
3. [Illegible]

4. [Illegible]
5. [Illegible]
6. [Illegible]
7. [Illegible]
8. [Illegible]
9. [Illegible]
10. [Illegible]

11. [Illegible]
12. [Illegible]
13. [Illegible]
14. [Illegible]

15. [Illegible]
16. [Illegible]
17. [Illegible]
18. [Illegible]
19. [Illegible]
20. [Illegible]
21. [Illegible]
22. [Illegible]
23. [Illegible]
24. [Illegible]
25. [Illegible]

26. [Illegible]
27. [Illegible]
28. [Illegible]
29. [Illegible]
30. [Illegible]

31. [Illegible]
32. [Illegible]
33. [Illegible]
34. [Illegible]
35. [Illegible]

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ועל פעילותו בהוסיפו שפעולות ירדן מועילות)
USEFUL (וחשובות לשיפור רמת החיים . מצרים
לעומת זאת מהססת מעט משום שלא ברור לה מה חשוב אשף
באמת . אם יתנגד אשף (וככל הנראה לא רק בהכרזה
פה ושם) תהיה מצרים זהירה יותר .

מודפי ציין שאמצעים כספיים נוספים רצויים. ציפיות האוכלוסיה גדולות- ואם לא יהיה דבר, יעלה כוחם של הרדיקלים. טוב איפוא אם מדינות אירופה תוכלנה לעזור לתהליך זה בשטחים. (בן שיחי העיר כאן שמורפי שם יותר דגש על הגדה מאשר על עזה). עם זאת יש להיות מודעים לכך שאין זה תחליף לתהליך השלום.

המפרץ. בדברו על המפרץ מסר מורפי שחוסין מודאג מאד מההתפתחויות. היה VERY BITTER כלפי אהב והזכיר שירדן היתה זו שפתחה עיראק בפני המערב וסכלה הדרך לתידוש היחסים בינה לבין ארהב.

ג. לאחר מכן ענה מורפי על שאלות :

בעניין אספקת הנשק לאיראן.

1. מורפי אמר בגלוי כי הפרשה היוותה מכה רצינית ביותר
לאמינות האמריקנית (A VERY SERIOUS BLOW TO OUR
(CREDIBILITY

הדגיש שארהב בחושה בדעתה (DETERMINED) לא לספק
עוד נשק לאיראן חוזר נשק לאיראן ורוצה לעודד בעלי
בריתה לעשות כמות .

2. מורפי מנה שלוש סיבות לאספקת הנשק לאיראן ע"י ישראל:

- הראשונה: עיראק אויבן גדולה יותר מאיראן.

- השננה: המיעוט היהודי באיראן המונה כ- 40,000 נפש.

- השלישית: הרווח הכספי.

3. 15 עד 20 אחוזים מהנשק המגיע לאיראן מגיע מהמדינות הקומוניסטיות. בשיחה הבילטרליות ביקשו חוזר בשיחות הבילטרליות ביקשו האמריקנים מהסובייטים שישפיעו על צפון-קוריאה שלא תספק נשק לאיראן, אך הסובייטים

THE UNITED STATES OF AMERICA
DO hereby certify that
[illegible]
[illegible]
[illegible]

WITNESSETH my hand and the seal of the
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

IN WITNESS WHEREOF, I have hereunto set
[illegible]
[illegible]
[illegible]

at the City of [illegible] this [illegible] day of [illegible]

19[illegible]

By [illegible]
[illegible]

In presence of [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

משרד החוץ-מחלקת הקשר

נתנו להבין שלא יעשו זאת .

יחסי ירדן- אשף .

חוסין אמר לו שוב , כי לא נראה לו שיוכל לשבת פעם
נוספת עם ההנהגה הנוכחית של אשף . לראשי הארגון
אין תחושת דחיפות באשר לתהליך השלום . עמדת עראפאת
בעניין 338 242 , ההכרה בישראל ובעניין הטרור אינה
ברורה .

סיוע ירדן לשטחים וישראל .

העובדה שישראל הסכימה לפעילות ירדן מצביעה על כך שהיא
מעדיפה חוסין על ערפאת . זו הוכחה לכך שירדן יכולה
לעשות דברים מסוימים שאשף אינו יכול לעשות 'אע"פ
שלארגון הרבה כספים.

ההתנחלויות .

כשאלת הקנדי ענה מורפי שאין חדש . הוסיף שההתנחלויות
לא התחילו בימי הליכוד . ציין עוד שאין התנחלויות
חדשות בגלל בעיות כספיות . תכנית ממשלת האחדות לא
בוצעה . ישנה אף בעיה של עבוי הישובים הקיימים גם
משום שאין רבים המוכנים להתיישב בהתנחלויות הקיימות .

סוריה .

בהתייחסות למאמר שפירסם גדעון רפאל בואשינגטון פוסט
אמר מורפי שהם מודאגים מהנשק המתוחכם (שבידי סוריה
(? אך ישראל אינה מרגישה בלתי בטוחה) DOES'NT
FEEL INSECURED) ואסד זהיר . בלעדיו
תהיה סוריה מסוכנת יותר .

מעורבות סוריה בטרור .

הטרור הוא חלק מתשתית המשטר . ישנן ידיעות שלאחרונה
ערך אסד שינויים משרותי הבטחון . מדובר בישנוניים
ולא בטיהורים.

בעניין אבו- נדאל , טוב אם סוריה תנהג כלפיו כפי
שעשתה עיראק (לא ברור אם אמר שסוריה התחילה לנהוג
כלפי אבו- נדאל כפי שעשתה עיראק) .

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000
100-100000-100000
100-100000-100000
100-100000-100000
100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000
100-100000-100000
100-100000-100000
100-100000-100000
100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000
100-100000-100000
100-100000-100000
100-100000-100000
100-100000-100000
100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000
100-100000-100000
100-100000-100000
100-100000-100000
100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000
100-100000-100000
100-100000-100000
100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000
100-100000-100000
100-100000-100000
100-100000-100000

100-100000-100000

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ברור שבסוריה קיימים מחנות אימונים של המחבלים. אך בגלל אופי המשטר קשה לקבל מידע מודיעיני טוב על כך.

באשר לסורים, הם קשים, אכזרים וגאים. מורפי הדגיש כי הלחץ המערבי על סוריה חייב להימשך הן במישור הביטחוני והן במישור המולטיטורלי. ולא רק על דיבורים.

ברהם.
ברהם מעוניינת ביציבות מסוימת באזור מחשש לעיליית כוחו של הפונדמנטליזם האיסלאמי, זאת גם בגלל השפעתו על אזורים מסוימים בברהם עצמה.

ברהם תוסיף לספק נשק למדינות האזור. מורפי מסופק אם בשלב זה יש לקחת ברצינות הגמישות שאימצה הדיפלומטיה הסובייטית. יש להמתין ולראות כיצד תתרגם אותה למעשים.

הועידה הבינלאומית.

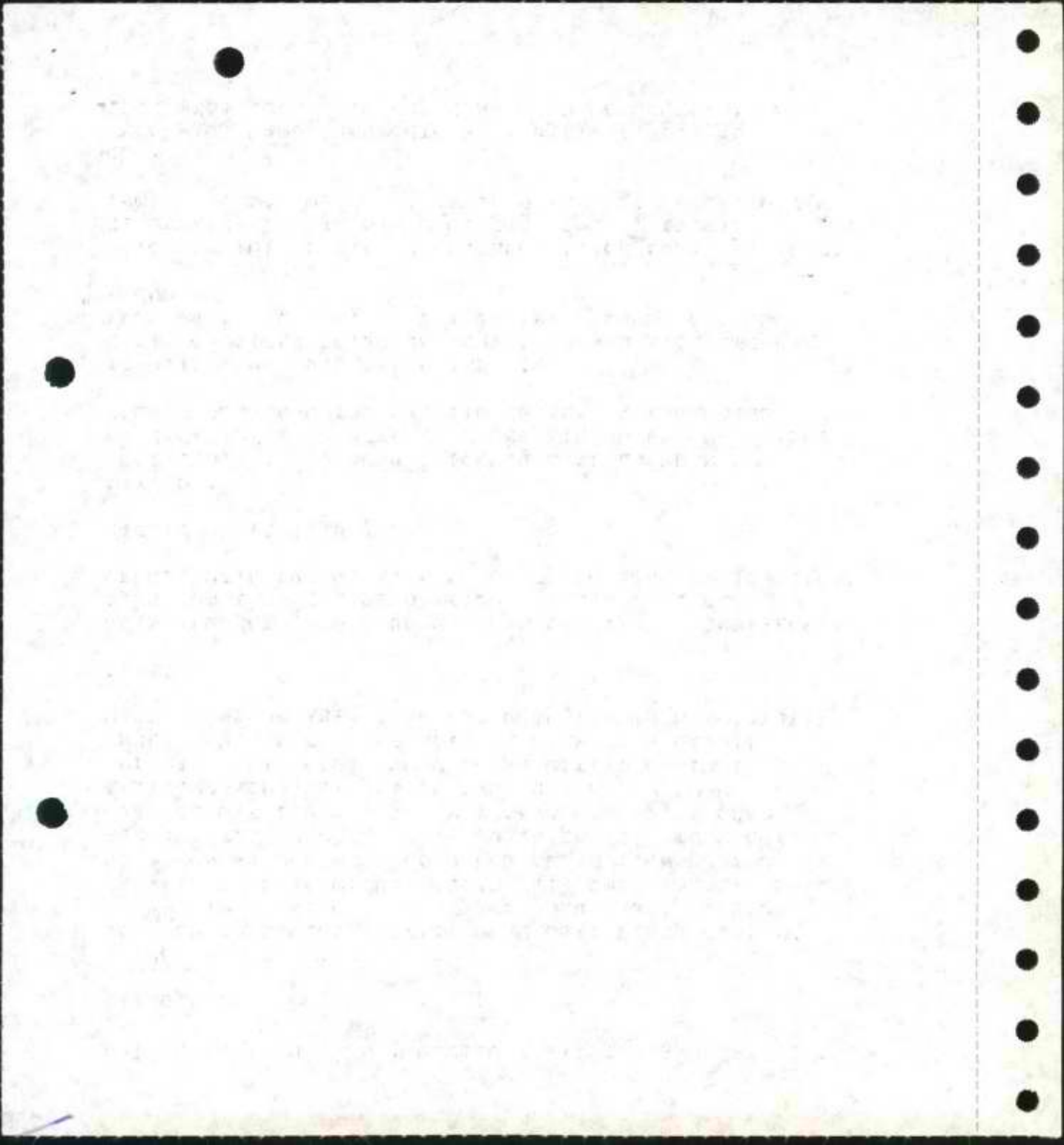
הצרפתי העיר שמורפי דיבר על פרוצדורה ושאל מה עם התוכן. מורפי השיב כי בירושלים, בעמאן ובהקיר דיבר על פרוצדורה בלבד ולא היתה התייחסות לתוכן (SUBSTANCE)

לבנון.

המצב VERY GLOOMY. לא תפס מקום בשיחות שניהל בסבוב האחרון, חוץ מאשר בירושלים שם הוצג נושא הבטחון ואזל. הסיכוי לשפור יהיה רק אם הלבנונים ינהלו ענייניהם ולא יהיו תלויים באחרים (או לא תהיה התערבות חיצונית). אין לאיש הצעה כיצד לקדם פיתרון. מכל מקום, לא ניתן לחזור לאיזון שהיה לפני כן. שאיפת השר שרון לסלק אשף לחלוטין לא התגשמה במציאות. אזור הבטחון בדרום הינו פשרה ישראלית פנימית. עם זאת יש לציין כי אין ירי קטיושות בצפון והדרום תלוי למעשה בישראל. לבנון הפכה לאבן שואבת ליסודות רדיקליים שונים.

יוניפיל

אין תחליף לכוח האום, המהווה OASIS OF STABILITY.

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

אין סכוי לפרישת הכח בגבול ישראל . ישראל מסוייגת
מאד (VERY
(RESERVED) כלפי הכח . עם זאת יודעת שכח האום בגולן
ממלא תפקיד חיוני מאד . אך יש לקחת בחשבון שבסוריה
ישנה ממשלה , מה שלא קיים בלבנון חוזר בלבנון .

המפרץ.

מורפי היה אופטימי שלא יעלה בידי האיראנים להפיל צדאם חוסין. להערכתו עיראק תצליח להבטיח הגנתה. אין סיכוי שאיראן תכבוש בגדאד. (דבריו נאמרו לפני שהגיעו הידיעות על התקפת איראן על בצרה). ישנו חשש גדול במדינות ערב מפני משטר מוסלמי רדיקלי בעיראק. ארהב מצידה אינה מעריכה שיש סיכוי רציני להתמוטטות המשטר העיראקי. ארהב מצידה אינה מעריכה שיש סיכוי רציני להתמוטטות המשטר העיראקי. משטרו של חומיני יציב. אין להתעלם מהסכנה שהמלחמה תתפשט למפרץ הפרט לכווית, אך סכנה זו אינה נראית מיידיית.

איראן לא הצליחה לפצל מדינות המפרץ.

ארהב אינה מצפה לשיחות שלום אך אינטנסיביות המלחמה תרד אם כי הקרובות ימשכו.

באשר להתקפות על אוניות ומיכליות נייטרליות במפרץ, הדבר פחות רציני ממה שנראה אם לוקחים בחשבון המלחמה בין שתי המדינות. בעלי האניות אינם מתרגשים יתר על מידה.

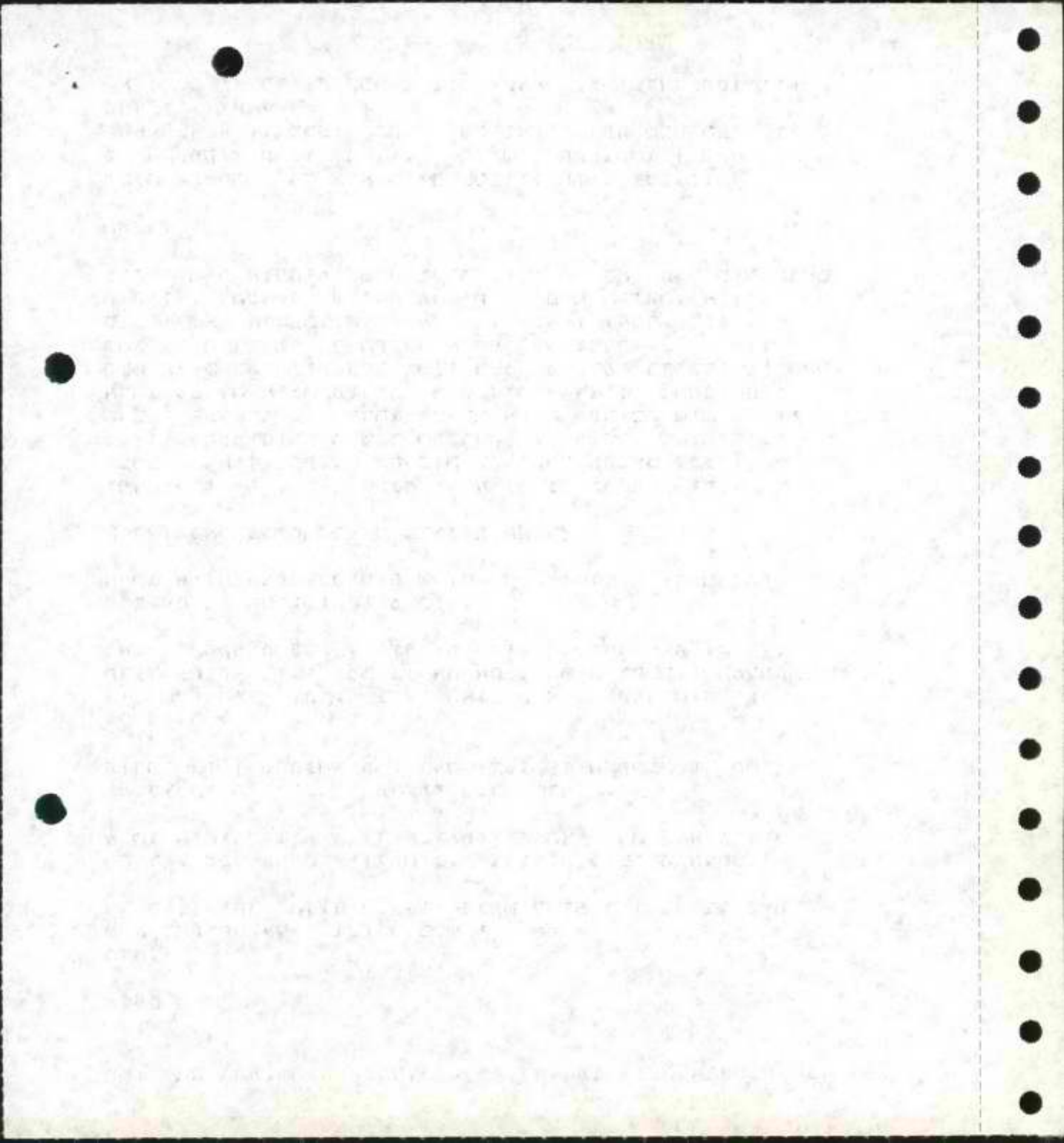
מורפי ציין שהתנהגות עיראק בעניין ההתקפה על השייט במפרץ הינה גרושה יותר מזו של איראן.

ארהב הזהירה שני הצדדים ומחזיקה הצי שלה באוקינוס ההודי. מכל מקום אין תשובות ברורות לגבי המתרחש.

עד כאן עיקרי הדברים. אני מבקש להזכיר בקשת בן שיחי
שלא להתייחס אליו בצורה כלשהי. ==
הדס.

== 0.7 ==

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ר/מרכז, רם, אמן, ענוג, אירא, אירב, מצפא

משרד החוץ
המרכז למחקר
מדיני

ירושלים, יט' בטבת תשמ"ז
20 בינואר 87

מחלקה

א

אל : ראש המרכז

מאת : ס/מנהל ערב 3

הנדון: הרצאת פרופ' ברנרד רייך מושינגטון

נכחתי בהרצאתו ב-30.12 באוניברסיטה העברית בנושא "ארה"ב, ישראל והערבים". להלן הנקודות העקרויות:-

- א. לעומת קרט "המוסרי" (דאגה לפלסטינאים) נקט ריגן מדיניות "ריאליסטית" ואנטי סובייטית. ריגן ער לירידת חשיבותן של מדינות ערב לאחרונה.
- ב. תרומתו היחידה של ריגן לפתרון סכסוך ישראל-ערב נשארת תכניתו הידועה, אשר מסיבות שונות נדחתה הן ע"י ישראל והן ע"י הערבים.
- ג. בהעדר רעיונות חדשים מסתפקת ארה"ב כיום (בחסות פיקרינג במבצע צנוע של שפור רמת החיים בגדמ"ע, ובעלות כוללת של חצי מטוס קרב.
- ד. פעלתנותו של מרפי המבקר באזור מדי פעם היא לשם שמירת תדמית של "מומנטום" כאשר אפילו היעדים הפרוצדורליים של תהליך השלום עודם מעורפלים. על התוכן של "התהליך" - ודאי מוקדם לדבר.
- ה. ריגן ממילא כבר "ברוץ צולע" ואין לצפות לשום מהלך רציני מצד ארה"ב עד לבחירות 1988 (ובמקביל - הבחירות לכנסת).
- ו. ארה"ב תמשיך להתנגד לכל רעיון של שתוף בריה"מ בתהליך המדיני, ולפיכך פוסלת את "הועידה הבי"ל" מעיקרה.
- ז. הבעיה הבווערת ביחסי ישראל-ארה"ב: האם אכן עברו כספים מאיראן לקונטרס בידיעתה, יזמתה או שיתופה של ישראל? בינתיים פגעה "איראנגייט" במערכת ידידי ישראל בצמרת הבטחונית. צפוי שיימשך בקונגרס הסיוע הכספי לישראל ברמתו הנוכחית. (הדברים נאמרו לפני ראיונותיו של מר ד. קמחי בנושא).

בברכה,
213
דוד זוהר

העמק: ממ'ד/בי'ל
מצפא

ישיבת ישראל • וישיבת

 9 9 8 7 6 5 4 3

0107...2..7178...2..97

0104...2...1100...2...97

... 1.7.4... 1108

מ י ד י דחיסות

.....מגיד ודני

..... **Page 1**

74

 $\frac{1}{2}$

497

Now, how do you get to direct negotiations? It's not easy. And, of course, we focus on Jordan. And everyone recognizes that written into the Camp David accord, we all recognize that it isn't get Jordan, Jordan has to have with it Palestinian representation that's genuine. King Hussein has the view that he has to proceed in a negotiation in accord with something that gives international legitimacy to what he does. So he refers to UN resolutions 242 and 338, and we also refer to those resolutions. And, so he feels that he needs some sort of international umbrella under which to operate. And all we have said is that if we can find some device that has the label "international conference" on it, through which we can pass, that will for sure get us to direct negotiations, which is what we want, then we ought to be willing to consider that and work at that problem.

Now, just to sort of bound the problem, and I don't want to seem to be cavalier about it, but just to put a boundary on it, if you said to the Prime Minister, or, I think he said himself in public statement, that if there were a conference consisting of Egypt, Jordan, Israel, some Palestinians, and the United States, he's all for such a conference. Well, that's an international conference. Now that's not what King Hussein has in mind, we know that. But, yet, you look for some means to suggest a broader forum of legitimacy of the undertaking involved, and King Hussein has been struggling with that, and we've been struggling with him, and, sympathetically with him. And, so that's what we're looking for.

So, an international conference in and of itself seen as the means through which problems are going to be solved in the conference, doesn't seem to us to be a realistic way to approach it. But, at least, we think we ought to keep open the possibility that one approach to direct negotiations may be through the device of some kind of international conference.

10/10/33
1707

סגרירות ישראל - וושינגטון

אל: המשרד

497

אל: מצפ"א

דע: לשכת רה"מ

המזכיר שולץ ותועידת הבינלאומית

במהלך ה- Hearings שועדת החוץ בבית הנבחרים קיימה תבוקר (19) נשאל המזכיר שולץ על ידי המורשה בן גילמן שאלה בקשר לוועידת הבינלאומית וחילוקי הדעות שלפי התקשורת נחשוררו בנדון בשיחות רה"מ כאן. במענה, אמר שולץ שחלוקי הדעות האלה מוגזמים. להלן תשובתו כלשונה:

SEC. SHULTZ: Well, first, the differences of view are, I think, were exaggerated, but let me explain about what I think about the subject.

First of all, as both Prime Minister Shamir and I put it, the name of the game is direct negotiation. That's where we're trying to get to, we agree on that. That's the only way in which the problems can be resolved. We both oppose the idea of calling some sort of international conference with the, say all the permanent members of the Security Council, and who all else, and that would aspire to sit down and talk about how to solve the problems of the region and come to a conclusion and tell the parties what to do. That won't work. And we oppose it, they oppose it. That's not what anybody has in mind.

The way to resolve the problem is the way Israel and Egypt have resolved them, is to sit down directly, and if our presence helps, we're glad to be there, want to be there, and work out the problem.

אל: מצפ"א 2 10 10 10 10 10 10 10 10 10
4 3 4 2 1 4 1 3 2

$\overline{1122 \dots 2211}$
 $0101 \dots 2 \dots 1100 \dots 2 \dots 01$

0109...2..1182...2..97

סיון תשנ"א...
מ' ד'

מדינת ישראל

.....א"ת ת"ש

..... **Page 1**

 $\frac{1}{2}$

497

Now, how do you get to direct negotiations? It's not easy. And, of course, we focus on Jordan. And everyone recognizes that written into the Camp David accord, we all recognize that it isn't get Jordan, Jordan has to have with it Palestinian representation that's genuine. King Hussein has the view that he has to proceed in a negotiation in accord with something that gives international legitimacy to what he does. So he refers to UN resolutions 242 and 338, and we also refer to those resolutions. And, so he feels that he needs some sort of international umbrella under which to operate. And all we have said is that if we can find some device that has the label "international conference" on it, through which we can pass, that will for sure get us to direct negotiations, which is what we want, then we ought to be willing to consider that and work at that problem

Now, just to sort of bound the problem, and I don't want to seem to be cavalier about it, but just to put a boundary on it, if you said to the Prime Minister, or, I think he said himself in public statement, that if there were a conference consisting of Egypt, Jordan, Israel, some Palestinians, and the United States, he's all for such a conference. Well, that's an international conference. Now that's not what King Hussein has in mind, we know that. But, yet, you look for some means to suggest a broader forum of legitimacy of the undertaking involved, and King Hussein has been struggling with that, and we've been struggling with him, and, sympathetically with him. And, so that's what we're looking for.

So, an international conference in and of itself seen as the means through which problems are going to be solved in the conference, doesn't seem to us to be a realistic way to approach it. But, at least, we think we ought to keep open the possibility that one approach to direct negotiations may be through the device of some kind of international conference.

۱۰/۱۱/۱۳۳۳
۱۶۷

ל מ ד ו

** נכנס

סודי

**

**

**

חוזם: 1,7805

אל: המשדד

מ-: לונדון, נר: 181, תא: 190187, חז: 1800, דח: מ, טג: ט

נד: 8

סודי/מידוי

אל: אירופה ב' מצפא

מאת: הציר לונדון

מרב

רובין רמאל משגארהב סברה שמרמי עבר בלונדון וקיים
הבוקר שיחה במדאומי על מסעו במזת.
מרמי אמר כי יצא לישראל ירון ומצרים כדי לבחון אם
חל שינוי כלשהו בעמדות הצדדים מאז הקיץ.
מצא שאין שינויים אף גם אין תזוזה בכל הקשור לכינוס
ועידה בינלאומית. במצב זה אינו בטוח אם סיוורים נוספים
שלו ללא התקדמות יועילו.

בנושא אירן עירק אמרה רמאל כי בימים האחרונים ארהב
וגם בריטניה פוקלות מחדש את ההערכה הקודמת שעירק
תוכל להחזיק מעמד.

א

תפ: שהה, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ממד, רט, אמן, אירא, אירב,
מצפא, מצרים

DETERMINATION OF THE EFFECT OF THE ...

5. *Leptochloa*

• **FLP**

דחיפות: 102.11	מחלקת הקשר ניו-יורק	1-19
סוג כטחוני:	טופס מברק	2-מחור
תז"ח: 151430	א ל : ממכ"ל מדיני, מנהל לשכ' השר, ממכ"ל, מע"א, מע"ת	
כר : 0409		ד ע :
	מאת : עתונות. ניו יורק	

NEW YORK POST, THURSDAY, JANUARY 15, 1987

ISRAEL AND JORDAN

By URIDAN
Middle East Correspondent

TALK PEACE AT HUSH-HUSH PARLEY

BRUSSELS — Israeli Foreign Minister Shimon Peres and Jordan's King Hussein met secretly in Israel three weeks ago, The Post has learned.

Israeli officials denied that any meeting took place, but highly placed sources told The Post that the two leaders met at an unidentified location in southern Israel near the Jordanian border.

The meeting took place during the last week of December, the sources said.

According to the sources, French President Francois Mitterrand played a key intermediary role in helping arrange the huddle.

Hussein is now in Paris, where Mitter-

and is reportedly pressing the Jordanian monarch to meet publicly with Israeli Prime Minister Yitzhak Shamir.

Hussein reportedly told Mitterrand that he will meet openly with Israeli leaders only in the context of an international peace conference.

אישור:

שם השולח: 151430

תאריך: 15.1.87

2 1 2 1 1 2 1 3 3 2
2 1 2 1 1 2 1 3 3 2

0409 2/2

Hussein and Peres reportedly discussed such a conference during their recent meeting, with the Jordanian urging a parley that would include the U.S. and the Soviet Union.

Both Israel and the U.S. oppose any conference that includes Moscow.

The two leaders also

reportedly discussed the possibility of a joint Palestinian-Jordanian delegation to any peace talks.

According to sources, the Peres-Hussein meeting prompted a recent unexpected Mideast trip by special U.S. envoy Richard Murphy.

The Post reported in

October 1985 that Peres, then prime minister, made a dramatic overture to Hussein during secret peace talks.

Peres reportedly offered the Jordanian king a freeze in Jewish settlements on the West Bank in return for an interim peace agreement.

XXX

משדד החוץ-מחלקת הקשר

★★ NY79

★★

102.1.1

~~1. 1000
 2. 1000
 3. 1000
 4. 1000
 5. 1000
 6. 1000
 7. 1000
 8. 1000
 9. 1000
 10. 1000
 11. 1000
 12. 1000
 13. 1000
 14. 1000
 15. 1000
 16. 1000
 17. 1000
 18. 1000
 19. 1000
 20. 1000
 21. 1000
 22. 1000
 23. 1000
 24. 1000
 25. 1000
 26. 1000
 27. 1000
 28. 1000
 29. 1000
 30. 1000
 31. 1000
 32. 1000
 33. 1000
 34. 1000
 35. 1000
 36. 1000
 37. 1000
 38. 1000
 39. 1000
 40. 1000
 41. 1000
 42. 1000
 43. 1000
 44. 1000
 45. 1000
 46. 1000
 47. 1000
 48. 1000
 49. 1000
 50. 1000
 51. 1000
 52. 1000
 53. 1000
 54. 1000
 55. 1000
 56. 1000
 57. 1000
 58. 1000
 59. 1000
 60. 1000
 61. 1000
 62. 1000
 63. 1000
 64. 1000
 65. 1000
 66. 1000
 67. 1000
 68. 1000
 69. 1000
 70. 1000
 71. 1000
 72. 1000
 73. 1000
 74. 1000
 75. 1000
 76. 1000
 77. 1000
 78. 1000
 79. 1000
 80. 1000
 81. 1000
 82. 1000
 83. 1000
 84. 1000
 85. 1000
 86. 1000
 87. 1000
 88. 1000
 89. 1000
 90. 1000
 91. 1000
 92. 1000
 93. 1000
 94. 1000
 95. 1000
 96. 1000
 97. 1000
 98. 1000
 99. 1000
 100. 1000~~

1,5974:๕๕๖๓

389/שנ"ל: 7N

מ-:המשרד,תא:150187,זח:1516,דח:ר,טג:ש

Q: T J

שמרר/רגיל

השגדיר

פגישות שה'ח - מרבי

א. שה"ח קיים הערב פגישה שניה, בת שעה וחצי, עם מרפי.
(מצידם השתתפו קלבריוס, רוט, קרבי, קרצר, פיקרינג
ווליאמסון).

ב. מרפי זינרד בי משימתו היתה לבחון:

בא. נכונות הצדדים לחידוש המאמץ לקידום התהליך המדיני.

בב. מידת מחויבות הצדדים לסיכומים שהושגו בעבר באשר לתנאי הכניסה למ"מ ישיר בסיוע מורדם בינלאומי.

בג. רצינות הצדדים במחויבותם למדיניות איכות החיים בשטחים.

ג. בתום סיבוביו באזור מצא הן את מצרים והן את ירדן שותפות לתגובה החיובית לעצם ולעיתוי ביקורו ולתשובה החיובית בשלושה ההקשרים. יתר על כן, עם השלמת המנדט המקורי החליט לפתוח במאמץ למיקוד זיהוי המעריט הקיימים בין הצדדים ולגרוי המחשבה אצל שלושתם לגישור על המעריט.

ד. מרפי סיכם את תחומי המחלוקת בלהלך:

OFF

10.10.1971

10.10.1971

1. The first of the following items is a list of the names of the persons who have been appointed to the various committees and sub-committees of the Council of the European Communities for the period 1971-1972.

1. The first of the following items is a list of the names of the persons who have been appointed to the various committees and sub-committees of the Council of the European Communities for the period 1971-1972.

2. The second of the following items is a list of the names of the persons who have been appointed to the various committees and sub-committees of the Council of the European Communities for the period 1971-1972.

3. The third of the following items is a list of the names of the persons who have been appointed to the various committees and sub-committees of the Council of the European Communities for the period 1971-1972.

4. The fourth of the following items is a list of the names of the persons who have been appointed to the various committees and sub-committees of the Council of the European Communities for the period 1971-1972.

5. The fifth of the following items is a list of the names of the persons who have been appointed to the various committees and sub-committees of the Council of the European Communities for the period 1971-1972.

6. The sixth of the following items is a list of the names of the persons who have been appointed to the various committees and sub-committees of the Council of the European Communities for the period 1971-1972.

7. The seventh of the following items is a list of the names of the persons who have been appointed to the various committees and sub-committees of the Council of the European Communities for the period 1971-1972.

8. The eighth of the following items is a list of the names of the persons who have been appointed to the various committees and sub-committees of the Council of the European Communities for the period 1971-1972.

9. The ninth of the following items is a list of the names of the persons who have been appointed to the various committees and sub-committees of the Council of the European Communities for the period 1971-1972.

10. The tenth of the following items is a list of the names of the persons who have been appointed to the various committees and sub-committees of the Council of the European Communities for the period 1971-1972.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דא. רצונה של ירון והתנגדות ישראל להעניק לוועידה המלווה אופי מתמשך.

דב. תכניה של ישראל להשתתפות סובייטית (יחס ליהודים, יחסים דיפלומטיים) וסירובן של ירון ומצרים לקבל עמדת ישראל כתנאי:

דג. שאלת הייצוג הפלסטיני

ה. מרפי מצא את שלוש הבירות שותפות להערכה כי יש לדחות הטיפול בשאלת הייצוג הפלסטיני ולהתמקד תחילה בנושאים אחרים.

ו. מרפי ניתח את השפעת השינויים האסטרטגיים באזור (התחזקות אמירות יכולת העמידה העיראקית: קשרי סוריה מבית ומחוץ: אילוצים כלכליים במדינות השונות) על חופש התמרון של הצדדים הרלבנטיים.

ז. מרפי סיכם בחיוב את דיוניו בשלוש הבירות כולל הכוונות להעלות רעיונות חדשים במאמץ לגשר על הפערים.

ח. לאחר שניתח בפירוט את עמדות הצדדים וסיכם את עמדת ישראל בשאלת המו"מ הישיר והועידה הבינלאומית שה"ח סיים בברכה ותודה חזה על ביקור מרפי והאיתות שבו לגבי חידוש המעורבות האמריקאית והמאמץ המשותף להעניק תנופה לתהליך השלום.

ט. בשולי השיחה הועלו מס' נושאים כלכליים בכללם פירוט וניתוח התכנית הכלכלית - שלב ב' ורעיונות אמריקאים בתחומי הסיוע לישראל ולשטחים (פירוט בזיפ).

נמרוד נרביק - יועץ מדיני לשה"ח

חב

תפ: שהח,רהמ,שהוט,מנכל,ממנכל,סמנכל,ממד,רס,אמן,מצפא

THE FOLLOWING IS A SUMMARY OF THE RESULTS OF THE SURVEY CONDUCTED BY THE BUREAU OF RESEARCH AND ANALYSIS:

12. NAME OF PERSONS EMPLOYED (AND CATEGORY, STATUS, FUNCTION, POSITION, ETC.)
PERSONS EMPLOYED STATUS FUNCTION POSITION ETC.
PERSONS STATUS FUNCTION POSITION ETC.

T.L. JONES / JOURNAL OF GREAT LAKES RESEARCH 36 (2010) 105–117

1. ВРСР ДИ ИД УДГД П.РРРР УРРРРР КРРРРР ДР РМ КРРРР
УРРРРР ДИИИИ ПРРРРР РРРРРРРР РРРРРРРР РРРРРРРР
ИИИИИ.

[illegible]

THE ABOVE INFO OBTAINED FROM THE SOURCE IS UNRELIABLE AND SHOULD NOT BE USED FOR ANY PURPOSES.

[illegible]

С. ЗАХАР ПИШЕЛ ПЕНТЕ ДУ' СРИНДЪ СТОСЕРНО-ДОСТА ЗЕРКУ
РАДИЕТ ВПРЕДЪ ПОДСЕРНО - ИСА Д' ГЛАВЛЕТА ИЗГРЕДИТ
ЗАПРЕДЪ ОЧЕРНЪ СРИНДЪ ДЪ ПЕН (ЗЕРКУ ДЕР).

CLIFFE LEAPS - RENEW OFFER SWG'D

[illegible]

משרד החוץ-מחלקת הקשר
סודי

ירצא **

**

**

102.1.1

גליק אהר

חוזם: 1,4102

אל: דורש/288

מ-: המשרד, תא: 120187, זח: 1555, דח: ר, טג: ט

נד: ט

סודי/רגיל

אל: ציר, אבירן.

ארה"ב - סיור ריצ'רד מרפי במזה"ת.

א. עוזר שה"ח לנושאי המזה"ת הגיע לירדן, במסגרת סיור במזה"ת.

ב. עם צאתו, ציין ברושניגטון כי אין הוא נושא עמו יוזמות חדשות.

המידע הדרוש:

א. מירב הפרטים על שיחותיו של מרפי בירדן ובמצרים.

ב. האם הסתמכו במהלך שיחותיו, בהתפתחויות בעמדות ארה"ב ומדינות ערב:

א.א. בסוגיית הייצוג הפלסטיני.

ב.ב. העידה הבינלאומית והמסגרות המכילות לקראתה.

ג.ג. התפקיד הטוביטי בתהליך.

ג. פרטים על עמדות ירדן לגבי עתיד התהליך המדיני ואפשרות חידוש שת"פ המדיני עם אש"ף.

ד. כיצד רואה ירדן מעורבות ארה"ב בתהליך המדיני לאור פרשת מכירת אמל"ח אמריקאי לירדן.

ИИГРР

78.10.51

**
**
**

1.001

ИИГРР:5074.51
ИИГРР:78.10.51
ИИГРР:78.10.51
ИИГРР:78.10.51
ИИГРР:78.10.51

ИИГРР:5074.51

ИИГРР:5074.51

ИИГРР:5074.51

И. ИИГРР:5074.51

И. ИИГРР:5074.51

ИИГРР:5074.51

И. ИИГРР:5074.51

И. ИИГРР:5074.51

И. ИИГРР:5074.51

И. ИИГРР:5074.51

И. ИИГРР:5074.51

И. ИИГРР:5074.51

И. ИИГРР:5074.51

משרד החוץ-מחלקת הקשר

מרכז/איטוף - בינלאומית 1.==

א/ב

ת.פ: שהח,מכנל,שמנכל,מצפא,ר/מרכז,ממד,רט,אמן

БРЕТАНБЕРГ - БРЕДИНБЕРГ Р.==

ВАН

НО: УПРАВЛЕНИЕ ПОСЛАМАНБЕРГСТАДТА

Murphy Visits Jordan, Hopes to Repair U.S. Ties

By CHARLES P. WALLACE, Times Staff Writer

LA Times

AMMAN, Jordan—A senior Reagan Administration official arrived Tuesday at the start of a three-nation Mideast tour with the aim of assessing peace prospects in the region and repairing some of the diplomatic wreckage left by the scandal surrounding U.S. arms sales to Iran.

Richard W. Murphy, assistant secretary of state for Near Eastern and South Asian affairs, acknowledged to reporters on his arrival that prospects appeared remote for progress in the stalled Middle East peace process.

"We think that there has been some movement in the past year," Murphy said. "The issues that remain are obviously complex ones. There's no breakthrough in sight, but it's worth working on."

Murphy, who will visit Israel and Egypt later in the week, said he expects to discuss "the issue of Iran" when he meets today with Jordan's King Hussein but that prominence will be given to bilateral relations and the status of peace talks.

Jordanian officials, however, said they expect nothing to come of the Murphy trip, reflecting the moribund state of the peace process and the anger of moderate Arabs with the Reagan Administration over disclosures of weapons deliveries to Iran through Israel.

image to the occupation and accepting the occupation under the flag of peace in the Zionist understanding, which America and Israel are trying to impose on our people with false temptations."

Arafat and the PLO leadership have also been preoccupied in recent weeks with battles over Palestinian refugee camps in Lebanon between Palestinian guerrillas and members of the Shia Muslim militia Amal.

Some commentators have suggested that the fighting in Lebanon

is a direct result of the breakdown of the peace process as Arafat strives to find a new base of operations after Jordan's decision in June to close 25 offices belonging to Fatah, Arafat's own guerrilla faction, and to expel Khalil Wazir, Arafat's military deputy. This was followed by Tunisia's decision to force most PLO fighters to leave that North African country.

The peace process is regarded as so static that even Israeli Defense Minister Yitzhak Rabin expressed doubts about the Murphy trip before it began.

fore it began.

"If there was a real chance for a political breakthrough, we would see [Secretary of State] George Shultz here," Rabin was quoted as having told journalists in Jerusalem.

Officially, the State Department maintains that the purpose of Murphy's visit is to "assess the current situation in the region, including where we are in the peace process, and to review bilateral issues in Egypt, Israel and Jordan."

Hussein was said to be personally enraged by the arms deliveries to non-Arab Iran. The Jordanian monarch has spent much of the last five years marshaling Western support for Iraq in its war with Iran.

One official said the king was personally affronted because the Americans had given him a special briefing on the alleged effectiveness of the U.S. arms embargo against Iran only a short time before the scandal erupted in November.

The Jordanians, who are dependent on U.S. financial assistance, have expressed their anger through carefully calculated diplomatic snubs. For example, Murphy

The peace process has been at a standstill since last February.

was greeted on his arrival by a low-level official of the Foreign Ministry.

Also, Jordanian officials reported with obvious glee that Murphy had asked to see Hussein on Thursday rather than today but was turned down on grounds that the king would be busy.

The Middle East peace process has been at a standstill since last February, when Hussein suspended political coordination with the Palestine Liberation Organization. Hussein and PLO Chairman Yasser Arafat had appeared close to agreement on a joint approach to regional peace talks, but the effort failed after Arafat once again refused to accept U.N. Security Council Resolutions 242 and 338, which implicitly recognize Israel's right to exist.

Before the talks broke down, progress was noted when Israel, and later the United States, accepted the idea of convening an international forum to seek a settlement. Israel was opposed to PLO participation at such a conference, while the Arab states insisted that there could be no meaningful settlement without some form of PLO representation.

Plan for West Bank

In an effort to restore momentum, the Soviet Union has proposed holding a preparatory meeting to set the stage for a Mideast conference. While Jordan and other countries have endorsed the idea, Murphy said Tuesday that the proposal "is not a very attractive proposition" to the United States.

Since the breakdown of the peace talks, the United States has been instrumental in bringing together Jordan and Israel in a limited agreement dividing administrative responsibility for the Israeli-occupied West Bank of the Jordan River, which was annexed by Jordan in 1949 and captured by Israel during the 1967 Middle East War.

Jordan has proposed a \$1-billion development program for the area and approved the Israeli appointment of Palestinian mayors in four towns in an apparent effort to ensure that the Israelis do not force a major new exodus of Palestinians upon Jordan—which is already 60% Palestinian—and to undermine PLO standing among the Arabs of the West Bank.

Evidence of continuing strains between the PLO and Jordan surfaced Monday night when the PLO Executive Committee concluded a two-day meeting in Baghdad, Iraq, with a communique that was critical of the West Bank plan.

102.1.1
J. J. J.

U.S. Special Envoy Meets With King Hussein

By JOHN KIFNER

Special to The New York Times

AMMAN, Jordan, Jan. 7 — President Reagan's special Middle East envoy, Richard W. Murphy, met today with King Hussein of Jordan in the first leg of visits to American allies in the region. State Department officials and other sources said Mr. Murphy's trip did not include any new peace initiative. Neither American nor Jordanian officials had any public comment after the meetings ended this afternoon. Mr. Murphy is the first high-ranking American official to travel here since disclosures of the secret arms sale to Iran. The disclosures were hugely embarrassing to the King, who has been backing sources in Washington and Cairo, as Arab and Western diplomatic King has long favored Ayatollah Khomeini's Iran as a sponsor of terrorism.

Mr. Murphy, a lieutenant colonel in the U.S. Army, is likely to turn into a critic of the answer is positive and part of it I do not like," President Mubarak told the proposal received some press attention, even though neither the conference nor the conference were part of their final joint statement. Nothing has been heard of either proposal since then. "For me," Mr. Murphy said, "a preparatory committee is not a very attractive proposition."

Colorful

The New York Times Magazine every Sunday

last year the Jordanian Administration would be deferred until the year 2009. There is little reason to believe, given current conditions, that Egypt, already Congress argued the weapons might fall into the hands of terrorists. Mr. King has long favored Ayatollah Khomeini's Iran as a sponsor of terrorism.

[illegible]

** נכנס

סודי

**

**

**

102.101

חודש: 1,434

אל: המשרד

מ-: בון, נר: 9, תא: 020187, חז: 1255, דח: ד, סג: ס

נד: 8

סודי/דחוף

אל: מנהל מצפ"א

דע: סמנכ"ל ענוג, לשכת המנכ"ל, אירופה 1

מאת: השגריר - בון/בן ארי

במגעים שקיים לאחרונה שר החוץ גנשר עם אישים אמריקאנים
 אשר בקרו בבון - ביניהם מרפי - למדו כאן שארה"ב
 שינתה עמדתה ביחס לביטול ועידה בינלאומית כדי לקדם
 את השלום במזרח"ת וכי ארה"ב עושה מאמצים דיפלומטיים
 כדי להכין את הדיקטטור ואת התנאים לקידום ועידה בינלאומית.
 השינוי בעמדתה של ארה"ב נוח לגרמנים ולאירופאים ומקובל
 עליהם.

בן-ארי.

==שן

תנ: שהח, רהמ, שהבט, מנכ"ל, ממנכ"ל, מרכז, רס, אמך, ממד, מצפ"א, ענוג,
 אירא, אירב, מזאר, פרנ

תאריך : 3 באוגוסט 1973 החוץ-מחלקת הקשר

12783

דף 1
עותק 9
מתוך 2
מתוך 18

נכנס

סודי ביותר

102.1.1

גליליאל

חוזם: 12,12783

אל: המשרד

מ: נוש: כר: 692, תא: 301286, זח: 1530, זח: מ: סג: סב

נד: 8

סודי ביותר/מידוי

אל: מנכל משרד רה"מ, מנכל מדיני

דע: מצפא

שיחת השגריר עם מרפי (30.12)

נכחו וילקוקס וקרדוקר מצדם ומצדנו מתני .

א. לגבי ביקור מרפי באזור.

אמר שכונתו היא לערוך שני סיורים בישראל, 2 בירדן
אחד בטעויה ואחר במצרים כשהכוונה TO PICK UP PIECES
בענין תהליך השלום, השיחות הישירות בעיקר בין ירדן
וישראל, מה הפרוצדורות ומה המחשבות. המצב, כפי שנראה
לאמריקנים, הוא שהירדנים עדיין חושבים על מפגש בינלאומי.
אין אצל האמריקנים נטייה לזוז ללא סימנים ברורים מצד
הירדנים והישראלים אן גם מקהיר. יתאים הביטוי EXPLORATORY
להגדיר את הביקור שיהיה LOW KEY .

מרפי ביקש לדעת אם בזמן ביקורו יהיה רה"מ, ממרה"מ
ושה"ח וכן שר הבטחון בארץ, כמו כן הזכיר שירצה להעלות
נושאים איזוריים כמו לבנון .

ב. לגבי כר 560 מ-28.12

השגריר פרט עמדתו ככתוב במברק הנל. מרפי ביטא שביעות
רצון מהנקודה שמדובר ב"כלי נשק" לאמור כלי נשק
בכלל X בכלל ולא דווקא מתוצרת אמריקנית אן ביקשו

[illegible]

משרד החוץ-מחלקת הקשר

מתוך 2
מתוך 18

דף 2
עותק 9

לועת מה עמותנו באשר לבקשתם שנפרסם ברבים תגובתנו
זו. השגריר הבטיח לבדוק ולהודיעם בינתיים צלצל וילקוט
לשגרירות וביקש כי נוסיף לסיכום המשפט הבא, על זעת
מרפי: הם קיבלו את המסר ומבקשים ללמוד אותו ולשוב
אלינו לאחר מכן.

ג. לבקשת מרפי, השגריר פרסם ההמולה טובה ביקורו ומגישותיו
של אוקונור ובהקשר זה וילקוטס אמר שקיימו חילוני
דברים בזמנו עם הותיקאן לגבי קשירת קשרים דיפלומטיים
עם ישראל כאשר האמריקנים מבליטים הצורן בקיום דיאלוג.
טובם לדאוג, אם עוד ניתן, להפגש עם השגריר היוצא
לרתיקן, שקספיר.

ד. השגריר הביא לידיעתם תוכן השיחה עם TROTT ממשרד
המשפטים לגבי מעמד משינ' בני. השגריר הדגיש השתלשלות
העניין וההשפעות השליליות הן בתוך החברות שעוסקות
עם ישראל מהתמשכות החקירה ועל ההבטחה שטרט מסר לסיים
החקירה לקראת סוף הרביע הראשון של 1987. השגריר הבהיר
את הקשיים הנגרמים לעובדי משלחת משרד הבטחון בהעדר
מעמד מוכר. לא היתה לשומעים תרומה של ממש בעניין זה.

מתני

תפ: שהח,רהמ,מנכל,ממנכל,מצפא,טייבל,ר/מרכז

*ИР: ыппсгппс,рссс,ппссс,пхрн,рррсс,гчрсс

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שמור

★★ NY79

★★

★★

★★

12,10578:๐๓๖๓

599/817:7K

מ-:המשרד,תא:241286:חז,1454:חד,מ:20:ש

2:71

פמדר/מדר

אל: אבידן ורשיב גטרן

דע: השגד"ד.

א. העתון מלקבט (נורית) 20.12 מדור כי מחמ"ד קיימה
מגעים עם מדינות ערב ועם ישראל בנושא הביקור האפשרי
של מרמי באיזור בינואר 87, בבטיון לחוש את התהליך המדיני.
ורשינגטון חוששת שהתרחקות מהזירה הדיפלומטית תאפשר
לברית"ל לחזק את השפעתה. מקידים בבירים במחמ"ד ובבית
הלבן סדורים כי ביקור מרמי באיזור עשוי לסייע לארה"ב
להוכיח למדינות ידידות כי ברשת הנשק לאיראן לא גרמה לנטרול
הדיפלומטיה האמרי באיזור. המקורות מסרו לאלקבט כי ביקורו
של מרמי עשוי להתקיים בעת בינוס העוידה האיטלמית
26.1.87. מקורות דיפלומטיים יודעי דבר ציינו כי מדבאר
מעדיף להקטיף את תהליך השלום האמרי עד לאחר העוידה
האיטלמית משום שהוא מעדיף להרחיק את מצרים מישראל
בכל האפשר בעת בינוס העוידה ותקופת ההכנה שלפניה.

ב. נודה על מידע והערבת מקורותין בטוגיה דו.

מס' ת"ד/ב"ב 171

מ/ל

ת.פ: שהח, מנכ"ל, אמנון, מצפא, קידור, מזדנים, ר/מרנז, ממד, רס, אמך

102.1.1
חלקי הארץ

http://www.elsevier.com/locate/jbiotec

Y:\fr\963

$$T = \{T_1, T_2, T_3, T_4, T_5, T_6, T_7, T_8, T_9, T_{10}, T_{11}, T_{12}, T_{13}, T_{14}, T_{15}, T_{16}, T_{17}, T_{18}, T_{19}, T_{20}, T_{21}, T_{22}, T_{23}, T_{24}, T_{25}, T_{26}, T_{27}, T_{28}, T_{29}, T_{30}, T_{31}, T_{32}, T_{33}, T_{34}, T_{35}, T_{36}, T_{37}, T_{38}, T_{39}, T_{40}, T_{41}, T_{42}, T_{43}, T_{44}, T_{45}, T_{46}, T_{47}, T_{48}, T_{49}, T_{50}, T_{51}, T_{52}, T_{53}, T_{54}, T_{55}, T_{56}, T_{57}, T_{58}, T_{59}, T_{60}, T_{61}, T_{62}, T_{63}, T_{64}, T_{65}, T_{66}, T_{67}, T_{68}, T_{69}, T_{70}, T_{71}, T_{72}, T_{73}, T_{74}, T_{75}, T_{76}, T_{77}, T_{78}, T_{79}, T_{80}, T_{81}, T_{82}, T_{83}, T_{84}, T_{85}, T_{86}, T_{87}, T_{88}, T_{89}, T_{90}, T_{91}, T_{92}, T_{93}, T_{94}, T_{95}, T_{96}, T_{97}, T_{98}, T_{99}, T_{100}\}$$

WILEY-VCH

252 *Journal of Interpersonal Violence*

FURTHER READING

1. התאמת התוכנית לשינויים
 2. התאמת התוכנית לשינויים
 3. התאמת התוכנית לשינויים
 4. התאמת התוכנית לשינויים
 5. התאמת התוכנית לשינויים
 6. התאמת התוכנית לשינויים
 7. התאמת התוכנית לשינויים
 8. התאמת התוכנית לשינויים
 9. התאמת התוכנית לשינויים
 10. התאמת התוכנית לשינויים

1996-1997, 1997-1998, 1998-1999, 1999-2000, 2000-2001, 2001-2002, 2002-2003, 2003-2004, 2004-2005, 2005-2006, 2006-2007, 2007-2008, 2008-2009, 2009-2010, 2010-2011, 2011-2012, 2012-2013, 2013-2014, 2014-2015, 2015-2016, 2016-2017, 2017-2018, 2018-2019, 2019-2020, 2020-2021, 2021-2022, 2022-2023, 2023-2024, 2024-2025, 2025-2026, 2026-2027, 2027-2028, 2028-2029, 2029-2030, 2030-2031, 2031-2032, 2032-2033, 2033-2034, 2034-2035, 2035-2036, 2036-2037, 2037-2038, 2038-2039, 2039-2040, 2040-2041, 2041-2042, 2042-2043, 2043-2044, 2044-2045, 2045-2046, 2046-2047, 2047-2048, 2048-2049, 2049-2050, 2050-2051, 2051-2052, 2052-2053, 2053-2054, 2054-2055, 2055-2056, 2056-2057, 2057-2058, 2058-2059, 2059-2060, 2060-2061, 2061-2062, 2062-2063, 2063-2064, 2064-2065, 2065-2066, 2066-2067, 2067-2068, 2068-2069, 2069-2070, 2070-2071, 2071-2072, 2072-2073, 2073-2074, 2074-2075, 2075-2076, 2076-2077, 2077-2078, 2078-2079, 2079-2080, 2080-2081, 2081-2082, 2082-2083, 2083-2084, 2084-2085, 2085-2086, 2086-2087, 2087-2088, 2088-2089, 2089-2090, 2090-2091, 2091-2092, 2092-2093, 2093-2094, 2094-2095, 2095-2096, 2096-2097, 2097-2098, 2098-2099, 2099-2100, 2100-2101, 2101-2102, 2102-2103, 2103-2104, 2104-2105, 2105-2106, 2106-2107, 2107-2108, 2108-2109, 2109-2110, 2110-2111, 2111-2112, 2112-2113, 2113-2114, 2114-2115, 2115-2116, 2116-2117, 2117-2118, 2118-2119, 2119-2120, 2120-2121, 2121-2122, 2122-2123, 2123-2124, 2124-2125, 2125-2126, 2126-2127, 2127-2128, 2128-2129, 2129-2130, 2130-2131, 2131-2132, 2132-2133, 2133-2134, 2134-2135, 2135-2136, 2136-2137, 2137-2138, 2138-2139, 2139-2140, 2140-2141, 2141-2142, 2142-2143, 2143-2144, 2144-2145, 2145-2146, 2146-2147, 2147-2148, 2148-2149, 2149-2150, 2150-2151, 2151-2152, 2152-2153, 2153-2154, 2154-2155, 2155-2156, 2156-2157, 2157-2158, 2158-2159, 2159-2160, 2160-2161, 2161-2162, 2162-2163, 2163-2164, 2164-2165, 2165-2166, 2166-2167, 2167-2168, 2168-2169, 2169-2170, 2170-2171, 2171-2172, 2172-2173, 2173-2174, 2174-2175, 2175-2176, 2176-2177, 2177-2178, 2178-2179, 2179-2180, 2180-2181, 2181-2182, 2182-2183, 2183-2184, 2184-2185, 2185-2186, 2186-2187, 2187-2188, 2188-2189, 2189-2190, 2190-2191, 2191-2192, 2192-2193, 2193-2194, 2194-2195, 2195-2196, 2196-2197, 2197-2198, 2198-2199, 2199-2200, 2200-2201, 2201-2202, 2202-2203, 2203-2204, 2204-2205, 2205-2206, 2206-2207, 2207-2208, 2208-2209, 2209-2210, 2210-2211, 2211-2212, 2212-2213, 2213-2214, 2214-2215, 2215-2216, 2216-2217, 2217-2218, 2218-2219, 2219-2220, 2220-2221, 2221-2222, 2222-2223, 2223-2224, 2224-2225, 2225-2226, 2226-2227, 2227-2228, 2228-2229, 2229-2230, 2230-2231, 2231-2232, 2232-2233, 2233-2234, 2234-2235, 2235-2236, 2236-2237, 2237-2238, 2238-2239, 2239-2240, 2240-2241, 2241-2242, 2242-2243, 2243-2244, 2244-2245, 2245-2246, 2246-2247, 2247-2248, 2248-2249, 2249-2250, 2250-2251, 2251-2252, 2252-2253, 2253-2254, 2254-2255, 2255-2256, 2256-2257, 2257-2258, 2258-2259, 2259-2260, 2260-2261, 2261-2262, 2262-2263, 2263-2264, 2264-2265, 2265-2266, 2266-2267, 2267-2268, 2268-2269, 2269-2270, 2270-2271, 2271-2272, 2272-2273, 2273-2274, 2274-2275, 2275-2276, 2276-2277, 2277-2278, 2278-2279, 2279-2280, 2280-2281, 2281-2282, 2282-2283, 2283-2284, 2284-2285, 2285-2286, 2286-2287, 2287-2288, 2288-2289, 2289-2290, 2290-2291, 2291-2292, 2292-2293, 2293-2294, 2294-2295, 2295-2296, 2296-2297, 2297-2298, 2298-2299, 2299-2300, 2300-2301, 2301-2302, 2302-2303, 2303-2304, 2304-2305, 2305-2306, 2306-2307, 2307-2308, 2308-2309, 2309-2310, 2310-2311, 2311-2312, 2312-2313, 2313-2314, 2314-2315, 2315-2316, 2316-2317, 2317-2318, 2318-2319, 2319-2320, 2320-2321, 2321-2322, 2322-2323, 2323-2324, 2324-2325, 2325-2326, 2326-2327, 2327-2328, 2328-2329, 2329-2330, 2330-2331, 2331-2332, 2332-2333, 2333-2334, 2334-2335, 2335-2336, 2336-2337, 2337-2338, 2338-2339, 2339-2340, 2340-2341, 2341-2342, 2342-2343, 2343-2344, 2344-2345, 2345-2346, 2346-2347, 2347-2348, 2348-2349, 2349-2350, 2350-2351, 2351-2352, 2352-2353, 2353-2354, 2354-2355, 2355-2356, 2356-2357, 2357-2358, 2358-2359, 2359-2360, 2360-2361, 2361-2362, 2362-2363, 2363-2364, 2364-2365, 2365-2366, 2366-2367, 2367-2368, 23

1. *Journal of the American Statistical Association*, 1997, 92, 1003-1012.

512

102-11 ת"ת"נ ו"ת"נ

משרד החוץ
המרכז למחקר
מדיני

פ.נ

ירושלים, י' כסליו תשמ"ז
12 בדצמבר 1986

סודי ביותר

מתוך שיחה עם מ. רווין פוירוורגר משגארה"ב כאן 11.12.86

א. פגישת מרפי עם שגרירי ארה"ב במזה"ת בלונדון

1. המפגש בלונדון הינו אחד הפגישות התקופתיות של נציגי ארה"ב במזה"ת בהן מבקשים לגבש הבנה טובה יותר לגבי המגמות המתפתחות באזור. השנה המפגש מתקיים אחרי התפוצצות הפרשה האירנית, דבר המעניק לו מימד חדש יותר. בתקופה האחרונה גברו הדרישות מצד בעלות בריתה האירופאיות של ארה"ב להגביר הפרופיל הדיפלומטי באזור. לחצים בכיוון זה באו בעיקר מבריתניה ואיטליה. כמוכן, נראה כי כתוצאה מהשינויים ב-NSC התחזק בוושנינגטון המחנה של המצדדים במדיניות מזה"תית אקטיבית יותר של ארה"ב. בנסיבות אלו ובמגמה להמחיש למדינות האזור כי לארה"ב קו מדיני עקרוני בעד המשך התהליך המדיני נשלח מרפי ללונדון כדי לבדוק סיכויי המשך התהליך. יצוין כי בשיחת אקראי השבוע עם הממונה האמריקני HUGHES אישר האחרון את דבר קיום לחצים ערביים ניכרים כלפי ארה"ב לעשות יותר באזור. לחצים אלה נופלים על קרקע נוחה בקרב חוגי הממשל (בעיקר דרגי העבודה) המוטרדים מהפיחות באמינותה של ארה"ב לאור פרשת הנשק לאירן. פוירוורגר ובמידה מסויימת גם הממונה האמריקני לא גילו אופטימיות באשר לסיכויי התהליך המדיני להמריא בעתיד הקרוב. פוירוורגר אף הדגיש כי להערכת מצב זה שותף כנראה גם השגריר פיקרינג.

2. ציינתי באוזני פוירוורגר כי בהיותנו בוושנינגטון בראשית נובמבר שמענו מפי פיטר רודמן מה-NSC הערכה כי גם במהלך 1987 המזה"ת לא יזכה לעדיפות גבוהה מצד הממשל. רודמן ציין בפנינו כי בקרב דרגי העבודה של הממשל התקיים דיון ומסקנתו היתה כי לא צפויה פריצת דרך מיידית בתהליך. פוירוורגר הסכים כי אכן זו היתה הדעה בוושנינגטון לפני שפרשת הנשק לאירן התפוצצה, אולם אחריה נוצר מצב חדש. הצורך לשפר האמינות שנפגמה עשוי להוביל גורמים מסויימים להמליץ בפני הממשל על נקיטת מדיניות אקטיבית יותר.

3. עם זאת, יש להבחין בין הדרג העליון של הממשל לבין דרגי העבודה. הנשיא ומקורביו טרודים בעיקר עם הבטיה השונים של "שערורית אירן" וספק אם מסוגלים כעת להתמקד בנושאים אחרים. במידה וישתחררו מהתעסקות בפרשת אירן סביר כי יבקשו לטפל בנושאים בעלי עדיפות גבוהה יותר כגון אפשרות התקדמות במכלול פרוק הנשק עם ארה"ב.

4. שונה התמונה בקרב דרגי העבודה בממשל הרואים בשורת השינויים בהרכב הממשל פתח לאפשרות העלאת הפרופיל הדיפלומטי באזור. עם זאת, נראה כי המלך חוסיין אינו נוטה בשלב זה ליזום מהלך כלשהו פן ייפגע מבחינה זו הזמן המתאים ביותר לקדום התהליך המדיני היה לפני כשנה ומחצית. הזדמנות זו חלפה בינתיים ולכן ספק אם חוסיין, המגלה בדרך כלל זהירות, יתפתה להגרר למהלך העשוי להגביר רמת הסיכונים בפניהם הוא ניצב.

ב. השפעת מינויו של פרנק קרלוצ'י כיועץ לענייני בטחון לאומי של הנשיא

5. פוירוורגר, אשר עבד טרם מינויו בשגרירות בת"א בפנטגון, הדגיש כי קרלוצ'י היה מועמדו המועדף של ווינברגר. העובדה כי זכה למינוי מצביעה על התחזקות מעמדו של ווינברגר אצל ריגאן, זאת על רקע נאמנותו המוחלטת לנשיא שעה שחברי קבינט אחרים (כגון שולץ) היססו. אין להתעלם מכך כי קרלוצ'י כנראה מקורב גם לג'ורג' בוש. גם ווינברגר וגם בוש מצדדים בהעלאת הפרופיל הדיפלומטי האמריקני במזה"ת וסביר כי גם קרלוצ'י יאמץ קו כזה.

6. באשר לעמדותיו המהותיות ל קרלוצ'י סביר כי הוא שונה ממקפרלן או פוינדקסטר אשר התאפינו בגישה פרו-ישראלית. הערה. בתקופת שרותי בושינגטון בשנים 1980-85 שמעתי מגורמים שונים הערות רבות באשר לעמדותיו הבקורתיות של קרלוצ'י כלפי מדיניות ישראל. ללא ספק בהיותו סגנו של אדמירל טרנר ב-C.I.A (1978-1980) וסגנו של ווינברגר (1981-83) ביצע קרלוצ'י בנאמנות הקו של הממונים עליו, קו שלא תמיד הצטיין בגישה חמה או הבנה כלפי ישראל.

7. טרם ברור מה יהיו דפוסי עבודתה של המועצה לבטחון לאומי תחת קרלוצ'י. צפוי בדק בית שבמהלכו יביא קרלוצ'י את אנשיו במקום אלה שייאלצו לפרוש. בין המועמדים להליכה מונה פוירוורגר את טיישר (משרידי מק-פרלן), רודמן ואפילו רוס. אמנם דניס רוס ידוע כאחד המסוגל להשרד, אולם אין להתעלם מכך שקרלוצ'י יבקש למנות אנשי אמונו בתפקידי מפתח במועצה.

נכתב ע"י הרי קני-טל, בינלאומית 1.

1. The first part of the report deals with the general situation of the country and the progress of the work during the year. It is a summary of the work done and the results obtained. It is a general statement of the work done and the results obtained.

2. The second part of the report deals with the work done during the year. It is a detailed statement of the work done and the results obtained.

3. The third part of the report deals with the work done during the year. It is a detailed statement of the work done and the results obtained.

4. The fourth part of the report deals with the work done during the year. It is a detailed statement of the work done and the results obtained.

5. The fifth part of the report deals with the work done during the year. It is a detailed statement of the work done and the results obtained.

6. The sixth part of the report deals with the work done during the year. It is a detailed statement of the work done and the results obtained.

102.1.1

מחלקת הקשר
ניו-יורק	דחיות:
מיד
טופס מברק	סוג כסחוני:
שמו
	תז"ח: 2615-
	כר: 0929

נאו"ם ניו יורק

אל : ארבל 2, ממ"ד, אירופה 2,1.
מאת : יששכרוף.

1. ועידה בינ"ל

שוחחתי עם ג'ון פיאור גהינהוס (צרפת) על הועידה הבין"ל. הבהיר כי ארצו מתנגדת להצעה הסוביאטית כפי שבאה לידי ביטוי בהצעת החלטה בשאלת פלסטין. הם אינם מבינים מדוע צריכים ועדה מכינה לוועידה שכבר הוגדרה בהחלטה 38/58C. ועדה כזו איננה מקובלת על כל הצדדים ולכן חסרת תועלת. סיפר כי בזמנו ביקר היחיד והחוקה וההצעה הועלתה ע"י גורבצ'ב. מאז סרבים הסובייטים להפיץ כי צרפת סמכה את ידה על ההצעה של הוועדה המכינה, דבר שאין לו בסיס. מיסרנד לדבריו לא ביטל את ההצעה אך וודאי לא קיבלה. לדעת גהינהוס עיקר המטרה של הסובייטים הוא להציג הצעה "מתונה" (כאשר מבחינה מהותית אין כל שינוי) כדי להדגיש את העובדה כאילו המערביים אינם חושבים בקידום תהליך השלום.

2. ליבה ערבית ו-12. (ספר ג' 146)

לגבי האפשרות של כינוס ערבי וה-12, הבריטי ג'יימס וואס מוסר כי הרעיון הועלה מפעם לפעם כאשר ה-12 מוכנים לדון בנושאי כלכלה בלבד והצד הערבי מבקש לכלול גם נושאים מדיניים. לדבריו הרעיון מתנדד בין שתי העמדות הללו ולפי שעה לא ניכר גישור על הפער.

3. ה-12 ותהליך השלום.

ה-12 ותהליך השלום. משימת אחת עם קמרון היום (ארה"ב) - מספר היום שהועלו בקרב ה-12 רעיונות למעורבות יתר בקידום תהליך השלום, אולם, לפי מה ששמע מהצרפתים עצמם, צרפת דווקא מתנגדת למעורבות כזו שכן אין לדעתה כל תפקיד מועיל שיכול למלא ה-12 בתהליך הנ"ל.

נאו"ם

[Handwritten signature]

מס' סדר	שם השולח	ג'. יושב ראש	אישור
2	3	2	1
3	3	2	1
4	3	2	1
5	3	2	1
6	3	2	1
7	3	2	1
8	3	2	1
9	3	2	1
10	3	2	1
11	3	2	1
12	3	2	1
13	3	2	1
14	3	2	1
15	3	2	1
16	3	2	1
17	3	2	1
18	3	2	1
19	3	2	1
20	3	2	1
21	3	2	1
22	3	2	1
23	3	2	1
24	3	2	1
25	3	2	1
26	3	2	1
27	3	2	1
28	3	2	1
29	3	2	1
30	3	2	1
31	3	2	1
32	3	2	1
33	3	2	1
34	3	2	1
35	3	2	1
36	3	2	1
37	3	2	1
38	3	2	1
39	3	2	1
40	3	2	1
41	3	2	1
42	3	2	1
43	3	2	1
44	3	2	1
45	3	2	1
46	3	2	1
47	3	2	1
48	3	2	1
49	3	2	1
50	3	2	1
51	3	2	1
52	3	2	1
53	3	2	1
54	3	2	1
55	3	2	1
56	3	2	1
57	3	2	1
58	3	2	1
59	3	2	1
60	3	2	1
61	3	2	1
62	3	2	1
63	3	2	1
64	3	2	1
65	3	2	1
66	3	2	1
67	3	2	1
68	3	2	1
69	3	2	1
70	3	2	1
71	3	2	1
72	3	2	1
73	3	2	1
74	3	2	1
75	3	2	1
76	3	2	1
77	3	2	1
78	3	2	1
79	3	2	1
80	3	2	1
81	3	2	1
82	3	2	1
83	3	2	1
84	3	2	1
85	3	2	1
86	3	2	1
87	3	2	1
88	3	2	1
89	3	2	1
90	3	2	1
91	3	2	1
92	3	2	1
93	3	2	1
94	3	2	1
95	3	2	1
96	3	2	1
97	3	2	1
98	3	2	1
99	3	2	1
100	3	2	1

משרד החוץ-מחלקת הקשר

5729

**

יוני

סודי

102.1.1

האקטואל

המלך בשר

אל: קהיר, נר: 275, מ: המשרד
דח: ר, סג: ס, תא: 231186, רח: 1530

סודי/רגיל

להלן מוד 393 מניו יורק:

שיחה עם בוב אימרמן (מנהל המח' המדינית במשלחת ארה"ב):

ועידה בינלאומית למז"ית.

לפי שטה אין סימנים ליוזמה סובייטית במועבי"ט בעניין ועידה
מכונה לוועידת שלום במז"ית. לעומת זאת, מצרים מתשדלת לגייס
חמיכה לדטיון שבמסגרת הפרים על שאלת פלסטין. הצעת ההחלטה
בעניין הוועידה הבינלאומית תקרא למז"ית לקיים התייעצויות
עם חברי מועבי"ט הקבועים על מנת לקבוע את הנסיים לדטיון
הוועידה. אימרמן מסר כי וושינגטון הגיבה בשלילה לדטיון
ובינתיים המצרים שוקלים את צעדיהם. אגב בשיחה לפני בחורש טט
היועץ המצרי אבול גייט הלה סיפר לו על הדטיון בקוים בלגיס,
אולם אמר כי זו הצעה אשפ"ית/סובייטית ואין למצרים כל נגיטה
לעניין (ראו שלי נר 262 מה-9.10).

מצרים

א/נ

תפ: קידור, מצרים, מצפא

1.1.501

1163/12

YJ
124

מתנ"י

2nd sand/1 2 bank 100 3d 1st 1st 100
 4 1 1 2 1 3 2

102.1.1 תאריך: 17

מחלקת הקשר
ניו-יורק	דף: 1
מס': 3
סוג כסחובי:
סמור	
תז"ח: 211830	א ל : המסר
נר : 0732	ד ע :
שם : 132	נאו"ם ניו יורק

אלו ארבע"ל 2,
דע: לשכת השר, לשכת המנכ"ל, רושניגסון מחניג
מאתו ישכרוף.

ועידה ב"ל למז"ח

1. הצ"ב שיוסח מחוקנת.
2. השינויים לעומת הנוסח שהוברק אהמול הם כלהלן:
 - א. השמטת סעיף מבוא 1.
 - ב. סעיף מבוא 2 - חדש.
 - ג. סעיף מבוא 5 - מנוסח מחדש.
 - ד. סעיף מבוא 8 נוסח מחדש.
 - ה. השמטת סעיף אופרטיבי 3.
3. נמסר כי הסובייטים מעילים לחץ על אש"פ כדי לשמור על הנוסח המתון יחסי, לעומת אשחקד ולגרום לשיפור בחמיכה בהצבעה בעיקר מקרב המערביים.

נאו"ם

1. תאריך: 21/11/86
2. שם השולח: 1. ישכרוף
3. אישור:

0732 / 132 2/3

DRAFT RESOLUTION ON THE QUESTION OF PALESTINE

D

The General Assembly,

Recalling its resolutions 38/58 C of 13 December 1983, 39/49 D of 11 December 1984, and 40/96 D of 12 December 1985, in which it, inter alia, requested the Call for convening the International Peace Conference on the Middle East,

Recalling also the relevant resolutions of the Security Council,

Reaffirming its resolutions 39/49 D and 40/96 D in which it, inter alia, requested the Secretary-General, in consultation with the Security Council, to continue his efforts with a view to convening the Conference,

Having considered the reports of the Secretary-General (A/41/215, A/41/768) in which he, inter alia, states that "the obstacles which have so far prevented the convening of the International Peace Conference on the Middle East as called for by the General Assembly still exist",

Expressing its regret that, due to the negative attitude of some member states, the difficulties regarding the convening of the Conference, "have remained essentially the same", (A/41/768, para. 31) and expressing its hope that those member states will reconsider their attitude,

Having heard the constructive statements made by numerous representatives, including that of the Palestine Liberation Organization,

Emphasizing the need to bring about a comprehensive settlement to the Arab-Israeli conflict which has persisted for nearly four decades,

Recognizing that the Arab-Israeli conflict in the Middle East constitutes a permanent danger and directly involves the responsibility of the United Nations,

Stressing its conviction that the convening of the Conference will constitute a major contribution by the United Nations towards the realization of a just solution to the question of Palestine conducive to the achievement of a comprehensive, just and lasting solution to the Arab-Israeli conflict,

Appreciating the concern over the exacerbating situation in the Middle East as voiced in a great many statements during the General Debate in the current 41st session and previous sessions,

0732 / 132 3/3

1. Takes note with appreciation of the reports of the Secretary-General,
2. Determines that the question of Palestine is the core of the Arab-Israeli conflict in the Middle East,
3. Reaffirms once again its endorsement of the call for convening the International Peace Conference on the Middle East in conformity with the provisions of its resolution 38/58 C,
4. Stresses the urgent need for additional concrete and constructive efforts by all Governments in order to convene the Conference without further delay for the achievement of its peaceful objectives,
5. Endorses the call for setting up a preparatory committee, within the framework of the Security Council, with the participation of the permanent members of the Security Council to take the necessary action to convene the Conference,
6. Requests the Secretary-General, in consultation with the Security Council, to continue his efforts with a view to convening the Conference and to report thereon to the General Assembly, not later than 15 May 1987,
7. Decides to consider at its forty-second session the report of the Secretary-General on the implementation of the present resolution.

30

477

$\frac{1}{\sqrt{2}} \begin{pmatrix} 1 & i \\ -1 & i \end{pmatrix}$

2/4 477

DEPARTURE REMARKS THE HONORABLE RONALD REAGAN,
PRESIDENT OF THE UNITED STATES OF AMERICA

THE WHITE HOUSE ROSE GARDEN

MONDAY, SEPTEMBER 15, 1986

PRESIDENT REAGAN: Well, it has been a great pleasure for me to welcome again Shimon Peres to the White House. He's a valued friend,

REAGAN--9/15/86

3/4 477

their economy. They're now turning their attention to growth with our full encouragement and support. I emphasized to Prime Minister Peres that the United States Government remains deeply concerned about the plight of Soviet Jewry, and that this subject will continue to be an important part of our dialogue with the Soviet Union. We also discussed the scourge of terrorism and our revulsion over the recent murder of the innocent in Istanbul and Karachi. The lives of Jews, Moslems, Hindus and Christians were taken in this attack on civilization. These were acts of horror and outrage. Israelis and Americans can be proud of the relationship between our two countries. The common values and interests that bring us together sustain us both and the many levels of cooperation between us provide a rich substance to our ties. We look forward to building on the goodwill and trust so evident between our governments and peoples. And so, again, I say it's been a pleasure having Prime Minister Peres here.

PRIME MINISTER PERES: Mr. President, it is with satisfaction that I joined you at a conclusion of yet another most productive meeting where your dedication to peace in the Middle East and your long recognized friendship to the people of Israel, may I say to the Jewish people all around the world, found once more concrete expression. When we met two years ago, we laid out policies and strategies for Peace, security, and economic development. These were mostly accomplished, much due to your friendship and determination.

Today, we look at the future. I am certain that what we have planned will be implemented with equal imagination, dedication, and resolve. On the peace front, we have prepared the ground for renewed life. The end of the war in Lebanon. The beginning of what President Mubarak termed a new era in the Israeli-Egyptian relations. A policy that keeps doors open for co-existence and peaceful relations on the West Bank and Gaza. The search for a Jordanian-Palestinian platform for progress. All pave the ground for the next phase.

There is always a difference between uprooting a tree and making

3/4 477
REAGAN-9/15/86

their economy. They're now turning their attention to growth with our full encouragement and support. I emphasized to Prime Minister Peres that the United States Government remains deeply concerned about the plight of Soviet Jewry, and that this subject will continue to be an important part of our dialogue with the Soviet Union. We also discussed the scourge of terrorism and our revulsion over the recent murder of the innocent in Istanbul and Karachi. The lives of Jews, Moslems, Hindus and Christians were taken in this attack on civilization. These were acts of horror and outrage. Israelis and Americans can be proud of the relationship between our two countries. The common values and interests that bring us together sustain us both and the many levels of cooperation between us provide a rich substance to our ties. We look forward to building on the goodwill and trust so evident between our governments and peoples. And so, again, I say it's been a pleasure having Prime Minister Peres here.

PRIME MINISTER PERES: Mr. President, it is with satisfaction that I joined you at a conclusion of yet another most productive meeting where your dedication to peace in the Middle East and your long recognized friendship to the people of Israel, may I say to the Jewish people all around the world, found once more concrete expression. When we met two years ago, we laid out policies and strategies for Peace, security, and economic development. These were mostly accomplished, much due to your friendship and determination.

Today, we look at the future. I am certain that what we have planned will be implemented with equal imagination, dedication, and resolve. On the peace front, we have prepared the ground for renewed life. The end of the war in Lebanon. The beginning of what President Mubarak termed a new era in the Israeli-Egyptian relations. A policy that keeps doors open for co-existence and peaceful relations on the West Bank and Gaza. The search for a Jordanian-Palestinian platform for progress. All pave the ground for the next phase.

There is always a difference between uprooting a tree and making a forest grow.

*

REAGAN-9/15/86

477

Confrontation is, by definition, a single event. Peacemaking is a process which requires constant, patient cultivation. I am certain that together we can sail to new shores of understanding of pacifying our region. The good offices of the United States has demonstrated its effectiveness by demonstrating restraint in appearance and dedication in content.

The next step should be directed toward negotiation between the parties concerned. The international community can support such negotiations, not substitute it. We are for, clearly, direct negotiation on a bilateral ground between each of the parties concerned. An international support can provide the parties with an opportunity of an opening occasion, but negotiations should remain between the parties concerned. For the international participation, we shall accept only parties that respect peace and human rights, and we shall not compromise on it. Small as we may be, we are not going to depart from conviction and principles that should be respected by all, small and large, at the same time.

Again, I would like to thank you for the depth of your understanding, for the empathy, enjoy the basic rights -- the basic rights of a people. Under your leadership, Mr. Reagan, the Free World has made real progress toward democracy, toward freedom, toward security, and toward prosperity. And all of us, wherever we may be, have enjoyed this very imaginative and determined leadership. I would like to thank you for a wind of hope and optimism that you have added to the life of the Free World and to our own country and our own people. Thank you very much.

END OF REMARKS

*

102.1.1
אג"נ, נאמן

דף: _____	מחלקת הקשר ניו-יורק
טופס מברק	דחיפות:
מחור: _____		סוג בטחוני:
א ל :	לשכת שר החוץ. לשכת מנכ"ל. לשכת מנכ"ל מדיני.
מנהל מצפ"א. יועץ מדיני.	תז"ח: 291200
ד ע :		נר : 0824
מאת :	סגן הקונסול, ניו-יורק	

ח"כ אבא אבן ב- Council on Foreign Relations

להלן מורה גולובנסקי שהחלוחה לח"כ אבא אבן :

אבן דבר על הקפאון הקיים במהלך השלום. ציין שבחקופה שמעון פרס כורה"מ נמתק ספוח יהודה שומרון ועזה מנוסח ההסכם הקואליציוני. במרץ 86 טרבה הכנסת לאשר הצעה לממוש הרבונות הישראלית על השטחים. למעלה ממליון ישראלים הצביעו בבחירות האחרונות בעד מצעים המביעים התנגדות לשלטון קבע של ישראל על מליון ורבע ערביי השטחים והביעו המיכה בהסכם שלום עם גבולות בטוחים לישראל. המהלכים לא נבעו מהיענות ללחץ ערבי או בינלאומי אלא מחחושה ישראלית שמדינה יהודית דמוקרטית אינה מתיישבת עם שלטון קבע בעם אחר. המנהיגים הערבים היו צריכים לראות ביוזמותיו של שמעון פרס הזדמנות לקידום השלום. לצערנו הם לא תפסו את הדחיפות שבעריכת משא ומתן בשנתיים שחלפו. נוסף על כך, ארה"ב המעניקה סיוע חיוני לישראל, יוחר מכל ממשל אמריקני בעבר, לא ראתה לנכון לזרז את המהלכים שיזם פרס היותו רוה"מ.

עד כאן.

ידיד

2 3 1 2
אג"נ, נאמן
אג"נ, נאמן
אג"נ, נאמן
אג"נ, נאמן

תאריך: 29.10.86	שם השולח: מרדכי ידיד	אישור:

שני נגה

הוא נגה שני

הוא נגה רגיל

הוא נגה רגיל

הוא נגה רגיל

הוא נגה רגיל

הוא נגה רגיל

הוא נגה רגיל

הוא נגה רגיל

ԱՍԿԸՆ ԿԸՊԼ ԻՇԻԼ . ԱՊԼԷ ԼՍԻԼ

102.1.1

סגרירות ישראל - וועינגטון

72

475

המסרד

ס פ ר י

ד'תשנ"א.....מחור.....דפי
סוג בשחוני...סודי
דחיפות.....גיל
תאריך וזיה, 0930, 17. אוקטוב
פס' חבר.

אל: מצפ"א, ממ"ד, - למכותבים בלבד.

א. מקור ידידותי מהימן מוסר, כי בדרג עבודה בממשל עלה רעיון לנסות להזיז את עגלת המו"מ ע"י סצנריו של נסיון להנחית דעת הפלשתינאים בנושא ההגדרה העצמית (שהיה בעוכרי מהלכי חוסין-אש"פ בשעתו), בדרך הבאה : שולץ ישא , לקראת סוף 1986 , נאום בו יתן בטוי להגדרה עצמית בחוץ קונפדרציה; כלומר, ייאמר כי הפלשתינאים זכאים לכך, אך אין פירוש הדברים מדינה אלא קונפדרציה (אגב, בשיחות עט אנשי ממשל יש האומרים לנו כי הם מעדיפים לדבר על פדרציה בגלל המשמעות ה"מדינתית" של קונפדרציה , ותגובתנו היא שבעולם הערבי היוצרות מעורבים תדיר). אין עדיין חשיבה מסודרת מה התוצאות הפרוצדורליות של נאום כזה, אך בעקבותיו יוצע ביקור שולץ באזור בראשית 1987 ונסיון לצרף פלשתינאים לירדנים.

ב. איני יודע מה ממשות הדברים (אנו לא שמענו מאנשי ממשל דברים ישירים ברוח זר), אך ציינתי באוזני איש שיחי את הבעייתיות הרבה והידועה במושג ההגדרה העצמית ואת חשיבות הזהירות ושיקול הדעת בכל כיוון כזה.

מועדים לשמחה,

רובינשטיין

$\frac{2}{4} \times \frac{5}{1} = \frac{10}{2} = 5$

7.2.20 10.00 AM to 12.00 PM

12

: 700

המסרד

1850

- למכותבים בלבד.

7.2.20 10.00 AM 20.00

NEAR EAST REPORT

arfil 7'5 102.11

WASHINGTON WEEKLY ON AMERICAN POLICY IN THE MIDDLE EAST

VOL. XXX, NO. 40 OCTOBER 13, 1986

EDITORIAL

Normalizing Relations

Reagan Administration officials have said repeatedly that normalizing relations between Egypt and Israel—as called for in the Camp David Accords and the Egypt-Israel peace treaty—is vital. They have pointed out that normalization is necessary to breathe life into the dry language of the diplomatic documents and to set an example that might, some day, bring other Arab states into what is called “the peace process.”

Those observations are correct, but they fail to address another key area of normalization. A host of nations, including U.S. allies and friends, maintain relations with Israel that can hardly be described as normal. Among them are countries which assert their desire to play a role in promoting Arab-Israeli peace and press Israel—but not the Arab states—to make concessions.

A short list includes:

- Great Britain, which embargoes arms sales to Israel but, despite Israeli protests, sells advanced weaponry to a number of Arab states. London also has refused repeatedly to sell Israel oil from its North Sea fields.

- France, which since De Gaulle's vengeful reversal in 1967 also embargoes arms sales to Israel while simultaneously selling large quantities to Arab states.

- Japan, seen by observers in Washington and Jerusalem alike as a leading suspect when it comes to complying with the Arab League's economic boycott of Israel.

- The Vatican, which periodically seeks to play a mediat-

ing role in Middle Eastern conflicts but refuses to establish diplomatic relations with Israel.

- Greece, a NATO and Common Market member which frequently hosts PLO Chairman Yasir Arafat or his deputies, but carefully calibrates contacts with Israel and accords it only partial diplomatic representation.

Literally dozens of nations in Africa and Asia maintain extensive but quiet agricultural, educational, military and commercial ties with the Jewish state—yet they extend diplomatic recognition to the PLO. One hundred and twenty-two countries maintain diplomatic relations with or grant recognition to the PLO, an organization still pledged to Israel's destruction. Only 79 have full diplomatic relations with Israel, and ten more recognize it but have not exchanged ambassadors.

There has been some progress. Several African states have reestablished relations, low-level diplomatic connections are being restored with Poland and talks have been held with other Eastern European countries. China has expressed interest in commercial relations. Japan's deputy foreign minister visited Israel recently. England, France and Israel have discussed anti-terrorism cooperation. And formal talks have been held with the Soviet Union. These otherwise unremarkable developments are noteworthy just because international treatment of Israel is so abnormal.

Dozens of countries—especially leading states like Great Britain, France and Japan—can do something very simple to promote Arab-Israeli peace. They can normalize their relations with Israel. Then they can be part of the process. □

VIEWING THE NEWS

Attitudes Harden

An Israeli public opinion poll taken during the first two weeks of September showed increased support for peace negotiations with the Arabs “on the condition that they do not include the PLO” (*Jerusalem Post*, Oct. 2). This continues a two-year trend, the daily noted.

However, the poll indicated that “the same period has witnessed a hardening of the public's positions on possible concessions for peace, new settlements in the administered territories and attitudes towards the Arabs in the territories.” Fifty-two percent of the respondents said that Israel should not negotiate with the PLO even if the organization recognizes the Jewish state and renounces terrorism, while 43%

thought that Israel should negotiate with the PLO under such circumstances. And 54% said that Israel should not suggest territorial compromises in peace talks with the Arabs, while 37% said it should.

Lebanese Fighting

A day-long battle in east Beirut late last month between Christian militia and Lebanese Army troops loyal to President Amin Gemayel and militiamen backed by Syria left more than 50 people killed and 200 wounded. One pro-government figure, National Liberal Party leader Daniel Chamoun, “expressed his hope that the world would now see how Lebanon is combatting Syrian terrorism” (*Voice of Lebanon*, Sept.

27). Leader of the anti-Gemayel Christians, Elie Hobeika, said the battle was only the beginning (Beirut Radio, Oct. 1).

Brazil Protest

Jewish leaders in Brazil have protested an agreement between the PLO and the 6,500-student Methodist University of Piracicaba for “cultural exchanges” and cooperation in “democratic, anti-imperialist, anti-Zionist struggle” (*Associated Press*, Oct. 7). The wire service noted that increased activity by the organization on Latin American campuses “comes as the PLO's influence in Europe has been hurt by a backlash against Arab terrorism.” □

NEWS ANALYSIS

Round Two of National Unity

Israel's government of national unity—described at its formation two years ago by detractors and supporters alike as a recipe for national paralysis—reaches the halfway point this week with a record of surprising longevity and accomplishments. The rotation of offices between Prime Minister Shimon Peres and Foreign Minister Yitzhak Shamir is scheduled to take place on Oct. 14. The unity government became necessary after the 1984 election, in which the electorate denied both Peres' center-left Labor alignment and Shamir's center-right Likud coalition the votes to govern without the support of the other.

For the past two years the forced combination of Labor and Likud, plus several smaller, mostly religious parties, has survived a succession of major and minor crises. Some were caused by outside events, some by members of the government.

Reagan Administration officials and the Israeli public alike have given national unity high marks. In fact, consistent and strong public support for the government under Peres has checked the impulse of some politicians in both major parties to use a crisis to bring down the government and force early elections. No one wanted to risk being seen as an opportunist willing to sacrifice popular policies.

Polls consistently show that the Israeli public endorsed the actions of the Peres-led Cabinet. These included the successful fight against rampant inflation, the military withdrawal from Lebanon, improved—and smoother—relations with the United States, and diplomatic efforts to revive the peace with Egypt and, if possible, expand it to other Arab countries. If many, especially

Likud supporters, were skeptical of the latter, they as well as Labor voters appreciated the positive effect Israel's peace campaign had on the country's international standing. And Peres' conciliatory style seemed to lessen the divisiveness of domestic Israeli politics as well.

Many expect the general approach followed successfully by Peres to continue under Shamir, despite the gulf in political ideology. And some of the same people who anticipated a short, ineffectual life for the unity government two years ago now believe it will continue another year or more and perhaps reach the end of its mandate 25 months from now. As both Peres and Shamir have pointed out, the same 33 basic guidelines which outlined policy since the fall of 1984 remain in force.

Melvin Friedlander, director of George Mason University's Center for Middle East Studies in suburban Washington, D.C., put it negatively: "The same pressures which prevented Labor from doing many of the things it wanted to will prevent Likud from doing what it wants—whether on settlements, the peace process, or other areas. . . . The only thing which would tear it [the unity government] apart might be how to handle a Jordanian peace initiative."

An Israeli academic analyst currently in Washington agreed that a legitimate proposal from Amman might provoke a split between Labor and Likud over how to respond. That could bring down the government and force early elections. But a Jordanian initiative appears unlikely "if it's true that King Hussein has basically given up on the possibility of doing anything in the short run and is working on a long-

range effort to change the balance of power between Jordan and the PLO in the territories."

The analyst said that Peres will remain committed to the rotation concept after Shamir becomes Prime Minister because such a stance will reinforce his credibility as a statesman. His leadership as Prime Minister already did much to erase an earlier wheeler-dealer image. Peres has vowed to continue pursuing his idea for peace while Foreign Minister, even if some in Likud object. However, in Israeli politics the Prime Minister and Defense Minister tend to set the agenda, and the Foreign Minister has no direct control over developments in the territories, the analyst noted.

Unlike Peres, who has sought to make the "Jordan option" workable, Shamir stresses the autonomy proposals for the West Bank and Gaza Strip outlined in the Camp David Accords. Rabin would be "slightly more reluctant" to assist Jordan's goals in the territories under Shamir than he had been under Peres. If Peres sees no opportunity to expand the Arab-Israeli peace, he might turn his diplomatic activism toward Africa, Eastern European countries, the Soviet Union and even China. "And given Peres' preoccupation with technology, this might tie into efforts to improve relations with Japan," the analyst said.

An Israeli official commented that "if there is any change, it will be in style, not substance. . . . Both parties will still have parity and no decision can be taken without the other side."

STATEMENT OF OWNERSHIP, MANAGEMENT AND CIRCULATION

Required by 39 U.S.C. 3685

- 1A. Title of publication: Near East Report.
- 1B. Publication No.: 375700
2. Date of filing: September 29, 1986
3. Frequency of issue: Weekly.
- 3A. No. of issues published annually: 52
- 3B. Annual subscription price: \$25.00
4. Complete mailing address of known office of publication: 500 North Capitol Street, N.W., #307, Washington, D.C. 20001.
5. Complete mailing address of the headquarters of general business offices of the publisher: Same as 4.
6. Full names and complete mailing address of publisher, editor, and managing editor: Publisher: Near East Research, Inc., 500 North Capitol Street, N.W., #307, Washington, D.C. 20001.
Editor: Eric Rozenman
Managing Editor: None.
7. Owner: Near East Research, Inc., 500 North Capitol Street, N.W., #307, Washington, D.C. 20001.
8. Known bondholders, mortgagees, and other security holders owning or holding 1 percent or more of total amount of bonds, mortgages or other securities: None.
9. For completion by nonprofit organizations authorized to mail at special rates: Not applicable.

10. Extent and nature of circulation.

Average No. Copies Each Issue During Preceding 12 Months	Actual No. of Copies of Single Issue Published Nearest to Filing Date
A. Total No. Copies (Net Press Run)	58,750
B. Paid Circulation	
1. Sales through dealers and carriers, street vendors and counter sales	500
2. Mail Subscription	50,979
C. Total Paid Circulation (Sum of 10B1 and 10B2)	51,479
D. Free distribution by mail, carrier or other means samples, complimentary, and other free copies	800
E. Total Distribution (Sum of C and D)	52,279
F. Copies Not Distributed	
1. Office Use, left over, unaccounted, spoiled after printing	6,471
2. Return from News Agents	None
G. Total (Sum of E, F1 and 2—should equal net press run shown in A)	58,750

I certify that the statements made by me above are correct and complete
Eric Rozenman, Editor

Near East Report. Published weekly by Near East Research, Inc. at 500 N. Capitol St. N.W., Washington, D.C. 20001. Subscription \$25 per year.

Second Class postage paid at Washington, D.C., and additional offices

Eric Rozenman, Editor Jeff Rubin, Assistant Editor

Abby J. Stavitsky, Associate Editor Esther Chesney, Assistant I. L. Kenen, Editor Emeritus

Postmaster: Address changes to Near East Report, 500 N. Capitol St., N.W., Suite 307, Washington, D.C. 20001

HEARD ON CAPITOL HILL

PLO: At Home in Washington

At a time when the United States is urging action against international terrorism, the Palestine Liberation Organization (PLO) continues to operate an office in the nation's capital. But Washington's hospitality toward the PLO may be running out as Congress and the Justice Department investigate the Palestine Information Office's (PIO) activities.

In documents filed with the Justice Department, the information office states that it is wholly supported by the PLO. Last year, the PIO received \$280,000 from the PLO to "bring the views of the Palestinian people . . . to the attention of the American people as well as to government officials throughout the U.S."

The office disseminates publications, arranges speaking tours and meets with foreign diplomats, mostly from Arab and East European countries. Last year, PIO staff members conducted their first meetings with Congressmen on Capitol Hill.

A State Department spokesman defended the operation of the PIO office saying that it may engage in diplomatic activity as long as it is registered as a foreign agent and staffed by permanent residents of the United States. The same activities, performed by non-U.S. residents working as diplomats, would be illegal since the United States does not recognize the PLO.

The Senate recently adopted a measure introduced by Sen. Frank Lautenberg (D-N.J.) directing the Justice Department to investigate whether the PIO is in full compliance with the Foreign Agents Registration Act (FARA). Although the office has been open since 1978, the Justice Department, which oversees the activities of foreign agents in the United States, has never conducted an on-site evaluation of the PIO's activities.

Speaking to the Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations recently, Attorney General Edwin Meese revealed that the Justice Department already has begun to look into charges that the PIO might be engaged in activities for which it is not registered. Should the investigation reveal that the PIO is acting in violation of FARA, its continued operation would be called into question.

The renewed interest in the PIO follows two hearings conducted earlier this year by the Senate Subcommittee on Security and Terrorism. Subcommittee Chairman Sen. Jeremiah Denton (R-Ala.) called the sessions to examine the role of Yasir Arafat and the PLO in international terrorism and to explore how the United States can respond.

In his opening remarks, Denton decried

the PLO's "cult of righteous violence" and asked committee members to assess how Arafat can be made accountable for his actions through the "full weight" of U.S. resources and international law.

Throughout the hearing, Denton called for tighter control of PLO activity in the United States in order to prevent the terrorist organization from "building a terrorist infrastructure and expanding their propaganda machine within this country." A Justice Department witness said he could not assure the committee that "any and all [PIO office] activities are legal."

Testifying before the committee, Lautenberg expressed his concern that the PIO office in Washington might be used as a base for terrorism and urged that it be registered under the Voorhis Act, a statute applied to organizations which engage in civilian military activity and advocate the violent overthrow of a government. The act would require the PLO to disclose the full extent of its operations and funding. Citing reports that the PLO offices in Europe have been used in planning terrorist attacks, Lautenberg said: "The fear that this Washington office could be used as a base for terror is not farfetched. . . . We should not take that chance."

—J.R.

HEARD IN WASHINGTON

Israel's Stake in SDI

Israel has more to gain from the Strategic Defense Initiative (SDI) than defense contracts, said Lt. Gen. James A. Abrahamson, director of the program at the Department of Defense. Speaking to a group of Jewish leaders at the White House recently, Abrahamson said that SDI technology will help Israel better protect its borders.

Israel's involvement with SDI—also known as "Star Wars"—began last spring with the signing of an agreement between Israel's Ministry of Defense and the United States Defense Department. To date, two contracts have been awarded to Israelis and another three are expected to be signed within the next few weeks. In all, Israeli SDI contracts will amount to just under \$10 million, a figure Abrahamson called "disappointing."

Abrahamson explained that SDI includes space-based systems but is not restricted to them. He noted that Israel stood to gain substantially from SDI's theater defense capabilities—systems intended to de-

fend against attacks from short distances. According to Abrahamson, the same satellites and airplanes that will provide information to the United States will help Israel monitor hostile forces. Israel's prime concern, he added, is to defend itself against short-range ballistic missiles such as the Soviet-built SS-21's now deployed in Syria.

One possible defense against such missiles is the rail gun, a space-based cannon which fires electromagnetic charges. While scientists at the Ben Gurion University work to develop this weapon, physicists at the Sorek research facility are trying to adapt it for the conventional battlefield.

The Hebrew University of Jerusalem is studying applications of another space-age technology, the laser, for SDI. And the Defense Department, impressed with the work of Israel's Rafael firm in the development of missiles, is discussing a possible collaboration.

Abrahamson said he saw great potential for a significant increase in Israel's involvement in SDI. He cautioned, however, that

an amendment to the Senate Defense Authorization bill proposed by Sen. John Glenn (D-Ohio) would restrict the participation of foreign firms and could present problems for Israel's SDI involvement in the future.

Abrahamson, who previously worked with Israeli firms on the Maverick missile and the F-16, praised the country as a technological asset to SDI: "There are more technically qualified people, scientists and engineers, per thousand, in Israel than in any other nation on earth and that's a talent that we must all benefit from."

MARK YOUR CALENDAR NOW

AIPAC's 28th Annual
Policy Conference
May 17-19, 1987
Washington Hilton Hotel
Washington, D.C.

BACK PAGE

Shifting Blame

Syria's Foreign Minister Farouk Charaa said more than he meant to in interviews last month with the French paper *Le Monde* and the *Washington Post*.

Charaa unburdened himself in a Sept. 24 story in *Le Monde*. Syrians, the Foreign Minister asserted, "are deeply distressed" by French attempts to link them with the recent wave of terrorist bombings in Paris. The "media campaign" against Syria, he said, seeks "to confuse the legitimate resistance against the occupation with terrorism."

Unfortunately for Charaa, less than a week after the *Le Monde* interview French officials said they believed that Syrian agents helped the suspected terrorist bombers return from Paris to Lebanon. The French also noted that the group believed responsible for the Paris attacks is based in Syrian-controlled territory in Lebanon.

Then last week British prosecutors opened their case against a Jordanian who, they charged, tricked his pregnant girlfriend into attempting to carry a bomb onto an El Al plane in London last April. The suspect, Nezar Hindawi, told investigators that Syrian intelligence officers working out of Syria's embassy in London had supplied him with the bomb—training him in how to set it—a Syrian passport, money, refuge in a "safe house" and a disguise.

In a *Washington Post* interview which appeared on Sept. 30, the Foreign Minister again denied Syrian involvement in recent terrorism, including the Karachi airport killings and the Istanbul synagogue massacre. The Abu Nidal group—which is backed by Syria and Libya—is believed to have carried out the latter two attacks.

Charaa said that Abu Nidal's Damascus office was for "press and cultural affairs." He did not refer to recent reports that Syria has urged the faction to expand its bases in Lebanon's Syrian-controlled Bekaa Valley.

Charaa did warn of more terrorism against American targets. Arabs, particularly Palestinian Arabs, he said, are "frustrated people who feel the U.S. is an accomplice of Israeli occupation . . . the root cause of violence in the Middle East."

Terrorists, and the states which sponsor them, assiduously seek believers for the "root cause" theory. It permits them to shift the blame from their actions to American and Israeli reactions.

Using the "root cause" smokescreen allowed Charaa to claim, in his *Post* interview, that direct talks with Israelis were "doomed to failure" because they "will not offer anything of substance to make peace possible. They want the Arabs to come to

the negotiating table one by one to give Israel peace and security in return for capitulation and humiliating treaties." He described the Egypt-Israel peace as "merely an Israeli formula, adopted by the United States and imposed on the Egyptian government."

In those few sentences Charaa unwittingly described Syria's view of how "peace talks" should work: Israel would capitulate and accept an already-announced Syrian formula—the total withdrawal from the Golan Heights, West Bank, Gaza Strip and "Arab Jerusalem" in exchange, not for peace, but for non-belligerency. This would be overseen by the Soviet Union.

Together, the *Le Monde* and *Post* interviews—with developments in France and Great Britain as context—constitute a case study of Syrian policy at work. A meeting of Secretary of State George Shultz with Charaa on Oct. 1 represented something else—America's continuing confusion over how to deal with Damascus.

One more time the United States felt it necessary to thank Syria for its previous efforts in arranging the release of Americans held prisoner in Lebanon. Again, we asked for Syrian aid in securing the release of those Americans still captive. Yet the hostages were taken and continue to be held with direct or indirect Syrian and Iranian connivance.

Charaa's words make it plain that his country will go on supporting terrorism. It will not, under the reign of Hafez Assad, accept anything like a genuine peace. Our policy toward Syria should be a lot like our policy toward Libya, seeking to isolate and destabilize the current regime.

□
—E.R.

Did your last luxury car ask you to accept plastic and vinyl when what you really wanted was wood and leather?

Your next one won't.

Arriving stateside in January, 1987.

Austin Rover Cars of North America
8325 NW 53rd Street
Miami, Florida 33166

N.E.R.

Newspaper—Timely Value
ISSN 0028-176X

WASHINGTON WEEKLY ON
AMERICAN POLICY IN
THE MIDDLE EAST
VOLUME XXX, NO. 40
OCTOBER 13, 1986
SUBSCRIPTION: \$25 PER YEAR

500 No. Capitol St. NW
Washington, DC 20001

102.1.1

Handwritten signature and initials, possibly "J. H. W." and "S. H. W.", with the number "10" written to the right.

U.S. SKEPTICAL ABOUT INTERNATIONAL CONFERENCE ON MIDEAST
(Article on State Department backgrounder)

By Russell Dybvik

USIA Diplomatic Correspondent

New York -- Secretary of State Shultz, during separate meetings in New York October 1 with foreign ministers from a number of key Middle East countries, expressed continued U.S. skepticism toward an international conference to promote regional peace.

Jordan and Syria were particularly outspoken in their calls for such a conference, which they want to be held under United Nations auspices and to include the five permanent members of the U.N. Security Council -- Britain, China, France, the United States and the Soviet Union.

"We expressed our reservations about the conference," a senior State Department official told reporters at a background briefing. "As far as the conference goes, we have never been enthusiastic about it, and never really had a clear understanding of what others thought its role could be."

The official said Foreign Minister Tahir Nash'at al-Masri of Jordan told Shultz that Jordan is convinced of "the central necessity" of an international conference. Modalities can be worked out, the Jordanian official said.

Shultz responded by saying he "thoroughly agreed on the need for keeping the peace process moving" and for going toward a general settlement.

Syria's Foreign Minister Farouk al-Shara emphasized that his country is very interested in seeing any conference "take place under clear U.N. auspices, with the active involvement of the United Nations and the permanent members of the Security Council," the U.S. official said.

Shultz responded by saying the U.S. goal is "the kind of stability that comes from a more normal relationship between states. And the way to get there is to put the countries concerned together as effectively as possible."

The United States continues to support U.N. Security Council Resolution 242 and believes that there can only be a settlement through the process of negotiation, a senior U.S. official explained.

"The essential question for us is how to bring about a greater political stability in the region," the official said. But he also posed the question of whether an international conference could "be structured successfully to facilitate direct negotiations."

The senior official said the United States believes that if the permanent representatives in the U.N. Security Council are to be involved, they should have diplomatic relations with Israel. And, he said, "the treatment of Soviet Jewry, in terms of emigration, is a serious concern in the United States as well as in Israel. Both questions make acceptability of the Soviets in doubt if both continue in their present form," the official said.

"We don't see that the concept of having the five permanent members in a dominant position is going to give any collective wisdom to solve Middle East peace," the senior official added.

Beyond that, the official said, "if a conference is conceived as an operation which tells each state what it has to do, it's a prescription for failure. It's not going to work. The countries are not going to move in accordance to dictates of the conference."

The senior U.S. official said it is "fair" to say that almost all the parties involved in the Middle East, with the exception of Israel and the United States, favor an international peace conference.

"I think they all see it somewhat differently, and not all have, perhaps, thought it through very rigorously," the official said.

"With the exception of perhaps the Syrians, there's no real hang-up about the concept of direct talks" between the Arab states and Israel, he said, adding that the Syrian perception is that everyone must be on the same footing.

"The stress that Syria puts on United Nations auspices is that everyone comes as an equal. No one comes to be humiliated, no one comes in a position of weakness or being pinned down. This is why Syria puts its stress on a general settlement through U.N. auspices," the U.S. official explained. "Syria does not want to pay a heavy price in advance without knowing what the outcome will be."

But, he said, everyone else seems to accept as "very natural that at some point to get to the solution of the problems...there have to be direct talks."

The official acknowledged that Jordan is driven by a sense of the "shortage of time" and such "negative factors" as rising fundamentalism and social unrest throughout the region.

"They feel they've got to move the situation ahead towards a general settlement as quickly as possible," the official said. "We said that we all feel the pressure of time."

The foreign ministers of Egypt and Saudi Arabia also told Shultz of their support for an international peace conference.

"Egypt doesn't see the conference as one that will dictate to the parties and recognizes Israel's concern about that point," the senior U.S. official said. He added that Ahmed Esmat Abdel Meguid, Egypt's deputy prime minister and foreign minister, said the conference "cannot dictate, but direct negotiations are achievable through the conference."

The attitude of Foreign Minister Saud al-Faysal Al Saud of Saudi Arabia was characterized as one of "why not try it," while warning not to give the field over to Soviet initiatives.

"They are very interested in having the United States seen as a prime mover of peace in the Middle East," the senior U.S. official said of the Saudi attitude.

NNNN

משרד החוץ-מחלקת הקשר

4076

יציא

שמוד

אל: דומא , ווש , קהיר , טוקיו , בון , נד: חוים 280 ,

מ : המשרד

דח: ר , סג: ש , תא: 051086 , רח: 0100

102.1.1 איה"ה

חלק"ר

רגיל/שמוד

הציר דומא

דע: ווש קהיר טוקיו בון

הרחבת בסיס התמיכה בכמר' . משיחות ממ' דהמ' ושהח' עם שרי
החוץ של רפג' ואיטליה

נבקשן להעביר בעדכון למנכ"ל הכמר' , קונסטבל ו/או לסגנו
גאיוצי מהמסנה למנכ"ל בר-און כדלהלן:

1. בשיחתו עם שהח' רפג' גנשר , ב-24.9 בינו יורק העלה ממ'
דהמ' ושהח' שמיר נושא הכמר' ושאכל לגבי האפשרות של קבלת סיוע
כספי מרפג' . המסנה למנכ"ל בראון , הדחייב בהצגת הבעייה גנשר
השיב שהבעייה תישקל .

2. שגירדנו בבון העלה הנושא ב-30.9 בשיחתו עם ראש אגף
המתפתחות במשהח' שאמר לו כי גנשר מטפל בנושא בטקבות שיחאו
עם ממ' דהמ' ושהח' בעצרת ויודיענו ההתפתחויות .
3. בשיחת הציר בשגרירותנו בבון עם הדסקאית במשהח' אמרה שלפי
הנחיות לשכת שהח' גנשר היא מטבות עתה נייר בנוון לדבריה
הקושי הוא שאף אחת מהמדינות שאליהן פנו לא הסכימה עד עתה
להשתתף במימון , ואילו לפחות יפאן היתה נענית , היה הובר מקל
עליהם לשכנע את משרד האוצר . על כל פנים מאוחר מדי לשריין
מימון מתקציב 1987 ומדובר בתקציב 1988 . לדבריה הפניין
האמריקני האחרונה בנדון היתה לפני כחודשיים ולא זכורהלה
פנייה מצריח כלל . עד כאן .

4. בשיחתו עם שהח' איטליה , אנדריוטי , ב-24.9 ובניו-יורק ,

1.1.501

1.1.501

1.1.501

משרד החוץ-מחלקת הקשר

הודה ממי' רהמי' ושהח' שמיר על השתתפות איטליה בכמרי' והציע
שהאירופים והיפאנים יושיטו עזרתם הכספית לאחזקת הכוח.
אנדריאסי הגיב שהדבר מקובל עליו, אבמבחינה מעשית ודין למפל
בסוגייה זו לא במסגרת הקהילה נבה טעונה כל החלפה אישור
נהסכמת כוללם) אלא עם מספר מדינות אירופיות כל אחת לחוד. ער
כאן.

5. שנה טובה.

לשכת בר-און-מצרים.

א.א

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, דל/מרכו, דס, אמן, ממד, קיור,
מצרים, מצפא, ענוג, אירא, סייכל, פרימור, אסיה
תח: אורן שחור

102.1.1

U.S. ANALYST SEES NO UNIFIED ARAB THREAT TO ISRAEL

(NESA Coverage: Cordesman at AEI)

By Jacquelyn S. Porth

USIA Staff Writer

Washington -- In examining the Arab-Israeli equation in the Middle East, a former U.S. Defense Department analyst said he does not see any indication of a "more unified threat to Israel" coming from Arab countries. While admitting the situation could change, he said, it is unlikely to do so.

Anthony Cordesman, vice president of Washington operations for the Eaton Analytical Assessments Center (a research branch of the manufacturing firm, Eaton Corp.), October 16 told an audience of business executives, journalists and defense analysts at the American Enterprise Institute (AEI), "I see very little trend within the Arab world that indicates any movement toward a more unified threat to Israel."

He discounted any movement in that direction by Egypt or Jordan and said Iraq is far less willing to commit forces, given its involvement in the Iran-Iraq war. Libya, he said, would find it difficult to enter the equation and it was likely that the Moroccans and Saudis might not even send a token battalion if there were another war in the region.

The primary risk of future conflict in the region stems from the possibility of a surprise attack by Syria across the Golan or an attack into Israel through Lebanon or Jordan, according to Cordesman. Syria recently moved two armored divisions from Lebanon and into position in the Golan, but Cordesman said he does not know whether that buildup "is defensive and a search for political leverage, or preparation for another war."

Assessing Israel's position, Cordesman said he believes that Israel would wait for a Syrian attack and would not take preemptive action. If Syria should attack, Cordesman said Israel would respond decisively "in a way that will achieve results long before either the U.S. or U.S.S.R can bring political or military influence to bear."

Cordesman believes another war in the Middle East can be expected to be a repetition of the 1982 fighting between Syria and Israel rather than a unified Arab-Israeli conflict. Both Lebanon and Iraq are self-absorbed in their own conflicts and neither Jordan nor Egypt is likely to be drawn into another war in the next five years because of both financial as well as military reasons.

Cordesman's remarks were based on research he has done on the weapons, tactics and military organization of Jewish-Arab conflicts between 1936 and 1982 and developments since then which he believes point to future trends. His analysis is available through the American Enterprise Institute in a paper, "The Arab-Israeli Military Balance and the Art of Operations." The author plans to develop his paper into a book.

A number of factors have limited the performance of Arab armed forces, according to his analysis. Cordesman said resources have been misallocated for Arab armies, with money being spent on large numbers of highly visible and prestigious weapons systems and not on an overall balanced force structure. Military effectiveness has been reduced by too much equipment introduced too soon, he said.

The politicization of forces is another problem he identifies, saying that Arab armed forces "are not true military forces," but are

instead heavily armed political entities trained for combat. He said the critical question should be whether armies "are designed to fight or meet internal political goals" and he finds only a few Jordanian, Syrian and Egyptian units filling that requirement.

The consistent failure of technology transfer has been another limiting factor, according to Cordesman, as well as the failure to organize sufficient training. Here he cited Syria for failing to have an effective method for air-to-air or air-to-ground combat training. The Eaton vice president also said support, maintenance and combat engineering skills are not sufficiently valued by Arab forces.

Israel has its own serious problems, Cordesman said, with too much being spent on the Air Force and on advanced technology. This is being done at the expense of modernizing the Israeli Army, balancing the Navy's capability and planning field exercises and training. He also said Israel "will pay very dearly for the Lavi and get no benefit from it."

Drawing on lessons learned from the 1982 fighting, Cordesman said, Israel is moving to build up its Merkava tank force, to improve the mobility and lethality of its artillery and is slowly increasing the number of attack and assault helicopters at its disposal. He also said Israel is improving its ability to use aircraft for ground support. Israeli military planners are also giving the highest priority to suppressing or eliminating an enemy's air- and land-based air defense capabilities at the beginning of a war, Cordesman said. He also indicated that Israel has refined its ability to strike at economic targets without harming civilian populations.

Cordesman called the Soviet Union "a spoiler" in the Middle East, explaining that it would not take any risk on Syria's behalf knowing the strength of America's commitment to Israel. He was asked how the Soviets might react if Israel used its air power against Syria. He said there would probably be silence at first, followed by stern threats, then a long pause until the fighting ended and then the Soviets would begin to resupply Syria militarily.

After speculating on the nuclear capability of both Israel and Pakistan, Cordesman said, "My guess is that we have at least another five years before there is even a serious beginning of nuclear proliferation that affects the security of Israel." He said he does not believe nuclear capabilities will spread to Egypt, Jordan, Syria or Saudi Arabia, the latter fearing Israeli pre-emptive action. The Iraqi nuclear effort is effectively dead, Cordesman declared, but he conceded that Iran could conceivably handle the complicated task of assembling an atomic bomb in the coming decade.

NNNN

U.S. AMBASSADOR CALLS FOR FACE-TO-FACE ISRAEL-ARAB TALKS
(Coverage: Pickering press conference, speech)

NEW YORK -- The United States is willing to consider an international conference on Middle East peace if it would bring about direct talks between Israel and her Arab neighbors, the U.S. ambassador to Israel said.

"The United States doesn't favor an international conference. What it favors, has always favored, is direct, face-to-face talks between an Arab delegation and Israel to find peace," Ambassador Thomas Pickering said. But, he added, "if it were possible to hold a conference that would expedite arrival at face-to-face talks, the U.S. would at least be prepared to take a look at that."

Pickering discussed the situation in the Middle East at a press conference October 15 and then a dinner meeting of the American Friends of Haifa University at the Pierre Hotel.

He reviewed his first year as ambassador and the U.S.-Israeli relationship, which he described as "better than it's ever been."

On the matter of an international peace conference, both the United States and Israel have been heavily influenced by the Jordanian position, Pickering said.

"Jordan, the leading partner, in effect, on the other side... indicated interest in a conference, which I understand is in the framework of moving to direct talks," he said. "As a result every side is willing to be open-minded as to how and in what way King Hussein can be helped to arrive at the peace table."

The conference, he added, could be "useful as long as it is not substitute of direct talks."

The status of U.S.-Soviet relations following the Reykjavik meeting has no bearing on an international peace conference, Pickering said in answer to questions. "We haven't looked at the Soviet Union as the arbiter of the Middle East peace process and our search for a solution has not been by way of Moscow, but by way of Jerusalem and Amman. That's where we think the leadership should take the next steps," he said.

The United States has "not seen the Soviets as helpful contributors, but seen them espousing in some cases the most radical of the Arab positions; and that hasn't been contributory."

The ambassador said that the U.S.-Israeli relationship is "in excellent shape...We have a thriving security relationship. We are partners in strategic cooperation. We are working together on a peace process....Israel's economy is recovering," he said.

Pickering, a career diplomat who has also served in Nigeria and El Salvador, said he felt that no other job in the U.S. diplomatic service "is as interesting, as challenging, as demanding, or as fruitful, or as rewarding" as being the U.S. ambassador in Israel.

He spoke of the "deep abiding relationship, where one feels immediately among friends" that he has experienced during his tenure.

"In many ways the Israelis are our firmest friends in the Middle East and in some ways our frankest critics," he said, "(and) it all goes to make the relationship a strong, healthy significant one for both countries."

In his formal speech, Pickering said that "a decade ago there might have been arguments as to whether Israel was an asset or a liability to the United States."

"Today, there is no argument -- there is universal acceptance of

the real value which Israel brings to our relationship. Israel, like our other close friends and allies in NATO and elsewhere, is an important security partner," he said.

For example, the U.S.-Israeli Joint Political Military group -- which involves military planning and exercises, and the examination of placing U.S. supplies in Israel for American use in the event of an emergency -- has made excellent progress in all areas, he said.

The Free Trade Area Agreement will reduce and ultimately eliminate all tariffs between the United States and Israel over the next nine years. The agreement, he said, is "a unique model of its kind between the U.S. and any foreign state, and will take time to prove its full worth. I am confident that it is already beginning to do so."

Pickering said that while he respected and admired the remarkable economic performance of Israel over the past 15 months, he "remains troubled by the degree to which in economic terms Israel is dependent upon the United States." "Such a degree of dependency, even in the light of our strong, mutual relationship, is not over the long haul a healthy situation," he said. "In the past Israel's economy has dynamically seen to its own economic needs. This should be the basic goal for the future."

"Obviously, I am not suggesting that Israel's future security needs in the absence of peace can be met without U.S. help. But on the economic side, there should be ways to reduce the dependence and thus increase the harmony and mutual respect which both nations feel for each other," he said.

NNNN

File 102.1.1

U.S. URGES STEP-BY-STEP PROCESS TOWARD MIDEAST PEACE
(Wrapup of Middle East Institute conference)
By Afzal Khan and Jacquelyn Porth
USIS Staff Writers

WASHINGTON -- The United States seeks a comprehensive peace in the Middle East but only through a step-by-step process, according to Richard Murphy, assistant secretary of state for Near Eastern and South Asian Affairs.

Speaking at the 40th annual conference of the Middle East Institute (MEI) October 17, Murphy said: "... a comprehensive peace is our goal, but a hard look at the political realities in the region convinces me that goal can only be achieved step after step."

Murphy explained that the objective of the current peace process "has been to widen the circle of Arab parties prepared to build on incremental past steps and move toward peace negotiations." According to Murphy, President Reagan's 1982 initiative, King Hussein's repeated efforts to reach a common basis for negotiations with the Palestine Liberation Organization and efforts to improve the quality of life in the occupied territories have been "part and parcel of this process."

Murphy said such initiatives "have focused less on new ideas than on a new commitment to find a common basis for negotiating peace between Israel and all its neighbors."

"We believe negotiations should proceed on the basis of (United Nations) Resolutions 242 and 338, and we think the positions outlined by President Reagan in 1982 represent an equitable goal of negotiations," Murphy said. He made it clear that the United States has not sought to impose those views. Instead, he said, the United States has sought "to nurture the tendency toward local initiative."

Murphy emphasized: "The essential is that, however slowly, the process is moving ahead -- the regional parties are approaching fundamental decisions on the need to negotiate, and the United States is actively helping the parties to reach these decisions."

According to the assistant secretary, "the sentiment in favor of a negotiated solution to the Arab-Israeli dispute has expanded significantly," and "Arab-Israeli contacts are becoming more routine."

He also said that on the West Bank, Arab mayors now run all the municipalities and "a political environment is evolving that could open the way for the exercise of greater control by the Palestinian population in the West Bank and Gaza." Such a move, he said, "is not a substitute for the peace process but a complement to it."

The theme of the conference was "40 Years In A Quandary: A Critique of American Middle East Policy."

In his keynote address, L. Dean Brown, a former U.S. ambassador to Jordan, offered his observation that although the Middle East remains as crucial to the United States as it was 40 years ago, there is "considerably less U.S. interest" there today. According to Ambassador Brown, who is retiring as president of the Middle East Institute, an example is the seven-year-old Iran-Iraq war which has "no U.S. role, no involvement, just basically a wringing of hands."

Princeton University's Dr. L. Carl Brown said the history of the past 40 years prompted him to conclude that the United States should "reduce its aspirations" for the region.

Another speaker at the conference, Dr. John Esposito of Holy Cross College, called on the United States to adopt "a low profile" in the region and to assist friends and allies "more circumspectly." Esposito called for a "more constructive, though more modest" role for the United States in Mideast politics.

Alfred L. Atherton, a former American ambassador to Egypt now with the Commonwealth Fund, said the United States "has to be an honest broker for peace" in the Middle East. He believes that the United States is not seen as such by Arab countries in the region and that there can be neither a "Pax Americana" in the Middle East nor a Middle East without the United States.

Georgetown University's Dr. Seth P. Tillman characterized U.S. Middle East policy as "inability to deliver" because "U.S. domestic political pressures" and "U.S. national interest considerations" go in opposite directions whenever the Middle East comes up as a political issue.

Syndicated columnist Philip Geylin had a pessimistic prognosis for the future of the Mideast, suggesting that progress on the Arab-Israeli conflict, which could not be achieved during the term of former Prime Minister Shimon Peres, is even less likely to be achieved during Prime Minister Yitzhak Shamir's tenure.

Talcott Seelye, a former American ambassador to Tunisia, felt that a step-by-step approach to peace only serves to postpone a comprehensive settlement. He said the U.S. should negotiate with all the parties, pointing out that Arab countries who are left out of the peace process tend "to become more resistant." Seelye called for Palestine Liberation Organization involvement.

Casimir Yost, executive director of the World Affairs Council of Northern California, said that in 1985-86 the peace process had the commitment of key Arabs and Israelis but he believes that "opportunity has come and gone."

During a discussion of Islamic fundamentalism, Dr. Esposito suggested that Islamic activism is often equated with radicalism and fanaticism when it is really a "harnessing of a religious world view to address political, social and economic needs." For every radical sect, there also is a moderate one, he stressed, and a line must be drawn between "Islamic revivalism and violent extremism."

Esposito said that Americans are capable of making distinctions among fundamentalist Christian and Jewish groups and, so too, must learn to do so for Islamic groups.

Esposito attributes the cause of Islamic revivalism to "a sense of crisis and failure" of the existing political, economic, cultural and military systems. He reported that revivalism is gaining in Egypt, in some Gulf countries, in Tunisia and Morocco. He said that the success of revivalism can be attributed in part to a perceived long-range threat of "cultural domination" coming from the West with a special emphasis on the United States.

George Mason University professor Adeed Dawisha talked about the triumph of the Arab state in the Middle East. He said in the late 1970s and early 1980s the Iranian revolution was "still considered a success" and an example of "the power of Islam" to create a social, economic, and political order. Now, he said, "the atrocities" of that revolution have been highlighted and most Arab Muslims view it as an experimental failure and have turned away from it.

Dr. Dawisha believes that many Arabs admire the high standard of living available in the United States and are easily "seduced" by lifestyles seen on television and in films, but they also fear the effect of American culture on their ethnicity, culture, value system and world view.

The Soviets are not interested in the U.S. peace process and are therefore eager to play the role of saboteur, according to a Soviet specialist, Dr. Dimitri Simes of the Carnegie Endowment for International Peace. According to Simes, General Secretary Mikhail Gorbachev is the first Soviet leader to call Libya's Colonel Qadhafi "comrade" and to supply the S-5 missiles that provoked the U.S. anti-terrorist action against Libya last April.

Simes warned that Gorbachev is much more willing than previous Soviet leaders to challenge the United States regionally in the Middle East and elsewhere.

NNNN

102.1.1

ink
ink
ink
u.s.ia
ink

LOG: NEAR EAST/SOUTH ASIA WIRELESS FILE
FOR WEDNESDAY, OCTOBER 8, 1986

DIRECT TALKS ARE A U.S. GOAL IN MIDEAST PEACE PROCESS.....	30
MIDDLE EAST REPORTING IN THE U.S. PRESS.....	36
U.S. OFFICIAL UPBEAT ON MIDDLE EAST PEACE PROCESS.....	43
STATE DEPARTMENT REPORT.....	59

DIRECT TALKS ARE A U.S. GOAL IN MIDEAST PEACE PROCESS
(Text: Austrian electronic dialogue)

WASHINGTON -- A goal of the United States in the Middle East peace process continues to be direct negotiations among principal parties in the conflict, says a key U.S. spokesman on the Middle East.

In a U.S. Information Agency electronic dialogue October 6 with editors and journalists in Abidjan, Ivory Coast, Michael Austrian, public affairs advisor for Near Eastern and South Asian Affairs at the U.S. State Department responded to questions on U.S. policy in the Middle East.

A second concern of the United States, Austrian said, is that "there has to be Palestinian representation at every level if negotiations are to be successful."

Austrian added, "Just who these Palestinians are to be and how they are to be chosen is something that has yet to be resolved...."

In the hour-long broadcast between Washington and the Ivory Coast, Austrian reaffirmed U.S. support for the role of Jordan's King Hussein in the peace process, and his insistence that United Nations resolutions 338 and 242 be the bedrock for negotiations.

Following are excerpts of the dialogue between Austrian and foreign editors from Fraternite Matin newspaper:

(Begin excerpts)

Q: What are the U.S. regional objectives in the Middle East?

Austrian: The Middle East -- at least the Middle East that we are responsible for in the State Department -- is a very large, very diverse and a very complicated area. It stretches from Morocco in the West to Bangladesh in the East.

At the moment in this region, depending on how you count them, we have something on the order of 11 ongoing conflicts in which people are being killed every day. Of these conflicts, only one is even marginally related to the Arab-Israeli issue, and that is the ongoing civil strife in Lebanon. We have no interest in seeing any of these conflicts continue. What our policy has been is to try to resolve these -- to persist in resolving these -- in the best way that we can, in order to promote peace stability and development.

That applies most emphatically to the conflict that has been ongoing since 1948 between Israel and the neighboring Arab states...We have been able to negotiate five agreements between Israel and its Arab neighbors. And all of these have stuck.

For most of the past two years we have been trying to broaden this negotiation to bring other states into negotiation with Israel so that we can enhance peace in the Middle East. We have made some progress as witnessed by the recent accord between Egypt and Israel over Taba but we have been unable to broaden the process sufficiently to bring in other states. That remains our goal and our objective.

To return to your original question about the principles of U.S. policy, there really are three: peace, stability and development.

Q: Would the U.S. agree to an international conference on the Middle East?

A: We've had some real problems with the question of an international conference. Our experience over the years has been that

international conferences tend to be places where people express maximal positions, where they posture, rather than people coming together for a true negotiation.

Nevertheless, we have expressed a willingness to consider such an idea so long as such a gathering be it a conference, a context -- whatever one wants to call it -- would further the purpose of getting a direct negotiation going. That has to be the goal, because it is only through direct negotiations that the outstanding problems can be resolved. A further complicating problem for an international gathering would be which states would attend. As normally expressed, a gathering would include the five permanent members of the Security Council in addition to those parties directly involved in the Arab-Israeli dispute. But two of the permanent members of the Security Council -- the USSR and the Peoples' Republic of China -- do not have diplomatic relations with one of the parties to the dispute.

This makes such a gathering a less-than-attractive prospect for the government of Israel. Nevertheless, as I said, we have expressed our willingness to look at this idea and discuss it with the parties, so long as it does further the basic objective of getting a direct negotiation underway.

Q: If Israel and the Soviet Union re-established relations, would that improve the prospects of an enlarged international conference?

A: I think it would improve the atmosphere for peace generally. We have favored and continue to favor Israel having diplomatic relations with the broadest possible array of states. For that reason we were very pleased when the Ivory Coast reestablished relations with Israel. Certainly we would like to see the USSR resume its diplomatic relations with Israel.

But that has been but one of the complicating factors when you consider Soviet activities in the Middle East. The Soviets have yet to really demonstrate the bona fides of their intent -- that is, that they are willing to work constructively with the United States, with the parties in the areas -- to further peace. The Soviets have been deaf to every initiative that has been taken since 1973 to promote an Arab-Israeli dialogue. They objected to the disengagement agreements in the Sinai and on the Golan -- they objected to the Camp David process -- they objected to King Hussein's agreement with Chairman Arafat to look for a negotiation based on U.N. Security Council Resolution 242, which is the bedrock of all searches for peace in the Middle East. If the Soviets want to play a more active role, we think it is incumbent on them to demonstrate that they are seriously interested in furthering peace.

But as a first step, yes, it would be a very positive move for them to reestablish diplomatic relations with Israel.

Q: If there is a greater Soviet role, and if there is greater peace in that region, can we foresee a Palestinian state?

A: When a negotiation gets underway, the position that my government will advance is the one that was spelled out by President Reagan in his address on September 1 of 1982. In that speech President Reagan said that the United States would not support the retention by Israel of the occupied territories; it would not support the incorporation of these territories into Israel. Nor would it support an independent Palestinian state. What the United States is

prepared to support is self-governance for the Palestinians in association with Jordan. I might add that this is the position that is supported by the overwhelming majority of Arab states, and it is the position that is contained in the February 11 agreement between King Hussein and Chairman Arafat. And its not a new position. I recall as long ago as 1978 the late president Anwar Sadat coming out from his summer residence in Alexandria with Arafat to tell the international press that had gathered there, that he, Sadat, preferred a firm association between Jordan and the West Bank in Gaza be established before an Israeli withdrawal while Arafat's position was that it should be established as a free act of the Palestinians immediately after an Israeli withdrawal. But there was no disagreement as to what the goal should be. The goal would be self government in association with Jordan.

Q: Yet Arafat's PLO recently recognized Resolutions 242 and 338, recognizing implicitly the rights of all states in the region, including Israel.

A: The PLO has unfortunately never been able to bring itself to explicitly and unambiguously accept Resolution 242 and 338. Unfortunate, I say, because that has been the sticking point in the peace process for so long. King Hussein last year asked chairman Arafat three questions, to which he wanted clear and unambiguous answers. Did the PLO accept that the negotiations would be based on resolutions 242? Would the PLO accept that these negotiations would be with the state of Israel? And would they agree to cease acts of violence during the course of these negotiations?

Arafat left Amman for some months traveling around the area. When he came back, he was unable to give King Hussein an unambiguous answer to any of these three questions. It was for that reason that King Hussein broke off his coordination with the PLO and its the reason we have made less progress than all of us would have liked to have seen by now. King Hussein went on Jordanian television and gave a remarkably candid speech in which he laid out the whole course of the negotiations both with the United States and with the PLO from the time of the February 11 accord. I suppose to sum up this three hour speech that the King gave, what he really was doing was challenging the Palestinians to develop a leadership that would truly represent their interests. And the best way the leadership could do this would be to give positive answers to the King's questions. He considers his peace initiative to still be active, he considers the February 11 accord to still be operative.

Q: Do you think that Arafat is then behind the failure of the Jordan-Palestinian accord ?

A: That very definitely is the impression I came away with from the King's speech to the Jordanian and Palestinian people.

Q: But the Palestinians say there is a U.S.-Israeli plan for a limited autonomy by 1990 for the West Bank and Gaza Strip only. Is this true?

A: I know of no such plan between the United States and Israel. All I can assume that you are referring to is the original Camp David accords. As you will recall, there were two Camp David accords. One dealt with peace between Egypt and Israel. But the second spoke of a solution for the Palestinian people in all of its aspects. And part of the solution envisioned by that second Camp David accord involved a

temporary period of autonomy for the Palestinians of the West Bank and Gaza -- a five year period in which a negotiation would take place looking towards the final solution of the Palestinian problem. Now at that time, at Camp David, we had not laid out what we envisioned as that final agreement being. It was to remove this ambiguity that President Reagan gave his September 1 speech in which he laid out our preference for self government for the Palestinians in association with Jordan as the preferred solution.

Now we don't insist that other parties accept our position as a prior condition for negotiations to begin. This simply is the position that we will support once the negotiation gets underway. Other parties are perfectly free to bring to that negotiation whatever positions they might want to advance. We thought it only fair, however, to lay out in advance just what the United States' position would be.

Q: The recent Arab-Israeli talks in Morocco and Egypt represented a turning point in the resumption of negotiations in the Middle-East. What was the U.S. role in this diplomatic turning point?

A: We really played no role in the decision by Prime Minister Peres and King Hassan to meet together in Morocco. That was a decision these leaders took themselves. It was a decision we applauded; we supported their decision to get together. We have always felt that problems are far better talked about directly than through intermediaries or through public utterances.

We were heartened by this second public meeting between an Arab ruler and a leader of the State of Israel, because now that there have been two such meetings, it should be easier to have a third and a fourth. And its only through such contact that we really can advance the long-term goal of peace.

Now we were more directly involved with the recent summit between Prime Minister Peres and President Mubarak. The major issue that had prevented these two leaders from getting together was the unresolved nature of the dispute over a tiny piece of land in the Sinai known as Taba. This piece of land had assumed an importance way out of proportion to its actual size. And in accordance with the camp David agreement and with the Egypt-Israel peace treaty, the United States as a full partner in this peace effort worked closely with both parties in an effort to bring that dispute to a resolution. And in accordance with their treaty, they have now agreed to submit this problem to binding international arbitration. We're very pleased about this, because it removes this irritant from the political agenda between Israel and Egypt. And the leaders of both states now are free to focus their creative energies on broader issues affecting peace and stability. We of course were not directly involved in the summit meeting between Prime Minister Peres and Mr. Mubarak. We were not present, we were not invited. But from the accounts we have received on both sides, it was a remarkably cordial and profitable meeting. And this is terribly important -- an importance that goes beyond the Arab-Israel relationship -- because the substance of the Egyptian-Israeli relationship is going to have a profound effect on subsequent negotiations on the larger peace issue whenever these take place. So in sum, we were heartened by both summits -- the one in Morocco, and the one in Alexandria.

Q: Premier Shimon Peres is scheduled to hand over his office to

Yitzhak Shamir very soon. How will that affect the initiatives taken by Peres in the Middle East? Does Washington think that coalition politics in Israel is one of the variables that can influence the peace process?

A: I don't expect that that will have any profound effect on either the Israeli government or on its approach to the pursuit of peace. The Israeli government is a coalition and it works in partnership. Progress can only be made when the various partners in this coalition are in agreement.

Following the rotation, we will have the same people in the same cabinet with the same votes in cabinet meetings, but they will be sitting on different chairs. Both Prime Minister Peres and Prime Minister Yitzhak Shamir assure us that they will remain determined to pursue all avenues in the approach to a peace settlement. So I remain confident that progress can be made.

Q: But is there not disagreement among them as to the desirability of an international conference?

A: There are differences of view, but I think they are more apparent in many ways than real. The statements that Prime Minister Peres made regarding an international gathering, had the endorsement of his entire cabinet. And he assures us that these statements remain operative. The point I should underscore is that an international gathering is not a goal in and of itself. It is useful only insofar as it promotes a direct negotiation. That has to be the goal we keep before us. One of the things that we have all agreed on for many years now is that there has to be Palestinian representation at every level if negotiations are to be successful. Just who these Palestinians are to be and how they are to be chosen is something that has yet to be resolved, but clearly Hussein had hoped that his partner in the negotiation would be the PLO. It was for that reason that he worked so hard for so many months with the PLO leadership after his February 11 accord with Chairman Arafat. In the end, the PLO was unable to meet Hussein's challenge. The King is still determined to go ahead. He consults widely with Palestinian leaders both within the territories and without; I suppose the question is still open as to from where the Palestinian representatives to such negotiations will come.

Q: What other variables are contributing to change the mood in the Middle East? Do you still think that UNIFIL should stay in Lebanon?

A: UNIFIL has an absolutely crucial role in providing whatever stability there is in South Lebanon. And we believe that it should continue. Fortunately, those countries contributing troops to UNIFIL as well as the majority of the people in South Lebanon concur. UNIFIL has financial problems. It has problems in carrying out its mandate. But we think that taking it out of Lebanon is not the answer.

The problems of Lebanon are manifest and have been spelled during these now eleven years of civil strife. Our goals in Lebanon have been consistent throughout this period. The United States wants to see a central government in Beirut able and willing to extend its authority over all Lebanese territory. We want to see all foreign forces withdrawn from Lebanon. And we want to see a situation in which all Lebanese armed elements are under the control of the central

government. Along with this we would like to have agreed-upon security measures for the Lebanese Israeli border.

Q: You withdrew your marines from Lebanon and yet you are in favor of UNIFIL staying in Lebanon. Why is this?

A: I think you have to remember why the marines went into Lebanon. In the first instance, they went in to separate the Israeli forces from those of the Palestinians and the Syrians to prevent an Israeli occupation of the city of Beirut which inevitably would have resulted in thousands if not tens of thousands of civilians getting killed. They were able to carry out that function successfully and the PLO was evacuated from Beirut. After that the marines were withdrawn. They went back in again in the aftermath of that horrible atrocity at the Palestinian refugee camps of Sabra and Shatila in an effort to provide some security for these poor people. At the time they went in on the second occasion it had wide support in Lebanon and abroad. This eroded over time, and clearly the presence of foreign troops in Beirut, not just Americans, others contributing to the multilateral force came to be seen more as part of the problem rather than part of the solution to the tragedy of Lebanon and for that reason they were withdrawn. I simply don't see an analogous situation existing in South Lebanon with regard to the U.N. forces. Indeed, the spontaneous and popular demonstration by the inhabitants of south Lebanon when it was suggested that the U.N. troops might be withdrawn shows that there is a ground swell of popular support for them.

Now unfortunately, there are elements opposed to the presence of the U.N. forces, and these elements have attacked the U.N. and inflicted really unacceptable casualties upon these soldiers. I think this begs the question as to who these elements are who are attacking the U.N. and just who do they represent. And the answer's not terribly difficult. They proclaim themselves as to who they are: Hezbollah, and we know who supports this organization. The only state in the area which has been consistently opposed to the presence of the U.N. troops in Lebanon is Iran. For reasons that totally escape me, Iran appears to see some benefit in continued chaos in South Lebanon.

Q: Is there any particular figure you can refer to that the United States supports especially?

A: We have quite a few very close friends in the Middle East, and we work very effectively with a broad range of Middle East and its neighbors. This includes the Arab states as well as the State of Israel. Certainly we have very close relationships with President Mubarak's government in Cairo. We feel particularly close to the government of Israel. I'd hate to try and single out any one state. How could one ignore Jordan with whom we have had close ties since its independence -- or Morocco -- which was the first state in the world with which the United States enjoyed diplomatic ties. Saudi Arabia is another state with whom we have had a very close and effective relationship. So really, I hate to duck questions, but to try to single out one leader or one country in the area for special attention would simply be unfair and misleading.

(End transcript)

NNNN

(Following FS Material Not For Publication)

MIDDLE EAST REPORTING IN THE U.S. PRESS

THE NEW YORK TIMES, JOHN TAGLIABUE IN GENEVA:

The Iran-Iraq war spilled into the meeting of OPEC oil ministers today (October 7), after Iraqi planes virtually wiped out Iran's capacity to export oil from Kharg Island in the Persian Gulf.

Market experts were divided over what impact the Monday bombing would have on Iran's exports.

London-based analysts estimated Iran's oil production in the first week of October at 1.9 million barrels a day. They said Iran was meeting part of its export commitments from inventories at another depot near the mouth of the Persian Gulf.

An oil trader watching the meeting here said Iran was finding it difficult to keep up its exports, despite technical prowess that lets it repair damaged facilities quickly.

"The latest raid could prove to be extremely serious," one industry source said. "There is a limit to how much patching up can be done after each successful raid."

The blow is considered likely to weaken Iran's hand in negotiations with Saudi Arabia, its major opponent within the Organization of Petroleum Exporting Countries as OPEC tries to bolster oil prices.

In the talks here, Iran is a key negotiator. The OPEC delegates are seeking to devise a permanent price support system to replace the temporary accord that expires Oct. 31.

This morning the 13 oil ministers named two committees to examine price levels and suggest national production quotas to achieve them.

Sheik Mani Said al-Otaiba, oil minister of the United Arab Emirates, said he was "very optimistic" that an accord could be reached to "push the price very close to 20 dollars."

THE WALL STREET JOURNAL, YOUSSEF M. IBRAHIM AND MIKE SICONOLFI:

Oil ministers of the Organization Petroleum Exporting Countries adjourned their meeting until tomorrow (October 9) while committees of experts discuss how much each member country should produce and what the price of oil should be.

Most of the delegates in Geneva, Switzerland, continued to assert that OPEC will extend until year's end an accord that limits the 13-nation group's output to 16.8 million barrels a day. The accord expired at the end of this month...

OPEC formed two committees to review production and prices. The committee that will look into allocating new output quotas for each member nation comprises the oil ministers of Nigeria, Indonesia and the United Arab Emirates. The price committee comprises the ministers of Kuwait, Ecuador and Libya.

OPEC sources said Saudi Arabia and Kuwait were insisting on the adjournment and the committee reports to stretch out the meeting and to stress that they can't tolerate a departure from strict adherence to the existing pact. Several countries including the United Arab Emirates, Venezuela, Gabon and Ecuador, have exceeded their production quotas since the agreement was reached in August.

Because of this pressure, the United Arab Emirates pledged to cut back immediately its output of 1.3 million barrels a day to its quota of 950,000 barrels...

In addition, an Iraqi air raid yesterday damaged Iran's main oil terminal on Kharg Island in the Persian Gulf, and oil industry sources said Iran likely would halt loading at Kharg for at least a few days.

THE NEW YORK TIMES, REPORT FROM THE UNITED NATIONS:

Iran's Ambassador to the United Nations said today (October 7) that Teheran planned talks with other Persian Gulf countries on a "regional security arrangement."

The Ambassador, Said Rajaie-Khorassani, said Iran had begun discussions on such an arrangement with Saudi Arabia and the United Arab Emirates. He said the two countries which have backed Iraq in its six-year war with Iran, "did not have a negative reaction" to the Iranian proposal.

The Ambassador described one of the goals of the proposed security arrangement as convincing "the other Gulf countries that we do not represent a threat to them."

Kuwait's Ambassador to the United Nations, Mohdammad A. Abulhasan, confirmed that Iran has contacted gulf governments about security matters, but said that "no formal proposals had been made."

THE NEW YORK TIMES, IHSAN A. HIHAZI IN BEIRUT:

A prominent Sunni clergymen admired by Moslems and Christians alike was assassinated here today (October 7), and the killing evoked nationwide condemnation.

The clergyman, Sheik Sobhi al-Saleh, was in a chauffeur-driven car near a mosque in the center of Moslem-controlled West Beirut when two masked gunmen approached on a motorcycle. The police said the gunmen shot the cleric with pistols fitted with silencers and escaped. Sheik Saleh was taken to the American University Hospital but was dead on arrival.

No group has taken responsibility for the killing. But the incident constituted a further setback for the Syrian-sponsored security arrangement in West Beirut. In recent weeks, two more Americans have been kidnapped here and there has been a rash of bank robberies and other crimes in the city.

The Sunnis are the second largest Moslem group in Lebanon after the Shiites. Deployment of Syrian troops in the Moslem part of the capital last July checked repeated violent friction here between Shiites and Sunnis.

The sheik, 60 years old, was vice president of the Council of Islamic Jurisprudence, which is headed by the spiritual head of the Sunni community, Grand Mufti Sheik Hassan Khaled...

Sheik Saleh, who had a doctorate in philosophy from the Sorbonne, was eulogized by Moslems and Christians alike. The command of the Lebanese Forces, a Christian militia, said his death was a loss for all Lebanese. President Amin Gemayel, a Maronite Catholic, posthumously bestowed on him the Order of the Cedars, the nation's highest honor.

Since the outbreak of the civil war 11 years ago, Shiek Saleh had been a member of Moslem-Christian panel for promoting national reconciliation.

His scholarship was well known in the Moslem world. He was a member in the Cairo-based Arabic Language Institution and an honorary member of Morocco's Academy of Islamic Studies.

He had traveled to Morocco several times in the past to deliver sermons and lectures on Islamic history. Often he was the guest of King Hassan.

THE WASHINGTON POST, MICHAEL DOBBS IN PARIS:

A leader of the Palestine Liberation Organization today (October 7) said the Syrian secret services were responsible for threats to intensify a terrorist campaign against France after a three-week hiatus.

PLO official Abu Iyad told a news conference here that Syria was "behind recent communiques" threatening drastic action against France unless it released convicted terrorists from French jails. He provided no evidence to support his assertions.

French officials have said privately that they believe factions in the Syrian government may have provided logistical support for a series of bomb attacks in Paris last month that killed 10 persons and injured more than 170. But they have refrained from voicing their suspicions in public on the grounds that the evidence is inconclusive.

Today's accusations by Abu Iyad followed a statement by a public prosecutor in a British court yesterday that Syria was involved in an abortive attempt last April to blow up an El Al Boeing 747 on a flight from London to Tel Aviv. Damascus has denied the allegation.

Abu Iyad said that the objective of the current anti-French terrorist campaign appeared to be to encourage France to change its Middle East policies and get out of Lebanon.

THE WASHINGTON POST, KAREN DEYOUNG IN LONDON:

The woman whose lover allegedly duped her into attempting to carry a suitcase bomb aboard an Israeli airliner last April hurled abuse at him in court here today, shouting, "How could you do that to me?"

Nezar Hindawi, the Jordanian on trial for the April 17 bombing attempt, stared blankly from the prisoner's dock at his former lover, Anne Marie Murphy, as she described her arrest at London's Heathrow Airport.

She said Hindawi had left her in the terminal, and that she had made her way to the departure gate of El Al Flight 016 to Tel Aviv. Hindawi had told her he was booked on another flight to Israel, she said, and would meet her there.

Under cross-examination by Hindawi's defense counsel, Gilbert Gray, Murphy described how airline security guards had seized the bag she said Hindawi had brought to her the previous night, and had packed for her.

She said she was taken to a room where officers had removed what they said was a concealed bomb from the suitcase.

At this point, Murphy began to cry. Then she turned to look directly into Hindawi's face. "You bastard, you," she said. "How could you do that to me?"

For a moment she paused, and seemed to try to collect herself. With her head down, she murmured, "Excuse me, I am sorry. Oh, forgive me. God forgive me."

Then she looked up again, and glared at Hindawi, shouting, "I hate you. I hate you."

According to the prosecution, the bomb was timed to go off five hours after takeoff, and the explosion would have destroyed the aircraft and killed all 375 persons aboard. The plane, which had arrived in London from New York, carried more than 200 Americans. Murphy was nearly six months pregnant with Hindawi's child at the time of the incident, and last July gave birth to a daughter.

THE WASHINGTON POST, REPORT FROM ROME:

Pleading "humanitarian motives," the Italian government has quietly freed three convicted Libyan gunmen in exchange for four Italians being held in Libya for the last six years, the Italian Foreign Ministry said today (October 7).

According to the Foreign Ministry, a Red Cross plane flew the Libyans to Tripoli last night and brought the Italians back to Italy...

The Libyan People's Bureau, or embassy, here termed the exchange a sign of a "new climate" between Rome and Tripoli.

An Italian Foreign Ministry spokesman said the exchange had been made for "humanitarian reasons" because of the deteriorating health of two of the four Italians held in Libya.

Two of them, contractor Edoardo Seliciato and worker Enzo Castelli, were serving life sentences after having been convicted by a Libyan military court of plotting against Libya. This followed an uprising in 1980 in Tobruk, where they were working. The two other free Italians, Mauro Piccin and Massimo Caporali, were serving 10-year sentences for possession of drugs.

The three Libyans, freed late yesterday, were convicted on charges related to participation in Libyan Revolutionary Committee "hit teams" sent to Europe in the early 1980s to hunt down Libyan opponents of Gadhafi.

THE WASHINGTON POST, GLENN FRANKEL IN JERUSALEM:

Outgoing Prime Minister Shimon Peres, in his valedictory address to the Israeli Knesset, today (October 7) claimed credit for restoring Israel's faith in itself.

Summing up the record of the national unity government he has headed, Peres outlined its achievements in combating the country's runaway inflation rate, withdrawing Israeli troops from most of Lebanon and seeking to revive the elusive Middle East peace process by meeting with the leaders of Morocco and Egypt...

The speech -- Peres' last to the Knesset before he trades jobs with Foreign Minister Yitzhak Shamir, his coalition partner and rival political leader -- was laced with hints of possible future breakthroughs in peace negotiations with Israel's Arab neighbors. He said the United States was serving as intermediary between Israel and Jordan, and he urged his successor, considered a hard-liner on peace talks, to preserve "the climate of dialogue."

Peres also said Israel was ready to negotiate with "authentic representatives" of the Palestinian people, 1.3 million of whom live under Israeli military occupation in the West Bank and Gaza Strip. In the past, Peres has used that term to describe Palestinians who are not affiliated with the Palestine Liberation Organization, which Israel considers to be a terrorist-oriented group.

But the Israeli premier did not repeat his country's longstanding rejection of the PLO today. Instead, he said Palestinians "who don't threaten terror can join Israel in negotiations."

(Preceding FS Material Not For Publication)

NNNN

U.S. OFFICIAL UPBEAT ON MIDDLE EAST PEACE PROCESS
(TEXT: Murphy Congressional Testimony)

WASHINGTON -- Richard Murphy, U.S. assistant secretary of state for Near Eastern and South Asian affairs, October 8 expressed cautious optimism on the progress of the Middle East peace process, but he had some criticism for the U.S. Congress for cuts in foreign assistance.

Testifying before the House Foreign Affairs Subcommittee on Europe and the Middle East, Murphy listed several recent developments that "have created an atmosphere in the region more favorable to the achievement of real progress toward peace":

-- The Alexandria summit between Egyptian President Mubarak and Israeli Prime Minister Peres and the arbitration agreement on the Taba land dispute, described by Murphy as an important step forward in the Israeli-Egyptian relationship, which "remains the key building block to Middle East peace."

-- The return of the Egyptian ambassador to Israel and efforts to increase trade and tourism between the two countries;

-- The meeting between Peres and King Hassan of Morocco, which Murphy said pointed up "the growing realization in the Arab world that direct contacts with Israel are acceptable and beneficial....";

-- King Hassan's abrogation of Morocco's treaty of union with Libya;

-- The "moderate and contained" reaction to the U.S. raid on Libya;

-- Jordan's increased involvement on the West Bank;

-- The common areas of understanding among Israel, Jordan and Egypt noted by Vice President Bush at the conclusion of his recent trip to the region;

Murphy did not predict any sudden breakthrough in the peace process, but he told the subcommittee that "the kind of undramatic, steady progress we have made over the last few years will continue, thanks to the efforts of our friends in Israel, Jordan, Egypt and now other moderate Arab states like Morocco."

Murphy also reminded the subcommittee of the "grave misgivings" expressed by Secretary of State Shultz last month over what the secretary called an "extraordinary development, the Congressional attack on the foreign affairs budget."

Murphy told the subcommittee:

"The secretary noted that Congressional reductions and earmarking of aid levels to a few countries deprive us of over half of all our security and economic assistance to many countries in the world. To be sure, two of our closest Middle East friends greatly benefit from earmarks -- Israel and Egypt -- but several of our other friends will be severely penalized. At a time when some moderate Arabs are more prepared than ever before to move toward Israel and when they themselves face mounting economic difficulties, we simply do not have the means to offer developmental support.

"The secretary correctly noted that the dollars we spend on such assistance are the most cost-effective bargain among all of our national security activities...."

Turning to the United Nations Interim Force in Lebanon, Murphy asserted, "We are deeply concerned that the Congress may provide less

than half our 42.9-million-dollar request" for fiscal year 1987 after making a similar cut in the fiscal year 1986 request.

He said that Congress' move first to eliminate and then to reduce the U.S. contribution to UNIFIL has made U.S. policy of consistent support for the force more difficult to carry out.

He said the governments of the troop contributors, who look to the United States for leadership on this issue, indicated serious concern at these developments.

"They take it as evidence of eroding U.S. political and diplomatic support for UNIFIL," Murphy said. "Perhaps, in the face of our wavering, the Soviets -- for the first time since UNIFIL's establishment -- in April voted in favor of renewing UNIFIL's mandate and expressed a willingness to pay their share. It is clear that for the Soviets, our funding difficulties represent an opportunity to gain propaganda and political advantage at our expense in Lebanon and at the UN."

Following is the text of the prepared statement Murphy presented to the subcommittee:

(Begin text)

Several events have occurred in the peace process since I last joined the committee in open session in August. Today I would like to review a number of the developments including the Alexandria Summit and the Hassan-Peres meeting. At the same time, I would also like to draw attention to trends here in Washington that ironically threaten to undermine our ability to sustain and encourage the positive developments we see in the region.

Peace Process

Several recent developments have created an atmosphere in the region more favorable to the achievement of real progress toward peace.

The Alexandria Summit -- and the Taba arbitration agreement which made it possible -- are important indicators of where we are today in the peace process. They mark an important step forward in the Israeli-Egyptian relationship, the opening of a "new era" in the words of the Summit communique. That relationship remains the key building block to Middle East peace. As President Mubarak and Prime Minister Peres noted in their joint communique, the signing of the Taba arbitration compromise once again demonstrated that direct dialogue and negotiations are the sine qua non for progress.

The growing realization in the Arab world that direct contacts with Israel are acceptable and beneficial, was clearly exemplified also by King Hassan's meeting with Shimon Peres, and the muted reaction to it, including in the Arab world. The Moroccan monarch joined those who forthrightly declare to the world that they are willing to take risks for peace -- to face threats from rejectionists who all too often resort to cowardly terrorism and intimidation to block peace. We applaud Morocco's action.

The Hassan-Peres meeting, Alexandria Summit and Taba agreement are among a number of positive developments that we have seen in the region over the past several months.

-- King Hassan abrogated his treaty of union with Libya.

-- The reaction to the U.S. raid on Libya was, with few exceptions, moderate and contained.

-- King Hussein has increased Jordan's involvement on the West Bank.

-- Common areas of understanding as regards the peace process have developed among Israel, Jordan and Egypt, as the Vice President noted at the conclusion of his recent trip to the region.

-- Egypt has returned its Ambassador to Israel and is actively engaged in ways to increase trade and tourism between the countries.

We can have no illusions. The core problems affecting the peace process remain to be settled, to be sure. But there is a clear desire on the part of many leaders in the region to find a way to sit down and together resolve even those most difficult problems. There are many signs that the parties in the region will continue their efforts to advance the prospects for peace and we look forward to continuing our constructive work with the Israeli government after the upcoming rotation. The United States remains and will remain actively engaged with the parties as they seek to find a way forward.

I do not predict any sudden breakthrough in the near future. But the kind of undramatic, steady progress we have made over the last few years will continue, thanks to the efforts of our friends in Israel, Jordan, Egypt and now other moderate Arab states like Morocco.

It is regrettable that King Hussein's initiative, nurtured and encouraged by Prime Minister Peres and President Mubarak, was blocked by the PLO's inability to meet the King's three challenges last February. But importantly the parties have not abandoned efforts, hopes or aspirations for progress. They continue to build on areas of common agreement. All recognize the Palestinian people and their right to participate in the determination of their future. The remaining question is how.

All also are of one mind that a productive route for working together is to seek ways to improve the quality of Palestinian life on the West Bank and Gaza. Their efforts go beyond economic indicators. It involves a common realization that Palestinian residents of the Occupied Territories must have a greater sense of control over their livelihood, civic life, and future prospects.

The United States has encouraged the parties to take practical steps to improve living conditions on the West Bank and to highlight the dynamic nature of the ongoing peace process. Recent successes include the introduction of measures to reduce barriers to trade between the West Bank and Jordan.

Central to improving the quality of life for West Bank/Gaza Palestinians is provision of economic assistance to finance a variety of developmental projects. We have provided 14 million dollars for that support and will continue to give these programs high priority next year. These funds are disbursed through several private voluntary organizations operating in the West Bank and Gaza. We have made an additional 5.5 million dollars available through Jordan during this fiscal year. We are also active in encouraging our European and Japanese allies to contribute to Jordan's efforts on the West Bank. Without any doubt these efforts merit our continued assistance. But I am gravely concerned that we will not be able to be as generous as the importance of these programs would warrant.

Egyptian Economy

Egypt's difficult economic situation continues to draw our full attention as it involves one of our key peace process partners. In recent months, the Egyptian government has taken some important steps in implementing economic reform. One indicator of progress is a substantial fall projected in the GDP/budget deficit ratio for the fiscal year ending in June 1987 -- a result of increased revenue and restraints on expenditures. The Egyptians have made hard decisions, and many others lie ahead. We welcome the government's resolve to deal with Egypt's economic problems.

We are also encouraged by the intensive talks underway between the Egyptian government and the IMF and World Bank. A team of senior Egyptian officials followed up discussions with the Fund and Bank in Cairo in August and September with nearly two weeks of talks in Washington during the IMF/IBRD annual meetings. These talks produced progress, and the Fund and Bank agreed to resume discussions in Cairo within the next few weeks. We hope these negotiations will produce a sound, timely program which addresses Egypt's financial needs and produces the basis for future economic growth and continued political stability.

CHALLENGES

It is a challenging period in the Middle East. A time when many Middle East leaders alike are in agreement on the common goal of negotiation aimed at resolving the Arab-Israeli dispute. It is a time when the parties are actively, openly and creatively probing for routes around barriers. Paradoxically, it is also a period when forces and trends finding expression on resources we allocate to the foreign affairs budget hinder us from encouraging positive development.

Secretary Shultz expressed his grave misgivings during his address at Harvard University's 350th Anniversary last month. His remarks, although global in scope, go to the heart of many of our concerns regarding U.S. policy in the Middle East. The Secretary spoke passionately of an "extraordinary development, the Congressional attack on the foreign affairs budget."

The Secretary noted that Congressional reductions and earmarking of aid levels to a few countries deprive us of over half of all our security and economic assistance to many countries in the world. To be sure, two of our closest Middle East friends greatly benefit from earmarks -- Israel and Egypt, but several of our other friends will be severely penalized. At a time when some moderate Arabs are more prepared than ever before to move toward Israel and when they themselves face mounting economic difficulties, we simply do not have the means to offer developmental support.

The Secretary correctly noted that the dollars we spend on such assistance are the most cost-effective bargain among all of our national security activities. For example, the assistance we provide to Jordan for developing the West Bank is an inexpensive investment in regional peace. As I mentioned earlier, our support, both moral and financial, for the quality of life of Palestinians is welcomed by Israel, Jordan and Egypt. The struggle for a comprehensive, fair and just Middle East peace will not be won by the opening of a bank, or

the completion of a water project. But the context in which the peace process works cannot but be affected by the quality of life on the West Bank.

The severe reductions of U.S. security and economic assistance in the Middle East comes at a time when our closest friends face grave economic difficulties, owing in part to the oil glut and debt crisis.

During this type of crunch, the strong support of the United States is most needed and appreciated. Included in this group are small nations such as Tunisia and Jordan -- both of whom speak forcefully against Qadhafi's state sponsored terrorism and worked courageously behind the scenes in the Arab League to prevent a strong condemnation of the U.S. Libyan raid. There were others. Morocco defied Qadhafi in August by unilaterally abrogating the Oujda accord with Libya. King Hassan's bold initiatives with Israel have done much to further peace in the region. Many of these same friends stand to be heavily penalized by our assistance cutbacks.

Secretary Shultz warned of other dangers. He spoke of an alarming swing in America from involvement to isolation. Rather than giving in to our "impatience with diplomacy", the Secretary challenges our nation to pursue practical political solutions in this world. This requires "perseverance, understanding of ambiguity, and a recognition of the need for compromise." Specifically he decried those who despaired at the disturbing trends in the United Nations and called for strengthening our role in the UN for affirmative reasons and also lest others whose interest are adverse to ours step into our place.

I can think of no better example of Secretary Shultz's point than the opportunity we have to continue U.S. involvement with UNIFIL. We have supported UNIFIL since it was established in 1978. Its objective was to confirm the Israeli withdrawal from Lebanon, to assist the Lebanese government to return its effective authority to south Lebanon, and to contribute to the restoration of international peace and security to the area. It could play a key role in future security arrangements. The force has not been able fully to carry out its mandate. But we believe it makes an important contribution to stability in the area. I want to thank the members of this subcommittee for their letter of support for UNIFIL.

We are deeply concerned that the Congress may provide less than half our 42.9-million-dollar request for FY87 after making a similar cut in our FY86 request. Congress' move first to eliminate and then to reduce our contribution to UNIFIL has made our policy of consistent support for the force more difficult to carry out. The governments of the troop contributors, who look to us for leadership on this issue, indicated serious concern at these developments. They take it as evidence of eroding U.S. political and diplomatic support for UNIFIL. Perhaps, in the face of our wavering, the Soviets -- for the first time since UNIFIL's establishment -- in April voted in favor of renewing UNIFIL's mandate and expressed a willingness to pay their share. It is clear that for the Soviets, our funding difficulties represent an opportunity to gain propaganda and political advantage at our expense in Lebanon and at the UN.

The case can be made equally well for recent Congressional efforts to reduce U.S. support for UNWRA and the Sinai Multinational Force and Observers. The United States has a deep and fundamental

commitment to seeking stability in the Middle East. Reducing funds for UNWRA only sends a false signal that our resolve to acknowledge and support the needs of Palestinian refugees is weakening. Similarly we have a firm political commitment to Israel and Egypt to contribute one third the costs of the MFO. To dishonor that promise would be interpreted as our backing away from the Egyptian-Israeli peace treaty.

In this context, I want also to reiterate the administration's concern that the suffering of the Lebanese people be soon alleviated. We strongly support the current Lebanese initiative through the committee of dialogue, to find a blueprint for political and security reform. We believe that the continued violent interference of militias in an effort to restore the rule of law is reprehensible. Militias should be disbanded.

Mr. Chairman, Members of the Committee, perhaps more than any other current congressional initiative, I am concerned at the long term threat to the President's ability to conduct foreign policy and, importantly, to advance U.S. interests in the region constituted by the proposed Siden/Levine bill to change the Arms Export Control Act legislation. Although the Administration has not yet completed a detailed examination of the full legal and policy affects of the bill, I would like to take this opportunity to express my personal and profound misgivings now -- early in the process of its consideration. In the press conference announcing the bill, one of the sponsors understands, one of our nation's highest priorities is to assure the free flow of oil from the Gulf. Our friends in the region such as Saudi Arabia and the other Gulf Cooperation Countries must have the means to protect themselves and their interests, and in the process maintain freedom of international navigation. Their need is very much in line with U.S. interests. Over the years, we have taken important steps to maintain these common security interests. We have provided both eyes and ears, and sword and shield to our friends in the Gulf and as the crisis goes on we will be required to do more, so that they can defend both their interests and our own.

Since I last talked with you in mid-August, the preparations for a large Iranian offensive have proceeded apace. The offensive (or offensives) could be launched during the next few weeks. There is mounting concern both here and in moderate Arab capitals that the combination of Iran's stated intention to launch the "final" offensive and the change in Iraqi air tactics since mid-July, has led to a heightened tempo and pace of the war.

Despite their very substantial economic problems, the Iranians continue to believe that they have a good chance of making a "breakthrough", of some sort with this offensive. Iranian troop concentrations are gathering in both the central and southern sectors of the front, from Mehran to Faw. Domestic preparations -- readying hospitals to receive the wounded, Khomeini blessing the army and Revolutionary Guard leadership -- have taken place.

If there was any doubt about Iran's commitment to victory, they were laid to rest August 24 when Ayatollah Khomeini intervened in the war discussion and, in the midst of a lengthy exhortation on the war, made the following comments:

"We must...refuse to submit to either an imposed peace or an imposed arbitration. We must continue this war, as decided by ourselves and

our nation and as stated by the entire nation. This war must continue until, God willing, victory is achieved. The victory, God willing, is near...If our nation wishes to see this victory achieved, then it must be mobilized. Our entire nation must be mobilized in the true sense of the word for the battlefronts."

The Iraqis are well aware of Iranian plans and troop movements and have made their own preparations over the summer, mobilizing new troops and sustaining a very vigorous air war against Iranian economic targets since mid-July. In fact, since we last met, the Iraqis have done substantial damage to Iranian oil targets in the Gulf, with strikes on Kharg, Lavan and Sirri islands, as well as refineries and oil production networks on land. As for the expected offensive, we believe that Iraq should be able to sustain its defenses.

While all attention is focused on the imminent offensive, we continue to be concerned about the long-term outlook of the war. As the level of violence and destruction escalates, so do the chances for the spreading and spillover of the war. Already, Gulf shipping has become a renewed target for both sides. We continue to press our three-year-old diplomatic initiative to prevent arms from getting to Iran. We do this because of our desire to see the war wind down. We target Iranian procurement because Iran is the intransigent party in the war, refusing to consider any negotiation or mediation proposal made to date.

We also continue our diplomatic exchanges on the war -- in an effort to see what we might be able to do -- at the U.N. or elsewhere to help draw the war to an end. Our problem, again, has been Iranian commitment to the war. There are any number of potential, even eager, mediators -- and Iraq has agreed to various proposals, but Iran has not.

In conclusion, and to emphasize the Secretary's thoughts, we live in a dangerous and highly interdependent world. The preeminent task of the Executive and Congress is to meet the challenges before us by working together to construct a wise and just foreign policy that protects the best interests of the United States. This requires adequate resources, including a fair and flexible arms transfer statute.

NNNN

STATE DEPARTMENT REPORT, WEDNESDAY, OCTOBER 8
(Kalb resigns, Aircraft-Nicaragua)

NEWS BRIEFING -- Charles Redman, State Department acting spokesman, briefed on the following topics:

BERNARD KALB RESIGNS AS STATE DEPARTMENT SPOKESMAN --

Redman announced that Bernard Kalb has resigned effective October 8 as assistant secretary of state for public affairs and department spokesman.

He said Secretary of State Shultz had asked him to issue the following statement on his behalf:

"I am sorry to see Bernie Kalb go. I admire him as a fine journalist, respect him as a colleague and advisor, and value him as a friend. Bernie has my thanks for the job he has done and I wish him well."

Later, Kalb appeared before reporters in the department's briefing room to explain his decision to resign after nearly two years as spokesman.

Kalb said a controversy has now "swirled up around a question of credibility. According to a published report, there is a memo forwarded by the national security adviser that talks about what is called in this report a disinformation program."

"So you face a choice, as an American, as a spokesman, as a journalist, whether to allow oneself to be absorbed in the ranks of silence, whether to vanish into unopposed acquiescence, or to enter a modest dissent," Kalb said. "In taking this action, I want to emphasize that I am not dissenting from Secretary Shultz, a man of integrity, a man of credibility. Rather, I am dissenting from the reported disinformation program."

"I'm concerned about the impact of any such program on the credibility of the United States. Faith, faith in the word of America is the pulse beat of our democracy. Anything that hurts America's credibility hurts America. And then on a much, much lower level, there's the question of my own credibility, both as a spokesman and a journalist," he said.

Kalb said he was seeking to make one particular point: "I am not dissenting from Secretary Shultz. What I am dissenting from is that reported disinformation program."

"My resignation does not endow me with sudden freedom to act on what may be or not be secret," Kalb said, adding that he was seeking only to convey the depth of his views concerning the potential impact on U.S. credibility any such disinformation program might have "without in any way confirming anything."

"I am making no accusations. I have set forth what I have done here in the context of a personal grappling, as a spokesman and the journalistic bones that compose me, about my wrestling with this issue for several days," Kalb emphasized. "I have nothing to say about papers or any memoranda, whether they exist or not. I don't have any information on that. And I have nothing to say about that."

"So this turns out (to be), in my own final analysis, as it were, the most personal of decisions," he said. "I've sought to make it very clear, in an italicized way as I possibly can, and with as much

emotion as I possibly can, and with as much certainty and accuracy and fullness as I can, about my feelings about the secretary of state, and his being a monument to integrity," he said.

Asked if Shultz had asked him to remain in his position for the moment -- practically on the eve of the Iceland meeting, Kalb told reporters, "I spoke to him last night. And I think the secretary, as a man of such overwhelming integrity, that he allows other people to have their own."

NO U.S. CONNECTION WITH PLANE DOWNED IN NICARAGUA --

Redman said the U.S. government had "no connection" with an American-built cargo plane that was shot down over southern Nicaragua October 5 and he said the Americans on board were "not employees or contractors of the U.S. government."

Sandinista officials in Managua say three people aboard the plane were killed -- apparently two of them American. In addition, a third American, Eugene Hasenfus, was captured and was presented to reporters by Sandinista authorities. The Nicaraguan government has charged that the aircraft was being used to supply anti-Sandinista forces inside Nicaragua.

"The United States government had no connection with the flight, the plane, the crew or the cargo," Redman said. "The Americans on board were not employees or contractors of the U.S. government."

Redman said the Nicaraguan government has refused consular access to Hasenfus by officials of the U.S. Embassy in Managua, adding the United States "cannot accept the delay."

"We delivered a diplomatic note to the government of Nicaragua yesterday morning requesting consular access to Mr. Hasenfus and requesting the remains and personal effects of the two deceased who are reported to be Americans," the acting spokesman said. "Our representative was not received by the Nicaraguan government and we view this with the utmost seriousness."

"The rendering of consular services is an essential part of the function of an embassy," Redman said, adding that the Sandinista's refusal to grant access to Hasenfus "has raised the question of whether indeed a U.S. Embassy can function normally in Nicaragua."

"We frankly cannot accept the delay in granting consular access since the Sandinista government has apparently gone to some lengths to parade Mr. Hasenfus before the press, and considering the fact that a government spokesman stated clearly last night on American television that access would be granted," the acting spokesman declared.

NNNN

משרד החוץ-מחלקת הקשר

3040

**

יציא

שמו

**

**

**

אכ: 110, נר: 660, מ: המשרד
דח: מ, סג: ט, פא: 060986, וח: 0800

מחלקת
102.1.1

שמו/מיידי

אכ: הציר

מימון הכמר' - קונגרס - לשלכם 28

מסבימים לכו שנועתכם לנקוט בטקנות בקשת הכמר', תוך שימוש
בנימוקים המוצעים ע"י הכמר' ושל ידכם.

לשכת בר-און - מצרים - מצפא

פ: שהח, מנכל, ממנכל, מצפא, קידר, מצרים, סייבל, משפט

2000年12月15日

משרד החוץ-מחלקת הקשר

430

102.1.1

דף 1
עותק 10
מס' 30

סודי ביותר

ll

מס': המשרד, נר: 150, מ: 111
מס': מ, מס': מ, תא: 050966, רח: 1815

סודי ביותר/מיידי

מס': ממנכ"ל

משימה קצרה עם פטר רודמן סגן ראש HSC

שיחות אדמיניסטרטיביות בהן השתתף רודמן. מסר כי הוא עצמו הסביר

שהאמריקנים אינם מאמינים לסובייטים ובאשר לכוונותיהם בתהליך

השלום, ואינם סבורים כי ועידה בינלאומית תהיה פרודוקטיבית.

לדעת רודמן ההליכים הנוכחיים אינם מובילים לתוצאה

קונקרטית. בשלעצמו אינו מודאג גם ממעורבותם המעניינת של סגני

משרד החוץ הסובייטי הסובבים בבירות ערב.

ג. עמדת הדרגים הגבוהים בממשל ארה"ב בעניין הועידה לא

ושתנה.

ד. הקושי בעניין ועידה, בין השאר, הוא כי בניגוד ל-1973 בה

ארה"ב, ישראל ומצרים רצו שהמו"א האמיתי יהיה מחוץ לבת"ר

הועידה, אין זה לכאורה המצב כיום לגבי ירדן, הרוצה את

הסובייטים בפנים, ומכל מקום בוודאי אין זה המצב לגבי

הסובייטים עצמם. בתשובה להערה אמר כי הסובייטים גם ירצו את

אש"ף, אף אם ירדן אינה רוצה בו.

רובינשטיין

תפ: שהח, רהמ, מנכ"ל, ממנכ"ל, מאר, מצפא, ר/מרכו, רס, אמר

1.1.50/ 2/5/ 2/5

משרד החוץ-מחלקת הקשר

** 2333

** ** יוצא

** **

** **

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

דף 1 מתוך 5
עמק 7 מתוך 20
סודי ביותר

102.1
אירג
במלח
103

מל: ווט, נר: 606, מ: המשרד
דח: מ, סג: מ, תא: 040986, וח: 1600

סודי ביותר/מיידי

ח.ר.ב

השגריר הציר

מציב רישום שיחת ממרוהמי ושר החוץ עם השגריר פיקרינג שנערכה
הבוקר בלשכת שהח.

לשכת השר==

פגישת ממרוהמי ושר החוץ - שגריר ארהב. 4.9.1986

השתתף: יוז

מצדנו: ממנכל, בן אהרן

ראם: מקל

ממרוהמי ושר החוץ קיבל היום את שקריר ארהב פיקרינג לשיחה של
חצי שעה. בפתח השיחה סיפר פיקרינג כי בדעתו לצאת במחצית
חודש זה לחופשה של עד 6 שבועות לאורכה תלוי בהתפתחויות
באזור. והוא הציג בפני שר החוץ את הציר החדש ארתור יוז,
שיחליפו בנת חופשתו.

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

[illegible]

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 3 מתוך 5
 עותק 7 מתוך 20
 סודי ביותר

החוץ השיב שאם המוכיר איננו בא עתה, אכן גזברת השיבות
 הפגישה ביניהם בניו יורק ופיקרינג הניע תקווה ששר החוץ אכן
 יבקר בניו יורק והפגישה החשובה תתקיים.
 מסר פיקרינג כי בעניין 'דקר' ישנה התפתחות והיא שאנו
 ג'ואלה דורס ומה שדמי החיפושים, שעד עתה סוכמו בין ארהב
 למצרים רק בול פה בין אנשי צבא משני הצדדים, יסוכמו
 ב'ממורנדום' אל סעיפים שייחתם בין ארהב ומצרים. פיקרינג
 אמר שאפשר כמובן שאנו ג'ואלה מבקש 'להדווח' ומנ', בדרך זו,
 הממורנדום עצמו הוא STRAIGHT FORWARD
 והוא כולל שני סעיפים הנוגעים לישראל:
 א. משקיפים ישראלים יוכלו להשתתף בחיפושים.
 ב. האמריקאים יורשו להעביר לישראל מידע לגבי מימצאיהם
 ותיכין נמצאה הצוללת, מה יש בה וכו'. ארהב מקווה
 שהממורנדום הנל ייחתם בהקדם האפשרי, אם כי פיקרינג קצת
 מתפלל שהמצרים לא העלו את הדרישה לממורנדום בשלב מוקדם
 יותר.

בשלב זה העלה שר החוץ את נושא 'ועידת ההכנה' בהשתתפות
 החברות הקבועות במועצת הביטחון והצדדים לסכסוך, כפי שהועלה
 בשיחתו אצל מרפי, ושאל מי, לדעת האמריקנים, יכנס את
 הוועידה הזאת.

פיקרינג השיב שלא התקיים דיון מעמיק בשאלה זו, אך מכל מקום
 בדרך שהוועידה תצטרך להתכנס על בסיס הסכמה וקומוניקציה בין
 כל המשתתפים ולפיכך אין זה חשוב במיוחד מי יכנס את הוועידה.
 עם זאת, אפשר שיהיה זה מובל האום כפי שארע בגנבה. שר החוץ
 הסביר כי הבעיה היא שאם מובל האום אכן יהיה המומין אוי אין
 ספק שיומין גם את אשף. פיקרינג השיב שלדעתו אם ייאמר
 למובל לא להומין את אשף אכן לא יומינו מה גם שאם לא תהיה
 הסכמה מוקדמת בין הצדדים לגבי זהותם של משתתפי הוועידה לא
 תהיה כלל פניה למובל.

פיקרינג הוסיף כי ארהב, ישראל וירדן מתנגדות כידוע להשתתפות
 אשף ותומכות בהשתתפות משלחת ירדנית פלסטינית וגם מצרים
 וסוריה אינן מתנגדות למשלחת ירדנית פלסטינית. מבין שלדעתו

משרד החוץ-מחלקת הקשר

**
** **
** **
** **

דף 4
עמך 7
מחוך 5
מחוך 20
סודי ביותר

לא צפוי לחץ ניכר להשתתפות אשף בוועידה, מה גם שהצדדים
לסכסוך הם שיקבעו מי ישתתף בוועידה ולא חברות מוטצת הבטחון
הקבועות הן שיקבעו זאת.
החוץ השיב כי איננו מאמין בכל נושא הוועידה אך יש לחשוב
בכל זאת על כל הבעיות האפשריות מה גם שמדינות שרבי, כולל
מצרים, רוצות בשיתוף בריהם בוועידה, והדבר מעורר דאגה.
פיקרינג סיכם נושא זה בהדגשה שטמדת ארהב היא שזדוף שלא
תהיה ועידה כלל, אך אם תהיה בכל זאת ארהב תעמוד על כך שתהיה
וגדר ועידה PRO FORMA בדומה לוועידת גנובה, כלומר
שהיא תהווה רק בסיס מידי לשיחות ישירות. דעתו האישית של
פיקרינג היא שקבוצות העבודה יצטרכו להיפגש במקום אחד מן
הוועידה ואולי אף בעיר אחת, כדי שהקשר בינו לוועידה יהיה
רופף וכדי שלבריהם לא יושק יחרון כלשהו בקבוצות העבודה.
החוץ היקשה מדוע יש ליצור תחילה מבטול להשתתפות בריהם
ואחר כך לנסות ולהגביל אותן. בן אהרן העיר כי בכל מקרה
בוועידה כזו תושק לגישמצייה להשתתפות בריהם בתהליך,
לראשונה מאז 1973. אמנבל ציין כי טעם הרעיון של השתתפות חמש
החברות הקבועות של מוטצת הבטחון הוא רעיון סובייטי וזאת יש
לזכור.
בהמשך אמר שר החוץ כי אנו מוראגים מן המסע האנטי ישראלי
המרוכז והתריף המתנהל באחרונה בעתונות הירדנית. בן אהרון
הוסיף כי מדובר במסע מכוון מלמעלה ופיקרינג השיב כי הדבר
מפתיע וארהב תיבחן את הנושא.
לסיכום ציין שר החוץ כי עלינו לראות מה יקרה בימים הקרובים
ופיקרינג השיב כי קהיר היא אכן עתה הבעייה הראשונה
במעלה.
שר החוץ הוסיף כי בשנייה הנורמליוציה והנושאים הביטורליים
אין המצרים מוכנים לדון עתה בכלל, וכי מגיד אמר לקמחי כי
הנושאי הנורמליוציה יובטחו ב'בוא היומ', ואילו עתה אין
המצרים מוכנים לבצע דבר בתחום זה. מגיד גם שב ודיבר על דיר
של סולמאן.
פיקרינג השיב שאכן המצרים אינם אוהבים את המילה
נורמליוציה, אך עם זאת הושגו לדעתו בשנה האחרונה הישגים
מסוימים בתחום הנורמליוציה ודוהמ' יוכל בפסגה לבקש שההסכמים
שהוצגו ייושמו הלכה למעשה. לודי פיקרינג אפילו בנושא ראסי.

חוזם: 9,227

אל: המשרד

מ-: רוש, נר: 2, תא: 010986, חז: 1300, דח: מ, סג: ס

נד: 8

102.1.1

טורי/מידוי

מצמא

א. וילקוקס התקשר הבוקר לשגריר ולחמי למסור על נסיעת מרמי לאזור כזי לעמוד על הלכי הרוח בקשר לתהליך השלום (התרשמתי שזהו הדגש יותר מעניין טאבה, הטעון סיכום אף הוא).

ב. בתשובה לשאלות באשר לביקור אפשרי של המזכיר חזר על הנוסחה המקובלת, כי המזכיר מתעניין מזה חודשים באפשרות ביקור, אך יעשה כן אם יוברר שגידו להועיל. הוא מחשיב מאוד את ההתקדמות בנושא טאבה, אך רואה זאת בראש וראשונה כנושא ישראלי-מצרי שטיקר העבודה לגביו הוא של הצדדים ולכן ספק אם ישובה בראש טקס החתימה או כיוצא בזה היא עילה מספקת לבואו. מרמי בודק כמובן את כל האפשרויות גם לגבי קידומו המעשי של תהליך השלום הרחב יותר (שיצדיק אולי ביקור המזכיר).

ג. המצרים כנראה אכן מעלים דעיונות בקשר לוועידה הבינלאומית וליהגודה עצמית במסגרת קונפדרציה, וזאת לקראת מסגרת רהמי-מובארך, אך לדברי וילקוקס האמריקנים אומרים להם כי הנושאים שיהיו במסגרת צריכים להיות מסוכמים עם ממשלת ישראל.

ד. דומה שאין אינדיקציות לכוננות חרטין לבוא לשולחן המומי עתה, אך שמרמי ישוב ויבדוק גם זאת.

ה. האמריקנים ממשיכים לגלות עניין בהגברת התמיכה הבינלאומית הכלכלית בתהליך שלום, אך כידוע לא העלו תוצאות של

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ממש, והם מבינים שגם אנשינו עושים זאת במגעים • מדינות
שונות, כדי להשיג סיוע מולטילטרלי או בילטרלי מתאים.

ו. אינני יכול לשפרט מכאן ברגע זה עד תום אם הצעדים
הנעשים ע"י האמריקנים הם בבחינת 'מסעות אידה' לגילוי
פעילות, או יש מאחוריהם מהות. וילקוקס כשלעצמו, כמנהגו
כמובן הזהיר שבזהירים בהתבטאויותיו.

רובינשטיין

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרבז, רט, אמן, ממד, סייבל, מצפא,
קידור, מצרים

סודי ביותר
לנמען בלבד

102.1.1

- נ.א. -

נספח א'

נאום מזכיר המדינה רוג'רס על מדיניות

ארה"ב במזה"ת

Following is text of an address by the Honorable William P. Rogers,
Secretary of State before the 1969 Galaxy Conference on Adult Education, Sheraton
Park Hotel, Washington, D.C. Tuesday, December 9, 1969:

...
I am going to speak tonight about the situation in the Middle East. I want
to refer to the policy of the United States as it relates to that situation in the hope
that there may be a better understanding of that policy and the reasons for it.

Following the third Arab-Israeli war in twenty years, there was an
upsurge of hope that a lasting peace could be achieved. That hope has unfortunately
not be realized. There is no area of the world today that is more important because
it could easily again be the source of another serious conflagration.

סודי ביותר

1.1.501

When this Administration took office, one of our first actions in foreign affairs was to examine carefully the entire situation in the Middle East. It was obvious that a continuation of the unresolved conflict there would be extremely dangerous; that the parties to the conflict alone would not be able to overcome their legacy of suspicion to achieve a political settlement; and that international efforts to help needed support.

The United States decided it had a responsibility to play a direct role in seeking a solution.

Thus, we accepted a suggestion put forward both by the French Government and the Secretary General of the United Nations. We agreed that the major powers -- the United States, the Soviet Union, the United Kingdom, and France -- should cooperate to assist the Secretary General's representative, Ambassador Jarring, in working out a settlement in accordance with the resolution of the Security Council of the United Nations of November, 1967. We also decided to consult directly with the Soviet Union, hoping to achieve as wide an area of agreement as possible between us.

These decisions were made in full recognition of the following important factors.

First, we knew that nations not directly involved could not make a durable peace for the peoples and governments involved. Peace rests with the parties to the conflict. The efforts of major powers can help; they can provide a case they can stimulate the parties to talk; they can encourage; they can help define a realistic framework for agreement; but an agreement among other powers cannot be a substitute for agreement among the parties themselves.

Second, we knew that a durable peace must meet the legitimate concern of both sides.

Third, we were clear that the only framework for a negotiated settlement was one in accordance with the entire text of the U.N. Security Council resolution. That resolution was agreed upon after long and arduous negotiations; it carefully balanced; it provides the basis for a just and lasting peace -- a final settlement -- not merely an interlude between wars.

Fourth, we believed that a protracted period of no war, no peace, recurrent violence, and spreading chaos would serve the interests of no nation, in or out of the Middle East.

For eight months we have pursued these consultations, in Four Power talks at the United Nations, and in bilateral discussions with the Soviet Union.

In our talks with the Soviets, we have proceeded in the belief that the stakes are so high that we have a responsibility to determine whether we can achieve parallel views which would encourage the parties to work out a stable and equitable solution. We are under no illusions, we are fully conscious

(more)

of past difficulties and present realities. Our talks with the Soviets have brought a measure of understanding but very substantial differences remain. We regret that the Soviets have delayed in responding to new formulations submitted to them on October 28. However, we will continue to discuss these problems with the Soviet Union as long as there is any realistic hope that such discussions might further the cause of peace.

The substance of the talks that we have had with the Soviet Union have been conveyed to the interested parties through diplomatic channels. This process has served to highlight the main roadblocks to the initiation of useful negotiations among the parties.

On the one hand, the Arab leaders fear that Israel is not in fact prepared to withdraw from Arab territory occupied in the 1967 war.

Now on the other hand, Israeli leaders fear that the Arab states are not in fact prepared to live in peace with Israel.

Each side can cite from its viewpoint considerable evidence to support its fears. Each side has permitted its attention to be focused solidly and to some extent solely on these fears.

What can the United States do to help to overcome these roadblocks?

Our policy is and will continue to be a balanced one.

We have friendly ties with both Arabs and Israelis. To call for Israeli withdrawal as envisaged in the U. N. resolution without achieving agreement on peace would be partisan toward the Arabs. To call on the Arabs to accept peace without Israeli withdrawal would be partisan toward Israel. Therefore, our policy is to encourage the Arabs to accept a permanent peace based on a binding agreement and to urge the Israelis to withdraw from occupied territory when their territorial integrity is assured as envisaged by the Security Council resolution.

In an effort to broaden the scope of discussion we have recently resumed four power negotiations at the United Nations.

Let me outline our policy on various elements of the Security resolution. The basic and related issues might be described as peace, security, withdrawal and territory. Peace between the parties -- the resolution of the Security Council makes clear that the goal is the establishment of a state of peace between the parties instead of the state of belligerency which has characterized relations for over 20 years. We believe the conditions and obligations of peace must be defined in specific terms. For

example, navigation rights in the Suez Canal and in the Straits of Tiran should be spelled out. Respect for sovereignty and obligations of the parties to each other must be made specific.

But peace, of course, involves much more than this. It is also a matter of the attitudes and intentions of the parties. Are they ready to coexist with one another? Can a live-and-let-live attitude replace suspicion, mistrust and hate? A peace agreement between the parties must be based on clear and stated intentions and a willingness to bring about basic changes in the attitude and conditions which are characteristic of the Middle East today.

Security -- a lasting peace must be sustained by a sense of security on both sides to this end, as envisaged in the Security Council resolution, there would be demilitarized zone and related security arrangements more reliable than those which existed in the area in the past. The parties themselves, with Ambassador Jarring's help, are in the best position to work out the nature and the details of such security arrangements. It is, after all, their interests which are at stake and their territory which is involved. They must live with the results.

Withdrawal and territory -- the Security Council resolution endorses the principle of the non-acquisition of territory by war and calls for withdrawal of Israeli armed forces from territories occupied in the 1967 war. We support this part of the resolution, including withdrawal, just as we do its other elements.

The boundaries from which the 1967 war began were established in the 1949 Armistice Agreements and have defined the areas of national jurisdiction in the Middle East for 20 years. Those boundaries were armistice lines, not final

(More)

political borders, the rights, claims and positions of the parties in an ultimate peaceful settlement were reserved by the armistice agreements.

The Security Council Resolution neither endorses nor precludes these armistice lines as the definitive political boundaries. However, it calls for withdrawal from occupied territories, the non-acquisition of territory by war, and for the establishment of secure and recognized boundaries.

We believe that while recognized political boundaries must be established, and agreed upon by the parties, any change in the pre-existing lines should not reflect the weight of conquest and should be confined to insubstantial alterations required for mutual security. We do not support expansionism. We believe troops must be withdrawn as the Resolution provides. We support Israel's security and the security of the Arab states as well. We are for a lasting peace that requires security for both.

By emphasizing the key issues of peace, security, withdrawal and territory, I do not want to leave the impression that other issues are not equally important. Two in particular deserve special mention -- the question of refugees and of Jerusalem.

There can be no lasting peace without a just settlement of the problem of those Palestinians whom the wars of 1948 and 1967 have made homeless. This human dimension of the Arab-Israeli conflict has been of special concern to the United States for over twenty years. During this period the United States has contributed about 500 million dollars for the support and education of the Palestine refugees. We are prepared to contribute generously along with others to solve this problem. We believe its just settlement must take into account the desires and aspirations of the refugees and the legitimate concerns of the governments in the area.

The problem posed by the refugees will become increasingly serious if their future is not resolved. There is a new consciousness among the young Palestinians who have grown up since 1948 which needs to be channelled away from bitterness and frustration towards hope and justice.

The question of the future status of Jerusalem, because it touches deep emotional, historical and religious well-springs, is particularly complicated. We have made clear repeatedly in the past two and one-half years that we cannot accept unilateral actions by any party to decide the final status of the City. We believe its status can be determined only through the agreement of the parties concerned, which in practical terms means primarily the Governments of Israel and Jordan, taking into account the interests of other countries in the area and the International Community. We do, however, support certain principles which we believe would provide an equitable framework for a Jerusalem settlement.

Specifically, we believe Jerusalem should be a unified city within which there would no longer be restrictions on the movement of persons and goods. There should be open access to the unified city for persons of all faiths and nationalities. Arrangements for the administration of the unified city should take into account the interests of all its inhabitants and of the Jewish, Islamic and Christian Communities. And there should be roles for both Israel and Jordan in the civic, economic and religious life of the City.

It is our hope that agreement on the key issues of peace, security, withdrawal and territory will create a climate in which these questions of refugees and of Jerusalem, as well as other aspects of the conflict, can be resolved as part of the overall settlement.

During the first weeks of the current United Nations General Assembly, the efforts to move matters toward a settlement entered a particularly intensive phase. Those efforts continue today.

I have already referred to our talks with the Soviet Union. In connection with those talks there have been allegations that we have been seeking to divide the Arab states by urging the UAR to make a separate peace. These allegations are false. It is a fact that we and the Soviets have been concentrating on the questions of a settlement between Israel and the United Arab Republic. We have been doing this in the full understanding on both our parts that, before there can be a settlement of the Arab-Israeli conflict, there must be agreement between the parties on other aspects of the settlement -- not only those related to the United Arab Republic but also those related to Jordan and other states which accept the Security Council Resolution of November 1967.

We started with the Israeli-United Arab Republic aspect because of its inherent importance for future stability in the area and because one must start somewhere.

We are also ready to pursue the Jordanian aspects of a settlement - in fact the four powers in New York have begun such discussions. Let me make it perfectly clear that the U.S. position is that implementation of the overall settlement would begin only after complete agreement had been reached on related aspects of the problem.

In our recent meetings with the Soviets, we have discussed some new formulas in an attempt to find common positions. They consist of three principal elements:

First, there should be a binding commitment by Israel and the United Arab Republic to peace with each other, with all the specific obligations of peace spelled out, including the obligation to prevent hostile acts originating from their respective territories.

Second, the detailed provisions of peace relating to security safeguards on the ground should be worked out between the parties, under Ambassador Jarring's auspices, utilizing the procedures followed in negotiating the armistic agreements under Ralph Bunche in 1949 at Rhodes. His formula has been previously used with success in negotiations between the parties on Middle Eastern problems. A principal objective of the four power talks, we believe, should be to help Ambassador Jarring engage the parties in a negotiating process under the Rhodes formula.

So far as a settlement between Israel and the United Arab Republic goes, these safeguards relate primarily to the area of Sharm Al-Shaykh controlling access to the Gulf of Aqaba, the need for demilitarized zones as foreseen in the Security Council Resolution, and final arrangements in the Gaza strip.

Third, in the context of peace and agreement on specific security safeguards, withdrawal of Israeli forces from Egyptian territory would be required.

Such an approach directly addresses the principal national concerns of both Israel and the UAR. It would require the UAR to agree to a binding and specific commitment to peace. It would require withdrawal of Israeli armed forces from UAR territory to the international border between Israel and Egypt which has been in existence for over half a century. It would also require the parties themselves to negotiate the practical security arrangements to safeguard the peace.

We believe that this approach is balanced and fair.

סודי ביותר
לנמען בלבד

8

We remain interested in good relations with all States in the area. Whenever and wherever Arab States which have broken off diplomatic relations with the United States are prepared to restore them, we shall respond in the same spirit.

Meanwhile, we will not be deterred from continuing to pursue the paths of patient diplomacy in our search for peace in the Middle East. We will not shrink from advocating necessary compromises, even though they may and probably will be unpalatable to both sides. We remain prepared to work with others--in the area and throughout the world--so long as they sincerely seek the end we seek: a just and lasting peace.

ירושלים, כד' אב תשמ"ו

29 אוגוסט 1986

49/86

ש מ ר

102.1.1

התבטאויות שיראק והשלכותיה בנוגע לצרפת - המזה"ת

א. במהלך ראיון לעיתונאי ישעיהו בן פורת שפורסם בידיעות אחרונות ב-15.8.86 השמיע זיאק שיראק רה"מ צרפת את השקפותיו בנוגע ליישוב הסכסוך במזרח-התיכון. דבריו סתרו את המדיניות הצרפתית הרשמית בנוגע ליישוב הסכסוך במזה"ת ועוררו לאחר פרסומם סערה בצרפת ובעולם הערבי.
ב. להערכתנו אין בדברי שיראק הנכחה לשינוי הקו הרשמי הצרפתי היות והוא נקבע, בסופו של דבר, ע"י הנשיא. עם זאת, אין להמעיט בחשיבות דבריו, המהווים ביטוי פומבי ראשון להתנגדותו של שיראק להקמת מדינה פלס'ית.
ג. במקביל פעלה צרפת להפיג חששות אש"פ והערבים שהתעוררו בעקבות ההתבטאות.

מטרת ניר זה הינה: לבחון הסתיה שבהשקפות רנה"מ מהעמדה הצרפתית המסורתית לגבי מזה"ת, הרקע לדבריו והשלכותיהן על המדיניות הצרפתית.

מידע

1. שיראק בראיון לישעיהו בן פורת, שפורסם בידיעות אחרונות ב-15.8.86:
 - א. "אינני בעד מדינה פלשתינאית, דרך אגב, אף אחד אינו תומך במדינה פלשתינאית, אלא אם כן לצורכינאומים. זו נוסחה ריטורית, לא נוסחה ריאליסטית. הפתרון חייב להימצא במסגרת הסכם עם ירדן, אשר נוסחתו עדיין טעונה הגדרה".
 - ב. "אני אחד האישים הפוליטיים המעטים בצרפת ששוללים את ההנחה שאש"פ הוא הנציג הבלעדי של העם הפלשתינאי... מעולם לא נפגשתי עם ערפאת, ואני אחד היחידים בצרפת שלא נפגש איתו, ומיותר להוסיף שזה אינו מיקרי. אפילו נמנעתי מלערוך ביקורים במדינות ערביות מסויימות, מפני שמנהיגיהן לא יכלו לערוב לי שלא אתקל בערפאת ובפמליית העיתונאים שלו".
 - ג. "אישית לא היה לי כל חלק במו"מ על אספקת הכור לעיראק. המו"מ כולו נוהל ע"י שר התעשייה שלי בקשר הדוק מאוד - תופעה שנוגעת לייחודה של הפוליטיקה הפנימית בצרפת - עם הנשיא ז'יסקאר דאסטין. אני כלל לא עסקתי בזה".

2. פארוק קדומי בראיון לסי"צ בתוניס ב-22.8.86:

הגיב על דברי שיראק לאמור:

א. "שה"ח הצרפתי, נתן לנו הסברים מספקים על הכרזות שירק שפורסמו בעיתון ישראלי ושב והביע את העמדה העקבית של צרפת כלפי הזכויות הלאומיות של העם הפלסטיני כולל זכות ההגדרה העצמית".

הערכה

3. הצהרת שיראק מהווה סטיה מעמדה המסורתית של צרפת בנושא המזה"ח הדוגלת בזכות הפלסטינים להגדרה עצמית כולל מבנה מדינתי אם ירצו בכך ובמו"מ בין כל הצדדים, כולל אש"פ. הראיון ממחיש העובדה שקיים פער משמעותי בין עמדות רוה"מ לעמדות הנשיא מיטראן בנושא הסכסוך במזה"ח:

א. בעוד שעמדת מיטראן דוגלת בזכות מולדת לפלסטינים וזכותם למוסדות ממלכתיים משלהם, הרי שלל שיראק במפורש רעיון מדינה פלשתינאית עצמאית והביע דעתו בזכות פתרון במסגרת הסכם עם ירדן.

ב. בניגוד לעמדתו של מיטראן הגורסת שיש לשתף את אש"פ במו"מ, שלל שיראק את עצם היותו של אש"פ גורם מרכזי הראוי לדו שיח והכרה.

4. הסתייגותו האישית של שיראק מאש"פ הייתה ידועה והוא נתן לה אומנם ביטוי במהלך ביקורו בישראל בדצמבר 1984, בהיותו עדיין באופוזיציה. יחד עם זאת, הדברים שהשמיע הינם בבחינת מקרה ראשון בו ניתן ביטוי פומבי לעמדה נחרצת של רוה"מ צרפתי נגד הקמת מדינה פלסטינית ונגד שיתוף אש"פ במו"מ. למעשה זהו מקרה ראשון שראש ממשלה אירופי, המכהן בתפקידו בפועל, מבטא באופן חד משמעי עמדה כה מנוגדת להצהרת וונציה.

5. את הפומביות ששיראק נתן לעמדותיו יש לראות, להערכתנו, בהקשר ההכנות להתמודדותו על נשיאות צרפת בבחירות 1988. התקשורת הצרפתית נותנת משקל רב לחשיבות הקול היהודי. הימין מצידו לא שכח את ההצבעה המענישה של 1981, כאשר רבים, ובמיוחד היהודים, הצביעו נגד ג'ייסקאר, במחאה על מדיניותו האנטי ישראלית.

6. שיראק גם ניסה לאחרונה להשתחרר מהדימוי הפרו-עיראקי, שדבק בו בשנים האחרונות. בהקשר זה, יש גם לראות את התנערותו העיקשת מפרשת אספקת הכור הצרפתי לעיראק והטלת האחריות לאספקת הכור על הנשיא לשעבר ג'ייסקאר דסטאן.
- התבטאותו בנושא הכור השיגה שתי מטרות:
- א. היא שירתה את מאמציו להשתחרר מתדמית ידידו של צאדס חוסיין.
- ב. היא סייעה לו במאמציו להבאיש את ריחו של ג'ייסקאר דסטאן, מתחרה אפשרי, בקרב הקהילה היהודית וידידי ישראל בצרפת.
7. יחד עם זאת, אין להשליך מהתבטאותו האישית של שיראק על שינוי כביכול בעמדתה הרשמית של צרפת בנוגע לפתרון הסכסוך במזה"ת. למעשה, נקבעת עמדתה הרשמית של צרפת, בראש ובראשונה ע"י האליזה ולא ע"י מאטיניון. קשריו הטובים של מיטראן עם כל הגורמים העיקריים במזה"ת מסייעים לו להיות דומיננטי יותר בתחום זה. בוודאי שאין לראות בהתבטאות שיראק בבחינת שינוי כלשהוא בעמדת מיטראן.
8. בינתיים כבר מרגיעה צרפת את הערבים בהדגשת העמדה הצרפתית הרשמית. כבר למחרת, ההצהרה השמיע שר החוץ הצרפתי ריימונד, דברי עידוד בפני נציג הליגה הערבית ונציג אש"פ בפאריס איברהים סוס. ב-26.8.86 נפגש פארוק קאדומי בפאריס עם ריימונד במטרה לבחון את ההצעה הסובייטית, שהועלתה במהלך פסגת גורבאצ'וב-מיטראן במאי, הקוראת ליצירת ועידה מכינה על הסכסוך במזה"ת בה ישתתפו החברות הקבועות במועבי"ט. קדומי גם גילה בהזדמנות זו שבמהלך פגישתו ב-21.8.86 של נציג אש"פ בפאריס עם שה"ח הצרפתי פעל האחרון להרגעת הערבים בצורה שאומנם השביעה את רצון בני שיחו.

לסכום

9. להערכתנו, ההתפתחויות האחרונות הנ"ל מהוות אינדיקציה לכך שבעמדתה הרשמית של צרפת לא חל שינוי. אין להניח ששיראק עצמו יחזור בו מדבריו, שכן נסיגה כזאת מהדברים הבוטים והחד משמעיים שהשמיע, מן ההכרח שתפגע באמינותו ותזיק לתדמיתו ערב הבחירות. אך, יש לצפות שהקיי-דורסיי והאליזה ימשיכו לפעול להרגעת הערבים במגמה לטשטש ולטייח את דברי שיראק. במסגרת זאת צפויות הכרזות והצהרות נוספות המדגישות את העמדה הרשמית המקובלת המצדדת בזכות הפלסטינים להגדרה עצמית, באופן בו יבחרו, ובשיתוף אש"פ במו"מ.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

בלמס

נכנס

חוזם: 8,5832

אל: המשרד

מ-: לונדון, נר: 194, תא: 220886, זח: 1300, זח: מ, טג: ב

נד: 8

102.1.1

מידוי/בלמס

אל: אירופה 2 המרכז הטובה מעת לעת

מאת: עתונות לונדון

דוח תקשורת 22 דנא

1. הנושא המזתי- ישראלי העיקרי ביממה האחרונה, הפסגה פרס מובארק. לבד מזאת המזת אינו במרכז ההדשות.

2. פסגת פרס מובארק.

הבי בי סי מדווח על פסגה אפשרית ב 10 בספט. מצטט מקידים מצרים שמאשרים באופן ברטי קיום הפסגה בתאריך הנל. בטיימס מוראיו שהפסגה תסמל את קץ השלום הקר. מטרותה: לגבש נסיון מצרי לשכנע חוטיון להצטרף לתהליך השלום. שהה שמיר התאונן שהטיודרים לא תואמו עם משהח. המנבל קמחי: תקומה חדשה ביחסים. בפנינשל טיומס ששולץ בודק אפשרות הצטרפותו לפסגה. וולקר מדווח שמצרים כחות נלהבה לפסגה מישראל. בגרוואן האסקל שמטרת הפסגה נורמליזציה וקידום תהליך השלום. מובארק ינסה בשלב ראשון לשכנע ערמאת לנסיון נוסף לחסל המחלוקת עם חוטיון ולקבל החלטות מועביט. לובדי המברים הפסגה לא תתקיים לפני חתימת שטר הבוררות. בדילי טלגרף קופלין שהפסגה תתקיים כנראה באלכסנדריה. לישראל מספר תנאים לפסגה: הסכם על שטר הבוררות בטאבה והחזרת שגמצרים לישראל. אם מובארק לא יצליח לשכנע ערפעת לחסל מחלוקתו עם חוטיון ינסה בשלב שני לשכנע את חוטיון להצטרף לבדו לתהליך השלום.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

3. יוניפיל

בכל העתונים על מותו של קצין אירי ומציעת שני חילוס
בגזרה האירית של יוניפיל. בפגטו ממטען צד. בטיימס
מיסק שהמטען נועד לישראלים. ודאי יעורר באירלנד שאלות
לגבי כדאיות המשך הנכחות באדל. המסר: חידוש לחימת
גרילה נגד ישראל מאזור הבטחון והעמדות כוחות האמי בסכנה.
סביר שאמל אינו אחראי לפיצוץ או למחות לא יעד המטען
כנגד יוניפיל. אם חיזבאללה אחראי- הרי אין כבר סבירות
כזו. במיננשל טיימס רויטר שצדפת קוראת לשיחות חירות
על עתיד יוניפיל- גארדיאן מכריס על קריאת צדפת כנל.
יוניפיל אינו יכול למלא תפקידו. בויילו טלגרף ידיעה
קצרה בנושא.

4. בטיימס מאמר על העזה החרדית בים תון התמקדות בנטורי
קרתא. השש בציבור החילוני שהחרדים הולכים וכוונשים
את העיר.

א

תפ: שהח,רהמ,שהבט,מנכל,ממנכל,ממד,רט,אמן,קלוורי,מעח,
הסברה,לעמ,סביר,דוצ-ים,דוצ,אירא,אירב,מצמא,מצרים

אל: אתונה, בון, בריסל, האג, לונדון, פריס, רומא,
 מילנו, מרז'ור, קינשאסה, אנקרה, קהיר, גנבה, וינה,
 קופנהגן, בנגקוק, טוקיו, וושינגטון, אוסלה, ני, בייירס,
 מנסיקו, נד: חוץ 1327, מ: המשרד
 דח: מ, סג: ב, תא: 210886, דח: 1400

10211

בלמים/מיידי

דו"ח ארועים יומי - 21.8.86

א. במצרים אוסאמה אלכאזי מוגיש מחדש הסכם חסיין-ערפאת.
 1. מדאיון אלכאזי ליאלמצווארינסקי (20): מאשיפור ביחסי ישראל
 ומצרים תלוי בעמות ישראל לגבי נושא סימני הגבול
 באסא, השבת ז'ר אלסלמאן להנהלת הכנסיה המצרית, עמדת
 ישראל לגבי זכויות העם הפלסטי ומירת הסכמתה להעניק להם את
 זכות ההגדרה העצמית.

ב. ההסכם הירדני-פלסטי מפרב' 85 הינו הנוסחה החדשה המאוזנת
 השומרת על האינטרסים הלגיטימיים של כל צד. ג'דבקים בעקרון
 של ועידה בינל לשלום. הוסיף שיש סימנים שעמדת האמרי בנושא
 נשתנה בתוצאה מהר-שית כין שתי המעצמות. ד'בביקור ס/הנשיא
 כוש בארצו לא הושג דבר חשוב ביחס לתהליך השלום, אך היה זה
 צעד נוסף להירוק היחסים עם ארצו.

2. בהקשר זה ביצות אלכרי (19) שהקפאון הנוכחי בתהליך השלום
 יוגע באמינות ארה"ב והנחתת ע"י ישראל ונחשפת לפגיעות
 באינטרסים שלה. מוסיפים שיוזמת דייגן ינחקה ע"י ישראל, בשל
 עמדת קבוצות הלחץ היהודיות ככל המנגנונים האמרי.

3. תגובות מעורבות לאפשרות חידוש הדיאלוג הבינעדת.
 3. בינהארי (20) שהנשיא אמין הגיב בחיוב להחלטת דהמי כארמה
 לכנס כל חברי הממשלה במסגרת יועת הרבדות' לדון בישוב
 המשבר. ג'עג'י הגדיר את מפגש כראמה עם השרים הנוצרים כצעד
 חיוני שצריך להיות מלווה בצעדים נוספים (דו"ח 20). במיל
 שמעון אמר שכינו לבין ג'עג'י יש הסכמה על הכל ושאינם חומכים
 ביחסם המשולש' כר' פלנגות (20).

משרד החוץ-מחלקת הקשר

4. כותשורות המוסלמית התייחסות לנושא, ומביעים סקפטיות מסויימת לגבי הצלחת הדיאלוג עם הנוצרים. ד"ר קול ההתנגדות (20) מגדיר האופטימיות של כארמה כמוזרה ומטיל ספק ביכולת גיעגוע לשנות עמדתו. ב"חקיקה" (דו"סר 20) המקורב לברי, מזהירים מהחשיבות הרבה שמחייסים למפגש הצפוי.

ג. חואתמה 'פתח' התחייב לבטל הסכם עמאני.

5. חואתמה נמזכ'ל החזית הדמוקרטית) ליאלאתחאד' (סימפ' 20) שמשלחת פתח' התחייבה במוסקנה לבטל ההסכם. הוסיף שמפגש הפיוס יתקיים, ומי שיעזר פירושו שאינו רוצה באחרות לאומית. נחואתמה אינו דורש הורעה של פתח' על ביטול ההסכם עוד לפני המפגש אך מצפה שהודעת הביטול תושמע במהלכו.

6. לעומת זאת חבש נמזכ'ל החזית העממית) בדאיון ליאלאתחאד' נאי. פ' 20) חזר על דרישת ארגונו שהסכם עמאן יבוטל לפני מפגש הפיוס ושהאיחוד חייב להתבסס על קשרים הדוקים עם זמשק.

7. במקביל אבו ג'יהאד ליאליוס אלסאבע' (פריס, 18) אמר שאשפ' פועל שהסכסוך עם ירדן לא ימשך וכדי לשמור לפחות על יחסים כרמה נמוכה אם לא תהיה אפשרות להגיע להסכם מדיני. הוסיף שהשמירה על הקשרים עם ירדן היא חלק עיקרי בשמירה על הסולידריות הערבית.

8. איראן מבטיחה לסורים שלא ירחיבו המלחמה.

9. ברי' (טהראן 20) שבשיחות עם שה' הסורי (19) הדגישו שלא ירחיבו את היקף המלחמה עם עיראק כלמדינות אחדות) (דו"סר 20). כלאחרונה הגבירו האיראנים תקיפותיהם כנגד אניות השמות נתיבי הספנות של סעודיה והמפרציות).

ה. מצרים מסייעת לעיראק.

9. כיאהדאס (19) שנביקור שד ההגנה העיראקי בקהיר הוחלט לשגר לעיראק מומחים בנושאי ארטילריה ארוכת טווח, תחיל הים, הגנ"א ובן ציון צבאי מגוון. דובר עיראקי הוסיף שכל בקשותיהם ומעקב אחר ביצוע ההסכמים שהושגו.

המרכז.

THESE ARE THE RESULTS OF THE RECENT SURVEY OF THE
WATER RESOURCES OF THE STATE OF TEXAS. THE
RESULTS ARE PRESENTED IN THE FOLLOWING TABLES.
THE FIRST TABLE SHOWS THE TOTAL WATER RESOURCES
OF THE STATE, AND THE SECOND TABLE SHOWS THE
WATER RESOURCES OF EACH COUNTY.

THE TOTAL WATER RESOURCES OF THE STATE ARE
AS FOLLOWS: THE TOTAL WATER RESOURCES OF THE
STATE ARE 1,000,000,000 GALLONS PER DAY.
THE TOTAL WATER RESOURCES OF EACH COUNTY ARE
AS FOLLOWS: THE TOTAL WATER RESOURCES OF
DALLAS COUNTY ARE 1,000,000,000 GALLONS PER DAY.

THE TOTAL WATER RESOURCES OF EACH COUNTY ARE
AS FOLLOWS: THE TOTAL WATER RESOURCES OF
DALLAS COUNTY ARE 1,000,000,000 GALLONS PER DAY.
THE TOTAL WATER RESOURCES OF DALLAS COUNTY ARE
1,000,000,000 GALLONS PER DAY.

THE TOTAL WATER RESOURCES OF EACH COUNTY ARE
AS FOLLOWS: THE TOTAL WATER RESOURCES OF
DALLAS COUNTY ARE 1,000,000,000 GALLONS PER DAY.
THE TOTAL WATER RESOURCES OF DALLAS COUNTY ARE
1,000,000,000 GALLONS PER DAY.

THE TOTAL WATER RESOURCES OF EACH COUNTY ARE
AS FOLLOWS: THE TOTAL WATER RESOURCES OF
DALLAS COUNTY ARE 1,000,000,000 GALLONS PER DAY.
THE TOTAL WATER RESOURCES OF DALLAS COUNTY ARE
1,000,000,000 GALLONS PER DAY.

THE TOTAL WATER RESOURCES OF EACH COUNTY ARE

AS FOLLOWS: THE TOTAL WATER RESOURCES OF
DALLAS COUNTY ARE 1,000,000,000 GALLONS PER DAY.
THE TOTAL WATER RESOURCES OF DALLAS COUNTY ARE
1,000,000,000 GALLONS PER DAY.

תפ: שהח, דהמ, שהכט, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממד, רס, אמן, ארבל, 1,
ארבל, פרנ, מעו, הסברה, לעמ, שטחים, מתאסשטחים, אוקיאניה,
מצויס, מצפא, אירא, אירנ, מואד, אסיה, מאפ, אמלס, מותיס, ארבל, 2,
לובני

15

1. The first part of the document is a list of names and addresses of the persons who have been in contact with the subject of the investigation. The names are listed in alphabetical order, and the addresses are given in full. The list is as follows:

102.1.1

31

סגירות ישראל - יישינגטון

אל:

המשרד

332

ס 22 - ס 22

ד 1. מתוך 3 דפים

סוג בסחוני גלוי

דחיות...גלוי

תאריך וזמן 14.1.60 86

מס' פנקס

אל :- מצפ"א

מרפי בועדת החוץ

1. עוזר המזכיר העיד ב-14 בפני ועדת המשנה לאירופה ומז"ת בועדת החוץ בבית הנבחרים. נכחו היו"ר המילטון, בכיר המיעוט גילמן, המורשים לנטוס, לויין, לארי סמית, דורנן (וקהל מועט יחסית).

2. עדותו הסליכה של מרפי (מועברת בדיפ.) הוקדשה במידה רבה לנסיעתו של ס/הנשיא למז"ת, וכונתה? ביקור ס/הנשיא, איכות חיים, טאבה, כלכלת מצרים, פגישת רה"מ - מלך מרוקו, תהליך השלום מלחמת המפרץ והחטופים.

3. עיקרי השאלות והתשובות :

1. תהליך השלום : לשאלות המילטון השיב מרפי שלא ויתרו עליו, אולם היה impasse. לא ברור במגרש של מי הכדור כעת. מה שקורה כעת בין ישראל למצרים מעודד; חשוב לעצמו וייטיע לתהליך. לבקשה לקבל הערכה על טעויות חוזרות של חוסין בחודשים האחרונים אמר שאמנם יוזמה שלו לא הצליחה.

2. לבוא. לשאלת מל לויין נוכח מכחבים שיש בידיו משולץ, ויינברגר ופוינדקסטר : ארה"ב מכירה בצורך של ישראל במטוס קרב של הדור הבא. מבינים רצונה בפיתוח תשתית טכנולוגית ותעסוקתית. יש Cancel מדווחים על גידול בעלותו ופגיעות אפשריות בהיבטים אחרים בעתיד. הן בארה"ב והן בישראל יש אילוצי תקציב. שוחררו 64 מליון דולר לחוזים ועובד הסכם לבחינת אלטרנטיבות שיימשך 4 חודשים. תבנתו להסכם הנ"ל חוייב במלואו ולא יפסק אחרי ארבעה חודשים. את תוצאות הבדיקה נבחן ביחד ויש לקוות שנגיע להסכמה.

3. ביקור בוש : המילטון שמע שבוש דיבר על כינוס בינ"ל בהשתתפות 5 חברות מועב"ט הקבועות, ז"א שברה"מ כלולה. מרפי השיב שאין שינוי או גישה חדשה. בוש אמר שמכירים ששיחות ישירות עלולות להיות במסגרת או פורום בינ"ל. מאשר שהדיווחים לפיהם בוש חרג מהקו האמריקאי לא היו מדויקים. לנטוס ביקש תגובה מרפי להערכות לפיהן הביקור נבנה סביב photo ops ומרפי השיב שמבחינתו היו גישה אינטנסיביות, פרודוקטיביות ורציניות. הוא אינו רוצה להכנס לאוירה

אלא להתרכז בחוכן. לנטוס ביקש שיתרכז בהוצאת וולף בליצר מהביקור בירדן, ושאל כיצד פעלה ממארה"ב. מרפי השיב ש-We made a very strong representation. אולם הדבר לא הסתייע ואנו מצטערים. עשינו כל מאמץ אולם ממירדן החליטה שנוכחותו תהיה מביכה במסיבות עיתונאים. לנטוס : מה יבין ? מרפי : נוכחות נציג עתון ישראלי במסיבות עיתונאים.

2 3-3 1 2 3 4 5
סה"מ סה"מ סה"מ סה"מ סה"מ סה"מ
ח'בר לנציג ח'בר לנציג ח'בר לנציג ח'בר לנציג ח'בר לנציג

ס 100
ד... 3... מחור... 3... דסיס
סווג בסחוני
דחיות
תאריך וזיה
סעיף 100 פבר

מל:

2/3 332

לנטוס : האם יש להם ספק שהוא קיים? בפעם הבאה שתתאר את ירדן כמתונה, אזכיר לך הארוע הזה. איננו יכולים להתנגד לגזענות בדרא"פ ולהשלים עם אנטישמיות בירדן. מרפי : אין מדובר באנטישמיות. קרא את מאמרו אחרי הארוע והתווכח. לגילמן השיב שסוריה לא היתה בלוי"ז של בוש.

3. פגישת רה"מ - מלך מרוקו לשאלת לנטוס האם דבריו המסתייגים של חסן לאחר מעשה מקורם בחששות מתגובות בעולם הערבי אמר מרפי ששני המנהגיים באו לפגישה לא לצורך מו"מ אלא כדי לשוחח. מה שהערכנו היה עצם הפגישה. לויין שאל על תגובות במדינות ערב לפגישה. לדברי מרפי הלובים הגיבו באמרם שחסן בוגד. הביעו הסתייגות חריפה אך לא נקטו בצעדים כלפי האחד. ירדן וסעודיה הופתעו ותגובתם הסתכמה בהמתנה למוצאות. השוני בין התגובה לביקור סאדאת, שגונה, והתגובה לביקור האמור מעידה כיצד השתנו הזמנים. מצרים - ישראל : בתשובה לשאלות רבות תאר מרפי את הנושאים עדיין על הפרק בשאלת טאבה, הביע בטחון בהחזרת השגריר מיד עם החתימה ואמר שפיסגה אפשרית בספטמבר.

1. כלכלת מצרים (לשאלות המילטון) הנושא נדון בשיחות בוש עם מבארכ ושריו. הבעיה המרכזית היא שער החליפין וזו תפתר רק באמצעות קרן המטבע הבינ"ל שהיא hard taskmaster ותדרוש רפורמה. היו שיחות בחסות הקרן ביוני, יהיה עוד שלב בסוף החודש. למצרים יש תכנית או בשלב זה מדובר בצעדים קטנים ודיסקרטיים (החודש ביטלו אחד משערי החליפין) : הם אינם רוצים לבצע תוכניות שיפגעו ביציבות הפוליטית כפי שקרה לאחרונה במרוקו וסודאן אחרי שנענו להמלצות הקרן (המילטון) מוטרד שהענות לבקשות מצריות תוריד מהם הלחץ לנקוט בצעדים חיוניים) לגבי הריבית, הרי הבעיה אינה רק החוב המצרי אלא כל החוב הפנימי והחיצוני - שינוי תנאים למצרים ייצור תקדים. אולם מוכנים לדון ב- restucturing של החוב.

5. כלכלת ישראל. גילמן שאל על ראיון של וואלאס בג'רוזלם פוסט לפיו הרבה מהשיפורים נבעו מגורמים חיצוניים (הסיוע המיוחד, דולר נמוך, ירידת מחירי הנפט), ושצפוי קיצוץ בסך רבע ביליון בסיוע. מרפי השיב שנוכח ג"ר יש קיצוץ בכל התכניות. וואלאס לא ניסה להעביר מסר על קיצוץ כזה. אשר לגורמים החיצוניים שתרמו לשיפור הכלכלה, אין לזלזל בהחלטות הקשות שקיבלה ממשלת ישראל. בכ"א הצלחה עלולה להביא לשאננות. לשאלת גילמן על כוונות לסייע בעתיד השיב שאולי ישאר קבוע, ^{הסיוע} אין צופים עליות. לא היה מוכן להשיב האם אינפלציה תלקח בחשבון. נאטואיזציה : גילמן שאל היכן זה עומד. מרפי : דברנו עם שה"ט בביקורו האחרון. הסכמנו לבדוק אפשרות השתתפות במכרזים. המחקר על כך נמשך בפנטגון. ס/הנשיא אמר לישראלים שבודקים השיב לגילמן שמבחינת ישראל אין מדובר ביתר התחייבות.

C. החטופים האמריקנים, סוריה, לבנון : מרפי אמר שאיננו יכול להשיב לשאלת גילמן האם ברה"מ

3
3

סיפקה לאחרונה לסוריה טילי SS 23. לשאלת המילטון, שהתייחסה לדיווחים כאילו הטייפ שהעביר החטוף המשוחרר הכומר ג'נקו מעמיתו שטרס שוחרר ג'קובסן מדבר על הזדמנויות שהאמריקאים החמיצו ושם לא ינהלו מו"מ עם החוטפים, הם ייהרגו אמר מרפי שחייבים לקחת זאת בחשבון, האיום כבר הושמע אולם המדיניות לא השתנתה. מוכנים לדבר על בטחון החטופים אך לא יהיה מו"מ על שחרורם. גם לארי סמית' נדרש לנושא ולשאלותיו השיב מרפי שג'נקו שוחרר בבקעה, הסורים אינם שולטים בכולה, החוטפים הם קבוצה קטנה, פחות ממאה איש, איננו יודעים היכן הם, גם הסורים (אותם שאלנו) אינם יודעים. התזמית שסוריה כל-יכולה בבקעה אינה מדויקת. אין זה באינטרס הסורי להחזיק החטופים. סמית' מסתייג בטענה שלא ייתכן שהסורים מעורבים בכל שחרור אך אינם מעורבים בחטיפות. מרפי ענה שסוריה לא נטלה קרדיט עבור שחרור ג'נקו. אינו ממון להשיב על מצבם בפורום רחב, מעבר לאמירה שג'נקו ראה אותם חיים, ואינו מוכן להתייחס לשאלה האם ארה"ב שקלה להוציאם.

דורנן: (שהיה לאחרונה בסוריה) שבך שאסאד רוצה לראות החטופים-משוחררים-דגור-טיס ביכולתו להשפיע. מרפי שותף לצערו של סמית' על ההרג בלבנון וחוסר התקווה שם, אין לו תחזית לעתידה, הנעשה שם ודאי אינו מסייע לאוירה באיזור (אך שלום שם אינו תנאי מוקדם ליתר).

מלחמת המפרץ: להמילטון תחושה שידה של איראן על העליונה. מרפי אינו מסוגל להסביר לעצמו מדוע עיראק אינה מנצלת את יתרונה האיכותי (10:1 במטוסים ו 4:1 ובכלים אחרים). אי אפשר להסיק מסקנות מי מנצח ומי מפסיד אולם האיראנים מראים כח עמידה יותר גדול. יש מוטיבציה באוכלוסיה ומנצלים שוק שחור של נשק. יש לה יתרון פסיכולוגי ברור. התמיכה הפנימית בחומייני נמשכת. אינו מחשיב הסכם אופ"ק כנצחון לשתי המדינות הללו - לא היו מושג בלי לפוציא אותן מהכלל. הוא אישית לא ראה הרבה הסכמי אופ"ק שהחזיקו מעמד. התבטאות אמריקנית לפיה לא תמנע ממדינה שלישית למכור נשק לעיראק אינה מהווה שינוי בעמדה הנייטרלית.

א לוב: לשאלת לנטוס על מה נעשה שם השיב מרפי שאין עדות שצמח יריב לקדאפי. אין עדות מודיענית שויתר על טרור. המדינה בקשיים כלכליים לא רק בשל ירידת מחירי הנפט אלא גם בשל גיהול כושל. קדאפי ומנהיגותו הופתעו מחוסר יכולתם לתקוע טריז בין ארה"ב ומדינות אירופה. יבדוק (וישיב לרקורד) את שאלת לנטוס על ידיעות שגיסו של קדאפי, חליף אבו נעיש (7) מזרח גרמני שהתאסלם, שולט בעיר טריפולי.

י ג. ישראל - ברה"מ: לשאלת גילמן ארה"ב תומכת בשיחות הצפויות (שמטרתן לבדוק רכוש) ארה"ב לא מיל תפקיד בהכנת השיחות. אינו סבור שנסיון סובייטי להשפיע על ישראל בנושא VoA ישפיע עליה. ברה"מ לוחצת לתפקיד במז"ח אפילו בלי קשרים עם ישראל, ודאי תעשה זאת גם אם יהיו, אנחנו איננו בעד בנסיבות הנוכחיות.

י ג. רוסציה: השיב לסמית' שאינו צופה שינויים, מדובר באותן נפשות פועלות בתוך אותם קוי יסוד, גם אחרי הרוצחיה המשיך הממשלה לנצל הזדמנויות לשלום ותנסה לאתרן. טובה הרצל

	מחלקת הקשר - ירושלים	1-1
סוג מסמך:	טופס מברק	2-2
לוח		מס':
מס' תיק	101.1.182	א 35
מס' דף		המספר
0478		מס':
	נאו"ם, ירי-ירוק	מס':

אל : בוצא"ר.

דע : ממ"ד/בי"ל 1. אר"ל 2.

מאת : ג'ב.7.

ברה"מ - ישראל - מד"ת

מציב מתוך סקירת העתונות (15.8) המופצת ע"י המשלוח הסובייטית הדנה בהגברת התוקפנות הישראלית בלבנון. ביקור בוש בישראל-ירדן-מצרים, טיפ ישראל-ארה"ב, עמדת ברה"מ במז"ח.

ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΤΕ

[illegible]

גביר

20.8.86

478
2/2
UNION OF SOVIET SOCIALIST REPUBLICS

MISSION TO THE UNITED NATIONS

116 EAST 67th STREET, NEW YORK, NY 10021

161

August 15, 1986

Compiled by APN

THE MIDDLE EAST

G. Musaelyan's review of world events in SOVETSKAYA ROSSIA deals with the escalation of Israel's aggression against Lebanon. The author stresses that it is Washington's stand that is in the way of a settlement of the situation. Dealing with the recent tour of Israel, Jordan and Egypt by US vice president George Bush, the author of the review writes: "The high-ranking American emissary did not bring any positive proposals with him. He rejected the idea of an international conference on the settlement of the Middle East conflict and declared against the creation of an independent Palestinian state. At the same time Bush tried to suppress growing anti-American sentiments in the region and give an impulse to Reagan's plan - the abortive continuation of the Camp David process - and push the Arab countries to separate deals with Israel".

"It is significant", continues the author of the review, "that Bush's tour of the Middle East coincided in time with manoeuvres by US naval forces in the Mediterranean off the Libyan coast and the Gallant Eagle-86 military exercises in the Mojave Desert in Southern California where conditions are similar to those in the Middle East. The latter involved 35,000 servicemen subordinated to the central command of the US armed forces charged with police functions in the Middle East and Africa".

Analysing some of the results of the "constructive engagement" between the United States and Israel, G. Musaelyan writes: "Today no one has any doubts that with Washington's connivance Tel Aviv claims the role of a nuclear power. That is why any outbreak of hostilities in the Middle East may bring confrontation to a level when the confronting sides would be ready to resort to non-conventional types of arms, that is to nuclear, chemical, bacteriological and other mass destruction weapons. Moreover, US officials have repeatedly stated that there is a possibility of nuclear weaponry being used for defending American imperialism's "vital interests" in the Middle East. Besides, the nuclear potential of the ships of the US naval forces constantly plying the Mediterranean, Red and Arabian seas is diversified and massive, and many planes based on US ships can carry nuclear weapons".

In conclusion the author of the review points out that the USSR is doing everything possible to achieve a just Middle East settlement. During the visit to Moscow by president Francois Mitterrand of France, the necessity was stated of convening an international peace conference on the Middle East and a proposal was made to set up a preparatory committee for the purpose with the participation of five permanent members of the UN Security Council.

X

12

5

 $\frac{1}{3}$

102.1.1

ק"םצב -: לא

יחסי
נת במסד

~~10/12/15~~

ארבעה חלקים
 חלק א' חלק ב' חלק ג' חלק ד'
 חלק א' חלק ב' חלק ג' חלק ד'
 חלק א' חלק ב' חלק ג' חלק ד'
 חלק א' חלק ב' חלק ג' חלק ד'

Center for Strategic & International Studies
Georgetown University • Washington DC

728 $\frac{2}{3}$

7 July 1986

His Excellency
Ambassador Meir Rosenne
Embassy of Israel
3514 International Drive, N.W.
Washington, D.C. 20008

Dear Mr. Ambassador:

As you are aware, the CSIS Near East Studies Program will soon launch a year-long research project concerning U.S. foreign policy on water resources in the Middle East. Given the importance of this topic for Israel, I hope you will convey to Prime Minister Peres our desire that he appoint a member of his staff to serve on this project's International Advisory Council.

We believe that water has strategic importance for the Middle East today at least equal to and perhaps greater than oil; efficient, creative management of the area's water resources is essential to continued economic and political stability in the region.

The proposed research effort will examine ways in which the United States government--through its foreign policy--might effectively encourage this wise use of water resources. Through a series of research seminars, conferences, and publications this project will examine problems associated with water resources management, study the water crises now facing the Middle East, and recommend ways in which the U.S. might work to encourage regional peace and economic development.

The project will engage experts involved with all facets of water issues: representatives from water industries, academia, as well as the Congress and such government agencies as AID, the U.S. Corps of Engineers, and the Departments of State, Commerce, and Defense will participate in this effort.

Representatives on the International Advisory Council will convene in Washington, D.C. on November 25, 1986. At this time, Council members will discuss their countries' concerns regarding

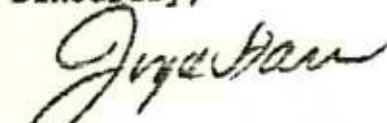
728 $\frac{3}{3}$

water resources management and assist the research staff in identifying both problems and opportunities in their relations with the U.S. government. Given budgetary restraints, the project will not be able to underwrite travel and lodging expenses for these representatives, but we hope this will not prove an impediment to Israel's participation in this effort.

I will be in Israel next month to begin research on the Israeli dimensions of these issues. I would be most appreciative if you could help arrange meetings and interviews with those members of the government, who are involved with Israeli water policy; in particular, I would like to meet with the appropriate member of the Prime Minister's staff and the proper officials in the Foreign Ministry. Also, you have mentioned Mr. Gazit and Mr. Viner as possible resource people: I would like to meet them and any other officials you feel could contribute to this effort.

I think you will agree with me that this project could make a significant contribution to the future of the Middle East. I look forward to the involvement of Israel in our work.

Sincerely,

Joyce R. Starr, Ph.D.
Director
Near East Studies Program
Near East Council

PRESENTER

In Washington today, the State Department called on Syria to expel all terrorists and hinted at the possibility of American military action. The Reagan Administration officially is still weighing up evidence that Syria was behind recent terrorist attacks - the Rome airport bombing in December and the attempt to smuggle a bomb on to an EL AL plane in London last month. But Washington's implacable policy against terrorism has had its price. Traditionally, America, despite its strong ties of kinship with Israel, has adopted an even handed policy in the Middle East but since the Libyan raid American relations with the Arab world have been strained almost to breaking point. Martin Bell now examines the past and present of that Middle East policy. He reviews how even in 1967 during the Six Day War when America was officially neutral, American airforce pilots flew reconnaissance missions with the Israeli airforce but he starts his report with the events of the past month when the Arab view of America turned sour.

BELL

After eight and a half months away the aircraft carrier, Coral Sea, returning this week to her home port of Norfolk, Virginia, the cutting edge of a Middle East policy that emphasises gunboats rather more than diplomacy. In a series of skirmishes, the carrier's aircraft had harried the Libyans, first by sea, then by land. It was a hugely popular move at home and she was welcomed back as if from a great victory. Four years after Mr Reagan launched his Middle East policy - an even-handed bid to renew the peace process - the emphasis today is all on hitting back at terrorism. The Administration and its supporters believe it's a language the Arabs understand.

SAMUEL LEWIS - AMBASSADOR TO ISRAEL 1977-85

I think the Middle Eastern countries are particularly impressed by whether the US is effective as a great power. I think the credibility of the US, its ability to use force in extremist[?], in pursuit of legitimate interests, that credibility is enhanced by those strikes and I believe today that we have more respect and are taken more seriously than we were three months ago.

REAGAN - 15 APRIL 1986

Today, we have done what we had to do. If necessary, we will do it again. This mission, violent though it was, can bring closer a safer and more secure world for decent men and women. We hope and pray the Arab world will join with us to eliminate this scourge on civilisation.

JAMES AKINS - FORMER AMBASSADOR TO SAUDI ARABIA

Well I've just come back from the Gulf and the reaction in the entire area - moderates and radicals alike - was absolute horror. You have not attacked Gadaffi, people have said. You've attacked Libya. You have attacked civilians, you have killed women and children and this is something we can never forget. We don't know when you'll turn on us. There's great bitterness against the United States in every single Arab country that I visited. And this is a bitterness that extended from the very top right down to the bottom.

BELL

Do you feel this is a perilous situation?

AKINS

It's an incredibly dangerous situation today.

BELL

And the Secretary of State who resigned from the Carter Administration over an act of belligerence - the hostage rescue mission - has the deepest misgivings about this one.

CYRUS VANCE - SECRETARY OF STATE 1977-79

It is not going to accomplish what I believed to be its object state of objectives, namely that it was going to deter terrorism. My view is that it will not deter terrorism, my view is that terrorism will continue. One of the main causes of terrorism - not the only one - are the problems of the Middle East and until progress is made with dealing with the root causes I think that will continue to be a major cause of terrorism.

BELL

Mr Reagan is on a new course, a Middle East policy that is predominantly an anti-terrorist policy and the Americans aren't talking about treaties but about targets. After Libya, will it be Syria?

REAGAN

We've had information, intelligence information, that knows in advance of 35 planned operations backed by them so we tag [?] them. What we have made plain is if that we have the same kind of irrefutable evidence with regard to other countries, they will be subject to the same treatment.

TOM BROKAW - NBC NEWS BROADCAST

The Reagan Administration says it has good evidence linking Syria to brutal acts of terrorism.

Now the question is what will the United States do about Syria, if anything, in retaliation for terrorism? The question has a fresh urgency tonight as a result of new claims from the Reagan Administration that a Syrian connection has been established in several of the bloodiest acts of terrorism of the past six months.

BELL

That was last night's NBC news. Drawing on the Rome airport attack allegedly masterminded by Syrian intelligence, it speculated on the next American reprisal - the response to terrorism that matches the Israelis.

SAMUEL LEWIS

I think they feel somewhat vindicated that we have now come around as a country to the conclusion that we have to follow the same kind of two-track policy in effect. They've been pretty lonely. They've seen themselves as being the only country that was really fighting terrorism in the way it had to be fought and they are happy that the US Administration has taken a parallel view now.

BELL

And to that extent the American response is now indistinguishable from the Israelis?

AKINS

Quite. I see no difference at all.

BELL

Search and destroy ?

AKINS

That's right. It's been, it's really quite ironic. It's been so brilliantly unsuccessful on Israel's part that we should be following a policy that can only lead to disaster.

BELL

The new Reagan doctrine is also opposed in this country. Opposed mainly by the small but vociferous Arab lobby led by a former Senator, James Abourez.

ABOUREZ - ARAB ANTI DISCRIMINATION COMMITTEE

It's a long way from a balanced Middle East policy to whether or not we'll bomb Damascus. That seems to me a jump which in my view is quite frightening. Reagan has made it acceptable now to start killing civilians. The Israelis have for years been trying to get the United States involved militarily to do the same things they've been doing in the Middle East, that is killing Arabs.

BELL

But it isn't only Arabs who have been killed. Americans have and that is the engine of the new Reagan doctrine. Americans killed in Marine corps [?] barracks, Americans killed in their embassies, Americans killed in aircraft and airports, picked out from the lists of passengers, singled out to die. The stream of coffins coming home and the President there to mourn.

REAGAN

Let us here in their presence serve notice to the cowardly skulking barbarians in the world that they will not have their way.

BELL

Because of all this, Israelis have never had a better friend in the White House and they've had some very good friends in the White House, better sometimes than the public was allowed to know. The events of the past few weeks have helped us to uncover a secret that lay guarded for 19 years and which shows the depth and continuity of the American commitment.

It's a story that begins with the 17th Tactical Reconnaissance Squadron of the US Airforce, a specialised aerial photographic unit based at Upper Hayford in England and attached to the NATO command. In early June '67, 9 of the team including this man, Greg Wreight, and their photo laboratory were sent to Spain, joined by 4 US airforce Fantoms from Germany painted over with Israeli markings.

WREIGHT

What was fascinating to me was how arrogantly and how efficiently everything went on once we hit the deck in Spain. We were taken to a hanger, we were briefed en masse. We were briefed rather rigourously. We were going to support an ally in a serious mission that our efforts were going to significantly assist that ally in evaluating what was going on. We were told it was Israel. I was a bit confused at the time because nothing was going on down there. We were told that we were going to assist them in bomb damage

assessment as well as troop movements and that kind of automatically stopped my thinking that this has gone now to the situation where I would actually be at war supporting an ally.

BELL

6 June 1967, Israeli tanks roll south into Sinai. The American reconnaissance team is already in place at a secret location near Dimona in the Negev desert.

WREIGHT

The morning of the 6th, we were in position, the aircraft were ready. I guess the first flights took off about mid morning which at this point in time was to do bomb damage assessment which was obvious as the mission film came in. There was bomb damage assessment of the Egyptian air bases. And actually it was more like counting the number of bombs holes [?] the number of broken aircraft, it was like doing a parts inventory from the air.

BELL

What do you say was the value of the photographs you took ?

WREIGHT

The value of the photographs ? From the intelligence standpoint - staggering. What it did, it gave the Israelis something that they didn't have - a way to assess how badly the damage was without waiting for their own assessment by their own pilots who were busy doing the one thing that the fighter pilots and bomber pilots were excellent at and that's going out and making another strike so that they had the luxury of time and the luxury of assessment, which was staggering when you think of what was going on at the time.

BELL

The reconnaissance unit provided detailed photographs of the battlefield, the bomb damage and enemy troop concentrations - intelligence that helped the Israelis in their decisive shift from the Egyptian to the Syrian fronts.

WREIGHT

Our flights at the norther front didn't begin until day 3/4 of the actual mission running. A lot of that was night flying. A lot of that was assessment of positions - troop positions and troop movements as we went north.

BELL

So what you are saying is they couldn't safely have moved from the Sinai to the Golan ...

WREIGHT

I couldn't imagine that they, that the Israelis could feel comfortable in moving, at that point in time, releasing the airforce from the south to go and make ... let's say neutralise the north, which is what they did.

BELL

After the war for the benefit of those of us who covered it, the Israelis paraded their victorious airforce at an airbase near Beer Sheva. The fly past included no reconnaissance aircraft because their airforce didn't have any, or none that they'd admit to. And all the time, President Linden Johnson was denying that there was any direct American involment in the war.

WREIGHT

In the post mission debriefing the order was you were in Spain, you were flying fair weather flying, your mission was exactly what your mission always has been and that is tactical reconnaissance in Europe. This mission is not to be spoken of, discussed. It has to do with the vital security and interests of the United States. We were assisting an ally and the assistance of the ally is tantamount to the, it is raised to same level of secrecy as though we were flying missions for the United States.

BELL

So what did you think when you heard that President Johnson said there were no American servicemen there?

WREIGHT

First of all I ... it was hard for me to believe that we were the only ... that we were isolated. I am not so innocent to believe that we were the only support that the Israelis had from the United States, that the mission was so well conducted it seemed as though it were a slice out of a larger picture.

BELL

Why are you willing to talk about all this now?

WREIGHT

It bothers me to think that this level of institutionalised lie would be continued to this day. We had no American boys involved. Absolute utter nonsense and terrifying to think that the lie could continue.

BELL

And you were one of the boys.

WREIGHT

I was one of the boys.

BELL

Through the years the special relationship lives on. It has survived the wars, it has survived Mr Reagan's own attempt at a more even-handed policy 4 years ago and as for the peace process today...

VANCE

It is not dead, it is dormant and I think it can be revived. It will take perseverance, it will take patience, it will take political will and courage on the part of all of the parties.

BELL

Do you think the political will is there in the Reagan Administration.

VANCE

At this moment I do not.

AKINS

I don't think the Administration cares anything about the Middle East. It's said frequently that the Middle East is on the 'back burner' - an American expression - but the Middle East is not even on the stove. There's no consideration of the Middle East in the State Department of the White House today. We think that the oil weapon has been broken, OPEC is finished. The

price of oil is going to stay low for the indefinite future. The Arabs are fighting themselves. Israel is stronger than any combination of Arabs. All of that of course, is at least partially true in fact very largely true. But then I think Shultz makes the fatal error by concluding that this will not change - ever - and it will change. I think it could change very rapidly and when it changes I think that the United States presence in the Middle East could be illuminating. We've been in the Middle East for a long time, since the foundation really of the American University in Beirut a 150 years ago and I think that right now we can see the end of the American presence approaching if there isn't some dramatic change in Washington ..[indistinct]

BELL

For the time being the guns are silent on the Golan but neither side takes that for granted. Not after 5 wars since the founding of Israel, 38 years of diplomatic attrition and a peace process that's dying of neglect. Where Washington used to urge restraint, today it's threatening reprisal.

10/10/10
10/10/10

MEPSURVEY

Middle East Policy Survey
a bi-weekly report on Washington and the Middle East

May 2, 1986
No. 151

CONGRESS

102-1.1

CONGRESS TO SET A PRECEDENT

Next week, both Houses of Congress will, for the first time, vote resolutions of disapproval against an arms sales package. The sale of \$354 million in military equipment to Saudi Arabia is expected to be rejected by an overwhelming majority of the Senate on Tuesday and by a similarly wide margin in the House of Representatives the following day. In fact, Congressional sources in both chambers predict a greater than two-thirds majority.

Senate Democrats confidently expect more than 70 votes against the sale. And they note such an outcome would represent the widest margin against the President on any single issue since 1981.

Republicans and Democrats agree that this "severe thrashing" is the result of a conscious Administration decision to adopt a "veto strategy." "They left it [the sale] up here to get kicked around," says one key Senate aide. In so doing, Hill sources say the Administration is relying on the persuasive powers of the President to line up 34 Senators to sustain a veto.

Administration officials, in acknowledging the veto strategy, further allow they will mount no more than a token effort in the House. "It's too hard to work the House," says one senior State Department official. "We just don't have the manpower." Instead this official asserts, "It's easier to get the '6 year guys' to turn around."

However, some sale proponents in the Congress and the Administration are increasingly worried that the strategy may backfire. "We've never let anything go this far before," said one worried Administration official. An angry Congressional supporter of the sale criticizes Administration "arrogance." "They assume they can 'walk it back' from 75 votes. They could be wrong."

THE JEPSEN PRECEDENT

Sale opponents chime in with a number of arguments that lend credence to these concerns. To begin with, they note that any Senator who changes his vote to sustain a Presidential veto runs the risk of losing all the political benefits gained in the first place. A number of Congressional sources cite the example of former Senator Roger Jepsen (R-Iowa), who in 1981, after opposing the AWACS sale reversed himself and in so doing, helped provide the Administration with its narrow margin of victory. "The ghost of Roger Jepsen is walking the corridors," says one sale opponent.

Jepsen's subsequent defeat, argues another sale opponent, also shows that the political damage caused by an abrupt turnabout goes well beyond the Middle East as a campaign

issue. "Most people don't care about the vote, per se, but rather the cynical and two-faced image a Senator projects by changing his position overnight," he says. Senators who have recently joined the opposition cite their unwillingness to get caught like Jepsen as reason for their delay, according to Congressional sources. [Opponents now have 65 public co-sponsors and they say the private backing of two additional Senators.]

"Senate opponents also threaten to make life difficult for any Senator who changes his vote by reviving the issue as an amendment to other important pending legislation such as the Contra vote. "If a Senator wants to 'give one' to the President, he may have to be prepared to give again and again," says a Senate opponent.

State Department officials scoff at these threats. "Nobody wants to vote on Saudi arms 38 times," says a State Department insider. "And everyone knows the first time around, this is the cheapest vote in town." The justification is put somewhat more delicately by one Congressional sale proponent. "I voted my conscience and then gave one to the President."

Lost in the legislative maneuverings is much of the substance of the debate. "We know we can't change single vote on substantive grounds, laments one State Department official. "And we have a good case." This official argues that at a time of increasing polarization in the Arab world over US actions against terrorism, it is important for the Congress to "differentiate between radicals like Libya and moderates like Saudi Arabia." But even this official concedes, "We don't want [the Senators'] hearts and minds, just their votes."

UNHAPPY SAUDIS

The absence of serious debate, and for the time being serious politicking, is also not lost on the Saudis. Saudi Ambassador Prince Bandar, a fixture in previous arms sales fights, has been notably absent from Washington this time around. This has led to some speculation about Saudi disenchantment not only with the course of the arms sale fight, but the entire relationship with the US. At the very least, State Department officials assert that Bandar does not want to be personally associated with an embarrassing setback.

Another irritant for the Saudis is the obvious lack of enthusiasm for the sale on the part of key US officials. Last week Secretary of State Shultz had to urge National Security Adviser John Poindexter for a greater White House effort, according to State Department officials. And these officials assert that Shultz himself has never been one of the leading proponents of the sale. "I guess it's hard for anybody to get excited," said one sale supporter. "The President is on his way to Tokyo and the Secretary of State has a lot of other issues on his mind."

But because of the President's undoubted persuasive skills, the conventional wisdom among supporters and opponents alike is that the Administration will be able to pull off its "veto strategy." Some observers believe the President can change even ten Republican Senate votes, if necessary. However, considering the formidable opposition which one reliable vote-counter says is "approaching a critical mass," both sides are now prepared to be impressed.

EXECUTIVE BRANCH

LIBYA: STILL TALKING TOUGH

With the President preparing to take his case against Libya and terrorism to the Tokyo summit, the threat of military action has receded temporarily. This has led some observers and foreign diplomats to conclude that the Administration is prepared to give the allies time to implement sanctions against the Qaddafi regime.

QUIET ARABS AND HELPFUL EUROPEANS?

Also buttressing Cairo's decision was the only modest degree of popular clamor against the US action not only in Egypt, but throughout the Arab world. State Department analysts, already aware that, in one expert's phrase, "Qaddafi's appeal disappears at a certain level of sophistication," were nevertheless surprised and pleased to find a degree of public support for American policy in a number of countries, including Tunisia and Jordan. Although most of the popular press has expressed what one US official calls "the standard amount of outrage," some mass circulation dailies, including Egypt's Al Akbar, have gone the other way stating, in effect, Qaddafi "got what he deserved."

Moreover, say US officials, the leadership in some Arab countries has been impressed with the US show of resolve. One State Department official cited reports of senior Saudi air force officers delighting in the performance of American pilots and aircraft. In Washington, the Secretary General of the Algerian foreign ministry went ahead with his planned meetings this week with US counterparts.

But one State Department official warns that future US attacks on Libya could force some Arab governments into making what he calls "symbolic" moves against the US. These could begin with harsher rhetoric at the United Nations and lead to the recall of Ambassadors from Washington and even withdrawal of investments in the US (a move already demanded by some members of the Kuwaiti parliament).

Therefore, this official and others are pressing for allied support. They argue that because of Europe's stature in the Arab world, concerted action is a lot less controversial. "The Arabs are more likely to conclude that Qaddafi is doing them a disservice if instead of taking on the US like David versus Goliath, he is perceived to be harming European friends."

Administration insiders believe the European governments may indeed be coming around. In addition to the expulsion of Libyan diplomats, they profess to see the first signs of a move to cut back on the purchase of Libyan oil.

They attribute the new European resolve less to the fear of new American military strikes than to an increasing awareness of the extent of Libyan involvement in terrorist attacks. Says one US official, "Because of their parliamentary system, the European intelligence services in the past have been reluctant to part with sensitive information about Middle East-based terrorism. But after we provided it, the political leadership began demanding and getting the facts."

OTHER TERRORISM

According to Administration sources, the President last week purposefully placed Iran and Syria "on notice" that they too will be held accountable for state-supported terrorism. However, these officials say privately that US intelligence which uncovered the increase in Libyan involvement has also shown a marked diminution in Syrian and Iranian-backed activity. "The Syrians have kept their hands pretty clean," said one senior US official. The explanation offered by a key US analyst: The Assad regime is preoccupied with a wave of its own domestic terrorism related either to its involvement in Lebanon or its long-standing feud with Iraq.

Iraq and Lebanon also figure into the calculation about Iran's lower profile. Iranian financial reserves are stretched thin by its continuing offensive in Faw coupled with greatly diminished oil income, say US analysts. This, they believe, has led Teheran to concentrate its support on terrorist organizations operating in Lebanon's Bekaa Valley, where a highly developed infrastructure already exists.

While US officials acknowledge their desire for allied cooperation, they insist no option has been ruled out - even temporarily - in what amounts to an all-out fight against the Libyan strongman. For example, these officials note that a planned attack on a US officers' club, foiled by Turkish authorities, included among its intended victims American women and children. If the attack had succeeded, the US almost certainly would have launched a military retaliation, they say.

Should military action be undertaken, it is now assumed that cooperation from the British will not be sought. If, however, Administration officials are aware of Prime Minister Thatcher's political difficulties, they show no similar sympathy for French sensibilities. One US official states categorically that the Mitterand government last December agreed in principle to US overflights against Qaddafi. [This official allows that with the election of a conservative prime minister, Mitterand for domestic political reasons may have decided to go back on his promise.] US officials also dismiss Paris-based reports that the French government would have been prepared to go along with a more ambitious attack against Qaddafi.

The French respond that it is not in their "tradition" to offer a "blank check" for any American military action. Moreover, they assert that reports of Mitterand's willingness to assist in stronger measures against Qaddafi was meant to convey a French desire for what they consider more effective covert operations against Libya.

MILITARY PLANS

Although Secretary Shultz has called for increased covert activity against Qaddafi, overt military operations continue to be studied. One apparently attractive option is for an attack against Libyan oil facilities. While some American military experts assert that such attacks are ineffectual, ["It just provides extra work for Libyan plumbers," said one skeptical military planner], others insist that strikes against oil pumping stations could cause the collapse of the Libyan oil industry. Adding to the likelihood of Libyan oil facilities being targeted in any future US raid is the prospect of the withdrawal of American-based companies from Libya, which US officials say is "imminent."

Further US military strikes against Libya would again be designed to avoid hitting regular military units. American planners are still convinced that if opposition is to surface against Qaddafi, it will almost certainly come from the professional military. And, say these analysts, Qaddafi apparently agrees. His long-time concern about the loyalty of his air force (plus perhaps its dismal performance against the US), led to the execution of the air force chief of staff after the latest American attacks, according to informed Administration sources.

Barring a terrorist attack against Americans in Britain, US officials say the F-111s there will remain grounded. That leaves the Navy as the main instrument for a military strike. It is a role, key US officials assert, that delights the senior service. The previous two encounters with Libya have improved the Navy's image and increased its knowledge of a "hostile Soviet environment" say these sources.

The Navy was also fortunate in being able to arrange passage through the Suez Canal for the nuclear powered aircraft carrier Enterprise before the nuclear power plant disaster in the Soviet Union. The Egyptians were nervous about what they euphemistically call "safety measures," and "Chernobyl certainly would have tipped the balance," said one US official.

US officials say the Mubarak government anguished over the decision. However, Cairo's primary concern at the time was not safety, but the prospect as one US official put it, "of some missiles on the Enterprise finding their way to Libya." But according to Egyptian diplomats, it was decided to take the risk since "the prospect of action [against Libya] wasn't imminent."

אל:

ד... 9... 4... 7... 86
... 177...
... 222...
... 2000... 66

168

102.1.1

המסרד

אל: מצפ"א

שיחה עם דון גרג (בעקבות ביקור סגן הנשיא).

א. מלא סיפוק מתביקור בישראל ובמדינות האחרות, מכל הכנינות, וקובל במקצת על הכיסוי העתונאי, שאינו מבחין בחשיבות שבהשגת ההצהרה על דעת ארבע המדינות בתום הביקור, בראשונה מסוגה במזה"ת.

ב. מבחינתו האישית למד רבות על ישראל, גם ובמיוחד מן האירועים החברתיים והאישים שעמם ישב.

ג. סיפר מהביקור בירדן, כי כשהראו למלך¹⁰¹ את 10 הנקודות ממרוקו חמה מדוע היתה תגובה חסן שלילית בשעה שהנקודות חיוביות.

ד. חוסיין יפעל לחיפוש שותפים פלשתינאים ביו"ש ועזה. אבו עודה ראה בחיוב רב והתפאר¹⁰² בתמיכה בחוסיין שפירסמו ערבים ביו"ש. גרג ראה גם הערכה הדדית בין הרמטכ"ל שלנו ובין בן שאכר הירדני. לכן הוא סבור כי במהלכים טבלניים תהיה התקדמות. עם זאת, חוסיין זקוק לתמיכה ערבית.

ה. הממשל האמריקני שאין לו תקציב כלשהו לתת לפעילות ירדנית ביו"ש מעבר ל- 4.5 מיליון הדולאר, יפעל אצל הגרמנים והיפנים לכך.

ו. טאבה. האמריקנים, כולל גרג אישית, לחצו מאוד על מגיץ ואל-באז לוותר בעניין המפה (לא ראו מקום ללחוץ על ישראל, שבצדק לא רצתה במפה המעניקה יחרון למצרים), המצרים לא רצו ליטול את הסיכון, אך מרפי נשאר נאיבי לגבי.

ז. מצרים - כלכלה. דיבר בטון מריר במקצת¹⁰³ שהאוצר המצריקני לא אשר כסף כלשהו למזללות המצרים, אך ימשיכו לעסוק בכך, ואכן בוש שוחח עם ביקר כדי לקדם זאת.

ח. לדבריו מצא בוש שפה משוחפת טובה עם רה"מ וממרה"מ כאחת.

רובינסטין

מח' חס' 2
מח' חס' 3
מח' חס' 1
מח' חס' 3
מח' חס' 1
מח' חס' 4
מח' חס' 1
מח' חס' 1

ס 1 8 9
 97.....מחור.....דפים
 100 בסחונני
 דחיסות
 תאריך וזיחה
 1400 04 אלס

אל: המשרד

042

1/2

102.1

אל : ממנכ"ל, מצפ"א, מע"ת

להלן מה"וושינגטון פוסט" מהיום.

תכונות

Jean Kirkpatrick

The Middle East Meeting WP That Broke Taboo 8/4/86 Ekt

American journalists and viewers were apparently too busy with the Royal Wedding to give a meeting between Israel's prime minister and Morocco's king the attention it clearly deserved. By talking openly with Shimon Peres, King Hassan—the head of a 400-year-old Arab dynasty, descendant of the Prophet, president of the Arab League Summit Conference—broke ranks with Arab rejectionists on the basic question of dealing with Israel.

Many Americans do not understand, I think, that Arab governments are serious in denying the very existence of the state of Israel, and in refusing even to discuss making peace in the region. They forget that Israel does not even appear on Arab maps and that many Arab officials refuse to pronounce the country's name. They find it hard to believe that President Anwar Sadat was murdered as much for the crime of negotiating with Israel as for making peace, or that Palestinians have been killed just for advocating talks with Israel.

But these are facts, and they explain why a meeting between Hassan and Peres was not merely a gesture, but an act of substantial importance. King Hassan understood before he undertook this dramatic meeting that he would be breaking the most important taboo of Arab politics.

King Hassan is a serious man with a keen appreciation of geopolitical relations. His reputation in the United States suffered when he made a tactical alliance with Libya two years ago in an effort to squelch the flow of arms from Libya to the Polisario. He is, however, not only a good friend of the United States and the West, but he is also the most concerned of all Arab leaders with defusing the Arab-Israeli conflict.

Hassan has long felt that he and the Moroccan Jews can serve as a bridge linking Israel to the region. To this end, he has undertaken repeated quiet efforts at peace-making, both before Camp David and since. He has also worked to reintegrate Egypt into the Arab world in the aftermath of Camp David. But until last week he had not violated Arab taboos against direct, public contact with an Israeli official.

The fact that Hassan, a leader of impeccable Arab credentials, associated himself with Egypt's "crime" by meeting a representative of Israel removes some of the stigma assigned by other Arab nations to Egypt when it became the only Arab state willing to deal with Israel. President Hosni Mubarak has already said he feels less lonely. Moreover, if Hassan can speak to Israel, then Jordan's King Hussein should be able to do so. The

הוא מלך מרוקו, ממוצא ספרדי, ונולד ב-1929. הוא נשוי ואב לשלושה ילדים. הוא מכהן כמלך מרוקו מאז 1955.

42 2/2

1 7 3 8 8 2 1 8
97... 2... 1108... 3... 97
..... 1108 בסחונני
..... דחיסות
..... סמריק 1108
..... 1108 סמריק

Peres-Hassan meeting thus puts new pressure on Jordan and other Arab states to find a modus vivendi with Israel. And it puts new pressure on Israel to seek peace with its Arab neighbors.

The meeting also clarified some important facts about the current Middle Eastern scene. The fact that Algeria, Syria, Libya and the PLO strongly condemned the meeting, but that Jordan, Saudi Arabia, Tunisia and the six states of the Gulf Association remained silent, makes it clear that the rejectionist position is strongly supported today only by the radical Arab states—who are also those with strongest ties to the Soviet Union. The fact that only Syria broke diplomatic relations with Morocco clarifies Syrian President Hafez Assad's role as the principal supporter of the most extreme rejectionist position.

This clarification of Syria's role comes at a time when Assad is working to polish his image and establish himself as the key player and indispensable man in Middle Eastern politics. He has made some progress toward that goal: exchanging meetings with Hussein, securing a formal visit to France for his vice president, considering reconciliation with Iraq, promoting a Franco-Iranian rapprochement, receiving distinguished American visitors.

Assad has managed to do all this in the face of mounting evidence of Syria's active role in terrorism (including the bombing of the Berlin disco in which an American serviceman died), and at the same time he maintains an active alliance with the Ayatollah Khomeini, Mouammar Gadhafi, the most radical factions of the PLO and the Soviet Union. He has also extended Syrian troop deployment into West Beirut and has reasserted his claims of Syrian hegemony in Lebanon.

Assad's success in maintaining reasonably good relations with Western democracies while working closely with their enemies strengthens his position in Middle Eastern politics and at the same time reinforces the most violent and extreme political tendencies of the region.

King Hassan's opening to Israel and Assad's rupture of relations with Morocco should remind us of the choices and opportunities available to the United States in Middle Eastern politics. Strengthening Assad is not in the interest of the United States, Israel or the moderate Arab nations. Yet when we turn a blind eye to Syria's destructive role, we strengthen violent adversaries and encourage other nations in the region—such as Jordan and Iraq—to look to Syria.

©1986, Los Angeles Times Syndicate

JW

משרד החוץ-מחלקת הקשר

8859

** יוצא

1001

**

**

**

אל: 1105, נר: 877, ש: המשדר
דח: ר, סג: ס, תא: 270786, וח: 1330

109.1.1

1001/רגיל

סגיר-ציר.

בכווננו ממנכ"ל והחמ' למרפ' במכוניתו מנמל התעופה לירושלים.
מרפ' סיפר והעיד בלהלן:

א. שחרור בן העדוזה בלבנון בא לו ולפמליית ס/הנשיא בהפתעה
גמורה. עדיין לא ברור להם מה הייתה מידת המעורבות הסורית
בשחרור.

ב. שאמ-תהה מה הניע מלך מרוקו לקבל רוהמ' לביקור במרוקו. דמו
כי לו ולממשל אין הסבר מניה את הדעת והוסיף שמוזרות דרכי
המלך.

בהקשר זה אמר שבכל הנראה ס/הנשיא לא יבקר במרוקו ביוון שער
בה לא נחקקה הומנה מהמלך.

ג. אמר שתחילה סבר שניתן יהיה לכתום בראשי חיבות על הסכם
טאבה אך משעבר על רשימת הבטיות התלויות ועומדות והגיע
למסקנה שהדבר לא יסתייע במהלך ביקורו הנוכחי של בוש.
ד. מרפ' עמד על תגובתה של ירון כפגישת חסן-פרס והעיר שמתמיד
יחסי חוסיין-חסן היו מורכבים. מרפ' העיר לתגובתה הנמרצת
והקיצונית של סוריה למפגש נועדה להקפיא כל תווה מצד ירון
ומדינות ערביות אחרות לעבר ההליך.

ה. סיפר שמובארך לא ובה למענה לנקשותיו הכספיות באירופה שם
ביקש במהלך ביקורו סיוע בסך מיליארד דולר.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ו. העיר לגבי מלחמת ז'ורק-אירן שהעירקים הביטו באוני
האמריקאים שהם מטובנעים שמצוה הכלכלי של אירן הוא זה גרוע
שבועוד שנה לא יהיו לאירן משאבים עמי להמשיך בלוחמה. מדפי
הביע סקפטיות לתחזית הזאת.

מנהל מצפא

א/נ

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מונכ, ממנכ, ר/מרכו, רס, אמן, ממד, סייבל,
מצפא, קידד

משרד החוץ-מחלקת הקשר

4811

** יוצא

1010

**

**

**

אל: בוקרשט, וושה, נר: חוזם 927, מ: המשרד
דח: מ, סנ: ס, תא: 160786, וח: 0800

1010

1010/מיידי

מפי סלדוביץ משג. ארה"ב.

הגריד ארה"ב בבוקרשט דוח לשה"ח וודובה על שיחות
מרפי-פוליאקוב בשטוקהולם נמפגש שני, בדרג זה, בנושאי המזה"ח
לאחר מפגש קום בו"נה בפברואר 85-י.ה.

וודובה הגיב כי צ'אושסקו מעוניין מאוד בנושאי המזה"ח. חזר על
טיקרי הקו הדומני: הנטיה הפלסטינית הינה המרכזית. הצורך
בנסיגה ו"יתר הדברים הרגילים". כאשר הוכיר וודובה חשיבות
וועידה בינלאומית הסביר השגריר ההתנגדות האמריקנית אך נענה
כי אין לולול במהלך כזה בתרומה לפתרון של שלום.

ואת לידיעתך.

הורם.

תפ: שהח, מונכ, ממנכ, מואר, מצפא

17 120000 1100 07 10 1100 07 1100
 07 07 07 07 07 07 07 07 07 07

07 07 07 07

07 07 07 07 07 07 07 07

07 07 07 07 07 07 07 07 07 07
 07 07 07 07 07 07 07 07 07 07
 07 07 07 07 07 07 07 07 07 07

07 07 07 07 07 07 07 07 07 07
 07 07 07 07 07 07 07 07 07 07
 07 07 07 07 07 07 07 07 07 07
 07 07 07 07 07 07 07 07 07 07
 07 07 07 07 07 07 07 07 07 07

07 07 07 07

07 07

07 07 07 07 07 07 07 07 07 07

סניס
דפ... מתוך... דפים
סוג בסחוני סודי
דחיות... מידע
תאריך וזמן... 1030 15
מס' פנימי

אל: המשרד

356

102.1.1

אל: מנכ"ל. ממנכ"ל. מצפ"א. מצרים. היועץ המשפטי.

פגישת טמיר - מרפי (14/7)

נכחו מצידם: סודארת ובודין מהדסק הישראלי. מצידנו עופרי והח"מ. הפגישה ארכה כשעה. להלן כמה מהנקודות שנדונו:

1. טמיר התייחס לסוגיית טאבה ולאפשרות הקיימת לסיום המו"מ תוך זמן קצר.
2. בתשובה לשאלת מרפי אם חל לאחרונה שינוי כלשהו בירדן, הדגיש טמיר את הצורך בדחיפת תהליך השלום וציין כי קיימים רעיונות טובים ומעשיים רבים לביצוע, בהם:
 - חיזוק המרכיב הירדני-פלסטיני בתחום הכלכלה, התשתית ואיכות החיים ביו"ש ובעזה, הרחבת סמכויות הרשויות המקומיות והחלפת ראשי הערים הצבאיים במכה אחת.
 - השגת תמיכת מדינות ערביות להליכת חוסיין ללא אש"פ. בהקשר זה העיר מרפי כי המצרים אמנם נוקשים יותר ביחסם לערפאת, אך הם אינם מוכנים "TO DROP HIM". הוא הוסיף גם שאלה חצי רטורית אם יש לערפאת תחליף או אם קיים ארגון אחר.
- קידום המו"מ במסגרת הפורום הבינ"ל והצורך בהמשך היוזמה והמאמצים מצד ארה"ב.
3. בהמשך נדונו האופציות של סטטוס קוו (וסכנת מלחמה) מול המשך היוזמה וכן תסריטים שונים בהקשר של תהליך. מרפי שאל מהם הדברים המועילים שניתן לעשותם במהלך שלושת החודשים הבאים וטמיר השיב כי קודם כל יש לסיים את פרשת טאבה. מרפי העיר כי אם ניתן יהיה לחתום בראשי-חיבות בעת ביקור סגן הנשיא בישראל, ימקד הדבר את ההתעניינות בתהליך השלום. לדברי טמיר כי האופציה הפוליטית נחוצה בין היתר כדי להתמודד עם אפשרות של התדרדרות, העיר מרפי כי הדבר נשמע קל י"אך אנו ממשיכים לחפש את הידית כשאיננו משוכנעים שמצאנו את הדלת".
4. מרפי ציין כי לא נראה לו שצפויה יזמה דרמטית מצד הסובייטים וכי עדיין לא קיבלו דווח על פגישת מיטראן-גורבצ'וב.

קוריאל

-36-

Handwritten notes and signatures at the bottom of the page, including names like "P. 344" and "F. 344".

משרד החוץ-מחלקת הקשר

4644

**

יציא

שמוד

**

**

**

מל: וושה, נד: 472, מ: המשרד
דח: ר, סג: ש, תא: 150786, זח: 1600

(י.א.פ.)

שמוד/רגיל

לשגריר, ציר, מתני.

להלן מפריס:

וועידה בינלאומית על המוה'ת.

1. התעניינותי אצל מוסיטלי (13.7), יועץ דיפלומטי באליזה על
מה
שהתפרסם שהנשיא מיטראן הסכים עם גורבאצ'וב על קיום וועידה
בינ"ל. מוסיטלי היה בפמליית הנשיא בביקורו במוסקבה.

2. לדברי מוסיטלי, נושא הוועידה הועלה ביוזמה סובייטית
בדיונים
בין שני שרי החוץ, שברנדזה ריימון. הסובייטים אמרו שהם
מעוניינים
בקיום וועידה בוו עם החידוש שבניגוד להצעה המקורית שהוועידה
חהיה
בין שתי המעצמות בלבד, רוצים הסובייטים השתתפות שאר חברות

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

מועצה ביט
בנוועידה הבינ"ל. כצעד ראשון חושבים הסובייטים על הקמת וועדה
מכונה
COMITE PREPARATONE נ
XX שתהיה
מורכבת מנציגי חמשת חברות מועצ"ט ושתפקידה לדאוג לכל ההיבט
הטכני
של קיום הוועידה.

הסובייטים ביקשו תמיכת צרפת בתסריט הנ"ל.

3. שהיח' דיימון לא נכנס לדיון מעמיק בהצעה הסובייטית אך
 במפגש
 המסכם של ביקור הנשיא במוסקבה, התייחס מיטראן לסוגיה של
 הוועידה
 הבינ"ל. הוא אמר שעד כה גישתה של צרפה הייתה שיש לעודד מו"ם
 ישיר
 בין הצדדים, כי התברר שכל התיווכים שהיו וכן הוועידות השונות
 לא
 א לא הביאו לפתרון הבעיה. בעת נובח לדעת שגישה זו נכשלה, וכי
 אין
 סיבוי למו"ם ישיר לכן הוא מוכן לשמוע הצעות חדשות לקידום
 התהליך.
 בעיקרון הקמת וועידה מבינה נראית לו כצעד בכוון זה אשר יביא
 לוועידה או פורום בינלאומי. כמוכן שיש להתייעץ עם הצדדים,
 כדי
 לשמוע כיצד ניתן לממש זאת. בשלב זה ציין הנשיא, צריך להמשיך
 בהתייעצויות עם הסובייטים וכן עם חברות מועהביט כדי לשמוע את
 דעתן ולראות כיצד ניתן להתקדם לכוון זה.

4. התרשמותי מדברי מוסיטלי שהניא אמנם לא הניע תמיכה מפורשת בהצעה הסובייטית אך גם לא שלל אותה על הסף. מוסיטלי הוסיף שאין
א אין לראות בהתייחסותו זו של מיטראן סתירה עם עמדתו כאמור
שהוועידה
או הפורום הבינלאומי יהוו מסגרת מלווה למגע ישיר בין
הצדדים.
המידע הוא ברעיון הוועדה המכינה, שתכלול כל חבדות מוטהב'ט.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

במהלך לקראת וועידה בנ"ל. ראוי לציין שמוסיטלי התייחס לרעיון
הסובייטי באל פתיחות מצידם, שהנשיא מיטראן לא רצה להשיב
ריקם.

ג.ע.

תפ: מצפא

משרד החוץ-מחלקת הקשר

1843

1111

1111

11.2.11

אל: המשרד, נד: 43, מ: דומא
ר: ד, ט: ט, ת: 070786, ר: 1346

שמו/דגיל

אל: ממייד

ר: אירופה 1, מ: מותים

מ: השגריר, דומא

לש-32

מ: ה"ת.

להלן פרטים אחרים מובדי המנכ"ל המדיני ביאנקרי קיאפורי
בסקירת אופק ארוכה שערבנו היום.

1) לבנון.

א. אין הם יורשים להעריך אם הסורים יגבירו את נוכחותם
בביירות מעבר לכוח המצומצם שנכנס בימים האחרונים לביירות.
ברור כמיניהם שהורעותיהם המוגזות של ערפאת ואנשיו על שובם של
לוחמיו למחנות שיחקו תפקיד בהחלטה הסורית.

ב. מוכל האוס PEREZ DE CUELLAR שעשה ברוטא בסוף השבוע
הכניס אופטימיות בפני אנדראסי שיוניפיל יוכל בכל זאת לחרור
במחיר הנראה לעין לתפקידו המקורי בגבול הבינלי שאל על מה
התבסס המוכל, בשטחית של ראיתי בחומר שלנו כל דמו שיכול
היה להצדיק את דרכי המוכל וביחוד שעד כה הצליחה ההטרדות
בשטח לצמצם את החזירות ואת הפגועים, השיב בחיוך שכפי הנראה
התבסס המוכל על דברים ששמע מהאמריקנים, אם לא מאיתנו
ישראל.

11.261

11.261

11.261

11.261

11.261

11.261

11.261

11.261

11.261

11.261

11.261

11.261

11.261

11.261

11.261

11.261

11.261

11.261

משרד החוץ-מחלקת הקשר

2 אידאן

האירונים נמצאים כמצב כלכלי קשה ואין בידם מטבע זר. מטפיק לצרכיהם השוטפים. על כן פנו אל האירופאיות בבקשת הלוואות. אלה יכ לוחצות וגר ונראה שרק הצרפתים יענו לאידאנים וגם זאת לשם רכישת נשק צרפתי. בעיני צרפת מבירת נשק ואינטרסים מדיניים היום עניינים נפרדים.

3 מצרים

א. המצרים אמרו להם שהם מאוכזבים מאד מחד-צדדיותו של סופר כפרשת סאנה. הוא, ביאנקרי, עצמו מכיר את סופר מדיון ארוך איתו כנאמן כבקשר לנסוח הודעה משותפת על פגישת שולץ ואנדראומי בטנין אקילה לאורו. הוא מצא אותו איש פיקח היודע היטב כאולי מדין להתווכח.

ב. המצרים לא יפעלו בנגוד לדיון אשף בענייני עזה שתהיפי ביניהם מרת אינטרסים הוריים וקיום יחסים הוגנים עם ערפאת משמש למצרים תעודת יושר כלשהי, בהעדר תעודה טובה יותר, שלא יוותרו עליה בקלות.

ג. המצב הפנימי במצרים מוסיף להדאיג את רומא.

4. לוי

למרות כוידותה של לוי וכלכלתה השוקעת, לא נראים סימני תסיסה. יוקרתו של הצבא ובעיקר של חיל האוויר נפגעה בדעת הקהל. אין נראים בקעים בצמדת השלטון. בקשר לפסגה עם שתי התימניות העיר שלובי שגרירם נידונו בעיקר בעיות השתיים לאחר נסיונות ההפיכה וייתכן שהיוזמה למפגש באה דווקא מהן כולא מקדאפי.

5. התהליך המדיני.

שאל מה עם סיורו המתוכנן של שולץ באזור נשהאמריקני מסר עליו בשעתו לאנדראומי. לאירופאיות נראה שארהב איבדה בחורשים האחרונים מה- RELEVANCY שלה לגבי פתרון הסכסוך. אם אין ביום כל תבונה לקראת המשך התהליך המדיני, הרי זה כמירה רכה באשמת וואשינגטון אשר עודדה את חוסיין ללכת בדרך ללא מוצא. עתה מובן גם ליו"ר הבריטי שאין סיכוי במצב הנוכחי להציל את התהליך, ללא שינוי בעמדת הצדדים. במאמצים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

אירופאיים כלכלי. מטרת בוש בסיועו במזרח היתר בעיקר להוגים
(REASSURE) את מדינות המפרץ.

6. לא ירע על בקודים קרובים של טרפאת באירופה. מכל מקום
הוא לא ביקש לבוא לאיטליה.

נפ: שהח, דהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, סמנכל, טמז, דם, אמן, אידא,
אידב, מזתים, מצפא

8378

1010

משרד החוץ-מחלקת הקשר
שמו

אל: המשרד, נר: 98, מ: האג
דח: מ. סג: ש. תא: 240686, רח: 1556

102.1.1

שמו/מיד:

אירופה 3, מצפא

דע אירופה 1

ממגידו, האג

בריה"מ-ארה"ב-מזה"ת.

בשיחתי עם מנהל מזה"ת ציין כי היום או מחר במפגש
אמריקני-סובייטי, הוסיף שהאמריקנים ודאי דווחו לנו.
בשטוקהולם, יידון המזה"ת.

מגידו

תפ: שהח, מונבל, ממנובל, מצפא, מצאר, ענוג, אירא

J. J. 601

Perils in the peace process

By Stanley Kober

Recent terrorist incidents have brought home the peril the United States faces from the continuing tension in the Middle East. For years the United States has sought to help resolve the conflicts between Israel and its neighbors, and occasionally it has met with some success, most notably at Camp David. In the last few years, however, America's involvement has led it to tragedy.

The best example is the 1982 intervention in Lebanon. Clearly affected by the suffering of the people of Beirut, President Reagan telephoned then-Prime Minister Menachem Begin and virtually ordered a cease-fire. Israeli guns stopped, but the United States, having stopped them, was forced to assume increasing responsibilities to achieve a peaceful settlement in Lebanon. Ultimately, this led to the U.S. Marine peacekeeping force, which then became the target for those who wanted, not a negotiated compromise settlement, but absolute control over Lebanon. The bombing of the marine barracks and the subsequent withdrawal of the marines proved that the road to hell is indeed paved with good intentions.

The experience in Lebanon should have taught a lesson about the limits of American power in that part of the world. Nevertheless, the United States once again is being asked to play a leading role in a Mideast peace process.

The fundamental answer to terrorism, we are told, is resolution of the underlying problems that give rise to fanaticism, and the most important problem is the fate of the Palestinians. Moreover, a tremendous opportunity is said to exist now because of the initiative of Jordan's King Hussein and the short time left for the Peres government in Israel. Unless the United States becomes actively involved in encouraging this peace process, experts tell us, a great opportunity will be lost, and it will be Washington's fault.

But what can the United States do? The answer is that it is supposed to coerce recalcitrant parties, especially Israel, into compromises. Leaving aside the matter of whether the United States has this kind of

influence over Israel [which does not seem likely], the obvious question is why the United States would want to become involved in this process.

In part, the impetus comes from a fear of the Soviet Union: If Washington does not become involved, it abandons the field to Moscow. Buttrressing this defensive rationale is the more optimistic assessment that perhaps we do have a chance to foster a settlement that cannot be allowed to escape.

Thus, we have been treated to "will he? won't he?" reports about whether PLO chief Yasser Arafat will recognize UN Resolutions 242 and 338. His failure to do so has been roundly condemned in the West as a failure of courage, but these criticisms are too simple. Arafat is, if nothing else, a survivor in a very treacherous position. He has survived, in large part, because he has understood what his constituency would tolerate. Given that his greatest danger comes from those who believe he is already too moderate, it is no wonder he feels unable to yield on this point.

Yet, for all the attention devoted to this question, it has become largely irrelevant to a Mideast peace settlement. Simply put, the Palestine Liberation Organization, which used to be the Palestinian organization, now appears to be only one among many. Even if the PLO were to agree to a settlement, could it enforce the terms on other Palestinian groups that reject compromise? For unless the PLO demonstrates that it is able and willing to do so, even its agreement to a peace settlement will not resolve the problem.

In short, the PLO must take the lead in suppressing terrorist organizations that seek to undermine its authority. In the absence of an ability by the PLO and moderate Arab governments to enforce the terms of an agreement on the extremists in their camp, the United States, should it participate in the peace process, would become by default the guarantor of any settlement, just as its involvement in Lebanon led to its becoming the guarantor there.

As we discovered in Lebanon, that means becoming a target for the dissatisfied. And disengagement by the U.S. from a peace agreement it had brokered would be more difficult than pulling out of Beirut. So unless the United States is prepared to become militarily involved in the Middle East, it should view the peace process from a distance, at least until the PLO and moderate Arab regimes show that they can suppress the terrorists bent on destroying any hope of a negotiated settlement.

Stanley Kober, a former managing editor of *Comparative Strategy* magazine, is a part-time instructor in international relations at the Washington [D.C.] Center, an internship program for college students.

Israel-Arab meeting makes plans for running West Bank

By WILLIAM BEECHER
BOSTON GLOBE

Washington — After a secret meeting with Palestinian leaders, Israel is moving forward with a plan to transfer considerable administrative power over daily affairs to residents of the West Bank and Gaza Strip until a negotiated settlement becomes possible.

Israeli and American sources say that by intimately involving local leaders in improving the standard of living for the 1.4 million Palestinians in the two territories captured in 1967, Israel hopes to:

- Diminish a tendency toward mounting terrorism.
- Develop credible local leadership that would work as an alternative to the Palestine Liberation Organization.
- Improve the chances that someday local Palestinians, either alone or in concert with Jordan, will be prepared to negotiate a peace settlement.
- Create a long-term cooperative *modus vivendi* between Israeli and the inhabitants of the two territories in case a settlement cannot be reached.

The effort, the sources say, instead, Israel has come up with a concept privately referred to as the "Arabization" of the West Bank and Gaza.

grew out of a secret meeting that Israeli Defense Minister Yitzhak Rabin had earlier this year with more than a dozen Palestinian leaders following two traumatic events.

The first was King Hussein's speech ending a yearlong effort to bring Yasser Arafat and the PLO into the peace process. The second was the assassination of Zafar Masri, the Israeli-appointed mayor of Nablus.

The Palestinians, sources said, told Rabin they were deeply disappointed in Hussein and Arafat for raising and then dashed their hopes. But, according to these sources, the Palestinians said they could not negotiate the future of the territories because they would be considered quillings throughout the Arab world and would risk assassination.

For the same reasons, they added, they could not openly cooperate in anything advertised as Israeli-sponsored autonomy or self-rule of the sort called for in the Camp David accords.

Instead, Israel has come up with a concept privately referred to as the "Arabization" of the West Bank and Gaza.

-SATURDAY, MAY 24, 1986 -THE INDIANAPOLIS STAR-

97...]. פתור...! דגים

.....סודי

דאזעס... מיידל

טאג' וואך 1800 20 יוני 86

563

המטרה

אל: ממנכ"ל, הורס, מצפ"א, מצרים, ממ"ד

תמצית פגישה עם מרפי היום בהשתתפות סודארת, קרוקר, פרס ואבידן.

על כך שה"ביצועים" הסובייטיים אינם מצדיקים חלק בתהליך השלום.

2. נושאים נוספים.

א. יהודי סוריה - 402 - ביקשנו המשך פעולתם.

ב. איוואקס. הסברנו עמדתנו החולקת על שלהם בדבר "תמיכת" סעודיה בתהליך.

ג. מצרים. העלינו נושא הפרסומים האנטישמיים.

ד. אירופה והתחליף: "יזמות" ואן דר ברוק - לדבריו אין פעילות אמריקנית; אין גם התלהבות

שאר תאירופים.

ה. סוריה - עיראק. למרפי לא חיו תקוות יבות מלכתחילה באשר ליוזמת חוסיין, אף כי הלה

טען ש"קירוב לבבות" ביניהן יקדם פסגה ערבית⁸ "תמשיך את פאז".

ו. יפן - חרם ושחר.

דיווח מלא בראשית השבוע.

רובינשטיין

$\begin{array}{cccccccc}
1 & 1 & 1 & 2 & 1 & 3 & 3 & 2 \\
P. 3d & 0.07 & 0.05 & 1.03 & 2 & 6.14 & 1.7 & 2.00 & 0.00 \\
& & & 1.0 & 8.0 & 2.2 & 5.0 & 1.0 & 0.0
\end{array}$

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7507

נכנס

בלמים

אלי: המשרד, נד: 82, מ: האג
וח: מ, סג: ב, תא: 200686, וח: 1300

102.1.1

כלמס/מיד

אירופה 1

ממגידו, האג

קהיליה-פסגה.

להלן מתוך המסמכים וסוכנות הידיעות ההולנדית.
1. ודאפי: המנכ"לים המדיניים מתכנסים ב-20 דנא עמי לדון

באמצעים נגד

ודאפי. שרי החוץ בישיבתם בלונסמבורג השבוע נכשלו בקבלת
החלטה. ון

וון כרוק כראיון הכיכר אופטימיות לגבי שינוי בעמדת בריטניה
לקראת

הפסגה - יאין להוציא מכלל אפשרות שפי בריטי לגבי סנקציות
הוסיף

כי הנמרה שהוא מציג בריוני הקהיליה אכן לעיתים קשה על רקע
העמדות

המושטות בפרלמנט ההולנדי.

2. יחסים עם ארה"ב: ון דן כרוק קורא לארה"ב להידוק שפי בין
הקהיליה

לארה"ב בנושאים הקשורים לסכסוכים אינוריים. כמו המזהית ונושא
פרוק

הנשק. מציג ריונים עם וושינגטון לגבי עמדתה ביחס לסאלט 2.

3. חילופי האשמות בין דיפלומטים אמריקנים ואירופים: חוסר
יכולת

משרד החוץ-מחלקת הקשר

הקהיליה להגיש להחלטות אמינות בתחום מדיניות החוץ מהווה
'משבר של זהות'
שמשמעותו שארה"ב מתעלמת מאירופה. ארה"ב אינה מצפה לרעיונות
וחוות דעת
מאירופה וראת על רקע הסכנות ביחס לחוסר של לוב ואשכיותיה
לגבי תהליך

השלום במזרח ויכולתה לפעול בתחום זה. בהמשך ששרי החוץ של
הקהיליה
החליטו כראשית החורש לנשוש מבניות ליוזמת שלום חדשה למזרחית.
דיפלומט
אמריקני התכבא כוללול על חוסר החלטיות בקהיליה. מדיניות החוץ
האירופית
כתגובה לפעולה אמריקנית היא מבחינת הטפת מוסר ותו לא.
להערכת דיפלומטים אירופיים הסיבה למתיחות בין הקהיליה
לזושינגטון נעוצה
בחוסר נכונות אמריקנית לתת סיכוי למומי בנושאים דברים כולל
יחסים עם
כריהמ' ותוכניות ארה"ב לגבי נשק כימי.
מגידו

נפ: שהח, דהמ, שהכס, מנכל, ממנכל, ממנכל, רם, אמן, אירא,
אירב, אוקיאניה, מצפא, בלכליתב'

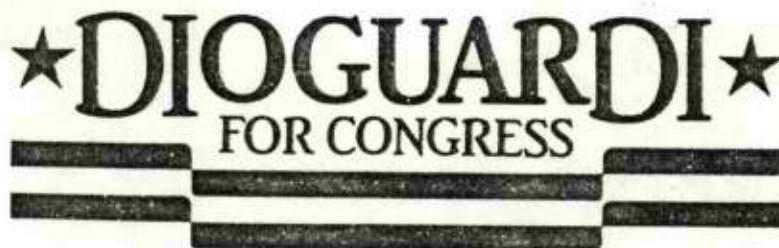
[Red handwritten signature]

[Handwritten notes in blue ink, including "3/2/91" and "3/2/91"]

[Handwritten note in blue ink: "3 A. 1"]

*With the Compliments
of the
Consulate General of Israel*

6380 WILSHIRE BLVD., SUITE 1700
LOS ANGELES, CALIFORNIA 90048
(213) 651-5700

ISRAEL AND THE MIDDLE EAST

The close relationship between the United States and Israel is based upon historical friendship, common purpose, and mutual respect. President Reagan is absolutely correct in recognizing Israel as the U.S.'s only reliable strategic ally in the Middle East. The Strategic Cooperation Agreement recently entered into by the U.S. and Israel underscores the commitment of these two nations to safeguard the West. Moreover, the United States and Israel have both prospered from one another over three and one-half decades. I advocate a continuation of policies aimed at both strengthening the U.S.-Israel ties and in maintaining Israel as the pre-eminent economic and military power in the Middle East.

Camp David Accords

I fully support the Camp David Accords that led to the Egyptian-Israel peace treaty and will work in Congress to encourage Cairo to fulfill its obligations under the agreement. The Accords have endured despite certain strains and they clearly demonstrate that face-to-face discussions between belligerents without any pre-negotiation territorial withdrawals is the only way to achieve lasting peace in the region. The Accords have also had the salutary effect of precluding Soviet involvement in the Suez area, a goal that should be extended throughout the Middle East.

Arms Sales to Jordan and other Arab States

The ill-advised AWACS sale to Saudi Arabia in 1981 and other U.S. arms deals with Arab states other than Egypt have not enhanced regional stability, improved the prospects for Middle East peace, or "moderated" the policies of certain states such as Jordan or Saudi Arabia. Equally disconcerting is the attempted blackmail of the U.S. by Jordan threatening to secure arms from the Soviet Union should the U.S. not comply with Amman's demands.

Presently, Jordan has re-requested that the U.S. supply her with HAWK missiles, F-16 jets, and other equipment. I oppose any proposed sale of these and other arms to Jordan or any other nation currently in a state of war with Israel. Furthermore, it is unclear why any offensive weapons systems are needed by Jordan. There must not be any sale of weaponry until Jordan eschews war with Israel as its policy and enters into direct negotiations with Israel along the lines of the Camp David formula.

Strategic Cooperation and Foreign Aid

The Strategic Cooperation Agreement between the U.S. and Israel is an enlightened policy that bodes well for security in the Middle East. The stockpiling of materials and pre-positioning of supplies in Israel will permit the U.S. to respond rapidly to crises in the area. Moreover, the availability of medical care for U.S. personnel through Israeli hospitals can only help in the saving of lives. I hope to see all areas of strategic cooperation enhanced in the years ahead.

U.S. security assistance to Israel has been beneficial to both countries. Vital information on Soviet military equipment and technological advancements has been made accessible to the U.S. by Israel. In addition, new U.S. equipment has been battle-tested by Israel in combat situations. Estimates are that \$50 billion in such data has been transmitted by Israel to the United States. In a related area, the Israeli intelligence agency Mossad has continually been among the most reliable information sources in the West. The U.S. has long profited by timely information from the Mossad.

U.S. security assistance to Israel is embodied in the foreign aid authorization and foreign aid appropriations legislation. A 1984 Department of Defence report States that the U.S. spent \$177 billion annually to defend NATO. This is sixty-eight times the amount spent on Middle East Security. Aid to Israel with the resulting protection to countries such as Egypt has freed the U.S. from having to increase ships and troops in the region. The cost-effectiveness of aid to Israel not only helps the U.S. economy, but is part of the prudent Nixon Doctrine of providing allies with the necessary means to defend themselves and U.S. interests.

In Congress I shall be a strong advocate for maintaining U.S. assistance to Israel and will work to educate others about the necessity of supporting one of America's best friends.

PLO and Terrorism

The PLO is a terrorist organization that having received substantial backing from the Soviet bloc, has undertaken a global campaign against Israel and the United States.

I condone Israel's effective defensive measures to combat the PLO in Lebanon and most recently in Tunisia. Moreover, Israel deserves praise from liberty-loving people everywhere for successfully fighting international terrorism such as in the Entebbe rescue in 1976 and in preventing nuclear proliferation through the elimination of the Iraqi reactor in 1981.

The PLO also deserves condemnation and retribution for singling out persons of the Jewish faith for harsh treatment as seen during the hijacking of TWA #847 and the Achille Lauro passenger ship.

I am unalterably opposed to any U.S. parlay with the PLO and any of its blood-drenched minions. The creation of any "PLO" state would be immediately harmful to Israeli and U.S. security. The U.S. should continue to actively oppose the PLO so long as it continues to foster Soviet goals through its international terrorist network and by its refusal to recognize the existence of Israel.

The West Bank and Gaza

The West Bank consisting of Judea and Samaria was seized by Transjordan in 1948. This military aggression was contrary to the position of the United Nations and was accorded little international recognition from that time up through the entire Hashemite occupation that ended in June 1967. Following the Six-Day War, Israel repeatedly offered to discuss the future of all liberated territories as part of a peace settlement with Jordan. These efforts were constantly rebuffed by Amman.

An irony about the West Bank is that between May 1948 and June 1967, there was little talk about these areas comprising some kind of "Palestinian" State. The PLO itself did not exist until 1964-- tacit admission that Jordan, an original part of the British Mandate for Palestine, is indeed the Palestinian State. The impetus for establishing a PLO entity has come from Soviet bloc, Arab, and Third World quarters as part of a concerted anti-Israel and anti-West drive.

I view Israel's creation of settlement on the West Bank to be legally justifiable given the realities of the situation. Under no circumstances should Israel be forced to surrender any portion of the West Bank and Gaza until Jordan and other interested parties agree to a protocol similar to the Camp David Accords. The future of the West Bank and Gaza requires direct Israeli-Jordanian negotiations predicated upon a renunciation of creating any kind of "PLO" state.

Status of Jerusalem

The United States was the first nation to recognize the State of Israel in 1948. This nation should also show the way to the world by recognizing Israeli sovereignty over the entire city of Jerusalem by relocating our embassy.

Israel has conducted an enlightened administration over the holy places of all faiths in Jerusalem. This admirable policy of permitting Christians, Moslems, and Jews the right to pray unhindered stands in marked contrast to the years 1948-67, when Jordan controlled the Old City of Jerusalem. During the Jordanian occupation, Jews were rigidly denied access to holy sites and Jewish cemeteries were desecrated.

The Israeli claim to Jerusalem is ancient, just, and based upon the undisputable right of a sovereign nation to decree its own seat of government. It is beyond dispute that while Jerusalem is among the holy cities of Christianity and Islam, it is the holiest city of Judaism. As a member of Congress, I shall vote in favor of moving the U.S. embassy from Tel Aviv to the capital city of Israel, Jerusalem.

Lebanon and Syria

Syria, Iran, and the PLO are responsible for the continuing unrest in Lebanon. Syria has always coveted annexation of Lebanon as part of "Greater Syria."

The Lebanese Civil War is a tragedy for that country in particular and the Middle East in general. In view of the incredible provocations posed by the PLO, Israel was completely justified in taking the appropriate security measures in 1981 to eliminate the threat on her northern borders. The tranquility presently enjoyed by the people of Israel in these areas today are a tribute to the success of the Israel Defense Forces' (IDF) actions from 1981 onward. Lastly, Syria is to be condemned for promoting the civil war in Lebanon, for outright military aggression, and for subverting the Israeli-Lebanese Agreement of May 17, 1983.

United Nations

I concur with President Reagan's oft spoken position that should Israel ever be expelled from the United Nations (UN), the United States and Israel will walk out together. I also favor a major cutback in U.S. support for the UN to show our displeasure with its continuing anti-U.S. and anti-Israel bias. The U.S. should withhold all UN support if there is any suspension of member's rights directed against Israel.

The UN has become a forum for the advancement of anti-Americanism and anti-Semitism under the guise of anti-Zionism. The vote of the General Assembly on November 10, 1975 to equate Zionism with racism was an act of despicable anti-Semitism and an attack on Judaism. Zionism is the legitimate national liberation movement of the Jewish people and over the years, Israel's integration of diverse cultures into a single state is a model for any democracy.

Finally, I advocate that the U.S. veto all future anti-Israel resolutions introduced in the Security Council. There can be no compromising with justice and I will bring my concern over this to the attention of U.S. representatives to the UN.

Human Rights for Soviet and Syrian Jewry

Those in the Soviet bloc, Arab, and Third World states who point the finger at Israel over human rights violations are hypocrites at best and liars at worst.

I condemn Soviet and Syrian anti-Semitism and the persecution of their Jewish minorities. In Congress, I shall support the Jackson-Vanik Amendment to withhold most-favored-nation trading status from any nation that denies the basic human right of emigration. In addition, I will bring my interest on the question of Soviet and Syrian Jewry to the attention of U.S. diplomats, Soviet and Syrian representatives both here and abroad, and work in whatever way I can to secure freedom for those Jews wishing to obtain their liberty in the West. Accordingly, I shall also support U.S. assistance in aiding Jewish emigrants adjust to their new lives.

Free Trade Zone

The House of Representatives passed the Free Trade Zone with Israel legislation in 1985 and I applaud the vote. As a Member of Congress, I shall work to help implement this Free Trade Zone which will mutually benefit the economies of both countries.

The Republican Commitment to Israel

I fully endorse the Middle East planks contained in the 1984 GOP Platform and look forward to expanding and building further upon these points in the future. It is my resolute opinion that American support for Israel is not only strategically imperative, but it is the only morally defensible position for the United States to have in seeking to promote democratic values, models, and peace.

דף... מתוך... דפים
סוג בשחוני... שמור
דחימות... מיד
מספר וזיהוי... 1215 19
שם... מבר...

אלו
המסרד

488 162.1.1

אל: מצפ"א. אירופה 3. ממ"ד - בינ"ל 1

נדב ספרן - לשלנו הגלוי 487

חמוהה במקצת קריאתו ב"וול סטריט ג'ורנל" לש"פ סובייטי-אמריקאי במזת"ת - ועוד מעל במה שמרנית בעיקרה. הטעון המרכזי אמנם מתמקד בניטרול הנפץ הסורי (המתיחות עם ישראל) תוך שימוש בתכנים מוכרים של הדברות בינמפעמית אך ייתכן שמעמדו של האיש (ידוע בקשריו עם ה-CIA שבג'נס, כזכור הודח בשעתו מראשות המכון ללימודי המזרח באוני' הרוורד) והעיתוי-ערב שיחות מרפי-פוליאקוב בשטוקהולם נותנים מימד של אקטואליות לרחשי לב של חוגי ממשל אס-אס העוסקים בסוגיה.

אלי אבידן
f.k

אש - ג'אנט 2 אש 1 אש 1 אש 3
4 1 1 2 1 3

משרד החוץ-מחלקת הקשר

6735

1010

דף 1 מתוך 1
עומק 8 מתוך 14
סודי ביותר

מאל: המשרד, נר: 448, מ: 1105
נח: מ, סג: מ, תא: 170686, זח: 2000

102.1.1

סודי ביותר/מיידי

מאל: ממנכ"ל, הורם.

מרפי - בריהם - שטוקהולם.

בהמשך לשלי בנדון.

נשיחה עם מרפי קבעתי כי נפגש לשיחה בנושא לפני צאתו
(בנראה ביום שישי כיוון שהוא עוזב ביום שני).

ג. מרפי ביקש מיוזמתו עדכון האם קרה דבר מה בנושאים
הביטורליים מאז המידע שהעברנו לאמריקנים לפני זמן מה בדבר
המסר על ידי הפינים, כמו כן שאל אם ראוי שיוכר זאת בשיחות,
מתוך הנהגה כי בן שיחו פוליאקוב מודע לנושא. אמרתי שאבדוק
והוספתי כי יש פנים לכאן ולכאן, ועם זאת הבעתי דעה מסתייגת.
אמר - והדבר נראה לי - שאולי ראוי שישראל, כפי שהתכוון
ממילא, על מצב היחסים הביטורליים עמנו, ותו לא, ויראה אם בן
שיחו ינדב משהו.

ג. מודה על תדורך עד יום שישי בבוקר שעוננו ל לרבות בענין
יהודי בריהים כפי שביקשנו.

לובינסטיין==

תפ: שהח, מנכל, ממנכל, מצפא, מואר

ס.י.ס. ס.נ.ר.

דף..... מתוך..... דפים

שמו

סוג בטחוני.....

מיון.....

דחיות.....

תאריך וזמן.....

מס'.....

אל:

המשרד

286

102.1.1

מצפ"א. מרכז.

לשעבר יועצו של בז'יז'ינסקי

Robert Hunter

מא"צ עם

בעניני מז"ת. כיום ממונה על מח' אירופה, מז"ת ובעיות הנשק הגרעיני

CSIS

(1) הוא סבור שהממשל הנוכחי איננו עושה מספיק בקידום תהליך השלום במז"ת.

הסברתי לו שארה"ב לא יכולה לנהל מו"מ במקום מדינות ערב - וכו'.

(2) מתח ביקורת על מחדלי הממשל במדיניות החוץ בכלל וטען שכתוצאה מכך

יחוזקו הרדיקלים בעולם הערבי. ברור שאם הדמוקרטים ינצחו בבחירות - עשוי

האנטר למלא תפקיד מרכזי בממשל.

מ. רוזן

2
3
1
2
1
3
4
3+4
4

משרד החוץ-מחלקת הקשר

101

אלו נוש, נר: 78, מ: המשרד

דח: 7, סג: 8, תא: 080686, וח: 1630

102.1.1

סודי/רגי

לשגריר, ציר, מתני.

להלן מהאג משיחה עם איש שגארה'בו-

שה'ח הולנד הציע לעמיתו הקמת קבוצת עבודה של 278 מומחים מוה'תיים ארה'ב - אירופה, שתדרך במצב במוה'ית. הרושם שהאמריקאים קבלו שאין כוונת האירופאים כפי שהוצגה ע'י' שה'ח הולנד למסד דיונים מוה'יתיים אלה. מכל מקום דחו ההצעה באדיבות על הסף כך שלא נבנסו בכל לדיון מעמיק בהצעת דון דן ברוק. האמריקאים דחו הרעיון בטענות:-

1. אין עתה נושאים לדיון, אין זה העיתוי המתאים.
2. אין לקיים דיונים אלה ללא שיתוף הצדדים באשר תוצאת דיונים מעין אלה, שהציע דון דן ברוק, משמעותם הליכה בכיוון של שלום כולל והעלאת רעיונות כיצד יראה השלום ויקדימו התוצאות למשא ומתן בין הצדדים.
3. האמריקנים אינם מאמינים שוואן דן ברוק דיבר בשם כל ה-12, באשר אינם מעריכים שחלק ממדינות הקהילה היום מסכימות להתייעצויות מסוג זה. לדברי בן שיחי רואים זאת ב'בלון ניסוי' של וון דן ברוק.
4. בנוסף לרעיון זה מיקד ההולנדי דבריו בנושא ועידה בינ'ל ונושא ההגדרה עצמית - קונפדרציה עם ירדן.

ב. 'מפגש גימניט' ופסגת סוף יוני. מתוך הערכות בשגרירותם באן, ודיונים עם שגרירם הנודד לקהיליה, אלכס וולף.

אין בידם עובדות מוצקות אן משערים שהנשיאות ההולנדית בכל זאת תסתיים באיזה הודעה שהיא. להלן מתוך שיקוליהם להערכה זו

משרד החוץ-מחלקת הקשר

- המבוססת בשיקרה על התנהגות וון דן בדוק על רקע פעלתנותו מאז ינואר השנה:
1. תסכול שלא יכלו לתרום להתלין השלום במוה'ת, יתר על כן רואים בנך הודמנות שהלכה ומחמפה ולבסוף אבדו אותה, דצון להשיאם חותמם על החלטות הקהיליה ולא להעביר הנשיאות בלא כלום לבד'שים.
 2. ב-6 השבועות הראשונים לנשיאותם ראו אפשרויות לפעולה קרי לסייע לצדדים בשיקר ביחס לוועידה הבינ'ל. להמצבהשתנה עם נאום חוסיין בפבר'.
 3. באותה תקופה האג הייתה במדכו הפעילות, ביקור דוה'מ', פרס, שיחות מרפי כאן, שיחות מרפי עם חוסיין שיחות דוה'מ' בלונדון. לתאור מצב זה מוסיפים גם ענין כינון היחסים עם ספרד כאן.
 4. כמה מחברות ה-12 דחקו שה'יח הולנד לפעלתנות שתוצאתה ההחלטה על המגעים. לדברי בן שיחי המהלכים לא היו פרי יוזמת וון דן בדוק, אך לא היה 'קשה' לשכנעו לפעילות.
 5. בנושאים הבינ'ל שהקהיליה דנה בהם במהלך ששת החודשים אינם יכולים לצאת בהערות או הודעה.
- בענין קונסדורה. אידופה נשארה בחוץ.
- הגשת הדמארט לצ'יכי נשאר ללא הד.
- התבטאו כבר בנושא דראף ולהערבת בנשיחי בריטניה לא תאפשר לקהיליה לצאת בהודעה מעבר למה שנאמר עד עתה.
- הנושא היחיד שנשאר הוא המוה'י'ת. לגביו יוכלו להתבטא וכו רק שהתבטאות זו תהיה סיכום הפעלתנות.
6. לדברי בן שיחי, הערבתם היא, במידה והאירופים יסכמו הודעה כלשהיא, אינם רואים שתגדום לנוק להתלין במוה'ת. עד כאן.
- מצפ'א.

תפ: ממנוכל, מצפא, אירא

משרד החוץ-מחלקת הקשר

סודי

א"ל: המשרד, נר: 198, מ: 1111
 ד"ר: ס. ס. תא: 060686, רח: 1730

102.1.1

סודי/רגיל

מצפא

משימת מרפי עם חרש

לפרשת פולדז, מרפי אמר שהמאמץ הוא עתה לאחר, CONTAIN סד, הבעיה מהר ככל האפשר, אולי יישארו צלקות אך לא פצע פתוח. אשר לביקור חוסיין, מצפים לשמוע ממנו ובעיקר על מאמצי התיוון שלו.

לחס אין עדיין תשובה: מה היו הישגיו. מרפי העיר שהמלך נגד החרש - מעט ומבאן רצונו לפעול. תפיסתו היא שהתקרבות עיראקית-סודית תעזור לסיום המלחמה במפרץ, תטה את סוריה לקו הירדני מעורי נורה מצידו. ישפוט גם על משבר חוסיין-אשפז ואולי ניתן יהיה להגיע לפסגה ערבית.

נקשר לשאלת טאבה, אמר מרפי, שללא קשר למצב הפנימי בישראל, הם עשו כל המאמצים לפתור הבעיה. אמר כמה שלפני כן אמר לו חכי אבנז שנושא טאבה הוא פקק שיש לחלצו כדי להגיע לתוכן הבקבוק. ככל שהנושא מתארך כך מתעוררים התשדודות בין שני הצדדים.

אשר לנוסיעת המוכיר, אמר שהיו כאלה שכבר הכינו בשבילו לוגי נסיעות אך לאמיתו של דבר נחכה עד לאחר ביקור חוסיין כדי לבדוק.

על בריהם' בהקשר הסורי אמר מרפי שיש עצבנות-מה אצל הסובייטים ביחסיהם עם סוריה. הם התנגדו ליחסו של אסד כלפי ערפאת ולא נתנו בשום פנים ואופן SLAVE CHEESE לסוריה. התקיימו מגעים בין ארהב ובריהם' כאן במחמד' ולדברי מרפי, אחר היסוסים אמר שדיברו עם הסורים.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

9477

נכנס

סודי ביותר

מס' 1
מס' 14

מס' 8

מס' 102.1.1

מס': המשרד, נד: 192, מ: 110
מס': מ, סג: מ, תא: 060686, רח: 1800

סודי ביותר/מיד

מס': ממנכל, היועץ המשפטי, מצפא

משיחה עם צירלי היל.

מס': מאכה. האמריקנים אמרו למצרים אתמול, כי אין מקובלת עליהם
מס': תוספת הסעיף שמבקשים המצרים לכלול (מהו?), וכי עליהם לדעתם
מס': להסכים לנוסחה האחרונה לה הסכימה ישראל.

מס': ביקור המזכיר. אין שינוי בתכניות המזכיר, ואין חדש באשר
מס': למסע לאירוע. כרגע ההכנות הן למסע באסיה ואחר כך לחגיגות 4.7
מס': בניו יורק.

מס': המיסקה הסעודית. תחנות הרווחה שהענין מאחורי הממשל.
מס': ביקור חוסיין. אין צפי מיוחד.

מס': רובינשטיין

מס': שהח, ממנכל, מצפא, סייבל, ד/מרכז

105-1

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED

DATE 10-10-01 BY 105-1

REASON FOR DECLASSIFICATION

105-1

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED
DATE 10-10-01 BY 105-1

REASON FOR DECLASSIFICATION

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED
DATE 10-10-01 BY 105-1

105-1

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED

י ו צ א

בלמ"ס

אלו בון , בריסק , האג , לוונדון , פריס , דומא , מדריד ,
 וינה , אוסלו , בוקרשט , ברן , הלסינקי , קופנהגן ,
 שטוקהולם , ליסבון , טוקיו , קנברה , ווילינגטון , וושי ,
 אוסטה , בייס , ברויכליה , מנסיקו , נרו חוזם 387 ,
 מ : המשרד

ד : ד , סג : ב , תא : 050686 , ות : 1900

102.1.1

בלמ"ס/דג"ל

ביקור רוהמי בריטניה בישראל

בהתבטאויותיה של גבי תאצ'ר בארץ ועם חזרתה ללוונדון מספר
 אלמנטים משמעותיים:-

1. אלטרנטיבה פלסטיואית לאש"ף:-

WE HAVE BEEN DISCUSSING REPRESENTATION OTHER THAN THE PLO
 OBVIOUSLY, IF NOT THE PLO, WHO SHOULD REPRESENT THE
 PALESTINIAN PEOPLE, AND OBVIOUSLY THERE HAVE BEEN A NUMBER
 OF PROPOSALS PUT FORWARD. BUT YOU MUST NEVER STOP TRYING
 AND I THINK THAT THERE PERHAPS MIGHT BE DIFFERENT VIEWS
 AS TO WHO SHOULD REPRESENT THE PALESTINIAN PEOPLE, BUT WE
 MUST CONSIDER AN ALTERNATIVE, BECAUSE WE SIMPLY MUST
 FOLLOW ALL ROUTS.

WE MUST CONSIDER ANY WAY FORWARD, INCLUDING THAT OF TRYING
 TO FIND PALESTINIANS, NOT NECESSARILY THE PLO, PALESTINIANS
 WHO ALSO WOULD TRULY REPRESENT THE INTERESTS OF THE
 PALESTINIAN PEOPLE.

1.1.801

משרד החוץ-מחלקת הקשר

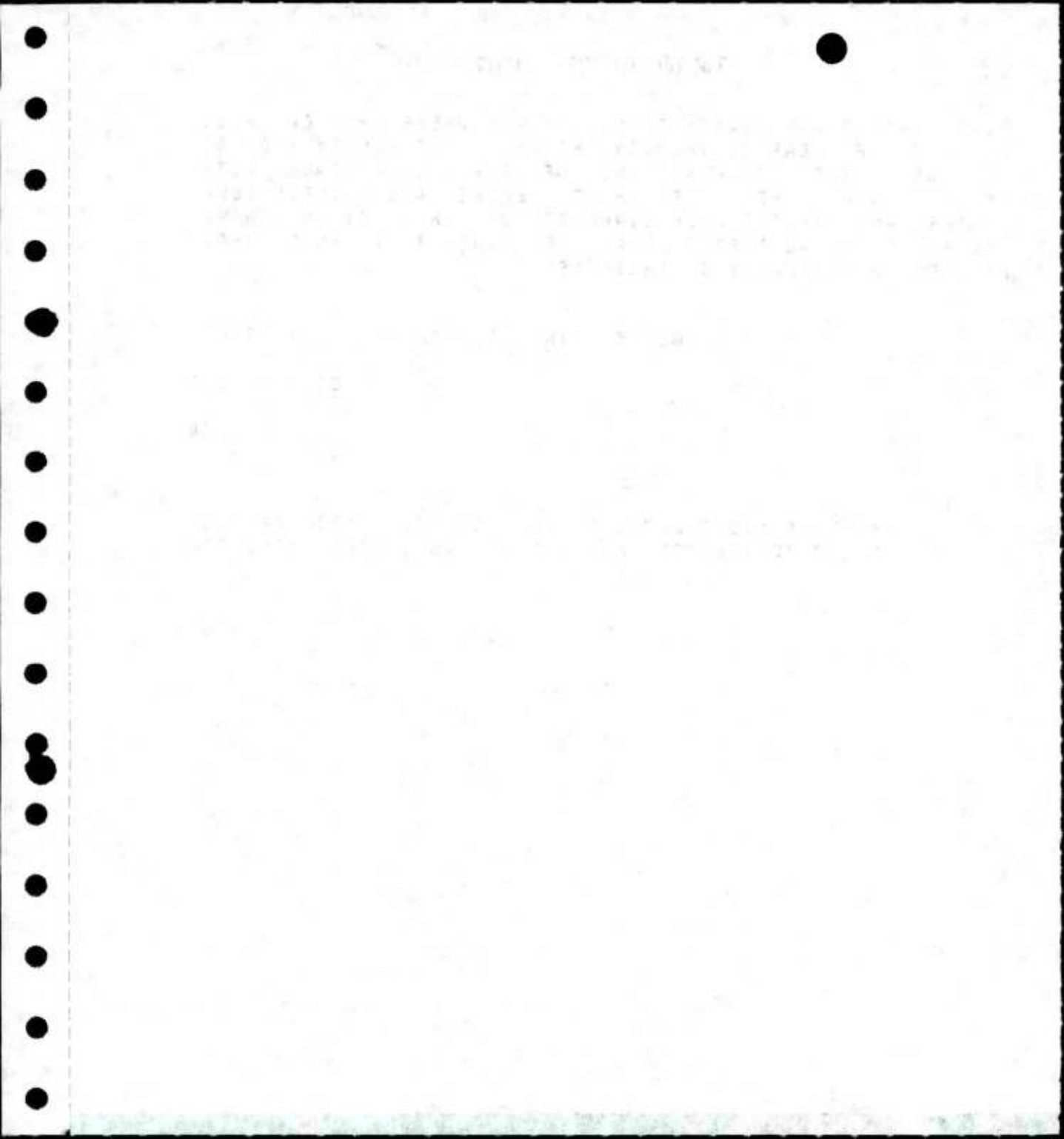
MOVE AGAINST ANY JEWISH COMMUNITY ANY WHERE, THEY CAN FEEL
A WAVE OF FEAR GO THROUGH THE WHOLE COMMUNITY, AND SO
OBVIOUSLY THEY TALK NOT ONLY OF PEACE, BUT PEACE WITH
SECURITY, AND THEY MUST HAVE SECURE AND DEFENSIBLE
BORDERS, AND THAT I UNDERSTAND, BECAUSE THEY NOT ONLY HAVE
TO BE SECURE AGAINST ORDINARY OPPONENTS, THEY HAVE THAT
BACKGROUND ETERNALLY IN THEIR MEMORY.

נרמיון לסכוי יויה הנריטית IDH 027/5

הסורה/תבנים

טר

תפ: שהם, מנכס, ממנכס, סמנכס, או קיאנייה, מצרים, מצפא, אירא,
אירב, מואר, אסיה, מאפ, אמלט, מוחים, ארולכ, מעת, הסורה, ממד

משרד החוץ-מחלקת הקשר

2. הגדרה עצמית אין פירושה מדינה פלסטינית:-

INTERVIEWER: WHAT IS SELF-DETERMINATION IN YOUR MIND? PRIME
MINISTER: SELF-DETERMINATION, NOT FOR AN INDEPENDENT
PALESTINIAN STATE. I THINK THAT WOULD CAUSE ENDLESS
PROBLEMS AND WOULD NEVER BE ACCEPTABLE, SO I DO NOT THINK
THERE IS MUCH POINT IN GOING FOR THAT. I THINK THE MOST
POPULAR AND MOST ACCEPTABLE-WIDELY ACCEPTABLE-IDEA IS FOR
THE WEST BANK TO BE PART OF A FEDERATION WITH JORDAN.

(ראיון לטלוויזיה BBC 27/5-1)

3. ישראל נקוקה לבטחון-לכך השואמה:-

I UNDERSTAND MORE VIVIDLY THAN I EVER HAVE BEFORE THE
NEED FOR SECURITY. SIX MILLION JEWS WERE MASSACRED IN THE
LAST WAR, AND IF YOU HAVE BEEN THROUGH THAT AND KNOW THAT
THE POLICY OF HITLER WAS TOTAL EXTINCTION, OF COURSE
SECURITY MEANS SOMETHING VERY SPECIAL TO YOU AND EVERY

דף 2. מתוך 2. דפים
סוג בשחוני סנד?
דחיות... מ???
מאריך וזי"ח 10304.4.77 ג' 86
מס' פג'

אלו

1/2

095

10211
המשרד

אל: מצפ"א, ממ"ד

משיחה עם מרפי.

א. שאלתי לצפי לביקור חוסין, אמר כי אין "חטריס" תכני לביקור.

ו.א. בתחום הבין - ערבי תהיה "הקשבה" לתיאורי חוסין ממגעיו עם סוריה ועיראק. הוא מגלה פעילות ענפה למדי; בדרכו לפאריס עצר בדמשק, את רפאעי שלח לאחונה. במגעיו עם ארה"ב בימים אלה לא היה קומוניקטיבי מדי. תחושתו היא השגת התקדמות מה להפגת מתחים.

ב. לשאלה אם ישנה התקרבות סוריה לעיראק על חשבון היחסים עם איראן - תשובתו היא שהמחיר לתזוזה כזאת שתדרוש סוריה צריך להיות גבוה ביותר. עד זה לא כבר טענו הסורים כי כל עוד צדאם, תגסין חי לא יוכלו לעשות דבר להתקרבות לעיראק, ומנו באדיקות את חטאיו; רדיפת הבעת הסורי, חבלה בסוריה. אינדיקציה טובה תוכל להיות אם יפתחו הסורים את צנור הנפט. בעיני מרפי זו תהא הפתעה.

ג. בעיות סוריה - איראן עתה הן כלכליות. בגלל מצוקה כספית גילו האיראנים יתר קשיחות כלפי הסורים בתביעת מחירים בעבור הנפט (בעבר נחננו באשראי נוח או אף חינם). נכזבו חלק מציפיות הסורים.

ד. סוריה עשויה לשחק בניתת הפיוס הפנימי בעולם הערבי, אך אין בסיס לחששות מ"סגירת סורות" ערבית לתכנית גדולה בגד ישראל. המכשולים על מכונם, כתמיד.

ה. חוסיין כמובן בדעה שפיוס בתוך הערבים, כמו בציר דמשק-בגדד, יסייע אף בהליך של שלום. האם הסעודים דוחפים לכך? קשה לדעת. הערה: לדעת פלטרו שביקר בסעודיה (ראה מברק נפרד) מכל מקום מרוצים הסעודים מכל פתח לכיוון זה.
2. בתחום תהליך השלום אין סיכוי בשעה זו שחוסיין יתקרב לשולחן הדיונים. הוא יישאל ע"י האמריקנים מהם סדרי עדיפויותיו, בין היתר באשר ליחסיו עם הגדמ"ע, שיש לגביהם פתיחות מצד ישראל.

סמח 2
מח 3
ג/א 1
372 2
אלה 1
מח 4
מח 3+4
מח 4

ס י ש ס
ד...2...מתוך 2...דפים
סווג בטחוני
דחיות
מאריך וז"ח
סידור מס' פנקס

אלו

2/2

095

3. אין אפשרות מעשית לדבר על עסקות נשק; יש עדיין תרעומת וטינה אצל חוסיין כי הממשל לא עשה די בעניין זה.

4. הביקור יכולול מפגשי נשיא, מזכיר המדינה, מזכיר ההגנה. אין כוונה ללכת לגבעה.

5. לבנון-ישראל. א. כמובן שמח לעדכון על שיחות גולדינג בארץ והנימה הנינוחה יותר כלפי יוניפי"ל. אגב, בווינגטון נמצאים אלי סאלם (שהי"ח הלבנוני לשעבר המשמש יועץ לג'ומאייל) וגסאן מוני, ומקיימים פגישות עם אנשי הממשל בארגון שגלבנון.

6. מצרים. א. טאבה - בנפרד.
ב. מטרחי תוכן שלכם 116 (שגמצרים בתאילנד). הערתי בחיוב על דברי סגארה"ב בכווית (שלכם ח/207).

ג. שלל השמועות על מחשבות אמריקניות ל"פרוטוקטורט" סורי בחלק מלבנון (שלכם 104).
הנוצרים הלבנונים חוזרים ומביעים דאגות מ"מכירת" לבנון לסוריה ע"י ארה"ב, לחאבן לדבריו-להד"ם.
בפגישה השתתף וילקוקס.

רובינסטיין

משרד החוץ-מחלקת הקשר

9683

NSI

110

**

**

**

**

אלו: נ"י, וושה, בטחון, נד: חוזה 204, מ: המשרד
דח: מ, סג: ס, תא: 030686, זח: 1600

(102.1.)

סודי / מידע

השגריר.

דע: משרד הבטחון - לונדון.

פגישת דוה'מ' - גולדינג, 3/6.

בהתאם לבקשתו התקבל גולדינג לשיחה עם דוה'מ'.

1. יוניפיל. גולדינג פתח תוך צ'ין הבדלי הדעות בין האו"ם לישראל בכל הנוגע לרצועת הבטחון. אמר שהגישה הפרגמטית של שר הבטחון אינה מקובלת על חברי מועצת הבטחון והמדינות התורמות בוועד ליוניפיל ולכן חייב מנכ"ל האו"ם להצביע על התקדמות בדוח שעליו להגיש ב-19/6. באשר לישראל אינה מוכנה בשלב זה לפנות טמזון. חשבו למזכ"ל לציין שממשיך ישראל הביעה את נכונותה להכנס למו"מ' על מנת לנסות ולמצוא דרך לשלוב יוניפיל להשגת בטחון ושלוש בינ"ל בדד"ל. הנוסח שהוברק בנפרד מקובל עליו והוא ימליץ בפני מזכ"ל האו"ם לשלבו בדוח.

2. דוה'מ' הביע דאגה מנסיונות ההתבססות של אש"ף בצידון. גולדינג ספר שבר' מעוניין למנוע זאת ולכן פתח בהתקפה על מחנות הפלסטינאים בירדן.

3. לשאלת גולדינג במה יכול לסייע מזכ"ל האו"ם בתהליך השלום השיב דוה'מ' שאנו עסוקים כרגע בנסיונות לפתרון בעית טאבה. למצרים תפקיד מדכוי בתהליך השלום ולכן חייבים אנו להסיר קודם כל מבטל זה. נוכחת סוכנויות האו"ם בשטחים תורמת לשיפור המצב הכלכלי שהוא גורם מסייע חשוב לקראת התהליך המדיני. חשוב מאוד להוציא את הפליטים מהמחנות בעזה ולהעניק להם שכון קבע דבר הדורש אמצעים כספיים גדולים והאו"ם מומן להשתתף בגיוס האמצעים למטרה זו. דוה'מ' ציין שהדעיון למנות נציג או"ם לשטחים אינו נראה לו. מינוי זה יעורר דק התנגדות

11-201

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ולא יביא כל תועלת. גולדינג העיר שדעיון זה אינו של מובל האו"ם והוא מתיחס אליו בוהירות רבה. אך לעומת זאת מצא אוהדים כרעיון בנריטניה.

4. גולדינג הוכיר שלמובל יש מנדט לבנס ועידה בינ"ל לשלום. דוהימ' העיר שקיימת בעית המסתתפים בוועדה ובן הנעיתיות בהרכבת משלחת פלסטינאית-ירדנית. דוהימ' נגע בתכנית הכלכלית למוהי'ת ופרט שובות קדימה לתכנית זו יש לתת למצרים ירדן הגדה ועזה. הדגיש שתכנית זו אינה באה במקום תהליך השלום אלא מטרתה לבנות תשתית נוחה לתהליך עצמו. הפגישה נמשכה 50 דקות לגולדינג נלוו אימה וליסה בוטנהיים. ארבל 2.

ט. ג.

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנככ, ממנככ, ר/מרכז, רס, אמן, ממד, מצפא, סייבל, אליאנ, ארבל2, קידר, מותים

102.1.1

30

שגרירות ישראל - וושינגטון

אל:

2

המלצר

מחבר המלצר

ס 7 8 8 8 8 8

דפוס.....מחור.....דפוס

סוג בטחוני.....לל

דחיות.....לל

תאריך וזיית.....ס

מס' מברק.....

המנכ"ל, המנכ"ל, המנכ"ל

(1.6.86) Meet the Press, המנכ"ל

MR. M. KALB: Mr. Secretary, let me shift subjects now. The Middle East. Are you planning to go to the Middle East this month?

SECRETARY SHULTZ: I'm practically always ready to go to the Middle East if there is something worthwhile that has at least some chance of being accomplished. I don't say that I have to go out with a cold deck and I'm willing to fail and try, but if there is

FEDERAL NEWS SERVICE 202-347-1400
NEWS FOR THE NEWS MEDIA

MEET THE PRESS-SHULTZ-6/1/86 -8-

something to try at, we're always ready to go. But it's a question. Judge Abe Sofaer has been out there for the last two weeks trying to see if he can't put together something on Tabah and it hasn't been possible to do it, and he's pretty good.

MR. M. KALB: And if it hasn't been possible to do Tabah, does that mean that you are wiping out the possibility of going to the Middle East this month?

SECRETARY SHULTZ: I work on that problem of the Middle East practically continuously and I don't intend to let up on work on that, because if there is something constructive, you can just move the ball along an inch, why, I think it's worthwhile. King Hussein will be here a week from tomorrow. We will have a chance to meet with him and we're continuously appraising the situation.

מלצר

*

2

2-

3

1

3

2

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7500

** יוצא

שמו

102.1.1

**

**

**

אל: נוש, נר: 896, מ: המשרד
דח: ר, סג: ש, תא: 280586, זח: 2000

X
3

שמו/רגיל

סגיר. למדן.

בא"ב של המנכ"ל והסנמור קרי בהשתתפות הח'מ' ביקש הסנמור
להתעדכן על תהליך השלום וסוגיות שונות במדיניות החוץ של
ישראל. הסנמור סיפר שהוא נמנה על מתנגדי 'העיסקה הסעודית'
אך דוקא בביקורו בארץ נחשף לפרובלמטיקה ולתפיסה שעל ארה"ב
לשמור על מעמדה בערב הסעודית ואין לה דרך אחרת וזאת אספקת
נשק. ממנכ"ל הסביר בהרחבה אי הוודקוה של ערב הסעודית לפריטי
הנשק שבטיסקה, על דרכי ובעיות ערב הסעודית מבית, ועל הנוטל
הנוסף המועמס על ישראל. כלכלתה וחברתה בעקבות כל עיסקה
המזרימה נשק חדש למדינה ערבית.

מנהל מצפ"א.

חפ: שהח, מנכ"ל, ממנוכל, מצפ"א

1.1.601

104

40

10

ТН: Г. ОО. Ш. ДН: 388082, ТТ: 0000

WEST COSTI

SUBJECT INDEX

72 400 557-5575 FAX

ש.י.ק. ס.נ.ר.י
דף.....מחוז.....דפים
סוג בשחוני...סודי
מילדי
דחיות
תאריך וז"ח...26 1900 במאי
.....

אל:

722

102.1.1

המרכז.

הסכמי ק.ד.

האם ישנן ידיעות כלשהן על כוונת מצרים להצהיר על ביטול חד-צדדי של
הסכם קמפ-דוד בהיבט הפלסטינאי ? (זאת 'אור הידיעה מלונדון שפורסמה
ב"הארץ" של ה-22/5).

מ. רחל

2 1 3 2
ס'ח'ה ג'ט' ג'א/ג'ט' ג'ט'ה
ח'ג'ט' ג'ט' 4 1

מל: המשרד, ור: 69, מ: האג
 דח: מ: סג: ש, תא: 230586, רח: 1203

102.1.1

שמו/מיד:

מל: אירופה 1

מאח: מגידו, האג

ארה"ב /קהיליה - מזה"ת

משיחה עם אנשי שגדה"ב

האמריקאים באן מאז מאוכזבים מהמהלך ההולנדי/קהילתי לגבי
 ערפאת. נפגעו שלא שותפו בניגוד לעבר במחשבות שהתגבשו במהלך
 השבועות האחרונים לקביעת הפגישה עם ערפאת. במהלך הנשיאות
 ההולנדית מסרו לאמריקאים על הפגישות המתוכננות בעמאן וזמאק
 אך על הפגישה עם ערפאת למדו בדרך מקרית. גם התשובות שזכו להן
 בעקבות פניותיהם לא לקיים המפגש לא היו ברור שייפ והיחסים
 הדווקים בד"ב.

בראשית יוני יהיה באן אמרקורסט לביקור פרטי. נקבעה לו פגישה
 עם המנכ"ל המדיני באשר מטרת האמריקאים היא לתת על מהלך
 המחשבות בנשיאות יקראת בנס פ-7 יוני - נוסח גרמניש ולקראת
 הפסקה האירופית בסוף יוני
 מגידו

תפ: שהח, דהח, שהבט, מנכ"ל, ממנכ"ל, סמנכ"ל, מסד, רס, אמן, מצפא,
 אירא, אירב

משרד החוץ-מחלקת הקשר

2777

0131

שמו

5

אל: המשרד, נד: 54, מ: האג
דח: מ, סג: ש, תא: 160586, רח: 2049

102.1.1

שמו/מיד

אירופה 1

דע סאיה (הועבר)

מהשגריר, האג

המנכ"לים המדיניים ב-14, 15. מפי הופלנד מנהל לשימנ"ל.
סכסוך ישראלי-ערבי;

הביא דו"ח בכתב על בצוע המנדט לנשיאות. מסקנות הדו"ח שלא
ניתן לקבוע
עובדות חדשות לא בצורת הצהרה ולא בצורה אחרת. יש להמשיך
ולשקול בהתמדה

מה יכולה אירופה לתרום בשתי הנקודות המוסכמות בכוונים
כונסטרקטיביים

יא. ועידה בינלאומית

ב. הסכם חוסיין-ערפאת

דו"ח זה יוגש לשדים במפגש נוסח גימניק ב-7.8/6.
ביקור ון דן ברוק בטוניס:

משרד החוץ-מחלקת הקשר

עמדתם נשארת בעד ריון בטרזיקה שיכול להקיף נושאים מדיניים אך
בלי הודעות
למרות הסיכום בשלב יותר מוקדם על דרג המגעים עם אשפי, הציגו
השאלה
שהברקתי בנפרד. להעירי שהדובר לפני יומיים נתן להבין דברים
שונים בתכלית
הגיב שהיה זה לפני יומיים, ומאו השנוי בהחלטה. זאת החלטה
הרשה. להעדותי
הנוספות המבורקות בנפרד, אמר שון דן ברוק יתייחס לשני נושאים
בלבד בשיחה
אם אכן תקייים, ואלה יהיו עמדתם נגד הפרור והוקעתו, ותהליך
השילום. הגבתי
בנפרד.

לוב:

סוכם שגירוש דיפלומטים האירופאים מלוב בלתי-מוצדק ובלתי
כביל עליהם.
תגובתם תונחה ע"י עקרון המאון וההדדיות בייצוג דיפלומטי, וכל
מדינה
תוכל להחליט אם לשגר דיפלומטים אחרים במקום המגורשים ליש להם
יסוד
להניח שלוב לא תדחה פתרון כזה או לגרש דיפלומטים לובים
נוספים. דנו
בחילופי מידע על המרוור הן במישור של טרבי והן במישור שיתוף
הפעולה
המדיני.

אירן-עיהק:

סיכמו עמדותיהם ב-:

- א. מעקב מקרוב וכל מאמץ למנוע הרחבת הקונפליקט
- ב. מגע הדוק עם מדינות הספרץ, מבלי להודות עם צד זה או אחר
- ג. כיבוד החוק הבינלאומי בספרץ, ביחוד לגבי חופש הספנות
- ד. תמיכה במאמצי מריכל האוימי
- ה. גנוי השמוש בנשק כימי

משרד החוץ-מחלקת הקשר

1. כיבוד זכויות האדם ע"י הצדדים הלוחמים
פניות הקהילה בעניין המרוז:

פנו למדינות ערב ומאיר, ועוד מנצעים הפניות לכל
הבלתי-מודעות, בעזרת
הנדימים והצרפתיים. יש לציין תגובה חריפה בלתי-צפויה בבית
האמירויות

המאוחדות הערביות SAU, וצפויה באלג'יר, האשמת האמריקנים
בכל
בירות מאיר אך נימה יותר מאופקת ועניינית בבודפשט, נכונות
לשיפי בקהיר
ותגובות מינימליות אך גם הבנה כללית באפריקה.
תיאוס ההנחיות לכל חברות הקהילה לגבי השלכות צירנוביל
העסיקוס בדיוני-
הם במשך שעות וממשיך להעסיק במיוחד הנשיאות המכוונת והדואגת
לשנויים.
השגריר

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ממד, דס, אמן, אירא,
אירב, כלכליות, פרנ, מזאר, מצפא, ניר/ממרהמ

1.97... מחור... דפים
 סווג נסחוני... שבו
 דחיסות... מלל...
 פמריץ נד"ח... 16.1400... מאי 56
 ...

אל:

439

המשרד

10211

אל: מצפ"א, ממ"ר

מקפרלן

424

לשלי

א. שאלתי את מקפרלן באירוע חברתי אמש האם אמר את הדברים המיוחסים לו ב"אל - צימד"
 בדבר חכנית שלום חדשה של הממשל. אמר שאכן נתן ראיון לעתון זה, אך לא אמר את המיוחס
 לו כל עיקר. הדבר הקרוב ביותר לכך שאמר היה, כי הנשיא ריגן מעוניין, לפני סיום
 כהונתו בהישג בשני תחומים: צמצום החימוש (במו"מ עם בריה"מ) ותהליך השלום במזה"ת.
 ואולם, בנושא, אחרון זה לא ניתן יהיה לעשות משתו לפני השנת הבאה.

ב. מקפרלן הוסיף כי לא דיבר על חכנית חדשה ואין לו כל ידיעה על כך. יעקב על מנת
 לבדוק את הפרסום.

רובינשטיין

ס"מ 2
 חת 3
 גמ 3
 גמ 1
 1031 1
 ס"מ 1
 חת 1
 חת 4
 חת 1
 חת 4
 חת 1

סגרירות ישראל - וושינגטון

אל: המשרד

380

102.11

ס ו פ ס ס ר פ

דפ. מתוך דפים

סוג בשחוני. שמגר.

דחיפות. רגיל.

תאריך וז"ח. 15.10.55. סא

סיכום חש"מ מ"מ מברק.

ממכ"ל. חצ"א

פגישת קירבי - ח"כ א. נמיר.

ח"כ אורה נמיר נפגשה ביום ג' עם ביל קירבי ממחמ"ד לפי בקשתו, בעקבות שיחתה עם מרפי. הוא ביקש לשמוע יותר על השקפותיה והשקפות הקבוצה שהיא חברה בה, על עתיד תהליך השלום ועל הסיכויים קירבי חזר על התבטאויות מרפי ואחרים שאין הם רואים באופק רעיונות חדשים או סיכויים לתווה מצד חוסיין. הוא הביע דאגה מאפשרות חידוש ההתנחלות עם בצוע הרוטציה. ח"כ נמיר אמרה כי בהסכם הקואליציוני סוכם על שש נקודות חדשות שטרם הוקמו וייתכן שיוקמו אחרי אוקטובר.

דני בלור

ח 2
ד 3
ג 3
ב 1
א 3

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שמו

102.1.1

אל: ווש, נד: 425, מ: המשרד
 דח: ד, סג: ש, תא: 150586, זח: 1500

שמו/רגיל

דברי מקפרכיין ל"אלציאד"י.

בסי"צ' (14) קטעים מדאיון מקפרכיין ל"אלציאד"י נלבנונ).
 התהליך המדיני מקפרכיין אמר שווינגטון מבינה תוכנית חדשה
 לשלום במזה"ת ובי היא תשקיע מאמצים במסגרת התוכנית בתקופה
 המקבילה בשנה הבאה. לדבריו ע"מ' לפתור את הסכסוך
 הערבי-ישראלי וכדי להגיע לפשרה יש צורך בהנהגה אמיצה והדבר
 נכון ביחס לארה"ב, ישראל, ירדן והפלס'.
 לוב. - התקיפה היתה מכוונת נגד הממשל הלווי. "אנו קיווינו
 שהתקיפה תגרום ליצירת מרד עממי נגד המשטר הלווי".
 בתשובה לשאלה אם ארה"ב מוכנה לתקוף באותה צורה את איראן
 וסוריה אמר: "אין זה מעשה חובמה להשתמש באותו אמצעי בשאר
 המקרים. דרך זו לא תוביל בפועל לחיסול הטרור. ע"מ' לטפל
 בטרור באופן מוצלח אין מנוס מהתמקדות בפתרון בעיות היסוד
 באמצעות מו"מ".
 בינ"ל 1/ממ"ד.

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מדכו, רס, אמן, ממד, מצפא,
 סייל, שמורק, מעת, הסברה

2569

NSI

משרד החוץ-מחלקת הקשר

100

אל: אנקרה, נר: 55, מ: המשרד
דח: מ, סג: ס, תא: 150586, וח: 1430

102.1.1

100/מיד

הממונה

אדמקוסט נאות להעלות את ענייננו בשיחתו עם יאכמו היום.
מנהל מותים

תפ: שהח, מנכ, ממנכ, קידר, מותים, מצפא

משרד החוץ-מחלקת הקשר

2655

סודי ביותר

דף 1
עו"ת 11
מחור 1
מחור 16

אל: לוונדון, ווש, נ, נר: חוזם 1024, מ: המשרד
דח: מ, סג: מ, תא: 150586, וח: 1700

102.1.1

החתימה
של
לש
המשרד

סודי ביותר/מיידי

סגיר ציר יועץ מדיני
דע: ווש נאום

ביקור תאצ'ר.

1. מקור אמריקאי מהימן סיפר שחוסין פנה אל הבריטים וביקש שתאצ'ר תעלה באן בעת ביקורה הצעה לפיה ישראל תסכים להצבה קבועה של נציג אום שיטב בשטחים.

2. המדובר לא ברעיון הקודם של תקופת מעבר אלא בצעד העומד בפני עצמו.

3. המקור סיפר שתאצ'ר הסכימה לכך ומתכוונת להעלות הרעיון בעת ביקורה.

4. נא לידיעתכם בלבד.

רובי סיבל==

לש

תפ: שהח, מנכ"ל, ממנכ"ל, סייבל

TO: DIRECTOR, FBI
FROM: SAC, NEW YORK
SUBJECT: [illegible]

RE: [illegible]

11-20-61

NY 100-100000

NY 100-100000

NY 100-100000

NY 100-100000

NY 100-100000

NY 100-100000

NY 100-100000

NY 100-100000

NY 100-100000

משרד החוץ-מחלקת הקשר

1858

1111

דף 1 מתוך 3
עו"ת 21 מתוך 30
סודי ביותר

מל: המשרד, נר: 349, מ: 1111

דח: מ, סג: מ, תא: 130586, רח: 1600

סודי ביותר/מיידי

מל: ממנכ"ל, ר' ממ"ד, מנהל מבפ"א

מרות צהריס עם מודט אברמוביץ מנהל INR

מל: סודי.

1. כלשעצמו משוכנע בחוק הראיות למעורבות הסודית בפרשת אל-על-בלונדון. נכון שב-HEA ישנם מסתייגים, אך הסתייגותם נובעת בראש וראשונה מן הקושי להסביר את הענין. האם החליט אסד על כך? או אישר זאת? לפרשה נקשר במיוחד שמו של טלופ (??) מפקד המודיעין של חיל האוויר הסודי, והשאלה היא האם אסד לא ידע, או שמע בחר שלא לדעת ושם השפיע מצב בריאותו. אברמוביץ השווה זאת במידה מסוימת לפרשת רצח אקינו בפיליפינים: גנרל ואר ואימלדה מדקוס כמעט לבטח היו בתמונה, והשאלה היתה מדקוס עצמו.

2. אמר כי רבים בממשל ראו בהצהרות של שהב"ט כאן טון חמור כלפי הסודים שהפרסומים שהיו בנו עליו נ העמדתו דברים על דיוקם).
3. תהה מה תהא גישת יורשי אסד, כשיירד מן הבמה, כלפי ישראל. כלשעצמו מניח כי המצב לא יהיה גרוע יותר. אמרתי כי יתכן, אך בכפוף לאמנשים אי רציונליים.

1. איראן - עיראק

1. בשבוע שעבר היה נסיון להתנקשות בחיי צדאם חוסין, ע"י גורמים בתוך עיראק נביקש לשמור זאת בסודיות.
2. יש אינטסיפיקציה בפעילות שני הצדדים במלחמה נ האיראנים גם פוגעים בתובלת הנפט הסודית, אך האיראנים ללא ספק במצב רוח טוב יותר מן העיראקים.

12/2/91

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 2 מתוך 3
עותק 21 מתוך 30
סודי ביותר

ג. לוב.

קדאפי שקט. הדיבורים על תסיסה פנימית נגדו הוכחו במוקדמים
הוא מבודד ומרגיש בכך, במיוחד נוכח פעילות האירופים נ
גרוש לובים ומעקב משמתי, שגם מנע מספר מעשי טרור. ייאלו
חיסלו את שלוחות ה- CIA, מה היינו אנו מרגישים? יי בסך
קדאפי אינו גורם חשוב במערכת הבינלאומית. אין סימנים
להכנות צבאיות שלו לפעילות חדשה.

ד. בדיהמי-ארה"ב.

מניח כי בסופו של דבר תהיה בעוד חודשים אחדים פגישה
שבנורה-שולץ, ובנובמבר פסגה. הדחיות נגרמו תחילה בגלל
הועידה, אחר כך (והדבר מובן חשוב במיוחד), בגלל ביקורת על
הקו מצד גורמים שונים במפלגה שלא ראו תועלת במהלכי המגע עם
ארה"ב. אחר כך הייתה הידרדרות בגלל מפרץ סידרה והפעולה בלוב,
וברגע אין דבר כמעט ביחסים. הוא מנסה לעקוב אחר הנושא
היהודי, אך גם בכך אין כל התקדמות נ תדרכתיו בידוע לי בעניין
בדיהמי פולין ומצבנו. מודאג במקצת מהדיונים בין פקיסטאן
ואפגניסטאן בג'ינבה.
תהליך השלום.

אברמוביץ מתלבט בשאלה אם לא היה טוב כי ארה"ב תגביר את רמת
מעורבותה, הן בדרג והן באינטנסיביות (דרג מרפי אינו מספיק,
אך הבעיה היא כי הנשיא לא יעסוק בכך ולשולץ יש ספקות משלו).
ברור לו (בתשובה להערת) כי מעורבות אינטנסיבית של
ארה"ב פירושה בסופו של דבר לחץ על ישראל, ולכן יש מתוכנן
המתייחסים בזהירות רבה לנושא זה. מבחינתו השאלה תלויה גם
במהות השותף הערבי (שברגע איננו) ובמספרה שרוצים להשיג.
לדעתו חסין לבדו לא יילך למומי עם ישראל, ובהעדר אמירה של
ממש בי ויש ועה הוא יקוק מבחינתו לערפאת, כך שגם גורם זה נ
בהתחשב במדיניותו שעליה חזרתי) היא עילה לפסימיות. אגב,
היכיר כי רבים מעמיתיו היו אשתקד והשנה אופטימיים ביותר נ
למשל בוקר, השגריר בירדן, סבר אשתקד, לאחר הסכם חוסיין-ערפאת,
שהעניינים מתקדמים באופן פחות או יותר בטוח.
שמי לב שאינו צופה סיכוי גדול לתכנית הכלכלית האירודית.
עיסקת הנשק - סעודיה.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 3 מתוך 3
עמ' 21 מתוך 30
סודי ביותר

אִינוּ בטוח עד כמה יוכל הממשל לגשר על מספר הקולות הגדול נגד
העיסקה אפילו ע"י מאמץ עתה.

סין - נ תחום מומחיותו.

לדעתו אין בעתיד הנראה לעין סיכוי לפריצת דרך מזינית חיונית
כלפי ישראל, בגלל גישת העולם השלישי שהסינים אדוקים בה: "תהינו
איפוא מהיתרונות הכלכליים ובשלב זה תסתפקו בהם". מצב רוחו אינו משופר: מינויו בעוזר המרכיב עודו מעובב
ע"י ג'סי הלסס

המנפנף נגדו בספרו על היחסים עם סין שכתב לפני שנים
רבות, ובו המלצה על קו הפתיחות שאומץ אחר כך בממשל ניקסון.
אודה על התייחסות דיסקרטית לנייל.

רובינשטיין==

תפ: שהח,רהמ,שהבט,מנכל,ממנכל,ר/מרכי,רם,אמן,מצפא

12764 33993 סודי ביותר

2/2

315

ס ד פ ס
ק ר נ ס
... 2 מחור 2 ... 97
... 200 בטחוני
... דחיסות
... תאריך וז"ח
... מס' מברק

TUESDAY, MAY 13, 1986 A19

cy, pay tribute all over the place. They buy, or at least attempt to buy, what we should in another context call "protection" from some of the thugs in the neighborhood. It is also the case that they have over the years contributed much, especially in material terms, to the campaign against Israel. But the term "moderate Arab" is not the semantic joke that some make it out to be. Egypt, Jordan, Saudi Arabia are by no stretch of the imagination friends of Israel. But a peace settlement with them is conceivable. With some of the other neighboring Arab and Muslim countries and populations it is not. That surely is a distinction we should keep in mind. It is a distinction that has cost all of these countries plenty in enmity from the radical forces in the area.

We wish they were much more forthcoming about a settlement with Israel and much more resolute about resisting and not buying off or playing footsie with the terrorists and vandals who inhabit the region and profess to speak for it. (Actually, we wish some of these same things about our peerless European allies, but we don't make quite so much of a to-do about it. On the Saudi arms deal there has been lots of congressional complaint about Saudi criticism of our policies—a standard which, if generally applied, would happily relieve us of any

foreign obligations at all.) It is true that Saudi Arabia and other Arab League countries last week resisted the predictable call to rally for Qaddafi in his war with us, but Americans want more.

I believe that, as is the case with racial and religious groups within this country, the refusal of people to speak out publicly against an ethnic kinsman who has violated their own sense of decency contributes powerfully to the tendency of others to see them all as one vast, undifferentiated guilty group. So I think Arab timidity plays a part in what is happening now. I also think you can become hysterical about it, as is the case with former Sen. James Abouresk, who expresses fears of "internment camps" à la the Japanese-American model in World War II. But we do have a tendency to swing to these harsh mass ethnic judgments. And just as people were talking of kicking out all the Iranians during the hostage days, so now you hear and see a tendency to invest all Arabs with the attributes of the vicious terrorist. If we succumb to this we will be doing in the very people we should be trying to protect—and giving our enemies a big win.

© 1986 Newsweek, Inc.
Reprinted by permission; all rights reserved

פגישת אבן - מרפי

ולאחרים האוטונומיה החד-צדדית.

5/11/11
1/11/11 2/11/11 3/11/11 4/11/11 5/11/11 6/11/11 7/11/11 8/11/11 9/11/11 10/11/11 11/11/11 12/11/11

2.97... מחזור... דפי
 סוג בסחונות
 דחיפות
 תאריך וזיהוי
 חתימת הנציג

מל:

281

מרפי : יש פרוד בפזורה הפלסטינית.

אבן : בעבר ראינו כאשר דברנו עם פלסטינים : נכבד אחד היה נוסע לעמאן להתייעצות, אחר לקהיר ואחר לביירות. לפי מובארכ, כל מדינות ערב מאוחדות נגד מדינה פלסטינית עצמאית אך ערפאת אסיר הקיצוניים שסביבו. בכל חנועה מהפכנית יש שלב שחלק אומר שכדאי להמציב הקיים וקיצוניים.

מרפי : אך נאום חוסין הגדיל החמיכה בערפאת.

אבן : מובארכ אמר שהשינוי חל בעוד עיני כולנו רואות. הוא דיבר על מעורבות אמריקנית בהחלטה טאבה ואח"כ ענין המשלחת המשותפת.

מרפי : אין לנו כל בקשה ספציפית ואין לאיש רעיונות כלשהם כיצד ניטול תפקיד חיובי.

לשאלת הצייר : היש משהו מהפסגה לגבי מה שקרוי תכנית "מרשלי" למזרח

ענה מרפי : שאין לו, מחכים לשובו של המזכיר כדי לשמוע.

(כאן הוזכר הנושא הסורי שדווח בנפרד ע"י הצייר)

אבן : היש רעיונות מה לעשות הלאה ?

מרפי : אין. כיום השאלה הגרועה ביותר שאפשר לשאול את חוסין תהיה מה אתה מתכוון לעשות

לשאלת הצייר האם הם מודים ב- *האמל* אמר מרפי ספק בצחוק: לא, כי זו המסורת שם.

אבן : האם יש אצלם אלה שיודעים שיש בישראל כאלה שאינם רוצים שהסטטוס-קוו יימשך.

מרפי : יש. אולי אינם מכירים היטב פרטי הניואנסים אך הם מקבלים ומתרגמים עתונים.

לגבי טאבה המצרים אינם חושבים שצריך לקחת בחשבון המצב הפוליטי הפנימי אלא מחפשים

פתרון שהוא בר קיימא.

אבן : חוסין חשב שהגיע לפסגת האופטימיות ברגע שדברתם על זכויות ועל ההזמנה.

מרפי : הדברים נאמרו במסגרת ואין להוציאם מהקשרם. חוסין שאל את ערפאת והתשובה

שלו ידועה.

אבן : חוסין חושב על עם וטרטוריה ואילו ערפאת על מלים ורטוריקה.

מרפי : יש הבדל בין יו"ש מחד ועזה מאידך. בעזה המצרים כלל לא התערבו ואילו ביו"ש הם

מעורבים וידעו שיכולים לפעול לפתרון.

אבן : היש לסובייטים חלק בסרוב.

מרפי : חשבנו שלגוריר הסובייטי היתה השפעה על ערפאת אך הסובייטים

מה שקרה בפברואר.

אבן : הסובייטים אינם נגד 242 אלא נגד דרך המו"מ.

כן הזכיר אבן ענין יהודי ברה"מ והיחסים הדיפלומטיים.

השיחת נמשכה כשעה.

מ ת נ י

DISCLAIMED

משרד החוץ-מחלקת הקשר

3172

**

יציא

שמו

**

102.1.1

**

**

אל: נ"י, נר: 679, מ: המשרד
רח: ר, סג: ש, תא: 080886, רח: 1400

רגיל/שמו

יועץ מציית בנאום ארה"ב.

1. CAMERON R. HUME יצטרף למשלחת ארה"ב לאום
בשבע הבא ויעסוק בנושאי המציית.
2. שרת עד כה כ-8 שנים בארצות ערב ביניהן סוריה ולבנון. בשנה
האחרונה היה מוכיר ראשון כשגי ארה"ב בבירות. ובדרכו לניו-
יורק התעכב בארץ למספר ימים וקיים פגישה (7/8) עם מנהל
ארב"ל 2.

בשנים 1973-1975 שרת בנאומי תחת השגריר מוינהן עסק בזכויות
אדם וכן בפעילות בנושא ציונות-גזענות. בקיא היטב בנעשה במציית
אם כי מהצד הערבי.

3. כשיחתו כאן עמנו על ההרגשים לקראת העצרת ה-41, תוך הבלטת
היחסים הקרובים וההתיעצויות בין שתי המשלחות.
ארב"ל 2

מ"א

נפ: שהח, מנכ"ל, ממנכ"ל, אליאב, ארבל, מצפא, ר/מרכו, ממד

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D. C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

12 מאי 1986
ג' ניסן תשמ"ו

עו"ק... מתוך 6. עו"ק
דף 1. מתוך 1. דפים

מכתב מס. 16

102.1.1

אל :- ממנכ"ל
✓ מנהל מצפ"א

מאת :- היועץ - ושינגטון

הנדון :- פגישת אבן - מרפי
בהמשך לשלי 281 בנדון.

בהמשך לדבריו על 242, אמר ח"כ אבן שבקמפ דיוויד הוזכרו הפלסטינים רבות
(מעין "מסמך פלסטיני" בעצמו) וכי אלה שגו כאשר דחו את קמפ דיוויד. מכל מקום
אם תתקיימנה שיחות, מפלגת העבודה תבוא, כהסדר ביניים, עם התוכן של קמפ
דיוויד ללא הכותרת.

על כך העיר הצייר בהקשר זה שלהסכם קמפ דיוויד גם פירושים אחרים, כולל
של המשתתפים עצמם.

בכ"ה

דוד ממני

העתק :- מר י. בן-אהרון-יועץ מ"מ רה"מ ושה"ח
הצייר, ושינגטון

אל:

המשרד

122

102.11

ס ו ס ס
דף...ל...מחור...דפים
סווג בסחונני סנדי
דחיפות...מיידי
מאריך ודיח. 1900 6 מאי 86
משרד פנים

אל: מצפ"א, ממ"ד, נשכא כאן, מיטלה געזעלסער.

ארה"ב בלוב והמזה"ת בכלל.

מסיחה עם לויט גנרל מולרינג, עוזר יו"ר המטות המשולבים (בשולי ביקור שהבי"ט); (א)
איט צעיר ידידותי בעל רקע הנדסי. סרס ביקר בארץ.

א. הגם שכמובן תומך בפעולת ארה"ב נגד לוב והיה מהעוסקים בה, סאל כיצד לדעתנו ניתן להשיב על טיעון האירופים באוזני ארה"ב, כי בפעולתה הכניפה עצמה ארה"ב ל"מצב ישראלי" יהיה עליה להכות, לספוג, להכות, לספוג וחוזר חלילה. השבתי שהסאלה היא מה האלטרנטיבה: האם לשבת בחיבוק ידיים כמטרה נייחת? גם אנו עצמנו היינו שמחים שלא להיאלץ לפעול, אך אין אלטרנטיבה. ארה"ב לא יכלה בוודאי להחריש עוד כשמונשיכים לירוק בפניה.

ב. בתשובה לשאלתן הניתן לדעתנו לשרש את הסרור, בלי לפתור בקרוב את הבעיה הפלשתינאית אמרתי כי בפתרון בעיה זו מעוניינים גם אנו, אך העניין מסובך, ולא יפתור בעיות רבות אחרות במזה"ת שרור הוא חלק מתולדותיו הפוליטיות עוד מימים קדמונים. מה שניתן לעשות בנושא הסרור - בלי שייפטר לחלוטין כיוון שימיו כימי אנוש - הוא שיתוף פעולה נגד סרור מדינתי, שיצמצם למינימום את אפשרויות המימון, האימונים והחסות ע"י מדינות.

היה
ג. אמר'לכם קל יותר, כי אתם "הבחור הקטן" ואילו אנו "הבחור הגדול", אך חרף זאת עלינו לפעול

ד. התרשמתי מכנותו ונכונותו לשמוע מזה, ומסטריאוטיפים והלכי - רוח מונחלים מזה.

ה. אגב, מארמיסאג' התרשמתי כי עד זה לא כבר עדיין היו בפנטגון טינות שנבעו מריקון מחסני ארה"ב ב- 1973 לאספקה לישראל. שיתוף הפעולה בשנים האחרונות כמובן שינה זאת במידה רבה.

רובינסון

מח 2
למ 3
ג/ד/ג 1
ג/ד/ג 1
למ 1
מח 2

ס ו ס
97.....מחור.....
סווג בסחונני
דחיות
מאי ל 1430
מזרח וזיח

אל: המשרד

179

(02.1.)

אל: מצפ"א.

בית הנבחרים: הופעת מרפי (6.5)

ריצ'ארד מרפי הופיע אתמול בפני וועדת המשנה למזה"ח (בראשות המורשה לי המילטון) ומסר דו"ח תקופתי על המתרחש במזה"ח. לא הגיש התבטאות כתובה, אלא להזמנת היו"ר פתח בהתייחסות קצרה לפעולת ארה"ב נגד לוב, תהליך השלום, כלכלת ישראל, יחסי ישראל-מצרים, והמלחמה במפרץ. אחרי כן הסיב לשאלות מעט המורשים שהשתתפו (מלבד המילטון, היו רק בן גילמן, טום לנטוס, לארי סמית, סטיב סולארז, ומל לויין). נושא לוב היה הנושא העיקרי, אך גם נשאלו שאלות רבות על תהליך השלום וההצעות האחרונות שהועלו בסוף ינואר ובתחילת פברואר במגמה להביא להשתתפות אש"פ בשיחות השלום. בין השאר טען מרפי שה- STATUS CERO אינו משביע רצון ואם יימשך, יגרום לאי-יציבות באיזור כי תסכול הפלסטינים הצעירים יגדל ואם אין סיכוי של שלום, יש לצפות עלייה ברמת האלימות. גרס ששלום אינו בגדר חלום בלבד.

דו"ח מורחב בדיפ".

סול
למדן

מחור 2
מחור 3
מחור 1
מחור 3
מחור 1
מחור 1
מחור 1
מחור 4

ס. פ. ס. 1
ד. פ. ס. 2... מ. פ. ס. 3... ד. פ. ס. 4
סוג בטהוני
דחיות
מדינת וזייה
435

אל:

102.11

שארתיב נקטה בפעולה צבאית ישירה מסוג כזה.

ב. ההליך השלום

אינו רואה סיכוי רב למפגש "קבוצות עבודה" (ממקור אחר אני שומע כי סניורה שהיה
כאן אמנס עשה רושם אישי חיובי על ערביסטים במחמ"ד ונראה כמאמין בההליך של שלום,
ואף טען שהוא פועל למען מפגש כזה, אך אין תולים בו רוב תקוות).

רובינשטיין

דף.....מחור.....דפים

סודי

פולג בשחוני

דחיות.....מיד?

מארץ וזיג, 29.1820, באפריל 86

.....מכיל

709

102.11

המשרד

מסנכ"ל.

מנהל מצפא.

נושאים בשיחה עם מרפי .

טאבה ומצרים

במסגרת הפגישה עם מרפי העלה השגריר תוכן מברק 725 מכן-אהרון בעניין ההסחה בתקשורת המצרית. השגריר גם ציין היות דעת המשפטנים המצרים שכביכול הסכמה לבוררות פירושה ויתור על ריבונות מצרית. בתשובה לשאלת הציר היתה הערכה מרפי שאחרי פתרון בעיית טאבה "יפתחו דלתות".

כר"ל

הציר העכיר תוכן חוזם 1825 בעניין נסיון הרחבת בסיס הכר"ל ושיתוף אוסטרליה, יפאן ורפ"ג בתרומות. (הנושא הועלה לפני כן ע"י מתני עם הממונה על המחלקה הרגיונלית וונדי צ'מברלין, שידעה על המהלך).

וולדהיים

השגריר העלה עניין וולדהיים ועמדה מחמ"ד לכך ועל זאת השיב מרק פאריס, מנהל מח' בריה"ם, שהמזכיר אמר שהנושא בבדיקה ואכן נבדק בתאום עם משרד המשפטים.

מתני

Handwritten notes and signatures at the bottom of the page, including a large signature on the left and several lines of text and numbers on the right.

אלי: ווס, נדו: 816, מ: המשרד
דח: מ, סג: ב, תא: 290486, וח: 1300

102.1.1

בכמס/מיידי

פגישת מרפי עם שג' מצרים בווישינגטון.
'אלאהראם' (דיווח 27) על פגישה 'נוספת' שקיימו דיצ'רד מרפי
ושג' מצרים בוויש ב-26 דוא במסגרת ההתייעצויות הנמשכות
בעיית טאבא והפתרונות שארהב' מציעה בעניין זה.
ערב 1/ממד

חב

תפ: שהח, מונבל, ממובל, ד/מרכז, ממד, מצפא, קידה, מצרים, סייבל,
דס, אמן

1982

0101.....7100.....97

סודי בשחור, סודי

רגיל

2 23 1500 0000 0000

— 25. 1. 1999. — 11. 1. 1999.

המסר

632

109.11

מצפ"א . ממ"ד .

מזילקוקס כי מרפי העלה עם אטאד את החשש להמחפחות העלולה להוביל לעימות צבאי והחשש פן הצהרות מיותרות יגרמו להסלמה. אטאד במנהגו לא הגיב ישירות אך שמע בקטב.

רובינשטיין

$\begin{array}{ccccccc} 4 & 1 & 1 & 1 & 3 & 1 & 3 & 2 \\ 2 & 2 & 2 & 2 & 2 & 2 & 2 & 2 \\ 2 & 2 & 2 & 2 & 2 & 2 & 2 & 2 \end{array}$

משרד החוץ-מחלקת הקשר

5133

**

נכנס

שמו

**

**

**

אל: המשרד. נר: 125, מ: בנגקוק
דח: ר, סג: ש, תא: 210486, רח: 1008

102.1.1

שמו/רגיל

מא'ס

המזה'ת ותאילנד.

שה'ח התאי ג'נה מבצע ארה'ב בלונ ע'י ג'נוי טרור'יים מכל גורם
שהוא - מדינה או גורם פרטי.

המוסלמים התאים גם הם התעוררו ומחו נגד ארה'ב ויצאו בהפגנה
אחר המסגר ב-18/4. לאחרונה ידיעות על התארגנות מחתרתית בדרום
ע'י מוסלמים שאומנו במדינה זרה. בעבר היו ידיעות על אימונים
בלונ. איזמים סלפוניים לכמה אגידות שהונחו פצצות, אך לא
מצאו דבר. מאמינים שהמטלפנים מוסלמים.
חוקי החקלאות בארה'ב פוגעים קשות בתאילנד ובעיקר ביצוא
האורז. לחצירב בממשלה להטות יצוא האורז למזה'ת שם צורכים
הרבה מוצר זה.
השגריר.

תפ: שהח, מנכל, ממנכל, פרימור, אסיה, מצפא, דרודי, כלכליתא',
ר/מרכז, ממד, רם, אמן

משרד החוץ-מחלקת הקשר

בלמים

אל: 1101, נר: 541, מ: המשרד
 דח: 1530, סג: 170486, תא: 170486, דח: 1530

102.1.1

בלמים/דחוף

אל: וושינגטון

דע: מצפ"א

- יומת מרפי, להלן פרשנות שבאש"כ מסודית 14 אפריל:
 1. ההצעה שמביא מרפי מורכבת מעיונות ידועים:
 2. ממשיך עצמי לפלסטינים בארץ הכבושה.
 3. תכנית מאושרת, כשם שהציע סאדאת לקרטור.
 4. קשירת ישות פלסטינית בירדן.

1. העתוי נבחר להצגתם מחדש כי:

1. לפי מוריס דרייפר מוכנים ערביי הארץ הכבושה יותר מתמיד לקבל כל פתרון, גם אם בעתיד מעורפל.
2. המחלוקות הירדנית-פלסטינית והפנימי-פלסטינית מאפשרות שיבה לנוסחים שבטבר נידחו.
3. ההידרדרות הכלכלית במוה'ית יוצרת נכונות דבה יותר לחשוב על נוספי פתרון חרשים.
4. המתיחות גברה במוקדי איראן-עיראק, ארה"ב-כוב ובמלחמת המפרץ בלבנון.
5. ישראל בהנהגת פרס מוכנה לשנויים דרמטיים, ופרס מעוניין לבצע מהלך מרשים לפני מסירת מפקירו לשותפו שמיר.
6. וושינגטון סבורה שבדיה'ית חוזרת בכוח לזירה, ודק בקידום פתרון נלסכסוך הערבי-ישראלי ניתן למנוע זאת.
7. לכן יצא פרס לווינגטון ומרפי בא למוה'ית בהצעה האמדיקנית יש כמה רעיונות קבילים על הערבים, ומשום כך מרפי הפעם אופטימי לגבי סבוייו.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

הערה: במאמר נפרד, פרשנות על נעיות הקואליציה בישראל הכתובה
בצורה חיונית לרזה'מי פרט, בלוי' דיוקנו נבלתי-קריקטוריסטי
מאת צייר ערבי.

המרכז/ערב 3.

דוד ווהר.

תפ: שהח, דהמ, שהבט, מנככ, ממנככ, ר/מרכו, דס, אמן, מצפא, שמודק,
מעט, הסכרה, ממד

102.1.1

[Handwritten signature and blue circular stamp]

ס.נ.ס. ס.נ.ס.
ד...1...מחור...2...ס.נ.ס.
סודי
סוג בסחוני
מידי
דחיות
אפר' 16 1745
מאריך וזיח
435

אל: מצפ"א, ממ"ד

משיחה עם פיטר רודמן

א. לוב

- (1) בעקרון כבר משנערכת פעולת מפרץ סידרה, שבעיני אישום מטויימים בממשל היה ברור כי אינה מספקת, היתה ההנחה כי אין זה הסוף, כיוון שתגובה לובית תבוא ובהכרח תגרור תגובות נגד אמריקניות. הפנטגון, שבמשך תקופה ארוכה היסס בקשר לתגובות צבאיות, השתכנע אט אט והפיקוץ בדיסקוטק בברלין שפגע באנשי צבא אמריקנים אולי תרם לשכנוע הסופי הנשיא, שכבר היה ב"מצב רוח" המתאים.
- (2) מכל מקום, כאמור, היה ברור שהדברים הולכים לקראת המשך מיד עם פעולת סידרה, כך שתהליך קבלת ההחלטות ברגע שנתברר כי ידם של הלובים מאחורי המעשה בברלין - היה מהיר למדי. היתה קבוצת עבודה קטנה למדי בראשות פורטיר (ובהשתתפות טייכר) עם נציגות מחמ"ד (ארני רפאל) והפנטגון. הקושי היה איתור היעדים. במקביל הוחל בהכנת ההתבטאויות הפומביות הנחוצות. בשלב מאוחר יותר צורף גם ייעוץ משפטי (כנראה סופר) ואז הוכנס סיעון ההגנה העצמית, הפרופורציות וכו'. אגב, תאוצר ייחסה חשיבות להמנעות מפגיעה באזרחים כגורם מפתח בתמיכתה:
- (3) תגובת הסובייטים כלשעצמה (ביטול מפגש שרי החוץ) אינה מובנת עד תום לאיש שיחי, שכן אינו סבור שיש להם אינטרס כלשהו לתמוך בקדאפי. יש לראות זאת אולי כצעד זר, שגם יגיע להם במפגש הצלח"זיות בניו-דלהי.
- (4) אם משטר קדאפי ייפול כתוצאה מהעניין (ושורות אלה נכתבות בשעות של שמועות על מותו, אך מחמ"ד אמרו לנו כי אין שום אישור ויש גם שמועות על היותו במדינה אחרת) - תהא זו "תוצאת לוואי" לא רעה של הפרשה.
- (5) המצרים פרטיח⁶ ביוכו על הפעולה האמריקנית (דבר לא בלתי צפוי כמובן). ערבים שונים אמרו לאמריקאים שכלל שהפעולה תהא קשה יותר כך ייטב.
- (6) השאלה היא העתיד. בכך אין הערכות ברורות. יש הסבורים כי הפעולה לא היתה חזקה די, אך כמובן גורם האזרחים היה גורם חשוב בקביעת היעדים.
- (7) הערה: כדאי לשים לב לנקודה שלא הודגשה כאן רבות - זוהי הפעם הראשונה מזה שנים רבות

102.1.1

אל: 101, נר: 1401, מ: 1 המשרד
 דח: מ, סג: ס, פא: 130486, דח: 1800

107/מירי

השגריר, ציר

פגישת המנכ"ל עם מרצי.

המנכ"ל נפגש ביום ו' 11 אפר' עם מרצי ופיקריו, מצידו השתתפו גם סיינל והח"מ. הפגישה נמשכה רק 10 דקות עקב לחצי זמן של האמריקאים. מרצי פנה ואמר שלא הושג כל הסכם בקהיר אך הוא לא מיואש (NOT DISCOURAGED) הנוסח של 26 מרץ ודאג בסדר, אם כי יש אתו בעיות וצריך לעבוד עליו, מקום להגיש לסיכום עוד מספר ימים. מובאדק לא נכנס לפדאית, אותם הוא משאיר למגיד, אבל הבהיר כי הוא מעוניין בסיכום הנושא ובמהירות. בנושא הגישה יהיו הסדרים שיסובמו ע"י השרים הנוגעים ברוב אך לא יהיה חוצה, כאשר מתקיים הפסגה תהיה הכרזה על המחויבות בנושא הגישה. המנכ"ל ענה כי אנו יכולים להיות עם הנוסח שלפני 26 מרץ. נוסח 26 מרץ, אינו מקובל עליו, ושאל אם המשלחת המצרית תגיע השבוע. מרצי ענה כי המצרים מחכוונים ליום ב-ג אך לא הגיבו על ההצעה לקיים המפגש באילת. המנכ"ל העיר שאם אין סיווג המצרים לנוש אולי אין טעם לקיים המפגש השבוע, שאל אם מרצי אם התרשם גם בנושאים דתנים יותר ממנו לנושא שאגה. מרצי ענה כי בהחלט קיבל תחושות חיוביות על רצונו של מובאדק לנידמוז ביחסי הסחר והתיירות. לשאלת המנכ"ל אם דאג משהו חיובי בנידונו בעמאן ענה מרצי כי לא דאג כל דבר חדש, המלך קריב מאד בענין אש"פ, היה מדיר בענין אי אישור עסקת הנשק ובי המלך נסע לסעודיה בשבת.

מצפ"א

11.11.11

11.11.11

11.11.11

11.11.11

11.11.11

11.11.11

11.11.11

משרד החוץ-מחלקת הקשר

הצו: שהח, דהמ, שהכפ, מנכ"ל, ממנכ"ל, ר/מרכ"ו, דס, אס"ן, ממד, אצפ"א,
קידר, מצדים, סייגל, שי"און

משרד החוץ-מחלקת הקשר

טופס מבק צפ-1

96 1 מתוך 3 דפים
סיווג בטחוני: סודי

אל : וושינגטון

1021.1

דחיפות: _____

תאריך וזמן רישום } לשימוש
מס. מברק : 353 } מח'
מס. 86 } ממשר

שגריר, ציר, אבידן, מתני.

ישיבת עבודה מנכ"ל - ארמקוסט על המזה"ת.

השתתפו ממנכ"ל ה'ה ליון, קידר, יטיב, קרני, מצר, בנצור, שוקת וגב' סידים.
בצד האמריקני השגריר פיקרינג, רוס, סאליבן וסטיב ליון משגארה'ב וגב' סוזן וייס.

אריה לוי: סקר בהרחבה תמונת מצב של ראייתנו את המזה'ת. עמד על התופעה החדשה במזה'ת הערבי המאופיינת ע"י החשש מפני השפעות והשלכות הפונדמנטליזם השיעי-חומניסטי. על הצפיות לפריצת דרך בסכסוך הישראלי-ערבי שעם תום שנת דיונים ומהלכים הגיע למבוי סתום עם סגירת המעגל במשבר חוסיין - ערפאת. על התחושה באש'פ בעקבות המשבר בצורך לב סיון לאחוד השורה תוך נסיון להתפייסות עם סוריה התובעת מחיר גבוה תמורת נכונות להענות בדרישה בטול הסכם חוסיין-ערפאת ובהפסקת כל ההליכים בהם הזחל, מדיניות הנתמכת ע"י הסובייטים שדרישותיהם דומות. מציין שהלחצים הגוברים על אש'פ להקראון הביאום לחזור בכוח גדל ללכנון ושזו עובדה המדאיגה אותנו מאד.

כן עמד על השנויים המהותיים לחלו לגבי הבטחון הפיננסי של ארצות האזור עם תהפוכת מתירי הדלק המערערת הבטחון העצמי לא רק של מדינות הנפט אלא גם של אלו הנהנות מנדיבותן כשאנו מתייחסים בעקר למצרים ולירדן. במצרים כבר הביא המצב הכלכלי הרעוע לארועים הטראומטיים של מרד כוחות משטרת הפנים. בסוריה, שנזוקה לא פחות מבחינה כלכלית, התגובה שונה בשל הבטחון העצמי שמפגין אסד ויכולתו להפעיל מנוף כנגד מיטיבותיו. מציין שהסעודים לא הפסיקו תשלומיהם לסורים הממשיכים להתעצם במימדי ענק. הזדחלות צבא סוריה לעבר גבולנו מדאיגה בפרט משום שקשה להעריך כיצד ינהג אסד, אך לאור שאיפותיו הברורות כלפי ישראל זו התפתחות מדאיגה.

נסקרה מלחמת אירן-עירק בהרחבה על השלכותיה החמורות והיקרות על האזור כולו. לעירק היו רזרבות סך 35 בליון דולר ב-1980 וב-1985 ירדו ל-3 בליון כשחובה החיצוני עומד על 45 בליון מזה 30 בליון למפרציות. זה הוץ עתק שספק אם יוחזר וזו הסבה שהניעה רה"מ תורכיה לפקוד סעודיה לפני זמן קצר הן משום חששותיו לגבי החזר החובות העירקיים לתורכיה והן משום החשש שחוסר השליטה העירקית בגבול הצפוני המיושב בכורדים יעורר גם הכורדים בתורכיה.

המנכ"ל : מציין סדר העדיפויות הישראלי במזה"ת:

1. האיום הסורי: מצוין שההגיון המערבי הגורס שסוריה תשגה עם תחקוף ישראל אינו ההגיון הערבי. הגדלת הנוכחות הצבאית הסורית בבקעה מחייבת עמידתנו על המשמר, מה גם שנוהג סורי מוכר הוא ששעה מנצבו בפני בעיות פנים קשות הסיטו שימת הלב כלפי חוץ, ובמקרה זה האויב החיצוני היא ישראל ולא ירדן או עירק סביבה ניתן לאחד העם הסורי.

.. /2

השולח: _____ אישור מנהל המחלקה: _____ אישור לשכת המנכ"ל: _____

ולציון תאריך וזמן העברה לקשר)

2 תאריך צומן חיבוק (ימולאצ'עיי השולח) ו
 ט"ה חג סוכות ג"פ ג' אדר ב' ה'תשנ"ד

דף 2 מתוך 3 דפים

אל

סיווג בטחוני:

דחיפות:

תאריך וזמן רישום 1114
מס. מברק 353

לשימוש
פח'
הקשר

מסביר השתלטות המעוט העלאוי הרוצה בהמשך עליונותו אך החייב להוכיח היותו יותר מוסלמי מהסונים. לכך אין זה בלתי אפשרי שאסד יגביר המתיחות גם אם לא ירצה במלחמה כוללת. החשש עבורנו מכך הוא שרכוז הכוחות הסורים הגדולים בגבולנו אינו מאפשר התרעה מוקדמת וזו בעיה מרכזית עבורנו.

2. מצרים מודאג מחולשת הממשל המצרי, מהמצב הכלכלי המעורער ומבעיות פצוץ האוכלוסין.
3. עירק מאז המתקפה האירנית האחרונה מתעוררת השאלה אם עירק תוכל להחזיק מעמד ולא תתמוטט צבאית. ההשלכות החמורות מנצחון אירני לאזור כולו ברור, מה גם שארצות ערב לא תוכלנה להמשיך ולהזרים סכומי עתק לעירק.
4. לוב והטרור האשפ'י מחייב ערנות מתמדת וכורח להפעלת לחצים על מדינות אחרות המסייעות להן כעקיפין. מציין הקמת היחסים הדיפלומטיים בין ספרד לאש'פ' כדוגמא שלילית המעודדת הטרור. כן מצביע על הצורך במעקב מתמיד אחר חדירה לובית ואשפ'ית ברחבי תבל, אם בקריבים או בפיליפינים. כדי למנוע דריסת רגל על ידן.
5. ירדן מצבה הכלכלי המחמיר הופך ירדן למושבה סעודית. תלותה במדינות הנפט מגביל חופש פעולתה ולכן השלכה שלילית אם נרצה בהתקדמות ההליך המדיני.
6. הפלשתינאים הטרגדיה שלהם שאין להם הנהגה וחוסר יכולתם להקים מנהיגות חליפית לאש'פ'.
7. לבנון מקור האנרכיה וחוסר היציבות באזורנו.

ממנכ"ל מוסיף נקודה שמינית בהתייחסו לאגן ים-סוף כולו ולארועים בסודן, אתיופיה, תימן וכד'.

ארמקוסט אינו חולק על הערכותינו. מסכים שעירק לא הצליחה לנצל עצמתה הצבאית במלחמה ומוסיף שהערכות מודיעין אמריקנית גורסות שקיימת סכנת סחף חמור בבגדד. מציין שארה"ב לא ספקה אמל"ח לעירק אך פעלה לבלום הזרמת נשק לאירן אך שהשפעתה מוגבלת משום שבריה"מ משחקת כנראה משחק כפול ומספקת נשק לשני הצדדים, בעוד יתר ארצות מזרח אירופה, צפון קוריאה וסין ממשיכות להזרים נשק. שואל מהי האסטרטגיה הישראלית לגבי המלחמה כשהערכה המקובלת היא שאנו מעונינים בהמשכה.

המנכ"ל משיב שאיננו מעונינים בהמשכה אלא בחולשה מאזנת של שני הצדדים מבלי נצחון מכריע של אף צד. מסביר שמקובל היה לחשוב עד למתקפת פאו שהמלחמה תאריך עד שיחולו שנויים פוליטיים פנימיים בשתי הארצות. לישראל אין ענין בהתמוטטות צבאית עירקית שתביא לנחשולי אירנים לבגדד שיהפכו למדינה איסלמית פונדמנטליסטית על ההשלכות הנובעות מכך באזור המפרץ כולו. שואל מהי ההערכה האמריקנית לגבי העמדה הסובייטית כלפי המלחמה.

ארמקוסט הסובייטים מעונינים בהשארת דלת פתוחה לשני הצדדים אך גם הם מודאגים מההתפתחויות בכוונתם להעלות הנושא במפגש שולץ-שוורנאצדה הקרוב. מניח שאין זה בלתי אפשרי שיוכלו להגיע להבנה אמריקנית-סובייטית בהקשר זה אם כי אין עדות שהסובייטים ירצו בכך. /3

השולח: _____ אישור מנהל המחלקה: _____ אישור לשכת המנכ"ל: _____
(לציין תאריך וזמן העברה לקשר)

תאריך וזמן חיבור (ימולא ע"י השולח) _____

דף 3 מתוך 3

אל:

סיווג בטחוני:

דחיפות:

תאריך וזמן רישום 1114
מס. מברק 353

מסכים עם העכותינו את המצב הכלכלי החמור במצרים ובצורך לרפורמות כלכליות שהמצרים אינם מסוגלים להרים. יחד עם זאת מביע הערכתו לדרך הנבונה בה פעל מובארק בשעת מרד אנשי משטרת הפנים.

(המשטרה)
המנכ"ל מסכים עם הגדרה זו של פעולת מובארק אך מציין שבמרד היו גרעינים של סממני הפיכה וזו סכנה. מציין שמעבר לרפורמה כלכלית נצבת מצרים בפני בעית התפוצצות אוכלוסין שתפגום באפשרות למהלך חיים אזרחיים תקינים - חוסר בבתי ספר, בתי-חולים, אספקת מי מ ומזון לכל האוכלוסיה, ולא נראה שהממשל המצרי מתכנן תשתית מינימלית להתמודדות עם הבעיה, ובכך טמונים גרעיני פורענות.

ארמקוסט
כבר לפעול בתחום זה. הופי שידיעות מווי עין מוטרות על התארגנות לובית לפגוע במתקנים ובשגרירויות אמריקניות ברחבי תבל. הסנקציות שהוטלו על לוב הצליחו חלקית בלבד וארה"ב מנסה לעודד ש"פ אירופאי גדול יותר. הפעולה הימית במפרץ סידרה הוכיחה ללוב ולעולם שדעת ארה"ב נחרצת לפעולה נגד הטרור.

המנכ"ל מעלה הצורך גם ביישום מודיעין כלכלי של ארגוני הטרור שלרשותם מקורות כסף רבים משלהם בנוסף לכסף המגיע ממדינות שונות. הקמת חנויות בטנזיניה או בשדות תעופה במזרח הרחוק הן רק קצה הקרחון של פעולתם הכלכלית שיש צורך ללמדה ולפגוע בה.

ארמקוסט
משבח התכנית הכלכלית שהופעלה בישראל על הצלחותיה החיוביות. מוסיף שלארה"ב מסכת יחסים חשובה עם ארצות ערב המתונות שישראל חייבת לתמוך בה, אך שהפכו לקשות כמו יחסיהם עם ירדן בשל הכשלת עסקת הנשק. כן מסביר שמלחמת אירן-עירק היא המדרבנת את עסקת הנשק עם סעודיה.

המנכ"ל משיב שבנושא הסעודי הלכה ישראל על חבל מתוח ושהבעיה מצויה בעצם בקונגרס ולא בנו. מניח שארה"ב מודעת לפעולה הישראלית שנעשתה. מציין שלגבי ירדן הבעיה שונה בשל בעיות הבטחון בגבולנו.

מצפ"א

לאנס

השוח: לאה סידס
אישור מנהל המחלקה: האנס
אישור לשכת המנכ"ל: האנס
תאריך וזמן חיבור (ימולא ע"י השולח) 11 באפריל 1986
(לציין תאריך וזמן העברה לקשר)

102.1.1

אל: וושה, נר: 236, מ: המשרד
דח: מ, סג: ש, תא: 080486, דח: 1600

שמו/מיד

אל: וושינגטון

רובינסטיין, מתני, אבירן.

ארה"ב והתהליך המדיני.

להלן 2 ידיעות בנושא התהליך המדיני ונושא ההגדרה העצמית:
1. **העיתון "ירדס"** (היוצא במזרח ירושלים) (4.4) מוסר שמקורות יודעי דבר בווינגטון ציינו כי חוגי הבית הלבן ומחמ"ד עוסקים כעת בהערכה כוללת של מאמץ השלום במוה"ת לשם קבלת המלצות שיתוו את סממני הפעילות האמריקאית הבאה לשם הצלת התהליך. עפ"י המקורות, "מתכוונת ממש" ארה"ב לשנות את עמדותיה הקודמות שהוכחו כחסרות יעילות וכן נבחנת העמדה האמריקאית ביחס להשתתפות בריה"מ וסוריה בתהליך, המתמזה במציאת נוסחה חדשה מתאימה לשתוף מוסקבה בתהליך השלום וליצירת מסגרת נרחבת יותר לקיומו של תאום אמריקני-סובייטי-ערבי.

2. **העיתון "אליזא אלסאנטי"** היוצא בפריס מוסר ב-31.3 מפי מקורות מדיניים ערביים בוושינגטון כי מדפי, לאחר השיחות שקיים בקהיר, בח"א וברבת עמון במהלך החודשים האחרונים, המליץ לממשלתו לקבל נוסחה המכירה בזכות ההגדרה העצמית של העם הפלסטי, המותנית במסגרת של קונפדרציה עם ירדן, אולם שה"ח שולח דוחה את ההצעה. נודע כי בוושינגטון התקיימו מגעים אמר-פלסטי בלתי רשמיים בשבועיים האחרונים, שכללו התייעצויות בין אחראים במשה"ח האמרי ואישים פלסטינים המשתתפים לאש"ף. התייעצויות אלה עסקו בסקירת הדאיונות לחילוף מאמצי ההסדר מן המבוי הסתום אליו נקלעו. הרעיונות שהוצגו בתחום זה הם כדלהלן.

3817-5746

17. 11. 2017

NEGATIVE LOG-GRADE GPC CURVES

משרד החוץ-מחלקת הקשר

א. על ארה"ב לפעול להכרות פרוט מפורט חדש ליוזמת ריגן בן שיכלול את אישור זכות ההגדרה העצמית הפלס', המותנית במסגרת של קונפדרציה עם ירדן ועמדה בדורה ביחס לנושא הגולן, כדי לצרף את סוריה למאמצי ההסדר.

ב. על קבוצת מדינות להגיש למועבי"ט הצעת החלטה שמטרתה לפתח את החלטה 242, כך שתזכיר את הזכויות הלגיטימיות של העם הפלס', על יסוד אמנת האו"ם ועל ארה"ב להצביע לטובת החלטה זו.

ג. על מוכ"ל האו"ם לקרוא לכינוס ועידה בינ"ל להסדרת הסכסוך במוה"ת רישום החלטה 338 וחידוש ועידת ג'נבה, על ההסדר המיוחל להיות על בסיס החלטה 242. בן על הקריאה לכלול התחייבות בדורה שתקשור בין הוועידה ובין נוסח אמנת האו"ם ביחס להגדרה העצמית'.

עד כאן.

ממ"ד/בינ"ל 1.

תפ: שהח, מנכ"ל, ממנכ"ל, סמנכ"ל, ממד, רס, אמן, מצפא, מואר

1. The first section of the report is a summary of the work done during the period covered by the report. It is a brief statement of the results of the work, and is intended to give a general impression of the work done.

2. The second section of the report is a description of the work done during the period covered by the report. It is a detailed statement of the work done, and is intended to give a general impression of the work done.

3. The third section of the report is a description of the work done during the period covered by the report. It is a detailed statement of the work done, and is intended to give a general impression of the work done.

4. The fourth section of the report is a description of the work done during the period covered by the report. It is a detailed statement of the work done, and is intended to give a general impression of the work done.

5. The fifth section of the report is a description of the work done during the period covered by the report. It is a detailed statement of the work done, and is intended to give a general impression of the work done.

6. The sixth section of the report is a description of the work done during the period covered by the report. It is a detailed statement of the work done, and is intended to give a general impression of the work done.

6

סגירות ישיבה - 10.44

50

ס.פ.ס
 ד...1...מחור...2...דמיס
 סווג בסחוני...1010
 דחיסות...רגיל
 תאריך וזיחה...אפר' 7 1630
 ...מס' פבר...

155

154

אל: המשרד

102.1.1

אל: מצפ"א.

המילטון: הדלפות

רצ"ב דווח מתוך ה- NEAR EAST REPORT מ-17.3 המתאר בפרוטרוט תוכן
 פגישה סגורה שקיים מרפי עם חפ"י תת הועדה לאירופה ומז"ת ב-6.3 (שלנו 183).
 לידיעתכם שנעקבות פרסום הדברים שלח המילטון מכתב נזעם למורשים ולעוזרים שנכחו
 בפגישה וכנראה הגביל השתתפות עוזרים בפגישות בעתיד. זו הפעם השנייה תוך פחות
 מחצי שנה שהוא שולח מכתב כזה - הפעם הראשונה היחה בעקבות פרסום בניו-יורק טיימס
 של פגישה בנושא העסקה הירדנית.

6.6
 טובה הרצל

2 2 1 1
 2 2 1 1
 2 2 1 1

0'07...2.7100...2.97

.....'1100 2100

.....'0800 2100

.....'0700 2100

.....'0600 2100

155

170

NEWS ANALYSIS

Middle East Wrap-Up

Before heading for Tunisia, Egypt and Israel last week, Assistant Secretary of State Richard Murphy gave the Europe and Middle East Subcommittee of the House Foreign Affairs Committee a closed-door update on regional developments. Congressional and other sources said that Murphy discussed the Iran-Iraq war, the status of the Arab-Israeli peace process, Egypt in the wake of the police riots, and the Administration's proposed \$354 million Saudi arms sale.

According to these sources, Murphy repeated the State Department formulation that the peace process is in "a period of reflection by all parties" after the collapse of Jordan's effort to bring the PLO to the negotiating table.

A PLO attempt to blame Washington for the failure of the Hussein-Arafat joint effort brought a two-sentence denial by the Department. Deputy Spokesman Charles Radman told reporters last week that King Hussein's Feb. 19 speech makes "clear where responsibility lies for the state of the peace process. . . . The PLO leadership has failed to seize the opportunity offered." Murphy's latest trip to the region was to focus mainly on bilateral relations, not any new U.S. push toward negotiations.

His testimony made it plain that Iran's success in two February offensives on Iraqi

territory troubles the United States. The Administration feels that Iraq's soldiers lack the motivation to drive Iranian troops from salients at the mouth of the Shatt al-Arab waterway on the Persian Gulf and in Iraqi Kurdistan in the north.

A few days before Murphy's committee appearance, Iraq's ambassador in Washington, Nizar Hamdoon, took the unusual step of holding a joint press conference with the National Association of Arab Americans. He urged "all governments, organizations and individuals" to support a U.N. Security Council resolution which calls on both sides to negotiate an end to the war. Iraq accepts the resolution but Iran refuses, insisting on the ouster and trial of Iraqi President Saddam Hussein for starting the conflict.

The committee also heard that Iran recently cautioned Saudi Arabia and Kuwait about continuing to sell oil on Iraq's behalf and about their policies of reducing oil prices to maintain their share of the market during a period of falling prices. Sources describe Iran as a "price hawk," arguing for production cutbacks instead of price reductions. Oil income supports the war machines of both Iraq and Iran, and subsidies from neighboring Arab states are vital to Baghdad. Murphy was said to have informed the subcommittee that Tehran had

warned Saudi Arabia and Kuwait that because they support Iraq it would "deal with them."

(Helping Saudi Arabia defend itself and other Gulf oil sheikdoms from Iran is one Administration justification for the Saudi arms sale. Congress was notified of the proposal on Mar. 11.)

Murphy said the Administration believes that the Egyptian military, headed by Defense Minister Mohammed Abu Ghazallah, gained stature by its handling of the rioting led by thousands of Egypt's conscript security police. Abu Ghazallah and the army are seen as still loyal to President Hosni Mubarak.

But Egypt's economic problems are manifold. Egypt relies on four main sources for income—oil, remittances from Egyptians working abroad, Suez Canal tolls and tourism. The first three have dropped as oil prices plunged, and fear of terrorism apparently has slashed tourist income. The Mubarak government receives \$2.3 billion in U.S. foreign aid, second only to Israel, and now faces \$30 billion in foreign debts. Murphy said that Washington believes Mubarak will continue with economic reforms—Cairo heavily subsidizes some staple items—despite the riots.

—E. R.

מפלגת הפועלים המאוחדת - מפ"ם

حزب العمال الموحد - مابام

UNITED WORKERS PARTY OF ISRAEL

Department of International Relations

Departement des Relations Internationales

102.1.1

Handwritten signature in blue ink.

6 באפריל 1986

לכבוד

איתן בן-צור

מנהל מח' צפון - אמריקה

משרד החוץ

אדון נכבד ,

מצ"ב העתק של מכתב ותדפיס שהועברו ע"י נציגנו בארצות-הברית מתוך הנחה

שתמצא בהם עניין .

בברכה חמה ,

א. יצחקי

ד"ר אברהם דונזנקיאר

מזכיר המח' הבינלאומית -

מפ"ם.

MAPAM

63 לאי 12-13

150 Fifth Avenue
Suite 911
New York, New York 10011
212-255-8760

28.3.86

לאברהם שלום !

אחמול , יום ה' , 27.3.86 נפגשתי בווינגסטון עם סגנו של ריצ'רד מרפי . כמו שקרה לנו בעת ביקורך הפגישה היתה אמורה להיות עם מרפי עצמו ורק ברגע האחרון שונה הדבר .

האיש :

ROSCOE SUDDARTH , DEPUTY ASSISTANT SECRETARY

BUREAU OF NEAR EASTERN AND SOUTH ASIAN AFFAIRS

הפגישה חואמה ע"י ידידנו KEITH LOKEN שלא שכח לדרוש בדלומך .

הנקודות החשובות (דו"ח מפורט באנגלית יישלח מאוחר יותר) :

1. להערכת הסטייט דיפרטמנט יצא הרוח ממפרשי "יזמה חוסיין" .

2. בביקורו לאחרונה בארץ נפגש עם מנהיגים רבים בגדה המערבית . הופתע לשמוע שאמנם

ערביי הגדה כועסים ומתוסכלים בגלל פיצוץ המו"מ , אך עדיין חמיכתם באש"ף בכלל ובערפאת בפרט איתנה .

3. ההנחה כאילו ייענו לקריאת חוסיין או לרמזי ישראל ויעמידו מנהיגות אלטרנטיבית לא עמדה במבחן המציאות .

4. חצלומי הטלויזיה מלויתו של ס'אפר אל מצרי - ים של דגלי פלסטין + חמונות של ערפאת בלי אף חמונה של חוסיין התקבלה כאן כמשאל עם שמדמעותו ברורה .

5. נראה שארה"ב , עם כל היותה עסוקה בנוכח ניקארגוה ולוב , בוחנת מחדש את עמדתה .

לקראת ביקורו של פרס יש תכונה רבה וייתכן הייעשה מאמץ להציל את המו"מ .

6. אישית , האיש מלא הערצה לישראל . הישראלים בעיניו " GIANTS " . התעניין לדעת

מה תכניתנו הכלכלית , חוץ הערכה למאמץ שישראל עשתה בשטח הכלכלי . הביע חשש שחידו ש

הצמיחה באמצעים מקומיים יחדש את האינפלציה . למיטב ידיעתו נעשה מאמץ לגייס משקיעים

אמריקאיים כשהפיתוי עבורם הוא איכות כח האדם בארץ .

בברכה - עמירם

UNITED WORKERS PARTY OF ISRAEL

חزب العمال الموحد بإسرائيل מפלגת הפועלים המאוחדת בישראל

ADC Action Alert:

JL13
2/3-72 MKL

January 14, 1985

Contact Congress Now: Open Debate on U.S. Aid to Israel

ADC members must contact their elected representatives in Congress to call for an open debate on aid to Israel. By acting now, and with sustained effort throughout the year, we can CREATE a debate on aid to Israel where none has existed before.

The representatives and senators will be in their home districts February 8 thru 19 for the President's Day recess.

Use the enclosed Political Action Guide. Initiate contact with your senators and representatives now. The information below will be useful in your meetings and correspondence with your representatives.

- * Israel now receives about \$3.5 billion a year. That is \$10 million a day, and a total of \$32 billion since Israel's creation.
- * This allocation is largely in grant form, and the U.S. government does not expect Israel to pay it back.
- * Aid to Israel is given unconditionally. U.S. aid to all other countries is project-oriented and closely supervised; Israel can spend its U.S. dollars with no restrictions, and accounts to no one for how it is spent.
- * Israel is spending \$200 million a year on illegal settlements in the West Bank and Gaza. This would not be possible without U.S. taxpayer assistance.
- * Israel is asking for \$5 billion for the next fiscal year. This amounts to nearly \$1,100 a year for each Israeli citizen--all in U.S. taxpayers' money. The total federal outlay for all post-secondary education assistance in the U.S. for 1984 was \$4 billion--20% less than Israel is asking for fiscal 1985.

- * Israel has repeatedly violated the terms of the Foreign Military Sales Agreement by using military equipment produced in the U.S. for aggression. Weapons used in the invasion of Lebanon were produced in the U.S. and given to Israel under the terms of this agreement.
- * Instead of subsidizing Israel, we can:
 - Continue the Medicare Program which the President wants to cut;
 - Save thousands of farmers from bankruptcy and foreclosure next year;
 - Shelter starving and homeless Americans that are living on streets;
 - Educate students--help them go to college with the Student Loan Program;
 - Create jobs for the unemployed young people during summers;
 - Feed the millions of starving people in Africa.

Please write, call, or send a telegram to your senators and your representative today. The sooner Arab-Americans let their views be known on this crucial issue, the better our chances will be of affecting the outcome of the debate over aid to Israel.

Please write, or send a telegram to the following address:

Your Senator
U.S. Senate
Washington, DC 20510

Your Representative
U.S. House of
Representatives
Washington, DC 20515

or, Call them at (202) 224-3121.

If you are calling, ask the operator to connect you with your legislator's office. Ask for the staff member in charge of foreign affairs and make sure they know you are a constituent and wish to make your views known to your representative.

We can play a part in this crucial debate which affects the lives of Arab-Americans, as well as our families in the Arab world. Please take the time to make a difference -- Today.

Please send copies of all correspondence to the ADC National Office:

American-Arab Anti-Discrimination Committee
1731 Connecticut Ave., N.W. Suite 400
Washington, DC 20009

2
12

137

7

①

STATEMENT BY
ASSISTANT SECRETARY RICHARD W. MURPHY
BEFORE THE SUBCOMMITTEE ON EUROPE AND THE MIDDLE EAST
OF THE HOUSE FOREIGN AFFAIRS COMMITTEE
APRIL 4, 1985

Mr. Chairman, Members of the Committee,

It is a pleasure to meet with you today to review developments in the Middle East.

Let me begin with some observations on the efforts being made to bring peace between Israel and its Arab neighbors. Several encouraging developments have occurred. Israel has proposed negotiations with Jordan without preconditions, Jordan and the PLO have reached agreement on a joint approach that we have said could be a helpful step in the process leading toward direct negotiations between Jordan and Israel with the participation of representative Palestinians, and Egypt has been highly active in seeking practical steps toward direct negotiations. In addition, high-level contact and communication between Egypt and Israel have intensified, and this is an invaluable contribution to the current efforts.

In sum, the parties in the region have imparted a new momentum to the search for peace. Thus far, however, this momentum is tentative, and further efforts are necessary to maintain and build upon it. We hope that the key parties in

*

3/12

137

- 2 -

the region, who see 1985 as a year in which to make progress, will make such efforts. In that hope, we will be working with our friends to achieve the near-term goal of direct negotiations between Israel and Jordan with the participation of representative Palestinians.

A key development has been King Hussein's initiative with the PLO and the conclusion of their February 11 agreement. The Jordan-PLO Framework Agreement demonstrates that thinking in the region is evolving in a constructive manner, and it can serve as an important step forward in the current process. It could have been more specific on some issues, such as acceptance of UN Security Council Resolution 242, and it contains elements that in our view are not realistic. Nonetheless, the direction of this process will probably prove to be more important than the document itself. We strongly support King Hussein's efforts to move toward negotiations, but only time will tell whether the agreement will ultimately enable him to do so.

The visit of President Mubarak to Washington was a positive occasion and gave us ample opportunity to discuss the importance of practical steps with the Egyptians. We made it clear that we are open to their proposals, including the suggestion that the U.S. meet with a Jordanian-Palestinian delegation, provided this would lead to direct negotiations

*

4
12

137

- 3 -

between Israel and an Arab partner. We intend to discuss this and other suggestions further to determine how they can contribute to a realistic scenario leading to direct negotiations.

In Israel, the National Unity Government is moving to withdraw from Lebanon and striving to deal with its economic problems. At the same time, it clearly seeks progress toward peace negotiations. Only a few days ago, on March 31, Prime Minister Peres told the Jerusalem Arabic-language daily "al-Quds" that "we are prepared to negotiate unconditionally with a joint Jordanian-Palestinian delegation, a Jordanian delegation, or a Palestinian delegation in our efforts toward an immediate peaceful solution or a solution in stages." We will remain in close consultation with Israel on the search for peace.

In view of the encouraging developments of recent months, and given our abiding interest in fostering moves toward peace, the President and the Secretary have asked me to travel to the region this month to assess the situation there, to explore how the various ideas that have been put forward might serve to move the process forward, and to stimulate further thinking. No itinerary has been set for the trip, but I would expect to travel to a number of key countries. My basic objective will be to try to get a real sense of what is possible and of how we

*

5/12

137

- 4 -

can be most effective in helping the parties turn the possible into reality.

Our thinking is flexible. We are prepared to respond creatively to practical suggestions coming from the region, but it is important to set forth on a clear path to direct negotiations. This is the only way a peaceful settlement can be achieved.

At the same time, our policy regarding the PLO remains unchanged: we will not recognize or negotiate with the PLO until it accepts UN Security Council Resolutions 242 and 338 and Israel's right to exist.

With regard to Lebanon, we have consistently encouraged the withdrawal of all foreign forces and welcome the steady implementation of Israeli withdrawal, now in its second phase. The timing of the third phase -- withdrawal to the international border -- is under active discussion in Israel, with many proposing that it be accelerated over earlier estimates. We are deeply concerned by the mounting cycle of violence that has developed in southern Lebanon and have urged that all parties exercise restraint to help bring this pattern of attacks and counter-attacks to an end. We hope that Israel and Lebanon will be able to resume talks under UN auspices to work out adequate security arrangements.

✱

6
12

137

- 5 -

Early in March, when the Security Council last deliberated on southern Lebanon, we made known our preference for consensus action aimed at calming the situation. Instead, we were confronted with an unbalanced resolution and therefore voted against it, with our negative vote constituting a veto. We have consistently advocated practical steps to resolve the problems of southern Lebanon. We do not believe this can be accomplished by one-sided resolutions.

The situation in Christian areas of Lebanon, recently unsettled, appears to have stabilized. We have received reports of efforts within the Christian community to achieve a peaceful political solution to its disagreements. We wish these efforts every success. We support the sovereignty and territorial integrity of Lebanon, and we support the efforts of the central government under President Gemayel to restore sovereignty over all Lebanese territory. We believe that security for all Lebanese can best be achieved by restoration of central government authority.

We are determined to obtain the safe release of the five American citizens missing in Lebanon. The captivity of these innocent men is in flagrant contradiction to all civilized norms of behavior and to all religious tenets. We believe that the quiet, unpublicized course we are following is the best way

*

7/12

137

- 6 -

to achieve this result.

The United States will not allow itself to be intimidated by terrorist threats or permit those threats to compromise our fundamental policies and values. As we have stated before, we are prepared to consider the use of force to deal with specific terrorist situations. However, in a situation as serious as this, we must be certain that our actions are based on sound intelligence and will lead to the results we seek.

Turning to Israel, the Israeli Government has begun to make progress in developing a comprehensive economic reform program. It has concluded and put into effect a second wage/price restraint agreement, and the Israeli Cabinet has approved a series of new taxes that it hopes will ease pressure on foreign exchange reserves and increase revenues. Knesset approval is required. Government expenditures and subsidies have also been cut in the FY 85/86 budget. While this is a significant improvement, the deficit is still unsustainable and inconsistent with domestic and balance of payment equilibrium. Finally, the Israeli Government is taking steps to introduce institutional reform through legislation to improve budgetary discipline and the execution of monetary policy.

We have repeatedly indicated our willingness to provide additional extraordinary assistance in support of a

✱

8/12 137

- 7 -

comprehensive Israeli economic program. Our goal is to help Israel achieve a sustainable program of solid economic growth. Supplementary U.S. assistance can be very helpful in supporting Israel's progress toward recovery, but it needs to relate closely to a reform program. Israel will gain nothing by postponing the solution of basic structural problems in its economy. Extraordinary U.S. assistance, if provided in the absence of a clear and realistic reform program, may simply be consumed without contributing to a solution to Israel's economic problems. The President pledged last October that we would be prepared to work with the Government of Israel to avert balance of payments problems, and we have recently reaffirmed that policy.

As a result of the visit of Israeli Finance Minister Modai last month, we have now intensified our dialogue with the Government of Israel. Herb Stein and Stanley Fischer, who are consultants to the Secretary of State, recently visited Israel. We hope our intensified dialogue will lead to agreement on an approach in which additional U.S. assistance could be associated with an effective Israeli program. Pending the outcome of these discussions, we intend to continue to defer a request for an FY 85 supplemental. In the meantime the Administration supports regular ESF assistance for Israel in the amount of \$1.2 billion for FY 86.

*

9/12

137

- 8 -

The Egyptian Government has also requested supplementary assistance for FY 85. Egypt's economic situation has been deteriorating over recent months, not only as a result of a decline in oil export revenues, but also because Egypt's other traditional sources of foreign exchange -- tourism, Suez Canal tolls, and remittances from Egyptians working abroad -- are not performing as well as expected. We estimate that each \$1 decline in the per-barrel price of crude oil will reduce Egypt's oil export earnings by about \$150 million. The anticipated decline in employment opportunities in nearby oil producing countries will also have a negative effect on the Egyptian economy. The Egyptians have begun to broaden the scope of their economic reform efforts in response to these developments. At the same time, Egypt's debt service is growing. One component of that debt is the growing burden of interest payments on FMS debt to the U.S. -- expected to be about \$450 million this fiscal year and \$540 million in FY 86. Because of these worrisome economic trends, the Administration is now seriously considering presenting a proposal to Congress for supplementary economic assistance to Egypt in FY 85.

In the tragic war in the Gulf, the Iranians undertook a major offensive across the marshlands of the south in March and failed disastrously. We may never know the cost of this latest campaign in human lives, but it can be reckoned in the thousands and perhaps tens of thousands. The Iraqi

✱

10
12

137

- 9 -

counterattack seems to have recovered, with a terrible cost in Iranian lives, most of the territory Iran had gained only a few days earlier. Meanwhile, the frequency of attacks by both sides against shipping in the Gulf has increased over the last month.

An ominous development since we last met has been the breakdown of the ceasefire arranged by the UN for civilian population centers. Iraq is carrying out aerial bombardment of Iranian cities and economic targets, and Iran has employed surface-to-surface missiles against Iraqi cities. The capitals of Tehran and Baghdad have both become targets in the war.

Further, it is our conclusion that that the Iraqis have used chemical weapons against the recent invasion attempt. On this there can be no doubt about our position. We condemn the use of chemical weapons in violation of international law and conventions whenever and wherever it occurs, including in this latest instance. We initially raised our concern about the possible use of chemical weapons with the Iraqi Government in late 1983 and were the first to condemn their use publicly when our information became conclusive in March 1984. We have continued to express our strong views to Iraq on this issue and did so again when Foreign Minister Tariq Aziz was here last week.

X

11/12

137

- 10 -

We have also tried to get at the heart of the problem by supporting international efforts toward a comprehensive settlement of the war. We have done so to protect our interest in the stability of the region and to halt violations of international standards and conventions against the use of chemical weapons, the use of children in combat, attacks on civilian centers, and the abuse of prisoners of war.

We firmly believe that there can be no military resolution of this conflict. We again urge Iran to join Iraq in accepting the many international calls for an immediate ceasefire and negotiations to reach a settlement. While recognizing the need for a comprehensive ceasefire, we continue to support all steps directed toward ending the fighting, including efforts within the UN context. Unfortunately, we see no evidence that Iran is willing either to come to the bargaining table to end this war or to forego its support of terrorism to pursue its wider aims.

In conclusion, let me note that the Administration has been undertaking a comprehensive review of our security policy in the Middle East. We are making satisfactory progress on the study. When it is completed, we will consult with the Congress. Its basic purpose is to assess the relationship of our security assistance partnership with countries in the area to our policy goal of maintaining stability in the region and to our other broad political and military objectives. Among

*

12
12

137

- 11 -

these are the resolution of regional disputes, the foremost of which is the Arab-Israeli conflict. As we have said before, we are not initiating the sale of major new weapons systems while the review is under way. Following the review, and based on its conclusions, we will make decisions on the content and timing of further major arms sales to Middle Eastern states. I wish to emphasize that this is an assessment of our policies within the context of longstanding and important security relationships with countries in the region -- including Israel and moderate Arab states. We expect no fundamental changes in our policy or in our commitments to states in the region.

✱

משרד החוץ-מחלקת הקשר

סודי ביותר

מס' 2

דף 1

מס' 12

עמ' 8

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

מא: המשדד, נר: 88, מ: 111
דח: מ, סג: מ, תא: 030486, רח: 1600

סודי ביותר/מיד

מא: ממנכל

מא: רפאל ממי מרפי

במקבוצה ביקור רהם: היתכנות הכלכלית האיווררית נראית
למזכיר כרעיון בעל חוץ הראוי לבדיקה עם בעלות
הברית המכשולים הם פונסיות ופוליסים, וגם בכך יש להכיר, טרם
נקבע מי יהיה השלים נבשלב ראשון לבעלות הברית האיוורריות
פוליסים). פטרסון הוא אחד המועמדים ביור' המועצה ליחסי חוץ בניו
יורק, לשעבר מזכיר המסחר. מוזכר גם וייטהד.
1. באשר לסאבה, אין סיכום על ביקור המזכיר. הדבר תלוי גם בשאלה
אם יהיה סיכוי סביר לסכם את ענין סאבה ע"י נוסחה בתיווך
אמריקני, וגם בשאלת לוי' נישון נסיעות אחדות של המזכיר
מתוכננות בסוף אפריל ובמאי. יצוין כי אנשי NEA המליצו
בפני המזכיר על מעורבות אמדיקנית בדרך גבוה בענין סאבה.

2. סעודיה. לדבריו הדגש בשיחות בוש עם הסעודים בענין הנפט
יהיה 'מחיר השוק', ולא כל הרעש וההצהרות שנתלוו בדבר דצון
אמדיקני ללחץ בשל בעיות יצרני הנפט במכסס. עלי להוסיף כי חרף
זאת מונחת ללא ספק ברקע הבעיה הפנימית בארהב, ובוש
עצמו-שמספחתו בתעשיית הנפט-מודע לכך במיוחד לאם כי כמובן גם
חשוף במיוחד. 2. אגב, שמענו מסקור מהימן כי בוש תודרך לפני
מצאתו למדינות המפרץ בין השאר יחדיו ע"י סונדרס, פון נוימן
ובריגר-כל אחד בתחומו.

3. מרפי אמר בשיחה השבוע כי תשארות-החן העומאניות כלפי
הסובייטים, כפי שהיו, אינן מדאיגות את האמריקנים במיוחד, והיו
ממי שפירשו זאת כידוקאי כלפי מאעמי שפיתחה יחסים עם הסינים.
דובינסקי

102.1.1
גילן סאק

גילן סאק

105-11

2/18/19

משרד החוץ-מחלקת הקשר
מתוך 2 סודי ביותר

2 דף
עותק e

תפ: שהח, מנכל, ממנכל, מצפא

משרד החוץ-מחלקת הקשר

8450

** יוצא **

שמו

101.109

אלו נוש, נד: 99, מ: המשרד

דח: מ, סג: ש, תא: 030486, זח: 1900

שמו/מיד

רובינשטיין, גל

סכך 817

בקרדים במזה"ת

הנ"תן להערכתכם כיוון שאכלת עתונאי לדובר מחמ"ל שינה"ל לצבול
הרחב את ההבחנה הנעשית בין ישראל ליתר ארצות המזה"ת? אין
ספק שהפרסום הרב שניתן סביב אסור ב- CIA
לסנטורים האר וג'ונסון נבקר בארץ מניע רבים מלשקול בוקר
בארץ בתקופה הקרובה.

מצפא

חב

תפ: מהח, מנוכל, ממנוכל, מצפא, ר/מרב, ממד

FORMS 10.82 336067 טל. בע"מ. וולף ושות'

משרד החוץ-מחלקת הקשר

8305

יציא

שמו

102.1.1

אח: וושה, נד: 95, מ: המשרד
דח: מ, סג: ש, תא: 030486, וח: 1600

שמו/מיידי

דובינשטיין, מתני, אביון

פגישת סניורא עם מדפי.

העתון אלשדק אכאוסט נעתון סעודי היוצא לאור בלונדון (מוסר
ב-26.3 כי סניורא נפגש עם מדפי וסקר המאמצים הנעשים להחיות
התהליך העדיני במהי'ת. מופי שהאחראים בממשל מנינים הערכת
מצב על תוצאות השלב שחלף. קיים מעקב אחרי מהלך הענינים
באורד על מנת לנקוט בצעוים הדרושים בעתיד. הצער הראשון
שינקט יתמקד בחדוש יחסי ירון עם הפלסטינים. בממשל מצפים
לתוצאות המאמצים שנעשים למטרה זו. האמריקנים הגיעו למסקנה
שאין תועלת בכל מהלך ללא חדוש היחסים בין ירון לבין
הפלסטינים.

סניורא ציין כי לפי הבנתו קיים שת'פי אמר' - סוב' למען
מאמצי השלום ופרט בכל הקשור להחיות רעיון הועידה
הבינלאומית.

סניורא מסר עוד כי נפגש עם יועץ סוב' מהשגרירות בוושינגטון
אשר הביע עניינה של בדיה'מי במאמצי השלום ופרט רעיון
הועידה אשר לגביו מתנהל שת'פי בינה לבין ארה'ב.
הערה - נודה על מידע דלבנטי בודון.
ממד/בינ'ל 1

חב

1.1.201

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דס, אמן, ר/מרכיב

14764 339042 סל 14764

102.1.1

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

1 באפריל, 1986

א"ת
לנ
י"י

אל: מצפ"א

הנדון: המילטון והמז"ת

במברקנו נר 63 מ-4 במרץ העברנו לכם חוזר של יו"ר תת הועדה לאירופה ולמז"ת, לי המילטון הממליץ על קוי מדיניות אמריקאים לאזור ובכלל זה קורא להשעות משלוחי נשק מתוכם לאזור ולא להוציא את סוריה ובריה"מ מההליך.

הקונסוליה בטורונטו העבירה לנו מאמר מהטורונטו סטאר ב-1 במרץ מפרי עטו של המילטון, הזזה לחוזר פרט לשינויים קלים בעריכה.

לידיעתכם.

בברכה

טובה הרצל

טובה הרצל

העתק: ממנכ"ל

ממ"ד - בינ"ל ו

הציר, למדן, הדובר - כאן

1110 1110 1110

..... 5243 012187

1. 1450 0000 11 11 11

..... 172

Abstract: *Abstracts of the 1998 Annual Meeting of the American Society of Human Genetics, Denver, Colorado, November 13-17, 1998.*

17 天

המשרד

003

Q2.11

ד"ר משה - 58

במסגרת פגישתו של מנהלת הדרכה כאן בפגשנו עם ד"ר HANS BINNEDICK, מחבר
מבין לימודי ענייני חוץ שאחר שבכל שנה מכין כ-35 סימפוזיונים, חלקם גלויים בחלקם
חסויים. סיפר שמיידר חסוי קרוב יעסוק בעניין "מהליך השלום במדינת לאוס" ו
הוא יעסוק בסוגיית הפליטים.

מתביי

2 M sand / r 103, E) d / e Gd
5 1 . 1 1 3